

1902. A. 326.

XIX

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH“

za rok 1901.

LWÓW 1902.

NAKŁADEM ZARZĄDU GŁÓWNEGO TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH“.

„Drukarnia Udziatowa“ ul. Lindego 8.

XIX

SPRAWOZDANIE

Z CZYNNOŚCI

TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH“

za rok 1901.

Biblioteka Jagiellońska

1002219953

LWÓW 1902.

NAKŁADEM ZARZĄDU GŁÓWNEGO TOWARZYSTWA „KÓŁEK ROLNICZYCH“.

„Drukarnia Udziałowa“ ul. Lindego 8.

Sprawozdanie z czynności Towarzystwa Kółek rolniczych — dziewiętnaste z rzędu, jakie Zarząd główny jako naczelna władza Towarzystwa ogłasza, — daje obraz działalności stowarzyszenia w r. 1901 i to na wszystkich trzech stopniach jego organizacji, przedstawia bowiem najpierw zakres i sposób działania Zarządu głównego, następnie stan obecny i czynności pośredniej organizacji Zarządów powiatowych, a wreszcie streszcza wyniki prac i usiłowań podstawy stowarzyszenia t. j. poszczególnych Kółek rolniczych.

Z prawdziwą radością podnieść możemy, że w pracy, którą statut wyznacza Towarzystwu, znów o znaczny krok posunęliśmy się naprzód, tak, że na każdym polu naszego działania wydatniejsze, niż za rok ubiegły, wykazać możemy rezultaty. Osiągnęliśmy je, mimo że rok 1901-szy, jako rok wyborów do Sejmu, zajmąwszy umysły sprawami politycznymi, niejednokrotnie czynności nasze, szczególnie co do żywszej działalności po powiatach, znacznie utrudniał, od zajęcia się sprawami ekonomicznymi odrywał a nawet nieraz do niesnasek i rozdziwienia między tymi się przyczyniał, co dotąd wspólnie i zgodnie pracowali. Ucierpiał z powodu wyborów najwięcej organizacje powiatowe; w skład ich zarządów wchodziły osoby, których przekonania polityczne ogółowi członków w powiecie są znane; jedni zatem nie zwoływali zgromadzeń, aby ich nie posądzono o chęć wywarcia agitacji w kierunku pewnego stronnictwa, drudzy znów, widząc wśród ludności odmienne od własnych zapatrywania polityczne, zniechęcali się i zaniechali dotychczasowej pracy, wreszcie byli tacy, którzy wobec roznamiętnionej walki stronnictw stracili wiarę, by akcja ekonomiczna przez nich podjęta pomyślny mogła mieć przebieg i wydatne przynieść wyniki. Po powiatach zatem nie ujawnił się taki ruch, jaki w stosunku do zwiększonej pracy Zarządu głównego i żywszego rozbudzenia się ducha po Kółkach był pożądanym, a objaw ten tem dotkliwiej dał się odczuć Towarzystwu, że i poprzedni rok z powodu wyborów do Rady państwa pośrednią naszą organizację również krępował i działanie jej paraliżował.

Po za tym jednym wyjątkiem, gdzie brak wydatnego postępu się uwidoczniał, sprawozdanie nasze wykaże na innych polach stały rozwój stowarzyszenia i przyrost prac przez nie wykonanych a zarazem złoży dowód, że wewnątrz coraz więcej się umacniamy, nie tylko zrozumieniem zadań Towarzystwa przez coraz szersze koła włościańskiej ludności i spełnianiem przez nie tych zadań, lecz także wzrastającym coraz więcej zaufaniem podstawowych organizacji do kierującego ich czynnościami Zarządu. Ta ufność, która coraz silniej spaja nas i łączy do pożytecznej pracy dla kraju, jest przedewszystkiem owocem ścisłej bezstronności, jakiej Zarząd główny na polu politycznym przestrzega. Nie mieszając się do waśni, sporów i walk partyjnych, traktując porównano obydwie narodowości a podnosząc jedynie konieczność wydatniejszej, łącznej pracy na ojczystym zagonie, dając impuls, wskazówki i pomoc do niej, wytwarza Zarząd główny neutralny teren współdziałania dla wszystkich, którzy uznają potrzebę żmudnej wprawy i trudnej, ale krzepiącej siły narodu pracy ekonomicznej.

Nie bez wpływu pozostała również stale ujawniająca się dążność Zarządu głównego wyzyskania tych skromnych subwencji, jakimi rozporządza, na użytek członków przez obmyślenie takich środków i sposobów, za pomocą których najskuteczniej wpłynąć można na poprawę stosunków gospodarczych

włościańskiej ludności. Urządzeniem pól doświadczalnych z nowymi odmianami zbóż jarych i ozimych wskazano małorolnym gospodarzom racjonalną drogę powiększenia plonów, próbami nawozowymi na łąkach udowodniono, że rozumnie zastosowany nakład sownie się opłaca, pouczeniami „Przewodnika“, obejmującymi wszystkie działy gospodarstwa, zapoznawano członków stowarzyszenia z postępami wiedzy rolniczej i najnowszymi doświadczeniami, wreszcie wyznaczaniem drobnych nagród za udzielenie odpowiedzi na pytania postawione w sprawach gospodarczych, wywołano wymianę myśli i ściślejszą spójnię między Zarządem głównym a inteligentniejszymi i żądnymi wiedzy członkami Kółek.

Obok tych prac, zmierzających do podniesienia dochodów z gospodarstw, roztoczono troskliwą opiekę nad członkami stowarzyszenia celem ochrony ich od wyzysku przy zakupie artykułów rolniczych. Do dawniej już wykonywanego pośrednictwa przy nabywaniu maszyn i nasion podjęto w r. 1901 pośrednictwo przy zakupie nawozów sztucznych i węgla kamiennego.

Wszystkie te usiłowania, kierowane jedyną myślą podania pomocnej dłoni włościańskiej ludności, oddziaływać musiały na podstawowe nasze organizacje i wpłynęły na to, że Kółka rolnicze z jednej strony coraz sumienniej spełniają nałożone na nie obowiązki i do dobrowolnych ofiar na cele stowarzyszenia się poczuwają, z drugiej zaś strony coraz więcej znaczenie zbiorowej działalności pojmują i do niej z pomocą Zarządu głównego się garną.

Do tych zobowiązań, które Kółka rolnicze wobec Zarządu głównego spełniać powinny, należy nadesłanie sprawozdania rocznego. Postęp, jaki się w tym kierunku zaznacza, uwidocznia najlepiej następujące daty z lat ostatnich. Za rok 1898 dopełniło obowiązku 340 Kółek; za 1899 r. — 528; za r. 1900 — 729; za 1901 r. — 898 Kółek rolniczych, przyrost zatem w stosunku do 1898 r. wynosi 160%. Nie są to wprawdzie jeszcze wszystkie Kółka rolnicze, ale kto zna stosunki krajowe i wie, jak trudno w stowarzyszeniach o dopełnienie tej powinności, kto przy tem uwzględni sferę naszego działania, ten przyznać musi, że stały ten postęp jest znamienym objawem i musi mieć głębsze powody. Stwierdzić zaś to mogą dalsze daty, stojące z powyższymi w ścisłym związku. Statut Towarzystwa nie wymaga od poszczególnych Kółek żadnych opłat na rzecz Zarządu głównego. Mimo to, niektóre Kółka rolnicze, pragnąc złożyć dowód, że uznają działalność Zarządu głównego za pożyteczną i konieczną, zapisują się na członków wspierających Towarzystwa i składają przepisane dla tychże wkładki. W r. 1898 było takich Kółek tylko 15; w 1899 r. — 36; w 1900 r. — 70; za rok 1901 wyliczamy ich już 121. Dochód z wkładek członków wspierających wynosił w 1898 r. razem 1205.50 K, z czego złożyły Kółka rolnicze 13%; w 1901 r. wpłynęło z wkładek 2316 K, a udział w nich Kółek rolniczych wzrósł do 40%.

Zasiłki te ze strony Kółek rolniczych sprawiły, że wkładki członków czyli własne dochody Towarzystwa (2316 K — cf. zamknięcia rachunkowe poz. 16) wynosiły wobec subwencji krajowych i rządowych otrzymanych w r. 1901 (36650 K — cf. zamknięcia rachunkowe poz. 1—9) 6.3%. Jest to w stosunku do lat poprzednich znaczny postęp, a chociaż i ten procentowy udział wydaje się niskim, to jednak odpowiada on przeciętnej obu krajowych Tow. rolniczych. W c. k. Towarzystwie gospodarskiem galicyjskiem bowiem stosunek ten wynosił 9.5% (147.533 K subwencji krajowych i rządowych a 14.036 K wkładek członków cf. Sprawozdanie c. k. Tow. gosp. r. 1901) a w c. k. Towarzystwie rolniczem krakowskiem 4.18% (115.866 K subwencji a 4.646 K wkładek — cf. Sprawozdanie c. k. Tow. rolniczego r. 1901). Przeciętna z tych dwóch Towarzystw zaledwie o 1/2% jest wyższą, niż w naszym Towarzystwie mimo trudnych warunków, w jakich nam działać przychodzi.

Te same oznaki postępu widoczne są z kwot, które wpływają z prenumeraty „Przewodnika“ Pismo to wysyła się do wszystkich istniejących Kółek rolniczych; podczas gdy dawniej Kółka rolnicze nie kwapiły się z uiszczaniem należności za pismo, obecnie rzadko które usuwa się od opłaty. Stąd też dochód z prenumeraty, który za 1898 r. wynosił tylko 1044 K, wzrasta w 1899 r. do 1719 K, w 1900 r. do 2275 K, a za rok 1901 osiąga już 2960 K, to jest wynosi opłatę za 1480 egzemplarzy. W 1902 r. możemy się znów spodziewać dalszego postępu, gdyż wiele Kółek rolniczych uznając, że jeden egzemplarz organu Towarzystwa dla potrzeb członków nie wystarcza, zaczyna zapisywać dla siebie po dwa, trzy, a nawet i więcej „Przewodników“.

Z powyższych zestawień wynika, że Kółka rolnicze coraz chętniej spełniają obowiązki i poczuwaniem się do dobrowolnych świadczeń wobec organu, kierującego ich czynnościami, coraz więcej uwydatniają zrozumienie podstawowych zasad asocjacji. Służy to zarazem za dowód, że wychowawcza praca Zarządu głównego przynosi swe owoce i że wśród naszych stosunków powolne

naginanie ludności włościańskiej do wniknięcia w cele i zadania stowarzyszeń doprowadzić może do pomyślnych rezultatów, jeżeli konsekwentnie i wytrwale rzecz się prowadzi.

Gdzie ludność, jak u nas, dopiero w części posiada elementarne wykształcenie, gdzie gminy zamiast z zastępu zamożnych gospodarzy na dwudziestu czy trzydziestu morgach składają się z zadłużonych posiadaczy drobnych kilkumorgowych posiadłości, gdzie wzajemna nieufność różnych klas społeczeństwa pożyteczną działalność hamuje, gdzie żywioł obcy niechęć wzajemną podsyca, gdzie charakter narodowy systematyczną pracę utrudnia, tam tylko tą drogą, którą Towarzystwo obrało, i tymi wychowawczymi środkami, jakimi działa, doprowadzić można do powolnego przeobrażenia stosunków, do skojarzenia sił włościańskiej ludności, do wpojenia im przeświadczenia o potrzebie zbiorowego działania.

Uwzględniając różne miejscowe stosunki i wpływy, żądać nie można, by wszystkie Kółka rolnicze od razu na tym samym poziomie stanęły; skoro jednak idea stowarzyszenia z roku na rok coraz szersze zatacza kręgi, coraz głębiej sięga, coraz nowe żywioły porusza, to widocznie instytucja nasza spełnia swe zadanie, uprawnia do nowych nadziei i zasługuje na życzliwe i wydatne poparcie.

O ile zaś coraz znacniejszą liczbę Kółek rolniczych wciągamy do świadomej celu pracy i do tej działalności, która obok zapewnienia korzyści kształci i organizuje, na to dostarczyć może dowodu akcja Zarządu głównego, dotycząca pośrednictwa w zamówieniach na artykuły rolnicze. W szczęśliwszych, bo w oświecenijszych i zamożniejszych krajach nie potrzeba zachęcać i namawiać do zbiorowego działania w kierunku wspólnego zakupu i sprzedaży, gdyż tam przeświadczenie o korzyściach jego budzi się samo u dołu. Ludność sama umie się do tej akcyi skupić a potem w obszerniejsze organizacje łączyć, nie żałując na ich utrzymanie nawet opłat.

U nas jednak, w kraju eksploatowanym przez tysiące handlarzy i pośredników, posiadających dziwny dar narzucania towaru swego włościanom, przy braku zmysłu asocjacyjnego wśród ludności, po prostu nęcić i wabić trzeba do zbiorowego zakupu a nawet ponosić ofiary, by je do skutku doprowadzić. A jednak działalność w tym kierunku jest konieczna i nagląca, bo włościanie nasi wyrzucają tysiące koron na bezwartościowe nasiona, opłacają straszny haracz nieuczciwym handlarzom nawozów sztucznych, przepłacają narzędzia rolnicze, narażając się ponadto przy ich zakupie na rozliczne procesa. Otóż Kółka rolnicze, wspierane i kierowane przez Zarząd główny, poczynają przeprowadzać sanację tych niezdrowych a dla kraju szkodliwych stosunków. Nie wszystkie jeszcze zrozumiały swe zadanie, jednak z roku na rok coraz więcej stają w szeregu do tej pracy. Tak w r. 1900 pośredniczył Zarząd główny 133 Kółkom rolniczym w zakupie nasion za ogólną kwotę 26.920 K, w roku sprawozdawczym zaś zgłosiło się o pośrednictwo już 171 Kółek rolniczych a zakupiono dla nich nasion za 56.488 K, a więc za kwotę o przeszło 100 proc. wyższą. Głównie rozchodziło się o możliwie jaknajznaczniejsze skoncentrowanie zamówień na koniczynę czerwoną, by dostarczeniem nasienia zaopatrzonego w plombę Stacyi ustrzedz jaknajwiększą liczbę gmin od kanianki. Usiłowania nasze pomyślny miały wynik, gdyż wobec 13.176 kg. dostarczonych na rok 1901, zamówienia na wiosnę 1902 r. osiągnęły poważną liczbę 30.801 kg. Zakupno wykonano częściowo w Związku handlowym Kółek rolniczych, częściowo w Banku rolniczym, wszystko w workach plombowanych przez Stację botaniczno-rolniczą we Lwowie. Z ogólnej ilości worków plombowanych przez Stację, a więc dających zupełną gwarancję czystości nasienia, rozeszło się za pośrednictwem Kółek 33 % między drobną własność. (Szczegółowe zestawienie w dziale „Nasiona“.).

Trudności, jakie zachodziły w pośredniczącym zakupie nawozów sztucznych, o których obszerniej pisaliśmy w sprawozdaniu za r. 1900, udało się szczęśliwie usunąć układem ze Związkiem handlowym Kółek rolniczych. Jak na pierwszy rok działania i tu mamy pomyślne wyniki, gdyż zamówiono na jesień 54 wagony, na wiosnę zaś 27 $\frac{1}{2}$ wagonów. (Szczegółowe sprawozdanie w dziale „Nawozy sztuczne“.). Obok tego ciągłymi ostrzeżeniami w „Przewodniku“ oraz ogłoszeniem broszurki prof. Pomorskiego: „Jak kupować nawozy sztuczne“ starano się przeciwdziałać oszukańczym manipulacjom handlarzy.

Podobnie zwalczano agentów maszyn i narzędzi rolniczych a zamówień przeprowadzono za 12.137 K. wobec 9904 K. za r. 1900. (Szczegółowe zestawienie w dziale „Maszyny“.).

Zarząd główny załatwia całą czynność pośredniczącą zupełnie bezpłatnie, udziela przy każdym zamówieniu, które się nieodpowiedniem wydaje, szczegółowych fachowych wyjaśnień i wskazówek,

wszelkie opusty przyznane przez fabryki czy składy przyznaje na korzyść zamawiającego a przy zamówieniach na nasiona, zgłoszonych w wyznaczonym terminie, udziela nawet subwencji, wszystko w tym celu, by ludność włościańską zjednać dla myśli zbiorowego zakupna. Pobieranie za pośredniczące czynności pewnej części przyznanych opustów, wedle wzorów zagranicy i syndykatów dla większej własności, jest wśród naszych stosunków przedwczesne i wobec tego, że ludność zachęcać i nałamywać dopiero trzeba do korzystania z usług centralnej instytucji, przyniosłoby tylko szkodę, gdyż wstrzymałoby rozwój rozpoczętej a pomyślnie rozwijającej się akcji.

Nieznaczny dochód kilkuset koron, jakiby osiągnąć można z tego źródła, jest wprost drobnotką wobec tych korzyści, jakie osiągamy, wpływając zbieraniem zbiorowych zamówień na wewnętrzne umocnienie poszczególnych Kółek. Wiadomo, że u nas każdy na własną rękę lubi działać i chętnie omija wszelkie formalności, jakie go w stowarzyszeniu, do którego należy, krępują. Mając na oku tylko własną wygodę i korzyść, nie uwzględnia, że tem samem rozluźnia węzły, jakie go z innymi stowarzyszonymi i zarządem stowarzyszenia wiążą i do wspólnych prac łączyć mają. Gdy zaś spostrzeże, że poniekąd po za plecami stowarzyszenia i jego zarządu osiągnąć może te same korzyści, co i z pomocą stowarzyszenia, wtedy przestaje się o nie troszczyć i zobowiązań wobec niego, a więc przede wszystkim płacenia wkładek, nie dopełnia. Wiedząc o tem, przestrzegaliśmy jak najstaranniej zasady, by wszelkie zgłoszenia o pośrednictwo w zakupnie czy to nasion, czy narzędzi rolniczych, czy też nawozów sztucznych, jak również zgłoszenia o pola doświadczalne przedkładane były przez Zarząd dotyczącego Kółka rolniczego z podpisami przewodniczącego i sekretarza, tak, by członek poznał, że tylko przez Zarząd swego Kółka odnosić się może o pomoc do Zarządu głównego i tylko wtedy ją uzyska, gdy spełnia zobowiązania wobec swego stowarzyszenia. W ten sposób nastęrczamy Kółkom rolniczym pożądaną nieraz dla nich sposobność wywarcia nacisku na członków o uiszczanie obowiązkowych wkładek, a zarazem odgraniczamy ściśle członków stowarzyszenia, posiadających prawa stowarzyszonych, od osób, nieupoważnionych do żądania od nas pomocy.

Ten sposób postępowania prowadzi do konsolidacji Kółek rolniczych, a to jest dla nas jedna z spraw najważniejszych. Nie możemy bowiem ani sami oddawać się ułudzie, ani nie chcemy łądzić innych, że mamy pod swem kierownictwem zupełnie świadome celu stowarzyszenia, opierające się na członkach, pojmujących dokładnie zadania stowarzyszenia i spełniających ściśle wobec niego obowiązki. Wiemy dobrze, że Kółka nasze to przeważnie dopiero zawiązki stowarzyszeń, które troskliwie pielęgnować, wychowywać, kształcić i umacniać należy, — wiemy jednak dalej, że tylko tą pracą wychowawczą, jaką przez Kółka rolnicze wykonujemy, da się przeprowadzić poprawa stosunków wśród małorolnej własności. Powołani zaś jesteśmy do tej pracy i wykonywać ją skutecznie możemy, bo instytucja nasza stała się już wśród włościan popularną swymi celami i swem działaniem, bo zarzuciła swe sieci na kraj cały, bo mimo pozornej słabości poszczycić się już może wydatnymi owocami.

Utarta już między ludem nazwa „Kółko“ na sklep chrześcijański, która nam nieraz liczne kłopoty sprawia i nieobeznanych dokładniej ze stowarzyszeniem w błąd wprowadza, pozostanie jako chlubne świadectwo naszej działalności na polu wyzwolenia ludu od wyzysku wiejskich i małomiejskich handlarzy, dostarczających artykułów spożywczych. Przyjęciem tej nazwy na sklepik wiejski lud wyraźnie zaznaczył, że to, co Kółka rolnicze stworzyły, było zupełną nowością w kraju, więc z wdzięczności rzecz przedtem nieznaną a tak pożyteczną mianem twórcy jej oznaczył. Względ na stowarzyszenie zmusza nas do występowania przeciw tej nazwie nieodpowiednio stosowanej, choć właściwie niszczyliśmy tem pomnik, jaki nam usta ludu za przewrót w drobnem kramarstwie wystawiły. — Nie dość jednak, że daliśmy impuls do tej działalności, lecz przez Kółka rolnicze umieliśmy ją zorganizować w przedsiębiorstwa spółkowe i wytworzyliśmy przez to szkołę, kształcącą ludność w prowadzeniu zbiorowych przedsiębiorstw i przyspasabiającą ją do innych form asocjacji. Przy Kółkach rolniczych zatem znalazł się najpodatniejszy teren do zawiązywania Spółek oszczędności i pożyczek, do spółek mleczarskich i drenarskich i t. p.

Przyznajemy, że niejednen z tych spółkowych sklepów, zawiązanych przy Kółkach rolniczych, z tych lub owych powodów upadł, lecz czemże są te nieuniknione prawie straty wobec cyfr, jakie z pomyślnie się rozwijających przedstawić możemy! Tegoroczne zestawienia ze sprawozdań Kółek wykazują, że wartość budynków nabytych ich zapobiegliwą pracą wynosi 515.653 K., podaje dalej, że Kółka rolnicze z dochodów swych sklepów złożyły w ciągu jednego roku na cele kościołów i cerkwi

poważną kwotę 23.957 K., że na inne cele użyteczności publicznej ofiarowały 9.779 K. a więc razem 33.736 K., zaledwie o 7½ tysiąca K. mniej, niż wynosiły wszystkie subwencje nietylko rządowe ale i krajowe udzielone Towarzystwu w tymże roku. By przykonać zaś o znacznych obrotach handlowych sklepów spółkowych Kółek rolniczych, zacytujemy dla przykładu tylko te daty, które są zupełnie pewne jako oparte na badaniach, przeprowadzonych przez lustratorów handlowych. Podane w niniejszem sprawozdaniu zestawienia wyników lustracji z 134 sklepów, prowadzonych we własnym zarządzie Kółek a zlustrowanych w r. 1901, wykazały obrot roczny tych sklepów w kwocie 3,397.520 K., zaś 109 sklepów, zlustrowanych w r. 1900, miało 2,693.900 K. obrotu. Przypuśćmy, że w dotyczących 243 gminach ludność przez zaprowadzenie sklepu spółkowego choćby tylko 1% od obrotu handlowego dla kieszeni swych uratowała wskutek wytworzenia konkurencji dotychczasowym handlarzom, to zysk jej wynosił 60.000 K.

Gdyby Zarząd główny zaraz przy powstaniu pierwszych sklepów spółkowych przy Kółkach był posiadał możność udzielania im fachowej pomocy przy założeniu, przy organizacyi ich zarządu, przy rozdziale czynności, gdyby był mógł udzielić im pouczeń co do prowadzenia ksiąg, gdyby był miał odpowiednie siły do rozciągnięcia opieki i kontroli nad dalszem prowadzeniem tych przedsięwzięć, wynik w porównaniu z obecnym byłby z pewnością znacznie pomyślniejszy a w rozwoju nie tylko już Kółek rolniczych, lecz w ogóle ducha przedsiębiorczości i zmysłu asocjacyjnego wśród ludu byłibyśmy o kilka lat naprzód. Niestety, dopiero w 14 lat od zawiązania pierwszych spółek handlowych przy Kółkach rolniczych, gdy dziesiątki z nich już upadły, a dziesiątki z wytkniętej dla nich zeszły drogi i dały zły przykład wyzyskiwania wspólnego dobra na osobistą korzyść jednostek, można było po otrzymaniu subwencji krajowej mianować lustratorów handlowych, którzy obecnie nie mogą podołać pracy naprawiania wad i prostowania zbroczeń, powstałych wskutek długoletniego braku jedynie wskazanej, bo fachowej pomocy.

Ta trudność uzyskania zasiłków w odpowiedniej porze albo konieczność pracowania dwoma siłami, gdzie ich przynajmniej cztery razy tyle potrzeba, są głównymi powodami tych słabych stron, które nam wytykano. Przecież gdy dostarczamy ogromnego pola pod obsiew, i to pola, na którem jak widać każde ziarno wydaje plony, gdy dostarczamy pracowników do wszystkich robót, które mają być wykonane, to warto nam udzielić zasiłku na zakupno zboża do zasiewu, abyśmy na małym dotychczas uprawianym kawałku ograniczać się nie potrzebowali, to warto nam dostarczyć środków na nabycie dobrych narzędzi, byśmy mogli dawną posiadłość lepiej sprawić i z chwastów oczyścić a odłogiem leżące nieproduktywne dotąd łany pod przyszłe plony przygotować i pożytecznem ziarnem obsiać. Grunt nasz nie jest ubogi, lecz ubodzy są pracownicy na nim i tak mało od ust oderwać sobie mogą, że zanimby o własnych siłach zdobyli się na wkłady, które do rozwoju dalszej pracy są potrzebne, długieby lata minąć musiały, gdy tym czasem leżałyby odłogiem łany, co ciężką ich dolę umniejszyć mogą. Słabi jesteśmy, lecz nie duchem, nie brakiem żywotności, nie brakiem inicjatywy i pracy, lecz słabi tem — coujmy nie przynosi — brakiem środków.

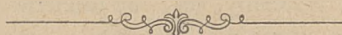
Obecnie, gdy przedsiębiorstwa handlowe Kółek rolniczych już przestały być przedmiotem ogólnego i wyłącznego prawie zainteresowania członków Towarzystwa, gdy włościańskie sfery, powołane nagle do czynności handlowych, zbadały już i zgłębiły, co i jak na tem polu da się zdziałać, i potrzebny im zasób wiedzy i doświadczeń zebrały, gdy przeto jedno z ubocznych a siłą stosunków narzuconych nam zadań nie wymaga już nadmiernego się niem zajęcia, — zwróciliśmy od dwóch lat główną uwagę na sprawy rolnicze i rozpoczęliśmy w tym kierunku intensywną i konsekwentnie obmyślaną działalność, która tem więcej może liczyć na pomyślny przebieg, że teren do niej poprzednio prowadzoną akcją został przygotowany.

Do prowadzenia pól doświadczalnych, do przeprowadzania doświadczeń z użyciem nawozów sztucznych a więc do czynności, które wchodzi w obecny zakres naszego rolniczego działania, potrzeba takich małorolnych gospodarzy, którzy nieco inaczej na rolnictwo się zapatrują, niż ich dziad i pradziad. Muszą to być ludzie, którzy już zasłyszeli o wiedzy rolniczej i nią się interesują. Otóż taki materiały wyrobili nam przedewszystkiem nasi dawni wędrowni nauczyciele rolnictwa, którzy szerząc od wsi do wsi wiadomości rolnicze, pobudzali ten i ów inteligentniejszy, żądny wiedzy i ciekawy umysł do żywszego zainteresowania się gospodarskimi sprawami i zachęcili do podejmowania i przeprowadzania doświadczeń. Budując zatem na poprzednio dokonanej pracy i przekonawszy się prócz tego ze

stosunków, nawiązanych z członkami za pomocą „Przewodnika“, że intensywną akcją można już oprzeć na setkach małych gospodarzy, mających szczerą chęć do współdziałania i dobrą wolę do spełniania podjętych zobowiązań, rozpoczęliśmy w niej pierwsze kroki, uwieńczone, jak to szczegółowe sprawozdanie rolnicze poniżej podaje, nadspodziewanie pomyślnym wynikiem. Z tych rezultatów czerpiemy otuchę i zachętę do dalszej pracy, gdyż widzimy, że naszymi środkami działania osiągamy realne korzyści, których wpływ nie ginie po upływie roku, lecz znaczy się trwałymi śladami na pożytek krajowego rolnictwa. Im więcej zaś gmin i im więcej osób wciągnąć zdołamy do naszej pracy, tem prędzej wytworzymy owe gospodarcze wzory dla małej własności, z których szerzyć się będzie na sąsiednie obejścia i sioła wiedza i doświadczenie rolnicze. O brak podatnego materiału do szerszego rozwinięcia naszej akcji obawiać się nie potrzebujemy, gdyż przygotowały go i wytworzyły szkoły, czytelnie i Kółka rolnicze, twarde zaś warunki utrzymania się na roli zjednały żywsze umysły włościan do chętnego podjęcia doświadczeń i wykorzystania udzielanych im pouczeń. Z rozmysłem podaliśmy kilka sprawozdań włościańskich o przeprowadzeniu prób z nowymi odmianami zbóż, oraz cytowaliśmy dosłownie ustępy pism chłopskich w sprawie obchodzenia się z obornikiem, by wykazać ścisłość obserwacji, trzeźwość sądu i logiczne rozumowanie naszych włościan. Setki innych pism świadczą nam o ich gorącej chęci do pracy, o żądzy wiedzy i wprost wzywają o podanie pomocnej ręki, bo najlepsze nie raz zamiary ulepszeń rozbijają się o brak odpowiednich wzorów i o brak środków potrzebnych na ulepszenia.

Pragnąc ponadto gruntowniej poznać potrzeby małej własności i działając w myśl programu rolniczego, ogłoszonego w sprawozdaniu za r. 1899, poddaliśmy szczegółowemu zbadaniu powiaty mielecki i myślenicki. Gminy powiatu mieleckiego objechał inspektor rolniczy p. Kazimierz Duleba, zaś w sprawie wapnowania gruntów w powiecie myślenickim robił dochodzenia na miejscu inspektor rolniczy p. Teodor Popławski. Wyniki tych badań ogłaszamy w dodatku do sprawozdania, dołączając do nich pracę o obchodzeniu się włościan z obornikiem, do której materiału dostarczyło 165 małych gospodarzy na wezwanie Redakcyi „Przewodnika“.

Złożywszy dowody, że działalność nasza wychowawcza zwiększa i umacnia z roku na rok kadry pożytecznych stowarzyszeń gminnych, z których i przez które wszelką zdrową myśl między ludność włościańską najłatwiej szerzyć można, wykazawszy owoce zapobiegliwej pracy spółkowych przedsiębiorstw Kółek rolniczych i ich chętną ofiarność na cele dobra publicznego, przedstawivszy doniosłe wyniki naszej akcji na polu rolniczym — uprawnieni jesteśmy do nadziei, że dobrowolna nasza organizacja, korzystająca w swem działaniu z bezinteresownej i pełnej poświęcenia pracy setek a nawet tysięcy osób ze wszystkich sfer społeczeństwa, mająca wyrobiony mir u ludu i znająca potrzeby tego ludu, uzyska wydatne poparcie rządu i kraju a tem samem możność dalszego skutecznego działania w tej mierze, jak tego stosunki nasze nie tylko rolnicze, ale i społeczne wymagają.

Sprawozdanie z czynności Zarządu głównego.

A. Sprawy organizacyjne i osobiste oraz sprawy z różnych zakresów działania.

Bolesną stratę poniosło Towarzystwo przez śmierć swego Protektora ś. p. Arcybiskupa Isaaka Isakowicza. Żalobną wieść wraz z gorącym wspomnieniem pośmiertnym i z podniesieniem zasług i cnót nieodżałowanej pamięci opiekuna Kółek rolniczych przyniósł członkom Towarzystwa „Przewodnik Kółek rolniczych“ z 1. maja 1901 r., prezydium Towarzystwa

złożyło kondolencję Kapitulie obrz. orm. a na nadzwyczajnem posiedzeniu Wydziału wykonawczego, zwołanem ku uczczeniu pamięci ś. p. Protektora, uchwalono wziąć udział w ostatniej posłudze in corpore. Nad grobem przemówił imieniem Towarzystwa prezes p. Artur Zaremba-Cielecki. Podczas Ogólnej Rady we Lwowie w drugi dzień zjazdu odbyło się

żałobne nabożeństwo za duszę s. p. Arcypasterza a deputacya delegatów Kółek, składająca się z ks. Brody, ks. Ruminowskiego i włóścian Antoniego Smagały i Wojciecha Wiącka udała się na cmentarz, by złożyć wieniec na grobie.

Cześć Jego pamięci!

Liczba członków założycieli Towarzystwa wykazuje w r. 1901 nowy przyrost, zapisał się bowiem na ich listę WPau Jan Lerski, obywatel miasta Lwowa. Obecnie liczy zatem Towarzystwo 12 członków założycieli.

W składzie Zarządu głównego zaszły następujące zmiany. W miejsce JWP. Mieczysława Onyszkiewicza, który złożył piastowany przez siebie mandat, Wydział Krajowy delegował do Zarządu głównego i Wydziału wykonawczego Towarzystwa JWP. Dra Tadeusza Pilata, radcę dworu i członka Wydziału krajowego. C. k. Rada szkolna krajowa mianowała delegatami swymi do Zarządu głównego w myśl §. 36. lit. c. statutu Towarzystwa WP. Bolesława Baranowskiego, inspektora szkół, i Ks. Prof. Antoniego Głodzińskiego. Ks. Prof. Głodziński został kooptowany do Wydziału wykonawczego oraz do Komisji rolniczej.

Do „Krajowej Komisji dla spraw rolniczych“ wybrano ponownie na reprezentanta Towarzystwa p. Artura Zarembę - Cieleckiego.

Do ankiety w sprawie obrotu mlewem, zwolanej przez Wydział Krajowy, delegował Zarząd główny wiceprezesa Towarzystwa Prof. Dra Stanisława Głabińskiego.

Na Radzie ogólnej c. k. Towarzystwa gospodarskiego reprezentowali Towarzystwo pp. Artur Zaremba-Cielecki, Józef Mikułowski-Pomorski i Jerzy Turnau zaś na Zebraniu ogólnem członków c. k. Towarzystwa rolniczego krakowskiego pp. Artur Zaremba-Cielecki i Jerzy Turnau.

O składzie biura Towarzystwa i o uzupełnieniu jego oddziałem rolniczym podaliśmy wiadomości w zeszłorocznym sprawozdaniu. Do zanotowania są jedynie zmiany, jakie zaszły w oddziale handlowym. Z dniem 15. sierpnia ustąpił z niego p. Stanisław Dzierża, aby otworzyć własny interes handlowy w Gorlicach. Na jego miejsce nie można było mianować następcy dla braku funduszy. Tak więc od 15. sierpnia fungowało tylko 2 lustratorów handlowych, z których jeden s. p. Zdzisław Smidowicz dla braku zdrowia z końcem roku 1901 i w początkach 1902 r. nie mógł już spełniać czynności. Kontrakt jego służbowy skończył się z dniem 15. marca 1902 r. Z dniem 15. stycznia 1902 mianowano lustratorem handlowym p. Stefana Malczewskiego a wobec tego, że subwencya rządowa w kwocie 6400 K. ponownie została przyznana, przystąpiono do nominacji trzeciego lustratora handlowego w osobie p. Stanisława Sadowskiego, który obejmuje poruczone mu czynności z dniem 1. lipca 1902.

Na posiedzeniu Zarządu głównego Towarzystwa z 17. grudnia 1901 r. uchwalono regulację płac urzędników biura w myśl wniosków Komisji i Wy-

działu wykonawczego, obowiązującą od 1. stycznia 1902 roku.

Obecny skład Zarządu głównego Towarzystwa, Wydziału wykonawczego, referentów, komisji oraz urzędników biura Zarządu głównego Kółek rolniczych podany jest w dodatku I. sprawozdania.

W ciągu 1901 r. odbyły się 3 posiedzenia Zarządu głównego, Wydziału wykonawczego zaś 17 zwyyczajnych i 1 nadzwyczajne, prócz tego cztery posiedzenia Komisji rolniczej i jedno Komisji w sprawie zawodowych stowarzyszeń rolników.

Zostawiając sprawy rolnicze, handlowe oraz inne, wymagające obszerniejszego sprawozdania, do szczegółowego omówienia w osobnych działach wspomniemy tutaj tylko o następujących sprawach:

1) Podaniem z 16. stycznia 1901 r., Zarząd główny Towarzystwa odniósł się do c. k. Ministerstwa rolnictwa o podjęcie kroków, by wydane zostały przepisy wykonawcze do ustawy komasacyjnej, która dla braku tych przepisów w wykonanie u nas wejść nie może, mimo że właśnie Galicya najwięcej jej potrzebuje.

2) Gdy departament weterynaryjny c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych, nie odnosząc się wcale do c. k. Ministerstwa rolnictwa i handlu, udzielił stowarzyszeniu wiedeńskim masarzy pozwolenia na dowóz 1500 sztuk nierogacizny z Rumunii. Zarząd główny wniósł natychmiast zażalenie do c. k. Ministerstwa rolnictwa, aby poczyniło w interesie rolników zabiegi, by podobne zezwolenia, krzywdzące krajowych producentów, nie były więcej udzielane a granice rumuńska i rosyjska pozostały dla dowozu nierogacizny zamknięte.

3) Wobec projektowanej przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych weterynarno-policyjnej kontroli świń galicyjskich, przeznaczonych na wywóz po za granicę kraju, na przymusowych targach w Krakowie i Białej Zarząd główny Towarzystwa podaniem do c. k. Namiestnictwa z 16. marca 1901 L. 2423, którego odpis przesłano do Koła polskiego w Wiedniu, oświadczył się stanowczo przeciw wszelkim przymusowym targom. połączonym z ponowną kontrolą weterynarską, bo uznaje je za środek, który nie przyczyni się zgoła do podniesienia hodowli i do ułatwienia zbytu a da sposobność do różnych nadużyć. O ile urządzenie znaczniejszych targów, bez przymusu dłuższego przetrzymywania nierogacizny, mogłoby znacznie ożywić upadającą i nierentującą się obecnie hodowlą, o tyle wszelki przymus, choćby nie nosił nawet nazwy kontumacyi, działać musi szkodliwie na rozwój tej gałęzi gospodarstwa krajowego, która dostarcza włóściaństwu funduszy na spłatę podatków i pożyczek. Projektowane zatem targi przymusowe w Krakowie lub Białej Zarząd główny uznaje za eksperyment kosztowny, zbyteczny a dla hodowli krajowej wprost zgubny.

Zarząd główny skorzystał nadto ze sposobności, że na dniu 24. marca odbywało się Walne zgromadzenie gal. Towarzystwa weterynarskiego i postanowił zasięgnąć zdania, jak zgromadzenie to zapatruje się na sprawę projektowanych targów w Białej i Krakowie pod względem prawnym, weterynarskim,

gospodarskim i handlowym. Na zapytanie wystosowane na ręce prezesa Towarzystwa Prof. J. Kubickiego, Walne Zgromadzenie odpowiedziało następująco uchwałą:

„Kontumacya Kraków-Biała pod jakąkolwiek firmą, czy jako kounfinicya, czy jako targi przymusowe nie ma racyi bytu a to po pierwsze ze względu prawnego jako środek ustawą nieobjęty, po drugie ze względu weterynarskiego jako środek nieprowadzący do celu, po trzecie pod względem gospodarskim i handlowym jako środek szkodliwy.

3) Na wezwanie c. k. Namiestnictwa z 1. maja L. 45962 Zarząd główny Towarzystwa przedłożył swą opinię co do zaprowadzenia zmian w dotychczasowej ustawie o zapobieganiu i tępieniu zaraźliwych chorób zwierzęcych i w wydanem do niej rozporządzeniu wykonawczem. Tak przy tej sprawie jak i przy poprzedniej skorzystano ze sposobności, by zwrócić uwagę na dowolność interpretacyi ustawy z 29. lutego 1880 r., zwłaszcza jej §. 3, na mocy którego wydawano zakazy dowozu nierogacizny galicyjskiej do innych krajów koronnych.

4) W roku 1894 uchwałą Sejmową utworzono fundusz w kwocie 100.000 K przeznaczony na udzielanie pożyczek gminom, mającym zamiar zakupić buhaje celem poprawienia rasy bydła. Z funduszu tego gminy dotąd bardzo mało korzystały, ogółem bowiem udzielono pożyczek aż do końca 1901 roku 40.600 K i to przeważnie nie gminom, lecz Wydziałom powiatowym.

Wobec faktu, że gminy nie wyzyskują należycie funduszu pożyczkowego i na polu hodowlanem po prostu prawie nic nie robią, Zarząd główny Towarzystwa uchwalił wniesić na najbliższej sesyi sejmowej petycję o zmianę uchwały z dnia 4. kwietnia 1892 w tym kierunku, by także Kółka rolnicze z niego korzystać mogły.

5) W myśl wniosku sekyi niemieckiej Rady kultury krajowej w Czechach wniesiono do c. k. Ministerstwa wojny petycję o zniżenie dla absolwentów szkół niższych rolniczych służby wojskowej do dwu lat.

6) Na Ogólnej Radzie Towarzystwa w Łańcucie, omawiano różne środki, za pomocą których przyczynić się można do podniesienia sadownictwa w kraju. Między innymi zwrócono uwagę na konieczność energiczniejszego wystąpienia przeciw złośliwym uszkodzeniom drzew owocowych i przeciw kradzieżom po sadach, oraz zaznaczono, że ustawa o ochronie

własności polnej w Galicyi z 17. lipca 1876 r. (Nr. 28 Dz. u. k.) mogłaby w tym celu skutecznie być wyzyskana, gdyż na mocy tej ustawy osobne sądy gminne mogą zasądzać i karać szkodników polnych i ogrodowych. Ustawa ta bywa rzadko kiedy stosowana, ponieważ zwierzchności gminne nie znają dostatecznie jej przepisów, tem więcej, że publikowano ją raz tylko w r. 1876. Należy zatem domagać się powtórnego jej wydania w obydwu językach krajowych wraz z powołaniami w niej postanowieniami innych ustaw, z orzeczeniami Trybunału administracyjnego, Ministerstwa spraw wewnętrznych i Namiestnictwa. W myśl tych życzeń Zarząd główny wniósł podanie do Wydziału Krajowego z 7. października 1900 L. 5124, jednak bezskutecznie, gdyż Wydział krajowy reskryptem z 29. marca 1901 L. 21213 oznajmił, „że po zasięgnięciu opinii Sekcyi stałej krajowej Komisyi dla spraw rolniczych postanowił zgodnie z jej wnioskiem nie przychylić się do postulatu“. Motywa odmownego załatwienia podania nie były podane.

7) Zarząd powiatowy Kółek rolniczych w Tarnobrzegu, pragnąc zapobiedz szerzeniu się zarazy wśród drobiu, odniósł się do Zarządu głównego o podjęcie kroków celem przeprowadzenia rewizyi sanitarnej drobiu przy transportach kolejną. Zarząd główny Towarzystwa zasięgnąwszy opinii obydwu krajowych Towarzystw, chowu drobiu, uznał w myśl otrzymanych opinii domaganie się o te zarządzenia za szkodliwe dla handlu drobiem i dla tego do wniosków Zarządu powiatowego się nie przychylił.

* * *

Protokół podawczy za 1901 r. wykazuje ekshibitów 8644. Jak wzrasta ilość pism wnoszonych do Zarządu głównego, najlepiej ocenić z tego, że przyrost ekshibitów wynosi w stosunku do 1900 r. 47%, w stosunku do 1899 r. 68%, a w stosunku do 1898 r. 121%. Wysłano listów zwykłych i poleconych 5950, kart korespondencyjnych 1583, paczek 234, druków pod opaską 1226, przekazów 133, telegramów 38, oprócz tego doręczono władzom z siedzibą we Lwowie: Wydziałowi krajowemu podań 30, c. k. Namiestnictwu 63, c. k. Dyrekeyi skarbu 8, c. k. Dyrekeyi poczt 7, c. k. Dyrekeyi policyi 3, c. k. Dyrekeyi domen i lasów 1.

Dziennik kasowy wykazuje 602 pozycye w przychodzie a 703 w rozchodzie. Rachunek „Przewodnika“ 1255 w przychodzie a 35 w rozchodzie.

B. Sprawy rolnicze.

I. Pola doświadczalne.

Ogólne uwagi.

W jesieni 1900 roku, gdy rozpoczynaliśmy akcyę w kierunku zakładania pól doświadczalnych na małej własności, przystępowaliśmy do niej z pewną obawą w skuteczność jej powodzenia, tem więcej, że poważne głosy uznawały ją za bezcelową i nie radającą się do stosunków, wśród których działamy.

Dziś jednak, gdy wyniki z tych pierwszych naszych usiłowań mamy podać do publicznej wiadomości, z prawdziwą przyjemnością zaznaczyć musimy, że powątpiewanie w dobry skutek tych usiłowań nie miało podstawy, bo osiągnięte wyniki przeszły najśmielsze oczekiwania.

Należy jednak zaznaczyć, że pola próbne przez nas urządzone, mimo swej nazwy „pól doświadczalnych“, nie służą do przeprowadzania studyów nad tą lub ową odmianą zbóż. Ich celem, ich zadaniem jest proste praktyczne badanie, która z tych odmian zboża, które próbom już poddane zostały, najlepiej się nadaje do warunków pewnej okolicy; w tym celu dobierano odmiany, o których wiadomem było, że najłatwiej dadzą się przystosować do gleby i warunków klimatycznych danej miejscowości.

Dalej było zasadą przy próbach tych przyjętą, iż prócz zmiany nasienia nie zmienia się nic, ani sposobu uprawy, ani nawożenia, ani czasu i sposobu zasiewu. Na tych bowiem tylko warunkach można było zyskać pierwszych zwolenników prób na małej własności.

Z początku, jak to już nadmieniliśmy, powątpiewano, czy małorolna ludność potrafi zrozumieć cel, do którego zakładanie pól próbnych zdąża. Powątpiewanie to spowodowało, iż przy zakładaniu pól próbnych ze zbożami ozimymi, które, jak wiadomo ze sprawozdania z czynności Towarzystwa za r. 1901, wstęp do naszej akcyi tworzyły, założono na 18 pól tylko 6 u włościan, a 12 rozdzielono między księży, nauczycieli i właścicieli średniej posiadłości. — Okazało się jednak w krótkim czasie, iż ta małorolna ludność nie tylko cel ten pojęła, ale sprawą się zajęła nadzwyczajnie. Już przy zakładaniu prób z nawozami sztucznymi na łąkach zgłoszeń było kilkadziesiąt, a przy zakładaniu pól próbnych ze zbożami jaremi zgłoszeń napłynęło tyle, że zaledwie połowę można było uwzględnić.

Nie podnosilibyśmy tu tego zainteresowania się ludności próbami, gdyby ono poczyniło się i kończyło tam, gdzie można coś wziąć, ale skoro prawie wszyscy starali się podjęte obowiązki wypełnić, gdy większość nie tylko sprawozdania nadesłała, ale i próbę samą przeprowadziła zupełnie dobrze, a dalej gdy się poczuwała bez nacisku, bez egzekucyi, do zwrotu

częściowego poniesionych kosztów, możemy powiedzieć, że myśl była szczęśliwą a w skutkach swych będzie wydatną.

Inspektorowie rolniczy przy objazdach swych wiedzieli także i pola próbne, i prawie wszędzie zastali rzecz prowadzoną niemal bez zarzutu: w wielu zaś wypadkach zastawali tak dokładny, tak skrupulatny sposób postępowania, że tylko na najwyższą pochwałę zasługiwał. Włościanin nasz nie nałamię się tak łatwo do zapisania wszystkich terminów wschodzenia, zazimowania, ruszenia wegetacyi, zakwitnięcia itd. itd. gdyż do zapisków drobnych jest trochę ciężki, — nie tyle będzie pożytku z tego, iż ziarno i słomę, a nawet plewy i zgoniny z każdego zasiałego gatunku osobno odważy, ile będzie pożyteczną i dodatnią jego własna obserwacya, której on nie opisze, bo jej nie potrafi nieraz opisać; to jednak pewna, że z zasianych odmian wybierze sobie tę, w której suma dobrych przymiotów, będzie najwyższą. Po tym pierwszym okresie prób włościanin już zmiarkował rzecz, przekonał się o jej pożytku i chętnie garnie się do niej.

Należy się od nas pewne wyjaśnienie, w jaki sposób cała akcyja pól próbnych była prowadzoną.

Do pól ozimych zebraliśmy zgłoszenia (18) za pośrednictwem Zarządów powiatowych, poczem jedyny wówczas inspektor rolniczy p. Popławski większość pól objechał, pola obejrzał, nawet rozmierzył i ustnie pouczył, resztę załatwiono na piśmie.

Do pól jarych wydano odezwę, wzywającą do zgłoszeń w N-rze 3 Przewodnika z r. 1901., poczem równocześnie zaczęto druk artykułów „O owsie, jego uprawie i odmianach“, dalej takiż artykuł „O jęczmieniu“.

Po nadejściu zgłoszeń poddano je bardzo szczegółowemu zbadaniu a dostatecznej podstawy do oceny, czy zgłaszający się zdoła należycie spełnić obowiązki i rozumie, w jakim celu próby się podejmuje, dostarczały otrzymane pisma; każdy bowiem musiał dać stosownie do wymagań odezwę wyjaśnienia co do rodzaju gleby i podglebia, przedplonów, nawożenia i t. d.

Przyjęci do prób członkowie otrzymali potem przed nadejściem nasion szczegółową instrukcyę, zaopatrzoną objaśniającymi rycinami i pouczącą, jak mają postępować zaczawszy od odbioru nasienia z kolei aż do chwili napisania sprawozdania. Instrukcyja ta, ponieważ nie dotyczyła ogółu czytelników, nie była drukowaną w „Przewodniku“, wysłano ją wprost interesowanym w wyraźnie i czytelnie litografowanych odbitkach.

Objazd pól przez inspektorów rolniczych przy zakładaniu i obsiewie wobec znacznej ich ilości (125)

nie był możliwy a wobec dokładnych instrukcyi był nawet zbyt czuły, bo nie rozchodziło się o żadne nadzwyczajne czynności, lecz o zwykłe gospodarskie roboty.

Z wiosną jednak i w ciągu roku, o ile to dało się połączyć z innymi zajęciami, inspektorowie zwiędzali pola próbne celem kontroli i wszędzie skonstatowali odpowiednie zastosowanie się do udzielonych wskazówek.

Ten sposób przeprowadzania doświadczeń był zupełnie wystarczający i dobry, a dowodu na to dostarczają wyniki z próbnych pól zestawione na podstawie sprawozdań. Ze zaś sprawozdania, chociaż pochodzące z pod obserwacji i z pod pióra właścian dostarczają dokładnego materiału porównawczego do badań nad odmianami zbóż, o tem przekonać może zacytowanych dla przykładu sześć relacji, które na stronie 14—17 podajemy. Wzięliśmy je z różnych stron kraju, trzy właścian polskich i trzy właścian ruskich.

Próby z zbożami ozimymi.

Pól próbnych z odmianami zbóż ozimych założono 18 na 20 morgach, a to ze żytem 7 z pszenicą 11. Z pomiędzy 18 osób przeprowadzających próby, nie nadeszło sprawozdań z prób żytnich 2 właścian z pow. kałuskiego, dalej nie można było zużytkować nadesłanego lecz zupełnie niedokładnego sprawozdania p. Szeli Stanisława z Przedmieścia czudeckiego.

Z prób pszenicznych jedna nam tylko przepadła u ks. kan. Dymitra Hordyńskiego g. k. parocha w Kulezycach, który mimo kilkakrotnych urgensów nie był łaskaw nam sprawozdania nadesłać.

Na podstawie otrzymanych sprawozdań przedkładamy zestawienia na tablicach I. i II. obejmujące wyniki szczegółowe: na pierwszej prób z żytem na drugiej z pszenicą.

Odmiany żyta użyte do prób pochodziły: Elite i Tryumf z Mikulic od p. Jerzego Turnaua, Petkus i Kościuszko od p. Adama Ożarowskiego ze Strzałek, Waza-Tryumf od Bahlsena z Krakowa.

Ostatnia ta odmiana jest najświeższą hodowlą Bahlsenowską, wyprowadzona została z żyta fińskiego; Elite i Tryumf pochodzą także z hodowli Bahlsena; Kościuszko zaś jest hodowli p. Ożarowskiego; Petkus jest produkcyi dawno znanego hodowcy zbóż p. v. Lochow z Petkus w Brandeburgii. Prócz tych były użyte miejscowe żyta: polskie hodowli z Grodkowie pod Krakowem, i szlansztedzkie wyhodowane z żyta proboszczowskiego przez dr Rimpau w Schlanstedt.

Z zestawień na tablicy I widzimy, że z wyjątkiem próby 4 i 7, nader niskie plony uzyskano; ponieważ jednak nawet te plony uznane zostały jako lepsze od miejscowych z wyjątkiem próby 6, smutnego wyobrażenia nabiera się odnośnie do natury gleby, siły nawozowej, a także i plenności miejscowych odmian.

Na te zestawienia zwracamy też bardzo usilnie uwagę gospodarzy rolnych. Z zestawień widać, jak

wiele zależy na odpowiednio dobranej odmianie zboża. W jednych i tych samych warunkach życia jedna odmiana tego samego zboża daje plon dobry, inna średni a znowu inna zupełnie zły. Aby to jeszcze wyraźniej przedstawić, przyjmiemy cenę ziarna na 12 K. a słomy na 1 K. za 100 kg. Jeżeli po tej cenie i według wyników każdego pólka obliczymy wartość zbiorów z jednego morga, wtedy różnica między najlepszym a najgorszym plonem będzie wynosiła:

w Staszówce	32·12	koron	} na morg przeciętnie 31·97 K.
" Szymbarku	23·68	"	
" Handzlówce	38·40	"	
" Myślatyczach	54·88	"	
" Krasnem	32·08	"	
" Niechobrze	19·20	"	
" Czukwi	32·28	"	}
" Sambor-średniej	23·12	"	

Cyfry te powinny przekonać dowodnie gospodarzy małorolnych, że próby takie to nie zabawka żadna, ale rzecz poważna, która może dochód z morga znacznie przysporzyć. To powinno ich zachęcić do powtarzania takich prób, a gdy jedna i ta sama odmiana, (ale corocznie ze świeżego nasienia nie na pólku próbnym wyhodowanego) będzie wciąż najlepsze plony dawała, to tej odmiany w uprawie należy się trzymać. Od czasu do czasu jednak trzeba do próby z siewaną odmianą wprowadzać nową, już gdzieindziej wypróbowaną odmianę, dla porównania i przekonania się, czy jeszcze plenniejszej niema.

Co do odmian samych zauważyć musimy to, co z tablicy I wyczytać można.

W przeciętnem obliczeniu ze wszystkich pól żyto Elite dało najwyższy plon w ziarnie, pierwszym jednak było tylko 2 razy, podczas gdy żyto Petkus trzy razy najwyższe wydało plony. Kościuszko okazało się wydatnem na słomę, a w próbie 3. okazało swoje zalety, nie tylko bowiem nie uległo wichrom i burzom, ale na ubogim gruncie wydało plon wcale dobry 712 kg. z morga, podczas gdy Petkus w tychże warunkach dał 392 kg. Toż samo jednak żyto Kościuszko na bujnych gruntach, jak w próbie 4, nie odpowiada zupełnie, stwierdzając opinię hodowcy, że „Kościuszko nadaje się głównie na grunta ubogie i mokrzejšie“. Żyto Tryumf stwierdziło swą nazwę, daje w ogóle plony wcale dobre, ale wymaga wybitnej zawartości próchnicy w glebie. Najślabszy plon wydało żyto Waza-Tryumf; w słomie wydatek był znaczny, ale słoma słaba, krucha, niezdatna do poszycia (próba 5), mimo iż w tych samych warunkach inne gatunki jak Elite, Kościuszko dały plon słomy większy i to słomy długiej, dobrej, co jest szczególnie dla małej własności ważnym bardzo przymiotem słomy żytniej.

Pisząc szerzej o wynikach z prób przeprowadzonych na Tab. I. czynimy to z umysłu, aby skierować uwagę właściankich czytelników tego sprawozdania, w jaki sposób należy badać takie tablice i jaki pożytek można z ogłaszania takich prób osiągnąć.

Odmiany pszenicy użyte do prób pochodziły: Dausia i Ghirka Bastardka ze Strzałek i są hodowli

p. Ożarowskiego, Ostka galicyjska z Mikulic a z hodowli Grodkowickiej, Tryumf Podola z Hujcza, Epp i Hors concours z Kniaża od p. Bolesława Augustynowicza: Epp pochodzi z Brandeburgii, ale ma to być polska pszenica tam przewieziona i od początku nazwiska tego, co ją sprowadził (Eppstein), tak nazwana; Hors concours zaś to dawna odmiana francuska.

Zadziwić może ta znaczna ilość odmian: robiono nam nawet swego czasu zarzut z tego. Wytłumaczyć się musimy, a łatwo przyjdzie to wykonać. Chęci najlepszej, a brak odpowiednich funduszy, dalej pora spóźniona, w której powstał zamiar i sam fakt zakładania pól próbnych, spowodowały, iż wzięto te gatunki, które bliżej dostać można było z gwarancją, że zostaną na czas dostawione. Nie wypadło to ani z nieświadomości, ani też ze zbytńskiego upodobania do różnaitości.

Przechodząc do tablicy II, zaznaczamy, że próby z pszenicą znacznie lepiej wypadły, niż ze żytem; w niektórych jak np. w próbie 2. plony wypadły nawet bardzo dobre, a tylko tam nie dopisały, gdzie jakieś wpływy ujemne, jak choroby zbóż, na wydajność szkodliwie oddziaływały. Lecz i te szkodliwe wpływy nie obeszły się bez dodatnich wyników dla robionych prób.

Z przecięcia wszystkich prób na różnych glebach i w różnych warunkach pierwszą wyszła „Ostka galicyjska;“ w pojedynczych próbach na cztery obsiewy w trzech była pierwszą, w czwartej drugą. Uwzględniając dalej, że w obec rdzy zachowuje się odpornie, można ją śmiało polecić jako pszenicę dla małorolnych gospodarzy odpowiednią.

„Danusia“ i „Ghirka bastardka“, w przecięciu plonów prawie równe, w obec rdzy dosyć odporne, nie dały jednak wybitniejszych danych, aby je można bezwarunkowo polecać, ale w obec tego, że szczególnie o Danusi bardzo pochlebnie się wyrażają niektórzy prowadzący próby, należy przynajmniej z nią w dalszym ciągu próby robić.

„Tryumf Podola“ i „Epp“ mniej na polecenie zasługują; mimo iż Epp w próbie 6 była pierwszą, że jest odporna przeciw rdzy i wyleganiu, jednak w obec tego, że inne doświadczenia dowiodły, iż jest mało na mrozy wytrzymała, doradzać jej nie chcemy. Co do „Perłowski“, to nasze próby nie stwierdziły zalet jej przypisywanych.

Obliczenie różnic między najlepszym a najgorszym plonem z morga, przyjmując wartość ziarna na 14 K. a słomy na 1 K. za 100 kg. wykazuje:

w Turzy	22-96	K.	} na morgu przeciętnie 38-39 K.
„ Myślatyczach	37-28	„	
„ Błażowej	24-04	„	
„ Przedm. czudec.	55-13	„	
„ Niechobrzu	61-16	„	
„ Wojutyczach	29-76	„	

Próby ze zbożami jaremi.

Pól doświadczalnych ze zbożami jaremi założono ogółem 128, mianowicie 75 z owsem na 69 morgach, a 53 z jęczmieniem na 47½ morgach.

Z 75 pól próbnych z owsem. nadesłano **wszystkie sprawozdania**. Odpada z nich jednakże, z powodu nie dość ścisłego przeprowadzenia próby próby 31 pól a mianowicie: 8 z pow. bocheńskiego, 4 z pow. rzeszowskiego, po 3 z bialskiego, samborskiego i wadowickiego, po 2 z kamioneckiego, i wielickiego a po 1 z buczackiego, gródeckiego, krakowskiego, krośnieńskiego, lwowskiego i mieleckiego. Dalej odpadają po 2 pola w niskim i złoczowskim a po 1 w grybowski i skałackim powiecie, razem 6 pól takich, na których plony zupełnie zniszczone lub bardzo silnie uszkodzone zostały przez grad lub wodę.

Z pozostałych 38 sprawozdań przedstawiamy wyciągi zgrupowane podług odmian użytych do próby.

Aby ustrzedz się od zarzutu braku systematyczności w przeprowadzaniu tych prób, musimy zaznaczyć, że zmuszeni byliśmy do wielu ustępstw od przyjętych zasad. Trudność uzyskania w danej okolicy pewnych zapotrzebowanych odmian, w skutek czego wynikałaby nieraz potrzeba przesyłania ich z jednego końca na drugi koniec kraju, byłaby wpływem na znaczne zwiększenie wydatków przewozowych, a zatem przekroczyła skromne, preliminowane na cele prób polnych fundusze. W obec tego zmuszeni byliśmy niejednokrotnie wybrać obok jednego lub dwu gatunków stanowczo do prób przyjętych, mieszaninę innych, których w tablicy nawet nie wykazujemy. W kilku wypadkach dostawcy nie nadesłali żądanej ilości nasienia, trzeba je więc było uzupełniać tem, co najbliższym było pod ręką, to znowu przy rozdzielaniu, gdzie większa poszła wysyłka, zamieniono dowolnie nasienie, w innej znów miejscowości przewożącemu skradziono worek, dosć, że i te nieprzewidziane okoliczności wywoływały niepożądane i niepreliminowane naprzód zmiany.

Główne odmiany owśowe do prób przeznaczone były: „Bezeler, Duński, Duppawski, Szymoradzki, Szwedzki i Tatrzeński“, Odmiany te już w doświadczeniach robionych przez Stacey, jak również przez praktycznych rolników, przedstawiały te przymioty, które polecały je jako odpowiedni materiał do zastosowania na małorolnych gospodarstwach, gdzie owies zwykle w bardzo twardej warunkach bywa siewany. Inne gatunki zasiewane były tylko sporadycznie, więcej uwzględnione między nimi były owies Kanarek, Milnera, Prosztajski i Sybirski.

Bliższych wywodów do tablicy III (str. 20), naktożej zestawiamy wyniki z pól próbnych z odmianami owśa, nie podajemy, gdyż podług uwag podanych, przy życie i pszenicy łatwo je sobie każdy właściciel czytelnik wykombinuje. Zresztą w rubryce „uwagi“, staramy się na najważniejsze zwrócić uwagę.

W tablicy tej jest także rubryka „różnica wartości plonów na 1 morgu“. Jestto obliczenie między wartością plonu najlepszego w ziarnie, a najgorszego, przyczem wartość ziarna przyjęto na 10 K. a słomy na 2 K. za 100 kg.

Bacznym czytelnikiem zauważy, że niejednokrotnie owies, najplenniejszy w ziarnie, nie koniecznie jest

najlepszym. Są stosunki, gdzie może lepiej odpowiadać średnia wydajność w ziarnie przy bardzo obfitej słomie, szczególnie tam, gdzie brak słomy, a dowód ziarna jest łatwiejszy.

Przechodząc do **pól próbnych z jęczmieniem** zaznaczamy, że chodziło nam głównie o rozpowszechnienie odmian jęczmienia browarnego. Pól takich założono 53, i **wszyscy** prowadzący próby **nadesłali sprawozdania**.

Oczywiście nie wszystkie sprawozdania były dokładne, nie wszystkie też próby były przeprowadzone dokładnie, stąd też odpada pól 13 a mianowicie 3 pola w pow. bocheńskim, po dwa w rzeszowskim i kamionekim, a po 1 w powiatach białskim, gródeckim, limanowskim, łańcuckim, tarnobrzeskim i złoczowskim.

Oprócz tego odpada 13 pól, w których próby zniszczone zostały przez wodę, grad i turkucie mianowicie: po 2 w pow. chrzanowskim i niskim, a po 1 w powiatach: bocheńskim, grybowskim, kolbuszowskim, krośnieńskim, lwowskim, przemyskim, samborskim, skałackim i sokalskim.

W tabelicy IV, którą na str. 24 podajemy, mieszczą się wyniki z reszty pól próbnych.

Do prób tych w myśl podstawową, aby rozpowszechnić jęczmień browarny, użyto jęczmienia Hanna, a do porównania z nim brane były wybitniejsze jak Chevalier, Goldfoil, Goldmelon, Imperial i Premier. Na wyraźne życzenie użyto także i naszego krajowego Czwórniaku i wyniki z tej próby podajemy na końcu tabelicy.

Ponieważ do prób używano tylko po dwa gatunki, więc zorientowanie się jest łatwe. dlatego też nawet dla włościańskich czytelników żadnych uwag nie dodajemy, prócz tej, że do różnicy wartości plonów przyjęto też same ceny, co przy owsie. (Włościańskich czytelników potrzebujących bliższych objaśnień co do pochodzenia gatunków owsa i jęczmienia, odsyłamy do „Przewodnika Kółek rolniczych“ z r. 1901 N-ra 4, 5 i 6).

Sprawozdania włościan.

Na to, jak nasi małorolni gospodarze pojmują cel tych pól próbnych i jak wykonują przyjęte na siebie zobowiązania, moglibyśmy dać wiele dowodów. Nie mogąc dla braku miejsca przytoczyć ich wszystkich, ograniczamy się do zacytowania sześciu sprawozdań, które dobraliśmy z różnych stron kraju.

Nadmieniamy przytem, że z cytowanych sprawozdań ani trzecie, ani szóste nie zostało zużyte do tabelarycznych zestawień: trzecie, ponieważ obejmowało odmiany, dla których brakło porównawczych prób, szóste, ponieważ nie podaje dokładnie cyfrowych dat, potrzebnych do zestawień. Posłuży to równocześnie na dowód, że i ten materiał, który pominięty został w wykazach, nie jest, jakby to przypuszczać można, bezwartościowy.

1. Sprawozdanie z próby z jęczmieniem, przeprowadzonej w r. 1901, u Jędrzeja Olszewskiego w Kolanowie op. Bochnia.

Na próbę otrzymałem od Zarządu głównego Kółek rolniczych: 50 kg. jęczmienia Goldfoil krajowego, 50 kg.

jęczmienia Hanna oryginalnego i 100 kg. superfosfatu 18%, które odebrałem 1/4 1901 roku. Zasiałem je na 1 morgu gruntu wedle wskazówek, zostawiając po obu stronach po 3 zagony 6-skibowe bez superfosfatu, dnia 16. kwietnia z. r. Nieszczęściem po zasiewie spadł zaraz ulewny deszcz i całą tę rolę zupełnie zaklepał, a gdy przez 8 przeszło dni deszcz padał, nie mogłem powtórzyć bronowania i zboże powschodziło, Hanna o 2 dni wcześniej, niż Goldfoil.

Wskutek tego, iż mi rolę ulewa zaklepała, owe zasiewy próbne rosły bardzo mizernie i nie było żadnej różnicy tak na superfosfacie jak i bez niego.

Wykłoszenie się nastąpiło koło 10. czerwca, a dojrzewanie: 1. sierpnia Hanna, a Goldfoil 6. sierpnia żęty. Zebrano Hanna z zasianych 50 kg. 90 snopków po 20 kg. a Goldfoil z 50 kg. 103 snopki po 20 kg. Z tego namłócono Hanna 176 kg. celnego i 8 kg. pośledniego, zaś Goldfoilu 195 kg. celnego i 10 kg. pośledniego. Słomy liczę 35 cetnarów z obu plonów. Plon ten wypadł mniej niż średni, czemu zdaje się winna ulewa spadła zaraz po zasianiu. Na rok bieżący zasieję znowu oba gatunki na próbę choć po 25 kg., bo ziarno jest dorodne, itd.

11. stycznia 1902.

Jędrzej Olszewski.

Dostłowny odpis.

2. Sprawozdanie z próby z owsem, przeprowadzonej w r. 1901, u Franciszka Falgiera w Albigowej op. Łańcut.

Do mojego zgłoszenia raczył się Zarząd główny przychylić i udzielił mi nasienia w 4 gatunkach, które po odebraniu z kolei było ustawione w sieni suchej aż do 29. kwietnia i w ten dzień było rozsiane na polu 1. bezeler, 2. dupawski, 3. probsztajski, 4. kanarek. Powschodziły około 9. maja. Na dniu 20. czerwca wyglądały dosyć ładnie, przyczem zauważyłem, iż bezeler i dupawski wyglądają ładniejsze od pozostałych dwu i kilka centymetrów wyższe.

Wykłosili się w czasie od 24. czerwca do 4. lipca.

Kanarek dojrzewał najwcześniej, nieomal z nim dupawski, nieco później bezeler, a najpóźniej probsztajski.

Wszystek był skoszony wraz 7. sierpnia, lecz nie na pokosy, tylko do ściany, a odbieracz szedł i zabierając rozścielał na pomieci.

Powiązany był 10. sierpnia i zaraz przy wiązaniu pokazało się już ilością snopów, które gatunki się nadają do naszej roli. Przywieziony do stodoły 12. sierpnia.

	Ilość snopów	Waga przed omłotem	Waga ziarna czystego	Wag. ziar. pośledn.
Bezeler	53	534 kg.	141 kg.	23 kg.
Duppawski	39	447 „	127 „	16.7 „
Probsztajski	37	405 „	107 „	11.4 „
Kanarek	37	407 „	111 „	14.5 „

Poślednie ziarno nie było oddzielane na młynku, tylko na przetaku.

Nadmieniam i to, że na żadnym pólku nie było szkody wyrządzonej ani przez bydło, ani co innego tylko na strychu był probsztajski trochę pocięty przez myszy, ale bardzo mało.

Najładniejsza słoma jest z bezelera, wysoku a grubą jak trzcina. Odjęta waga ziarna wykazuje wagę słomy, zgenin i plew jak następuje:

Z Bezelera 370 kg., Duppawskiego 303 kg., Probstajskiego 286 kg. i z Kanarku 282 kg.

Za niedokładność sprawozdania przepraszam bardzo, gdyż jako właścianin mało piszący itd.

25. listopada 1901 r.

Dostowny odpis.

Fr. Falgier.

3. Sprawozdanie z wyniku próby i omlotów jęczmienia: Bestehorn i Probstajskiego na polu próbnym u Antoniego Maślanki w Zubrzy pod Lwowem.

Na kawalku pola 100 sążni długim i 16 sążni szerokim, pochylonym lekko ku północnemu wschodowi, czarnoziemnym, z podglebiem gliniastym, w połowie po kartoflach, a w połowie po burakach, w zimową rolę, dla ogrzania wzruszoną ekstyrpatorem, zasiano 16. kwietnia b. r. jęczmień, 50 kg. odmiany „Bestehorn“ i 50 kg. odmiany „Probstajski“.

Dnia 25. kwietnia obie odmiany całkiem zeszyły, zieleniąc się pięknym, szerokim, kręcącym się liściem. Pomiędzy obu odmianami nie widać było żadnej różnicy. W drugiej połowie maja jęczmień „Probstajski“ krzewił się silniej, natomiast „Bestehorn“ zdawał się drobnieć.

Dnia 13. czerwca obie odmiany zaczęły się jednocześnie kłosić; po zupełnem wykłoszeniu odmiana „Probstajski“ miała kłos dłuższy, nieco zwieszony, zaś

„Bestehorn“ kłos prosto stojący i krótszy, lecz gęściej osadzony.

Po lekkim deszczu w czasie kłoszenia jęczmienia znacznie się poprawił. W kilka dni po wykłoszeniu zupełnie, zaczął się peryod ulewnych deszczów z falą; jęczmień dwakroć powalony powstał, trzeci raz zwalony już się nie podniósł i zaczął przerastać.

27. lipca zebrano jęczmień obu odmian kosą, podcinając go na ścianę.

Na pół suchy jęczmień jeszcze raz deszcz zalal — nakoniec udało się go wysuszyć, związać i sprzątnąć.

Od zasiewu aż do zbioru upłynęło 14 tygodni i 5 dni czyli 103 dni.

Aby uniknąć możliwego zmieszania się odmian przy zbiorze tj. przy koszeniu i wiązaniu, osobno skoszono i zebrano wzdłuż całego morga we środku, pomiędzy obu odmianami, pas 1 metr szerokości.

Każdą z odmian złożono w osobnym sąsięku, jedną odmianę przelożono siano, inną koniczem; stąd też zwłoka z omlotem wypadła, bo musiano pierwiej zrobić miejsce na paszę, takową usunąć, a dopiero młócić jęczmień cepami.

Przy zwózce jęczmienia zważono po 6 snopów z każdej odmiany. U odmiany „Bestehorn“ waga całego snopa, przeciętnie wynosiła 7 kg., z tego około 3 i pół kg. wypadło na ziarno — reszta na słomę i plewę; u odmiany „Probstajskiej“ przeciętna waga snopów wynosiła 6 kg., ziarno ważyło około 3 kg., zaś reszta słoma i plewa. Omlot jęczmienia skończono 12. grudnia, wynik omlotu przedstawia następujący wykaz:

Nazwa odmiany	Ilość zebranych snopów	Namłócono ziarna				Uzyskano		U w a g a ¹
		celnego	średniego	pośledniego	razem	słomy	plewy	
k i l o g r a m ó w								
Bestehorn	189	250	250	50	550	572	100	Waga hektolitra: celny: 64 kg. średni: 60 „
Probstajski	280	375	200	50	625	803	120	Waga hektolitra: celny: 62 kg. średni: 59 „
Zmieszany	—	—	—	—	50	40	—	Ze smugi między obu odmianami zebranej
	—	—	—	—	100	—	—	około 100 kg. wykruszonego ziarna
Razem . .	469	625	450	100	1325	1405	220	469 snopów czyli 7 kóp 49 snopów.

Pomimo niepomyślnych warunków wskutek deszczów, pomimo, że w ogóle jęczmień w roku bieżącym chybił, otrzymałem 13 ziarn pięknego zboża i 1635 kg. paszy. — Wliczam do zbioru wykruszony jęczmień, który przyniósł mi wielką korzyść, gdyż zaraz po sprze-

cie jęczmienia przyorałem go płytko i lekko przybronałem, za to w późną jesień miałem świetne pastwisko dla bydła, gdyż jęczmień urosł duży i gęsty, itd.

W Zubrzy dnia 17. grudnia 1901.

Antoni Maślanka.

4. Sprawozdanie z pola próbnego w Łoszniowie, pow. trembowelski.

„Zanim rozpocznę sprawozdanie z próby mojej z jęczmieniem i nawozem od Was otrzymanym, proszę o przebaczenie, że nie postąpiłem podług pouczenia. Nie odmierzyłem całego morga w jednym miejscu, gdyż nie było równi na tyle, więc w jednym miejscu rozsiałem po 40 kg. z obu przysłanych mi jęczmieni, a w drugim miejscu zasiałem pozostałe po 10 kg. także z obu jęczmieni. Przy tych ostatnich zasiałem i swego jęczmienia także 10 kg.

Korzystając z przesłanego mi nawozu ¹⁾ chciałem się także przekonać, o ile u nas będzie z niego pożytku. Dlatego nie rozsiałem go pod wszystkie jęczmień, ani też nie zostawiłem, jakście to kazali $\frac{1}{4}$ części na końcu bez nawozu, ale te dwa składy, na których obok siebie były posiane jęczmiona, rozmierzyłem sznurem

na równe 8 kawałków poprzecznych i rozsiałem na wóz od drogi licząc na 1 m., 3 m., 5 m. i 7 m., zaś drugi, czwarty, szósty i ósmy zostawiłem bez nawozu. — Podobnie zrobiłem na drugim półku, ale tam że po zwolilem sobie siad i na moim jęczmieniu, więc tylko 3 zagonki poprzeczne rozsiałem nawozem a sześć bez nawozu.

Siałem 9. i 10. kwietnia na obu polach. Dni były ładne i ciche, ziemia pulchna, zarobiło się ładnie. Kawaler ²⁾ wykazał się z ziemi 13. dnia, a Hanna ani się zaczął kulczyć, i dopiero na 20. dniu zaczął z ziemi gdzieś niegdzieś wylazić.“

W dalszym ciągu szeroko i szczegółowo opisuję cały perypet rośnienia, dojrzewania, zbioru i omlotów.

Wyniki były jak na tabelce poniżej:

Łoszniów 1. stycznia 1902.

(streszczenie)

Iwan Kobel.

Nazwa odmiany	Na nawozie									Bez nawozu						
	snopów	ziarno celne		poślad		śłoma	tryna	plewa	snopów	ziarno celne		poślad		śłoma	tryna	plewa
		litr.	kg.	litr.	kg.	kilogramów				litr.	kg.	litr.	kg.	kilogramów		
Kawaler skoszony $\frac{20 \text{ i } 22}{\text{lipca}}$	91	192 $\frac{1}{2}$	111 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	3	131	28	42	79	112 $\frac{1}{2}$	92	5	2 $\frac{1}{2}$	97	23	34
Hanna skoszony $\frac{27 \text{ i } 29}{\text{lipca}}$	92	55	32	14 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	137	50	39	88	50	27	11	5 $\frac{1}{2}$	133	46	35

5. Sprawozdanie z pola próbnego w Podliskach małych pow. lwowski.

Pole przeznaczone na przeprowadzenie próby z owsem, który otrzymałem od Zarządu głównego, podzielilem według narysowanego planu tak, że między poletkami były 1 metr szerokie ścieżki.

Pole jest równe, osuszone rowami, podglebie: torfowe, gleba: próchnicza, przedplon: dawny ugór, nawożone przedtem nigdy nie było, tylko tego roku rozsiało 100 kg. superfosfatu (Nr. V. c. 18% kw. fosf. Fabryka Wanga we Lwowie) na cały kawałek pola, z opuszczeniem $\frac{1}{4}$ części na każdym poletku, pod osobny gatunek owsa przeznaczonego. Superfosfat ten rozsiany został na zimowym ziemblisku i przyradłony, a po zasiewie owsa zawleczoney. Zasiew tak superfosfatu jak trzech gatunków owsa tj. sybirskiego, duppawskiego i kanarka wykonałem dnia 18. kwietnia. Probstajski zasiano 28. kwietnia a to dlatego, iż ten później został nadesłany.

Owies powschodził do 13 dni, poczem oczyszczony został z chwastów; wykłosił się 28. czerwca, rozumie się ten późniejszy o parę dni później. Dojrzewał nasamprzód sybirski i kanarek, probstejski zaś i duppawski o 10 dni później. Wyżęto sybirski i kanarek 13. sierpnia, drugie dwa 23. sierpnia.

Omlócono w miesiącu listopadzie, każdy gatunek osobno; zważono: ziarno, słomę i plewy, a rezultat przedstawia się jak na tabelce obok:

L. p.	Nazwa owsa	Z poletka 300 sążni kwadratowych nawożonego		Z poletka 100 sążni kwadratowych nie nawożonego	
		ziarna	słomy	ziarna	słomy
		kilogramów			
1.	Probstajski	235	375	42	128
2.	Duppawski	318	410	58	182
3.	Kanarek	180	165	22	85
4.	Sybirski	256	503	38	135

Po przeprowadzeniu próby i po zważeniu ziarna i słomy okazał się owies duppawski na naszych torfowych gruntach najlepszy, a owies kanarek najgorszy, ponieważ wydał najslabsze plony. Na tem kończę moje sprawozdanie, zawiadamiając, że prócz kanarka z innymi próby robić będę na rok przyszły, itd.

Podliski małe d. 18. grudnia 1901.

(dołowny odpis)

Andrij Maksymów
nacz. gminy.

6. Sprawozdanie z pola próbnego w Bereźnicy powiat samborski.

Na wiosnę 1901 r. otrzymałem z Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych 100 kg. owsa w 4 odmianach po 25 kg. a to: duński, szatylowski,

¹⁾ 100 kg. superfosfatu kostnego 18% kw. fosf. ²⁾ Kawaler = Chevalier.

tatrzański i kanadyjski, z pouczeniem, aby te odmiany zasiał każdą z nich osobno. Prócz tego otrzymałem 100 kg. superfosfatu z kości 16%, z poleceniem, aby owies kościami podsiać tak, iżby pod każdym owsem $\frac{1}{4}$ część ćwierci morga zostawić bez nawozu, dla przekonania się, czy opłaci się nakład wysianych kości.

Pole mam szerokie tak, że na jednych stajaniach po cztery zagony na 25 kg. owsa wszystkie 4 odmiany umieściło się. Grunt czwartej klasy rejonu lwowskiego, glina 5 lat po nawozie ale w trzecim roku po konicznej, a porządek zasiewów był taki:

1 rok gnój pod kartofle, 2. jęczmień, 3. żyto podsiane koniczną, 4. koniczna, 5. pszenica, którą myszy zniszczyły, więc podsiałem jęczmieniem, i było tej podsiewki na domowy użytek 8 korcy, 6. rok, na zimę spładałem, aby perz wyniszczyć, który w lichej pszenicy się wzmógł, i na tem wyczyszczonem polu zasiałem owies dnia 10. kwietnia 1901 r.

Pole ma długości $66\frac{2}{3}$ sążni, szerokości 24 sążnie czyli 16 zagonów po $1\frac{1}{2}$ sążnia. Każda odmiana na 4 zagonach się mieściła.

W pierwszej i czwartej odmianie zostawiłem $\frac{1}{4}$ część bez superfosfatu na jednym końcu, w drugiej i trzeciej znowu $\frac{1}{4}$ część bez kości na drugim końcu.

Owasy kanadyjski i tatrzański są to owsy rańsze, prędzej też się wysypały, a ziarno na wieszce blisko osadzone, wydają się przeto rzęsniejsze; szatylowski zaś i duński są późniejsze, wiechę mają rozpuszczoną szeroko. Ostatnie te owsy są na słomę wydatniejsze. Co zaś do namłotu ziarna są mniej więcej równe, prócz kanadyjskiego, który widać potrzebuje lepszej gleby, gdyż w tym samym polu, równo i razem posiany, wydawał się już zaraz w poroście nie tak wesoły, jak tamte 3 odmiany, a po zbiorze był szczuplejszy w snopach i w namłocie dał o $\frac{1}{2}$ korca z kopy mniej. Dlatego przemawiam za temi trzema odmianami: duński, szatylowski i tatrzański, szczególnie tatrzański, który ma ziarno krótkie, pełne i mniej go na wagę potrzeba.

Gdy owies zaczął wschodzić, na kościach był ładniejszy i czerstwiejszy i tak coraz dalej dawał znaki bujniejszego wzrostu, ale skoro się wysypały, nie można było różnicy dopatrzeć. Po wyżęciu dopiero, gdy

się zebralo osobno z kości, a osobno bez kości, to był uderzający rezultat.

Zważyłem wpiery 15 snopów owsa z branego na kościach, ważyły one 54 kg., a 15 snopów owsa zebranego z pola, gdzie kości nie było, ważyły 40 kg. Zobaczywszy to, wziąłem się do ważenia wszystkiego.

Rachunek z całego pola przedstawia się tak:
na $\frac{3}{4}$ morga podsian, kośćmi zebr. 12 kóp wagi 2496 kg.
na $\frac{1}{4}$ „ bez kości „ 3 „ „ 480 „

Po omłocie uzyskano:

z 12 kóp zebran. na kościach	ziarna	720 kg.
	słomy, tryny i plew	1776 „
z 3 kóp zebran. bez kości	ziarna	135 „
	słomy, tryny i plew	345 „

Obliczając na pieniądze, po cenie samborskiej t. j. po 6 zlr. za 100 kg. owsa, a 50 ct. za 100 kg. słomy, dostaniemy z tych $\frac{3}{4}$ morga na kościach

za 720 kg. ziarna	43 zł. 20 ct.
za 1776 „ słomy	8 „ 88 „
razem	52 zł. 08 ct.

czyli że wartość plonu z trzeciej części tego pola czyli z $\frac{1}{4}$ morga na kościach wynosiłaby 17 zł. 36 ct. z tych zaś

$\frac{1}{4}$ morga bez kości za 135 kg. ziarna	8 zł. 10 ct.
za 345 „ słomy 1 „ 72 „	
razem	9 zł. 82 ct.

Tak więc, gdybym był zasiał cały morg owsa na kościach, byłbym mógł zebrać 4 razy po 17.36=69 zł. 44 ct. a gdybym był posiał cały morg bez kości byłbym zebrał 4 razy po 9.82 zł. = 39 zł. 28 ct. zatem na kościach byłbym zyskał 30 zł. 16 ct.

Posiałem na $\frac{3}{4}$ morga 100 kg. kościanego superfosfatu 16%, który w Samborze kosztował zł. 6.50, na $\frac{1}{4}$ morga trzeba go jeszcze było 33 kg. zatem razem 133 kg. po zł. 6.50= 8 zł. 65 ct.

Nie licząc przywozu i rozsiania zyskałbym na czysto przy użyciu superfosfatu pod owies 21 zł. 51 ct. na jednym morgu obsianego pola.

Więcej nie mam na razie co pisać, itd.

Bereźnica 31. grudnia 1901.

Bazyli Płaskacz.

Doświadczenia z nawożeniem łąk.

O wynikach z pól próbnych tak z odmianami zbóż ozimych jak też i z odmianami zbóż jarych, nie pomieszczaaliśmy w ciągu roku żadnego sprawozdania, dlatego musieliśmy sprawę nieco obszerniej przedstawić.

Inaczej jednak ma się rzecz z doświadczeniami nawozowemi na łąkach. Skoro większość sprawozdań nadesłaną została, pomieściliśmy przystępnie napisane zestawienie wyników z pierwszego pokosu, uzyskanego na nawozach w roku 1901. Sprawozdanie to następowało po odezwie wzywającej do nowych zgłoszeń i było niejako podniętą do tychże zgłoszeń (patrz Przewodnik z roku 1901 str. 334 i ntp. oraz 360 i ntp.).

Pozostaje nam więc tylko krótkie zestawienie jako zdanie sprawy.

Z 75 prób z nawozami na łąkach — nie nadesłało wcale sprawozdań 8 gospodarzy, a to 5 z my-

ślenickiego, 2 z bocheńskiego a 1 z jarosławskiego. W 5 miejscach a to w dwóch w mościickim, a po 1 w bocheńskim, pilzneńskim i ropezyckim woda zabrała siano i próbę zniszczyła. Pozostało 62 sprawozdań; w tem było 32 takich, które nie dawały ścisłych cyfrowych dat, dających się użyć w zestawieniach, lecz tylko ogólne uwagi porównawcze o zwyżce w plonach. Przy sprawozdaniu pomieszczone w Przewodniku dały się one zużytkować, nie można ich zatem uważać za bezwartościowe. W trzech próbach nadesłano jednak cyfrowe uzupełnienie z drugiego pokosu. Po nadto mamy 3 takie próby, przy których nadobowiązkowo nadesłano sprawozdanie także z drugiego pokosu. Zatem do tab. V., którą (str. 26) przedkładaamy, a którą staraliśmy się możliwie przejrzystość ułożyć, wstawiliśmy 27 prób z pierwszego pokosu, 3 z obu pokosów, oraz 3 z drugiego pokosu, razem 33 sprawozdania z prób łąkowych.

Wyniki z pól doświadczalnych

A. Z żytem ozimem. — Plon każdej

Tabela I.

L. porz.	Powiat	Miejscowość	Prowadzący próbę	Gatunek		Przeszłość pola	Zasiewy wyszły z zimy	Wpływy ujemne podczas wzrostu
				gleby	podglebia			
1	Gorlice	Staszkówka	Tenczar Ant. ks.	glina	gliniaste nieprzepuszczalne na podłożu kamienistym	ogór nawożony gnojem stajennym	średnio	przymrozki wiosenne silnie uszkodziły
2	"	Szymbark	Groblewski Henr.	glinka	glinka żelaz. na podłożu kamienistym	dwuletnie koniczynsko pół gnoj. i 120 kg. spf. amon.	obrzędnio	posucha i zimno aż do czerwca
3	Łańcut	Handzlówka	Lew Antoni	glinka bieliców.	nieprzepuszcz. na podłożu kamienistym	łubin nasien. 150 kg. kainitu 150 kg. żużli 47%	dobrze	
4	Mościska	Myślatyce	Kwieciński Wł. ks.	glinka próchn.	glinkowate średnio przepuszczalne	dwuletnie koniczynsko	bardzo dobrze	w skutek burz wyległy
5	Rzeszów	Krasne	Siarą Stanisł. ks.	glina	ciężka glina siwa i żółta nieprzepuszcz.	szósty plon po nawozie, drugi po 150 kg. żużli	bardzo dobrze	po okwitnieniu burza wyłamała około 30%
6	"	Niechobrz	Skrzyński Jan	glina	ślabo przepuszczalne	trzeci plon, 120 kg. superf. fosf. amoniak.	bardzo dobrze	kwiat na silnej posusze, poczem burze wyłamały
7	Sambor	Czukiew	Balicki W. k. szk.	glinka próchn.	ciężka glina nieprzepuszcz.	czwarty plon po nawozie	zupełnie dobrze	
8	"	Sambor średnia	Mrozek Tomasz	glinka	ślabo przepuszczalne	piąty plon w owsisku	dobrze	silna słońca w czasie kwitnienia

urządzonych w roku 1900/1

odmiany obliczony z I morga (1600⁰)

Elite	Kościuszko		Petkus		Tryumf		Inne		U W A G I
	ziarno	słoma	ziarno	słoma	ziarno	słoma	ziarno	słoma	
k i l o g r a m ó w									
568		408		644				miejsc. polskie	»Kościuszko« okazało się najwytrzymalszem przeciw wyleganiu wskutek ślót. Petkus dało najlepsze plony.
	908		652		1032			456 728	
428		404		352		520			Tryumfu, aczkolwiek najlepiej wypadło, nie siewają w tamtych stronach, gdyż wymarzało przez lat kilka.
	1224		1516		1060		1412		
416		712		392		442			»Kościuszko« dobrze odpowiedziało. Słoma na ubogich tych gruntach dobrze się opiera wiatrom. Wzięto je w uprawę.
	728		740		732		920		
836		412		692		700			»Kościuszko« z powodu kolosalnej słomy najpierwej wyległo. Elite i Tryumf ponownie zasiano.
	1600		1800		1200		1400		
622		552		624				Waza Tryumf	»Elite« kłos długi, słoma długa i zdrowa. »Kościuszko« taksamo. »Petkus« kłos krótki ale nabyty, słoma krótka i krucha. »Waza Tryumf« kłos średni, słoma słaba.
	1544		1424		1632			480 1352	
404		439				556		szlansztedzkie	Szlansztedzkie i Tryumf dały najdorodniejsze ziarno. Wszystkie dały masę słomy i gdyby nie szalona posucha, byłyby dały i ziarna więcej.
	3624		3608			3644		564 3640	
840		832		860		612			»Petkus« dało plon najlepszy, w słomie przewyższyło je »Kościuszko«. Próba powtórzoną została.
	2796		3104		2824		2572		
640		460		616		568			Próbę właściciel powtarza.
	1792		1640		1664		1700		

odmiany obliczony z I morga (1600⁰)

Danusia	Tryumf Podola		Ghirka bastar.		Ostka galic.		Epp		Inne		U W A G I
	ziarno	słoma	ziarno	słoma	ziarno	słoma	ziarno	słoma	ziarno	słoma	
k i l o g r a m ó w											
528		422		506		578					Ostka najlepiej odpowiedziała mimo uszkodzenia.
	1196		1028		1160		1240				
920		680		810		800					Danusia najlepiej odpowiedziała.
	2068		1700		1744		1908				
564		616		710		746					Ghirka i Ostka prawie równe w plonie, wobec rdzy odporne.
	1776		1544		628		1632				
				450		800		500			Wobec miejscowych nawet Ostka ustępuje co do plonu.
				787		1400		875			
484		544		568							Danusie i Perlówkę uszkodziła niezmiarka. Próba powtórzona zostanie.
	1232		1388		1772						
384				484				552		344	Epp najwytrzymalsza wobec rdzy i wylegnięcia. Śniedzi nie miała.
	824			864				992		928	

Tabela II.

B. Z pszenicą ozimą. — Plon każdej

L. porz.	Powiat	Miejscowość	Prowadzący próbę	Gatunek		Przeszłość pola	Zasiewy wyszły z zimy	Wpływy ujemne podczas wzrostu
				gleby	podglebia			
1	Gorlice	Turza	Niemiec L. k. szk.	glina	gliniaste nieprzepuszcz. na podłożu kamienistym	dwuletnie koniczynsko	dobrze	Ostka bardzo przez wróble uszkodzona
2	Mościska	Myślatyce	Kwieciński Wł. ks.	glinka próchn.	glinkowate średn. przep.	dwuletnie koniczynsko, 120 kg. superf. 18%	bardzo dobrze	
3	Rzeszów	Błażowa	Kwiatkowski L. ks.	glinka margl.	gliniaste nieprzepuszcz.	gnój 30 fur 120 kg. superf. 18% na * m.	obrzędnio, wiatry na wiosnę wypaliły	Danusia uległa rdzy
4	"	Czudec-Przedmieście.	Szela Stanisław	glinka rędzin.	przepuszczalne	czwarty plon koniczynsko	dobrze	
5	"	Niechobrz	Skrzyński Jan	glina	ślabo przepuszczalne	czwarty plon koniczynsko, 120 kg. superf. 18%	ślabo	wyległy wskutek ulew i burz
6	Sambor	Wojutyce	Fabian Krz. k. szk.	glinka próchn.	gliniaste ślabo przepuszczalne	czwarty plon, koniczynsko	ślabo, pogłównie 25 kg. saletry	rdza i śniedź

Wyniki z pól doświadczalnych

Tabela III.

L. porządkowa	Powiat	Miejscowość	Prowadzący próbę	Gatunek		Przeszłość pola	Wpływy ujemne podczas wzrostu
				gleby	podglebia		
1	Bochnia	Żegocina	Krawczyk Zygm.	glina rędzin.	glina	pszenica, czwarty plon	siew mokry, poczem przysza wszędzie silna posucha
2	"	Ujazd	Gadzina Francisz.	glina próchniczna	jak gleba	pszenica, drugi plon	
3	"	"	Kowalczyk Józef	"	"	"	
4	Łańcut	Albigowa	Inglot Tomasz	glina siwa	średnio przepuszczalne	owies, piąty plon	—
5	"	"	Falgier Franciszek	glina żółta	"	żyto, siódmy plon	—
6	Chrzanów	Zagórze	Noworyta Wine.	glina	przepuszcz.	pszenica, trzeci plon	—
7	Dobromil	Laeko	Kadyk Antoni	glinka	"	ósmo plon	—
8	Kolbuszowa	Trzęsówka	Konieczny Ks. pr.	glinka piaszczysta	"	żyto, czwarty plon	—
9	Rzeszów	Gwoźnica g.	Lubas Józef	"	gruby żwir	jęczmień, trzeci plon	—
10	"	Pstrągowa	Urban Jan	"	przepuszcz.	owies piąty plon	—
11	Kolbuszowa	Wola raniż.	Rozmus Ignacy	piaszczysta	nieprzepusz.	jęczmień, czwarty plon	z powodu posuchy wzrost mały
12	Lwów	Podliski mł.	Maksymów Andrij	glinka torfowa	torfiaste	ugór sześcieltni	—
13	Nisko	Stary Nart	Trondowski Edw.	glinka	nieprzepusz.	jęczmień, drugi plon	—
14	Lwów	Kulparków	Lachowicz Józef	"	"	żyto, trzeci plon	—
15	"	"	Spółka włościańs. ¹⁾	"	"	owies, piąty plon	—
16	"	Siemianówka	Czuchnowski Tom.	piaszczysty namuł	twardy piasek	owies, czwarty plon	—
17	Jarosław	Tuligłowy	Buksa Bartłomiej	glina próchn.	przepuszcz.	żyto, od lat niegnojone	—
18	Sokal	Poździejcz	Klimeczuk Grzegorz	glinka czan.	glina	żyto, siódmy plon	silna posucha
19	Złoczów	Trościaniec	Dzik Jan młodszy	popielica	"	żyto, piąty plon	—

urządzanych w roku 1901 z owsem.

Plon obliczony z 1 morga (1600 ⁰²) odmiany				Różnica wartości plonów	U W A G I	
Bezeler	Kanarek	Prob-sztajski	Sybirski			
ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma	K	h	
k i l o g r a m ó w						
400	360	380	344	6	16	Owies Bezeler w tych trzech próbach, daje najlepsze wyniki — będzie też na takich ziemiach dalej próbowany.
408	420	384	380			
604	580	592	600	4	48	
1824	1940	1708	1900			
600	560	600	600	8	—	
1904	1880	1672	1880			
368	360	400	492	29	24	
1432	1360	1340	1212			
656	504	472	576	1	28	
1480	1124	1148	1212			
436	436		448	29	92	
948	964		952			
700	776		616	14	56	
1292	1252		556			
208	252		336	4	72	
176	208		264			
552	596		572	12	80	
908	924		1008			
240	240		360	2	56	
240	280		280			
332	336	332	348	96	96	
656	692	560	704			
1176	808	1108	1504	9	68	
2552	1000	1612	2368			
304	372	300	328	31	60	
544	660	536	660			
940	900	1020	740	32	—	
1440	1160	1300	1120			
900	620	732	760	29	76	
1200	1000	1400	840			
596	744	728	704	25	52	
572	1320	1312	1076			
484	640		720	20	64	
944	736		848			
440	480		600	39	20	
808	856		1040			
748	944		900			
1204	2184		1900			

Owies **Bezeler** w tych trzech próbach, daje najlepsze wyniki — będzie też na takich ziemiach dalej próbowany.

W tych dwóch próbach owies **Bezeler** w słomie najlepszy, raz w ziarnie ustępuje **Duppawskiemu**.

W tych pięciu próbach owies **Duppawski** pierwszy w ziarnie w 3 miejscach, w słomie w 4 miejscach; **Szymoradzki** pierwszy w ziarnie w 2 miejscach; **Bezeler** w słomie w 1 miejscu.

W ostatniej próbie niedopisały owsy próbowane, natomiast **Węgierski** miejscowy dał podwójne plony.

W tych trzech próbach owies **Duppawski** pierwszy w ziarnie i słomie w 2 miejscach, **Kanarek** w 1 miejscu.

Millner na żyzniejszych glinkach pierwszy.

Sybirski na jałowszych glinkach pierwszy.

Kanarek na piaszczystych glinkach pierwszy.

Duppawski na glinkach był pierwszym w ziarnie w 2 miejscach.

Kanarek na popielicy ciepłej najlepszy.

L. porządkowa	Powiat	Miejscowość	Prowadzący próbę	Gatunek		Przeszłość pola	Wpływy ujemne podczas wzrostu
				gleby	podglebia		
20	Nowy Sącz	Kurów	Michalik Piotr	glina	skała	żyto czwarty plon	—
21	"	Nawojowa	Zabecki Jakób ks.	glina próchn.	nieprzepusz. alezdrzew.	pszenica piąty plon	Tatrzański wyległ łatwo, najtwardszy Duppawski
22	Jasło	Szebnie	Sarna Władysł. ks.	glina próchn.	nieprzepusz.	żyto czwarty plon	—
23	"	Wojaszówka	Świerad Tomasz	glinka	"	"	—
24	N. Targ	Groń	Kobylarczyk Jędrz.	glina	kamień	ziemniaki drugi plon	—
25	Biała	Czaniec	Wiszniewski Fr.	"	nieprzepusz.	koniec trzeci plon	—
26	"	"	Kruczała Jan	"	"	owies czwarty plon	—
27	Limanowa	Stronie	Ciągło Michał	glinka ze żwir.	glina z grub. żwirem	ugór niegnojony	—
28	"	Zawada	Waligóra Wojciech	glina	kamień	żyto trzeci plon	—
29	"	Lipowe	Ociepko Kacper	glinka	glina	pszenica ósmy plon	Tatrzański wyległ łatwo, najwytrzymalszy Duński
30	Biała	Janowice	Papla Michał	glina	opoka	ziemniaki drugi plon	—
31	"	Osiek	Tyran Teofil	glinka	nieprzepusz.	żyto piąty plon	—
32	Brzesko	Porąbka usz.	Mleczo Józef	glina próchn.	"	żyto drugi plon	—
33	"	Iwkowa	Salabura Wojciech	glinka	"	nowina	Duppawski znacznie później zasiany
34	"	Niedzwiedza	Kuna Jan	glina próchn.	"	żyto czwarty plon	—
35	Chrzanów	Mętków	Noworyta Jan	gliuka	przepuszcz.	jęczmień trzeci plon	—
36	Krosno	Lubatowa	Skowron Jakób ks.	"	kamień	pszenica piąty plon	—
37	Tarnów	Kowalowa	Drewno Józef	glina	nieprzepusz.	jęczmień drugi plon	Po wzejściu zamulone, potem ucierpiały od mrozu

Plon obliczony z 1 morga (1600 ⁰²) odmiany								Różnica ważności plonów		U W A G I
Ta- trzański	Kana- dyjski	Millner		Dup- pawski		K	h			
ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma	ziarno słoma			k i l o g r a m ó w		
1000	624				640					W glebach zimnych i górskim klimacie Tatrzański odpowiedniejszy, w lepszych glebach kanadyjski prawie z nim równy, w słomie lepszy.
1380	284				864	46	32			
884	844				876	12	64			
792	1624				1440					
788	384				400	32	40			
2668	3068				2960					
508	436				452	13	04			
1292	1256				1240					
1120	960				1060	26	60			
1440	1360				1440					
952					780	25	60			
1200					980					
784					740	15	20			
1040					940					
340					448	15	80			
410					420					
1000					1000	27	20			
2400					2000					
840					1080	21	76			
752					640					
668	520				860	15	80			
1048	764				1384					
664	552				660	18	16			
936	588				860					
984	872				1128	36	32			
1044	1236				936					
672	584				404	34	80			
992	936				592					
604	788				524	31	20			
800	1000				760					
728	812				776	23	52			
1284	1336				1244					
720	684				780	16	80			
1104	1520				800					
280	352				552	27	36			
732	852				740					

W tych sześciu próbach **Tatrzański** okazał się najlepszy w 4 miejscach w ziarnie i słomie. Na przepuszczalniejszych glebach **Duński**, a na zamożniejszej glinie **Duppawski**.

W tych ośmiu próbach **Duppawski** w 4 miejscach, **Tatrzański** w 2 miejscach były najlepsze, a zawsze na glebie zimnej o podglebiu nieprzepuszczalnym. **Szwedzki** na więcej próchnicznej glebie był pierwszy, a dosyć jest wydatny w słomie. **Duński** tylko na przepuszczalnym gruncie okazał się lepszym.

¹⁾ Na jednakej glebie, w równej sile nawozowej, posiano na czterech obok siebie leżących parcelach osobno każdą odmianę owsa.

Wyniki z pól próbnych urzą-

Tabela IV.

L. porz.	Powiat	Miejscowość	Prowadzący próbę	Gatunek		Przeszłość pola	Wpływy ujemne podczas wzrostu
				gleby	podglebia		
1	Bochnia	Kolanów	Olszewski Jędrzej	glinka próchniczna	przepuszcz.	pszenica trzeci plon ziemniaki	po zasiewie ulewa zabiła ziemię i wschodziły źle
2	"	Królówka	Brzegowy Józef	"	"	drugi plon owsisko	Goldf. zasiany mokro
3	Brzesko	Niedźwiedza	Dudek Franciszek	"	"	nawożone ziemniaki	—
4	Jarosław	Tuligłowy	Buksa Bartłomiej	"	śred. przep.	drugi plon pszenica	—
5	Limanowa	Lipowe	Ociepka Kasper	glinka	przepuszcz.	drugi plon ziemniaki	—
6	Mielec	Tuszów nar.	Kłoda Jan	glinka piaszczysta	śred. przep.	drugi plon	—
7	Rzeszów	T. zebownisk.	Chłanda Stanisław	glinka próch.	przepuszcz.	"	Hanna zaraz po wykłoszeniu wyległ
8	"	Gwoźnica gr.	Lubas Józef	glinka	nieprzepusz.	w świeżym nawozie ziemniaki	—
9	"	Pstrągowa	Fąfara Jan	glinka próch.	przepuszcz.	drugi plon	—
10	Sambor	Stupnica	Wacyra Józef	"	nieprzepusz.	"	—
11	Wadowice	Tłuczań	Sabuda Piotr	glinka	"	"	—
12	Wieliczka	Przebieszany	Cichy Wawrzyniec	"	"	"	z wiosny posucha później turkucie niszczyły
13	Jasło	Sieklówka	Maziarz Francisz.	glinka bieliców.	przepuszcz.	"	—
14	Mielec	Rzochów	Nowicki Paweł	glinka	śr. przepusz.	"	—
15	Nisko	Steinau	Griessmann Henryk	"	nieprzepusz.	"	—
16	Tarnobrzeg	Zaleszany	Mączka Jan	glinka napł.	przepuszcz.	"	wiosna zimna a potem posucha
17	Wieliczka	Biskupice	Król Franciszek	glinka rędzina	nieprzepusz.	pszenica trzeci plon	—
18	Jasło	Szebnie	Różycki Wojciech	glinka	glinka	kapuśnisko drugi plon	Imperial lepiej opiera się burzom
19	Nowy Sącz	Nawojowa	Żabecki Jakób	glinka	nieprzepusz.	groch piąty plon	—
20	Nowy Targ	Groń	Budz Jakób	"	skaliste	ziemniaki drugi plon	znacznie lepsze od miejscowego
21	Rzeszów	Piekarówka	Koczub Józef	glinka próch.	nieprzepusz.	"	oba jęczmiona a szczególnie Hanna wyległy
22	Dobromil	Lacko	Kadyk Antoni	glinka	przepuszcz.	"	—
23	Trembowla	Łosznów	Kobel Iwan	glinka próch.	sł. przepusz.	ziemniaki siódmy plon	Hanna zwykle się tam nie udaje
24	Lwów	Siemianówka	Dereń Józef	lekki piasecz. z czar. torf.	przepuszcz.	żyto trzeci plon	oba jęczmiona po wykłoszeniu burza zwała i już nie wstały
25	Nowy Sącz	Kurów	Michalik Piotr	glinka	skaliste	ziemniaki drugi plon	—

dzonych w r. 1901 z jęczmieniem.

Plon obliczony z 1 morga				Różnica wartości plonów z jednego morga		U W A G I
Hanna	Goldfoil	ziarno słoma	ziarno słoma	K	h	
w kilogramach						
368	412			14	—	
1200	3232	768	3712	60	—	
600	1808	500	968	14	—	
500	1000	560	800	6	80	
760	560	632	600	12	24	
900	1040	1000	1068	36	88	
432	812	568	2156	14	32	
580	452	592	488	1	52	
252	992	320	1008	7	—	
972	580	828	590	18	40	
920	2120	724	1920	18	—	
1052	1144	1224	1224	23	12	
		Goldmelon				
596	904	644	628	4	24	
752	1024	480	996	27	76	
508	708	480	680	—	64	
944	1292	1148	1400	24	40	
1404	700	900	900	16	80	
		Imperial				
1092	1512	1016	1292	6	48	
532	2028	644	2084	13	4	
572	592	600	684	4	—	
412	500	552	560	13	76	
		Chevalier				
932	792	704	780	30	96	
144	1720	476	1312	36	56	
		Premier				
1412	880	1060	2	39	4	
		Czwórniak				
680	1584	420	1392	33	84	
	1048		656			

W pierwszych 12 próbach tak Hanna jak Goldfoil utrzymały równą ilość miejsc pierwszych; w słomie jednak Goldfoil przewyższył Hannę w 8 miejscach.

Przeciętny wydatek z tych 12-tu prób daje:

Hanna w ziarnie 711 kg., w słomie 1220 kg.

Goldfoil „ 648 kg., „ 1263 kg.

W tych samych warunkach (próba 9) posiany miejscowy dwójniak dał 756 kg. ziarna i 1080 kg. słomy.

W tych 5 próbach Hanna był pierwszym w trzech miejscach a przeciętny z nich wydatek daje:

Hanna w ziarnie 840 kg. — w słomie 1047 kg.

Goldmelon „ 810 kg. — „ 1053 kg.

W 4 próbach, w twardych warunkach dla jęczmienia przeprowadzonych, Imperial okazał się lepszym od Hanny, przeciętnie:

Imperial dał w ziarnie 703 kg., w słomie 1027 kg.

Hanna „ „ 652 kg., „ 978 kg.

Tabela V.

Wyniki cyfrowe z prób przeprowadzonych

(Pod każdą próbą były 4 działki po 500 m², dwa zostawiono bez nawozów, a na drugie dwa

L. porządkowa	Powiat	Miejscowość	Imię i nazwisko przeprowadzającego próbę	Rodzaj łąki	Stan łąki doświadczalnej				
					Gleby		Podglebia gatunek	Wilgotność	Zamszenie
					gatunek	głęb. cm.			
1	Biała	Porąbka	Gałużka Paweł	górska	borowina	10	nieprzep. z kamien.	średnia	średnie
2	Bochnia	Łąka dolna	Mikulski Józef	polna	gliniasty jałowy	4	glina żółta	średnia	silne
3	"	Bytowski	Dziedzie Michał	górska	gliniasty	24	glina	silna	"
4	"	"	Piech Kasper	—	iłowaty	15	żółty ił	silna	"
5	Brzesko	Grabno	Smoleń Józef	nizinna	próchn. torfowy	—	nieprzep.	znaczna	"
6	"	"	Chamioła Franc.	"	"	—	"	"	"
7	"	Wola przem.	Mroziewicz Szymon	nadrzecz. sucha	rędzina	25	"	słaba	średnie
8	Dobromil	Dobromil	Kadyk Ant. naucz.	—	—	—	—	—	—
9	Gródek	Rottenhan	Mocek Józef	polna stoczysta	glinkow.	30	glinka	mała	słabe
10	"	"	Scheer Józef	nizinna równa	torfowy	—	torfowe	średnia	"
11	Jarosław	Tuligłowy	Buksa Bartł.	—	próchn.	60	nieprzep.	średnia	"
12	"	Wiązownica	Maciałek Jan	—	próchn. glina	35	"	średnia	średnie
13	Jasło	Kalembina	Furtek Piotr	polna	rędzinny	40	"	znaczna	"
14	"	"	Kołodziejczyk Stan.	"	"	40	"	"	"
15	"	Szebnie	Różycki Wojciech	"	glinkow.	25	"	średnia	"
16	"	"	ks. Sarna Wład.	"	ezarnoz.	30	ezarnoz.	"	żadne
17	Lwów	Kulparków	Królik Józef	"	glinkow.	—	nieprzep.	znaczna	silne
18	"	"	Lachowicz Józef	"	iłowaty	—	"	"	średnie
19	Myślenice	Jawornik	Węgrzyn Józef	nadrzecz. równa	gliniasty	50	"	średnia	"
20	Rzeszów	Łąka	Ciasnocha Franc.	—	rędzinny	20	słabo przepusz.	średnia	silne

z nawozami sztucznymi na łąkach.

użyto 100 kg. kaimitu i 50 kg. żużli 17%. Zbiór z morga obliczono w stosunku 1000 : 5750 m²).

Z b i ó r				Zbiór dotyczący sowy z 1 morga	Zwyczaj		O g ó l n e u w a g i
z próbnych działek		obliczony na 1 morg			siana ra próbnym morgu nawożonym	Wartość siana po 3 kor. za 100 kilogr.	
bez nawozu	na nawozie	bez nawozu	na nawozie				
k i l o g r a m ó w					Koron		
380	809	2185	4652	2400	2467	74.01	Jeden działek nawożony dziki zryły. Jakość traw znakomita — kwaśne trawy i mech wyginęły.
200	600	1150	3450	500	2300	69.00	Nawozy zawleczono raz.
100	170	575	977	500	402	12.06	Nawozy zawleczono 8 razy. Psianka i mchy zostały wydate, pojawiły się konieczynowate.
270	360	1552	2070	500	518	15.54	Nawozy zawleczono 9 razy.
300	600	1725	3450	—	1735	51.05	Nawozy zawleczono 3 razy. Jakość traw lepsza, zjawił się koniec biały i czerwony, których nie było.
150	300	862	1725	—	863	25.89	Nawozy zawleczono 2 razy. Łąka bardzo licha. Ilość traw podwójna w porównaniu z dawną.
266	302	1529	1736	1800	107	3.21	W jakości znaczna różnica — posucha wstrzymała porost traw na łące z natury suchej.
389	472	2236	2714	—	478	14.34	Nawozy zawleczono raz. Z powodu posuchy rezultat mniej widoczny, w gatunkach traw znaczny.
206	316	1184	1817	1000	633	18.99	Nawozy przykryto dwa razy. Znaczna różnica co do jakości traw.
203	338	1167	1943	1000	776	23.28	
240	332	1380	1909	2000	529	15.87	Nawozy zawleczono raz. Właściciel pola zauważa, że nadwyżka siana nie wróci kosztów za nawóz.
73	365	420	2098	—	1678	50.34	Nawozy zawleczono 2 razy.
500	1200	2875	6900	2000	4025	120.75	Działki bez nawozu dały po 250 kg., nawożony a suchy 500 kg., nawożony wilgotny 700 kg. siana.
550	850	3162	4887	2000	1725	51.75	Nawozy zawleczono 2 razy. Łąka jest bardzo sucha.
544	859	3128	4939	1500	1811	54.33	Nawozy zawleczono 2 razy. Gęstość traw znacznie większa, konieczynowate zjawiły się teraz.
690	890	3874	4997	3300	1123	33.69	Gęstość traw się wzmogła, choć na oko niema w trawie różnicy.
300	600	1725	3450	1400	1725	51.75	Różnica we wzroście traw, ich gęstość i jakość wprost biła w oczy.
300	900	1725	5175	1800	3350	100.50	
200	400	1150	2300	1200	1150	34.50	Nawozy zawleczono 2 razy. Potraw spodziewany bardzo dobry.
400	800	2300	4600	1200	2300	69.00	Nawozy zawleczono 3 razy. Potraw bardzo dobry spodziewany, a wpraw nie zbierano go wcale.

L. porządkowa	Powiat	Miejscowość	Imię i nazwisko przeprowadzającego próbę	Rodzaj łąki	Stan łąki doświadczalnej				
					Gleby		Podglebia gatunek	Wilgotność	Zamszenie
					gatunek	gręb. cm.			
21	Sambor	Burczyce n.	Schneider Piotr	nizinna	próchn. torfowa	60	gliniasty	silna	silne
22	"	"	Zopf Christian	"	"	15	"	mierna	"
23	Sanok	Niebieszczany	Ciomber Piotr	polna z roli	ciężko gliniasty	30	żółty ił i żwir	średnia	średnie
24	Stanisławów	Czerniejów	Janiak Feliks	nizinna	namulisty z szutrem	—	opoka	mierna	średnie
25	Tarnobrzeg	Zaleszany	Mączka Jan	smuzna	gliniasty	—	nieprzep.	słaba	"
26	Wadowice	Tłuczań	Klaja Józef	polna równa	gliniasty	15	nieprzep.	w połowie moczar.	słabe
27	"	"	ks. Szewczyk Jan	"	redzinny	20	—	—	"

Wyniki cyfrowe

28	Kraków	Czułówek	Mach Kazimierz	polna z roli	piasz. sapowaty	—	nieprzep.	względna	słabe
29	Tarnobrzeg	Gorzyce	Grzywacz Wincenty	nizinna	gliniasto próchn.	—	ił żółty	średnia	małe
30	Złoczów	Olesko	Mandziuk Jan	"	torfowy	—	marglowy	"	średnie

Wyniki cyfrowe tylko

31	Łańcut	Czarna	Michno Władysł.	—	redzinny	—	śr. przep.	średnia	średnie
32	"	"	Michno Józef	—	"	—	"	"	"
33	"	"	Bienias Jakób	—	"	—	"	mała	"

Zbiór				Zbiór dotychczasowy z 1 morga	Zwyczaj		Ogólne uwagi
z próbnych działków		obliczony na 1 morg			siana na próbnym morgu nawożonym	wartość siana po 3 kor. na 100 kilogr.	
bez nawozu	na nawozie	bez nawozu	na nawozie				
k i l o g r a m ó w						Koron	
410	550	2357	3162	800	805	24·15	Nawozy zawleczone raz.
385	515	2213	2961	800	748	22·44	Nawozy zawleczone raz.
238	826	1368	4749	1200	2381	71·43	Nawozy zawleczone dwa razy. Na oko nie widać było żadnej różnicy w trawach.
240	300	1380	1725	600	345	10·35	Nawozów nie przykryto. Jakość traw nadzwyczaj się poprawiła.
137	291	788	1673	—	885	26·55	Nawozy zawleczone 2 razy.
150	200	862	1150	800	288	8·64	Nawozy zawleczone 2 razy.
160	225	920	1293	1600	373	11·19	Pojawiły się konieczyny i wyczki. Na części wilgotniejszej łąki była zwyczajka 10 i 25 kg. siana.

z obu pokosów

187	358	1075	2058	—	1183	35·49	Nawozy zawleczone 2 razy. Siano oblicza właściciel na 4·40 kor. i 9·36 kor. z poletek próbnych.
42	160	241	920	—	679	13·58	
266	286	1529	1644	3000	115	3·45	Trawy są znacznie gęstsze. Zimna i sucha wiosna spowodowała o połowę mniejszy porost.
295	306	1696	1759	—	63	1·26	
1200	1300	6900	7475	—	575	17·25	Oba pokosy ważono.
400	1000	2300	5750	—	3450	69·—	

z drugiego pokosu

138	163	793	937	—	144	2·88	L. 31 i 33 — bardzo licha łąka. Pierwszego pokosu nie ważono, bo był bardzo lichy i różnicy żadnej nie było.
186	260	1069	1495	—	426	8·52	
130	149	747	857	—	110	2·20	

Doświadczenia nawozowe pod hreczkę przeprowadzone w powiecie trembowelskim, w miejscowości Łoszniów.

Zupełnie nadprogramowo znaleźliśmy się w położeniu, które zniewoliło nas niejako do urządzenia 2 pól doświadczalnych z nawozami sztucznymi (samiymi, a także i w kombinacji z gnojem stajennym) pod hreczkę.

Jak wiadomo hreczka stanowi bardzo ważny produkt uprawy dla włościan we wschodniej połaci kraju, szczególnie zaś na Podolu. Na odległych gruntach wyjałowionych nie można siać hreczki, bo już się nie rodzi, a na pognoju stajennym bardzo bujna w słomę źle ziarno osadza i nie dojrzewa. Rozchodziło się o to, który nawóz sztuczny jest pod nią odpowiedni, a w tym względzie ani teoria, ani jakiegokolwiek doświadczenia zdania swego dotychczas nie wypowiedziały.

Wiadomo, że nawozy azotowe niekorzystnie wpływają na hreczkę, natomiast teoria poleca nawozy potasowe, ale bliższych wskazówek nie daje.

Chcąc dopomóc włościanom w tamtej okolicy w tem trudnym ich położeniu, założono 2 pola doświadczalne o 1600 i 960 sążniach kwadr. obszaru, dla zbadania tej sprawy.

Starano się o tyle urozmaicić kombinacje nawozowe, o ile to w danych warunkach było możliwym, starano się także, aby podział poletek był dokładnie wykonany i zasiew ściśle podług potrzeby przeprowadzony, w tym też celu jeden z inspektorów rolniczych na miejsce wyjeżdżał.

Mimo rozmaitych kombinacji w nawozach, tak co do formy nawozów jak i co do ilości środków pożywnych, mimo iż dawki były różne tak w azocie jak w kwasie fosforowym i potasie, nie tylko nie

otrzymano żadnych dodatnich wyników, ale przeciwnie ujemne. W ogóle wahania w plonie były tak w ziarnie jak w słomie nader słabe, a wprost rażącym był ten wypadek, że poletko nienawożone dało najwyższy plon w ziarnie, a drugi z rzędu w słomie.

Przypuszczać można, że długotrwała posucha znaczny wzięła udział w tym nieudalym wyniku próby na polu księdza Wojnarowicza przeprowadzonym, z którego wyniki poniżej podajemy.

Korzystniej wypadła próba przeprowadzona u Iwana Kobla, która przynajmniej daje jakie takie wskazówki, w którym kierunku iść należy w próbach nawozowych pod hreczkę. Wyniki z tego drugiego pola próbnego przedstawiamy na następnej stronie wraz z uwagami z okresu rozwoju.

Niestety, nie jest możliwym dla nas kontynuowanie takich doświadczeń w dalszym ciągu przez tak długi czas, aż się nie dojdzie do dodatnich wyników; ani środki materyalne, ani czas naszych urzędników, którzy mają innych ważnych zajęć pod dostatkiem, nie pozwalają nam na dalsze prace w tym kierunku. Wyniki podajemy jako materyał do dalszych prób, zwracamy się zaś z gorącą prośbą do Stacji doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublinach, aby zechciała w tym kierunku przeprowadzić dokładne doświadczenia na gruntach i w klimacie podolskim, jako okolicy, gdzie przeważnie u nas w kraju hreczkę uprawiają. Spodziewamy się, że Stacja znajdzie chętnych do doświadczeń wśród wielkiej własności, której łatwiej ponieść konieczne koszta.

Wynik doświadczeń nawozowych na polu ks. kanonika A. Wojnarowicza.

Obszar pola 1600 sążni kwadr., gleba próchnicza glinka na przepuszczalnym podglebiu.

Z powodu częściowego wynawożenia pola gnojem stajennym nie można było przeprowadzić równego podziału pola na 6 równych części, lecz należało się stosować do nawiezonego i rozrzuconego gnoju. — Wskutek tego działek 1-szy i 4-ty w rzeczywistości miały tylko po 160⁰² a tylko w tabeli dla ułatwienia przeglądu wstawiono podwójny obszar i podwójny plon.

Działek obszaru sąż. kwadr.	Użyte nawozy	Kilogr.	Z e b r a n o				Waga hektolitra w kilogramach	
			słomy	z i a r n a		litrow		
				razem	poślad			celne
			k i l o g r a m ó w					
320	Tylko gnoj stajenny, średnia dawka	—	375·8	178·2	—	178·2	—	66·0
320	Siarkanu potasu 90%	11·5	364·6	194·0	—	194·0	—	69·0
	Superfosfatu mineralnego 16%	20·0						
320	Saletry w 2 dawkach	10·0	354·1	185·5	—	185·5	—	68·0
	Gnoj stajenny średnia dawka	11·5						
320	Siarkanu potasu 90%	11·5	369·8	208·0	—	208·0	—	67·0
	Superfosfatu kostnego 15% k. f. 1½% az.	30·0						
320	Nie nawieziono niczem	—	320·3	177·0	—	177·0	—	67·0
	Gnoj stajenny średnia dawka	11·5						
320	Siarkanu potasu 90%	11·5	346·3	197·0	—	197·0	—	70·5
	Żużli Thomasa 18% kw. f. rozp.	60·0						
320	Siarkanu potasowego 90%	11·5	30·0					
	Superfosfatu amoniakalnego 16% i 4%	30·0						

Wynik doświadczeń nawozowych pod hreczkę na polu Iwana Kobla, włościanina z Łoszniowa, pow. trembowelski.

Obszar pola 960 sążni kwadr.

Pole to z dawien dawna nie było gnojonem (około 13 lat, jak ostatni raz lekką potrzaskę dostało). Gleba lekka glinka na podłożu słabo przepuszczalnym.

Działki równie po 160 sąż. kw.	Użyte nawozy	Kilogr.	Z e b r a n o				Waga hektolitra w kilogramach	U W A G I	
			słomy	z i a r n a		litrów			
				razem	poślad				c e l n e
			k i l o g r a m ó w						
I.	Siarkanu potasu 90%	5	136·5	88·7	2·7	86·0	134 ¹ / ₄	64·1	Podczas wzrostu hreczka przedstawia się dobrze, nie zbyt bujna, ale równa i zdrowego koloru.
II.	Siarkanu potasu 90% Żużli Thomasa 18% kw. fosf. rozp.	5 30	120·0	86·5	3·0	83·5	131	63·7	Rosła żółtawa, bujna, łomowata, w kilku miejscach poległa. W kwitnieniu zwiędła, poczerniała.
III.	Nie nawieziono niczem	—	124·0	80·0	2·5	77·5	120 ³ / ₄	64·1	Mało podrosła i mizernie się przedstawia.
IV.	Siarkanu potasu 90% Superfosfatu kostnego 15% i 1 ¹ / ₂ %.	5 15	136·5	84·5	2·5	82·0	136	60·3	W rośnięciu była ładna, zielona, równa i zdawało się, że będzie na ziarno najlepsza.
V.	Siarkanu potasowego 90% Superfosfatu amoniakaln. 16% i 4%	5 15	143·5	90·7	2·7	88·0	126	69·8	Ta była i ładniejsza i większa od innych a nie łomowata. Kolor miała żółtawo zielony.
VI.	Siarkanu potasowego 90% Superfosfatu mineraln. 16% Saletry (w jednej dawce)	5 10 5	146·5	92·0	3·0	89·0	128 ¹ / ₄	69·3	Odrazu po wzejściu odróżniała się od innych. Potem była większą od hreczki na V. działku. Była bujna, zielona i liściasta.

Przygotowawcze prace do dalszej akcji.

Na rok 1902 przeprowadzono następujące wstępne prace do dalszej działalności:

1) Założono na jesieni roku zeszłego pola próbne z odmianami zbóż ozimych w 18 powiatach, a to: ze żytem 18, z pszenicą 19 pól.

2) Prób z nawozami sztucznymi na łąkach założono 71 w 29 powiatach.

Szczegóły dotyczące tychże pomieszczone są w „Przewodniku Kółek rolniczych“, z roku 1901 w numerze 14 str. 273, i w num. 17 str. 333 i 336, oraz w num. 20 str. 414.

3) Pola próbne z odmianami zbóż jarych założone zostały w 33 powiatach, a to: z owsem 75 pól, z jęczmieniem 63.

Szczegóły dotyczące tychże, zawarte w „Przewodniku Kółek rolniczych“ z roku bież. w numerze 2 str. 38, oraz w num. 10 str. 226.

4) Oprócz powyższych usiłowań w celu zapoznania małorolnych gospodarzy z lepszymi odmianami zbóż, jak również z działalnością nawozów sztucznych na łąkach, zwrócono uwagę na mało u nas w kraju rozpowszechnioną „**Seradellę**“.

W roku 1901 w num. 6 Przewodnika pomieszczono artykuł zaznajamiający rolników z tą wyborną na lekkie a podmokłe gleby (sapy) rośliną pastewną. Zainteresowanie się między członkami Tow. widocznie było słabe, bo w wiosennych zamówieniach zaledwie 146 klg. nasienia zakupiono.

Z wiosną 1902 celem zachęty do uprawy seradelli i dania możności małorolnym gospodarzom a członkom naszego Towarzystwa, zapoznania się z nią bez narażenia się na koszty, zawezwano Kółka rolnicze z powiatów: niskiego, kolbuszowskiego, po-

łudniowej części tarnobrzeskiego, mieleckiego, jaworowskiego i wschodniej części mościskiego, do zgłaszania się o nasienie seradelli, które przyobiecano dostarczyć bezpłatnie po 25 kg. czyli na obsiew jednego morga na 1 Kółko.

Z powiatów wyżej wymienionych nie zgłosiło się tyle Kółek, jakby się spodziewać należało, a i te nie zawsze rozporządzały odpowiednią glebą. Natomiast zgłosiły się Kółka z innych powiatów, a ponieważ nie zawsze warunki były sprzyjające, więc zredukowano ilość rozdawanego nasienia, i odpowiednio do mniej lub więcej sprzyjających warunków dawano po 25, 15, 10 i 5 kg.

Ogółem rozdano 930 kilogramów nasienia seradelli. Mianowicie do powiatu niskiego dla 6 Kółek 120 kg., do kolbuszowskiego dla 5 Kółek 125 kg., do tarnobrzeskiego dla 7 Kółek 175 kg., do mieleckiego dla 3 Kółek 70 kg., do mościskiego dla 2 Kółek 25 kg.

W inne powiaty, w liczbie 31, rozdano dla 51 Kółek 415 kg.

W zamian za przesłane bezpłatnie nasienie mają być nadesłane na jesieni sprawozdania o udaniu się tychże posiewów, o ile możności szczegółowe.

5) Nakoniec celem zachęty do odświeżenia nasienia **ziemniaków** na odmiany szlachetne z nowych hodowli, rozdano w okolicy Lwowa bezpłatnie 5 Kółkom, mianowicie Biłce królewskiej, Hołosku wielkiemu, Kulparkowowi, Podliskom małym i Siemianówce, ogółem 800 kg. ziemniaków z 4 odmian, a mianowicie: z bardzo wczesnych **Lech**, ze średnich **Krakus** i **Gracya**, z późnych **Taczała**.

Odbiorcy zobowiązali się zasadzić je w równych warunkach, a po zbiorze zdać szczegółową sprawę.

II. N a s i o n a.

Sprawozdanie z czynności naszego Towarzystwa w dziale rolniczym obejmuje nie administracyjny czyli kalendarzowy rok, lecz gospodarczy, stąd też w zakresie nasion objęta jest zawsze wiosna roku, w którym sprawozdanie do wiadomości się podaje.

Ta sama myśl przewodnia, co w latach ubiegłych, jest i obecnie podstawą naszej akcji w dziale nasionowym. Jest nią staranie o jak największe rozpowszechnienie uprawy roślin pastewnych, jako głównej podstawy rolnictwa w dzisiejszych czasach.

Zachęta do uprawy roślin pastewnych tak żywym słowem, jak też drukiem przez liczne a popularne opracowania w „Przewodniku“, że wspomniemy tylko artykuły: o esparcie, przelocie, seradelli, lucernie, burakach i marchwi pastewnych, bulwach, itd., nie na wieleby się jednakże przydała, gdybyśmy jednocześnie nie dopomagali niezamożnym rolnikom w nabywaniu nasion roślin pastewnych, nietylko w dobrym gatunku, ale i po przystępniejszej cenie. W tym też celu jak corocznie, tak też i w 1902 r. ofiarowaną na ten cel została znaczna jak na nasze

skromne fundusze kwota 2000 koron. To jest jedna strona naszej działalności.

Drugą jej stroną jest czuwanie nad tem, aby nabywane przez rolników nasiona roślin pastewnych były jak najlepszej jakości. Niezbędne to przy wszystkich nasionach, lecz szczególnie przy nasieniu tej z pastewnych, która jest najwięcej rozpowszechnioną, tj. koniczyną czerwoną.

Kto zna stosunki handlowe naszych małych miasteczek, ten wie, jakie niesłychane oszustwa dzieją się na małomiasteczkowych targach, szczególnie w handlu koniczyną czerwoną. Przeciwdziałać temu uważaliśmy za swój obowiązek i z przyjemnością stwierdzić możemy, że praca nasza nie idzie na marne. Że nie jestto gołosłowne twierdzenie, dowodzą cyfry zamówień na nasienie koniczyny z lat ostatnich.

Akcyą pośredniczenia przy nabywaniu nasion datuje się od lat 4, zastąpiła ona dawną akcyę rozdawania nasion tytułem darowizny.

W roku 1899 zakupiono dla Kółek 3100 kg. nasienia koniczyny, przyczem z przyobiecanej 50-ciopro-

centowej subwencji, wobec niespodziewanego na preliminowane fundusze napływa zgłoszeń, udzielono tylko 10%. W roku 1900 zakupiono dla Kółek 15.100 kg. nasienia konicyzny, dając 5% subwencji. Było jednak rok wielkiego nieurodzaju konicyzny, a co zatem idzie ogromnego zapotrzebowania.

W roku 1901 akcyja ilościowo nie rozszerzyła się, gdyż zapotrzebowanie było mniejsze, natomiast jednak podnieść należy tę okoliczność, że subwencji z góry nie obiecywano, bo skromne fundusze przeznaczone na ten cel, nie dozwalały określić jej wysokości. Mimo to udzielono jej w wysokości 7·7% (po 10 K na worek konicyzny) a zakupiono dla Kółek 13.200 kg. konicyzny, przeważnie plombowanej przez Stację krajową botaniczno-rolniczą.

W roku 1902 znacznie się zmienia postać rzeczy. Na ogólną ilość 30.801 kg. konicyzny zakupionej dla Kółek udzielono subwencji tylko na 25.000 kg. i to tylko po 5% — reszta zaś tj. 5.800 kg. zakupioną została bez subwencji.

Cała ilość konicyzny była towarem pierwszej jakości, każdy worek był plombowany przez Stację krajową bot. roln. i zaopatrzony certyfikatem, a tylko bardzo drobne ilości były pokrywane listem gwarancyjnym tak poważnych firm jak Bank rolniczy, oraz Związek handlowy.

Okoliczność ta bardzo korzystnie wpłynęła na wzmoczenie zaufania przy zakupnie, tak, że już po zamknięciu okresu subwencyjnego zgłaszające się Kółka, wiedząc o tem, że subwencji nie uzyskają, prosiły tylko, aby przysłać im nie innej konicyzny, tylko takiej, na którą jest certyfikat przez Stację wystawiony.

Jak widać z powyższych cyfr, pośrednictwo nasze w zakupnie konicyzny nie jest drobną lecz wielkiej doniosłości sprawą, co potwierdza choćby tylko sam fakt rzucenia zdrowego, czystego i wolnego od kaniarki nasienia na 2500—3000 morgów włościańskich pól w jednym roku.

Nie mniej ważną jest także i ta okoliczność, iż przez naszą akcyję, rozwiniętą w tym kierunku, ukróca się niesłychanie samowolę i zuchwałstwo handlarzy małomiasteczkowych. Włościanin uświadamia się praktycznie i nie bierze się już tak łatwo na lep, bo na swej skórze przekonuje się, o ile to lepiej za dobry towar drożej zapłacić, niż za tanie pieniądze nabywać zmiotki wszelkiego rodzaju i plonu nie mieć i pole sobie zachwasić.

Nie od rzeczy także będzie wspomnieć i o tem, że akcyja nasza także w szerszym, kulturowym znaczeniu nie ostatnie miejsce zajmuje. Między ogólną bowiem ilością konicyzny sprzedanej pod kontrolą i plombą Stacji krajowej botaniczno-rolniczej mieści się 33% zapotrzebowania Kółek rolniczych.

Tyle co do konicyzny czerwonej. W innych nasionach ruch był normalny. Zwiększone zamówienia zachodzą w lucernie w siedmkroć, w nasieniu kukurudz pastewnych prawie o 50%, oraz w nasieniu buraków o 20%.

W rozwoju naszej akcyi pośrednictwa przy nabywaniu nasion zaliczyć możemy rok 1902 do szczę-

śliwych, albowiem i w zakupnie nasienia lnu mogliśmy swoją działalność znacznie rozszerzyć.

Pomocą do tego była łaskawa ofiarność Komitetu c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie, który raczył całą subwencyę, przeznaczoną przez Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa na podniesienie uprawy lnu na małej własności, w kwocie 2000 K odstąpić na rok bieżący na rzecz naszego Towarzystwa. Ponieważ Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie nie usunął się od świadczeń na tenże cel, lecz jak co roku, tak i teraz wsparł nas znaczną kwotą — mogliśmy znacznie większą ilość (prawie o 40% wyższą) od zeszłorocznej, bo 386 worów oryginalnego lnu inflanckiego, wyborowej jakości, odprzedać mimo wysokich cen tegorocznych po umiarkowanej cenie 33 K za worek członkom naszego Towarzystwa.

Przy sposobności zwiększonych zamówień na len staraniem naszym było także, aby lnu subwencyonowanego nie dopuścić do rąk handlarzy, którzy w poprzednich latach, podając się za producentów i występując w imieniu gmin lub Kółek, przychodzili w posiadanie lnu subwencyonowanego a potem go ze znacznym zyskiem sprzedawali.

W okolicy głównie uprawą lnu się zajmujące wysłany był jeden z inspektorów rolniczych celem skontrolowania zamówień i usunięcia handlarzy. Wprawdzie nie udaje się odrazu przełamać zakorzonych zwyczajów, mamy jednak nadzieję, że jeżeli będziemy mogli w dalszym ciągu tę akcyję prowadzić, potrafiemy ją szczęśliwie rozwiązać.

Jedną z głównych trudności w tej sprawie jest ta, że len subwencyonowany, jakkolwiek dobry i po niskiej cenie, musi kupujący zapłacić gotówką, podczas gdy z rąk handlarzy miewał go na długo-terminowy kredyt. Kredyt ten okupuje nabywca grubym procentem; otóż koniecznym jest informowanie nieoświeconych, iż procent ten nie stoi w żadnej proporcji do wartości oddanej mu rzekomo usługi, i podjęcie starań, aby tego rodzaju układów handlowych zaniechano.

Nawiasowo wspomnieć musimy, że przy wysyłce nasion, szczególnie konicyzny, korzystaliśmy z przyznanych dla nasion zniżek taryfowych, o czem przy każdej sposobności staramy się naszym członkom przypominać.

Kończąc nasze uwagi w zakresie nasion, nie możemy nie zaznaczyć, iż wyniki w tym dziale bardzo dodatnio się przedstawiają. Porównując cyfry z lat poprzednich widzimy, że:

w roku 1899 zamówienia dosięgły kwoty	7839.36 K
" 1900	" " 30232.66 "
" 1901	" " 26920.54 "
a w r. 1902	" " 56364.84 K

Subwencji udzielono z naszych funduszków kor. 2079.84 prócz tego przy innych drobnych nasionach uzyskano od Związku handlowego różnoraki opust, który ogółem wyniósł kwotę 176.22 K.

Szczegóły zamówień uwidocznione są na załączonej tablicy str. 34—40.

w k i l o g r a m a c h

Liczba parządkowa	Powiat i nazwa Kółka zamawiającego	w k i l o g r a m a c h											Len inhandzki		Za kwotę		Udzielono subwencyj					
		Koniz czerwonny	Inne koniezyne	Lucerna	Esparcetta	Seradella	Przelot	Trawy różne	Buraki pastew.	Marchew pastew.	Kukurudza past.	Sorgo	Sporek olbrzymi	Kubiny	Zyto jare, jęcz- mień i ovis	Groch i wyka	worki	garnc	K	h.	K	h.
		XV. Kajusz	52	Petranka	50	25	5										500				181	24
53	Busk							25	50						200			7	91	20	10	05
54	Przyłęk	34																	44	36		
55	Kulczkowiec	13	4	8				24							25				52	20	9	14
56	Cholerzyn	60																	79	20	6	24
57	Ozulice	75																	141	50	16	50
58	Czulów i Czulówek	150						25									1		231		9	75
59	Kryspinów	200							15								5		264	50	13	60
60	Nowa wieś szlach.	100																	337		14	60
61	Rybna	100																	132		6	50
62	Tonie	150																	198		9	75
63	Wyciąże	60	9																97	20	9	84
64	Cergowa	165																	216	60	9	75
65	Głowienka	300																	405	60	13	75
66	Jasionka	100		2				24				800							202	30	20	75
67	Iskrzynia	100																	134		6	50
68	Korzyna	800						7						100					1105	80	27	80
69	Krościenko niż.	200						10											268	50	6	50
70	Lubalowa	200																	287	40	7	86
71	Odrzykoń	650																	909	40	29	80
72	Rogi	100																	134		9	75
73	Równe k. Dukli	150																	196	50	9	75
74	Suchbódł	140						2	0-1										187	49		73

75	Targowiska	300																	399			6	50
76	Wojkowska	200																	268				
77	Kamienica	100		10															165	80	11	66	
78	Lukowica	300																	449	50	30	20	
79	Stopniec król.																	3	99				
80	Zbindza																		2				
81	Kulparków	110	11																257	27	30	38	
82	Siemianówka	109																	148	66	8	74	
83	Albigowa	350																	502	10	31	47	
84	Brzoza stadn.	25																	33	50			
85	Chodakówka	15																	20	10			
86	Czarua																		27	20	5	42	
87	Markowa	850																	1113	50	55	25	
88	Mikulice	100																	318		34	50	
89	Przedmieście	150																	201		9	75	
90	Zołynia																		6				
91	Dąbie k. Debicy	100																	150				
92	Dobronin	50																	67				
93	Rzędzianowice	150																	196	50	9	75	
94	Rzochów	100																	131		6	50	
95	Lipniki	74																	101	07		33	
96	Myślatyce	15																	29	50			
97	Bietkówka	300																	534		19	50	
98	Biertowice	100																	134				
99	Budów	300																	440	20	21	54	
100	Górna wieś	800																	1072				
101	Grzechynia																		33				
102	Jacłowska	500																	670		26		
103	Krzyżkowice	810																	1085	40	52	65	
104	Krzywaczka	300																	396		19	50	
105	Maków	200																	165		13		
106	Peim	200																	264		13		
107	Spytkowice	200																	334		13		
108	Trzebunia	400																	825		26		

III. Nawozy stajenne.

Jedną z spraw najważniejszych dla każdego rolnika stanowi zasób pokarmów roślinnych w glebie. Dla małego rolnika jest zasób ten o wiele ważniejszym, niż dla posiadaczy większych obszarów, gdyż musi on z małej przestrzeni posiadanego gruntu wyciągnąć możliwie najwyższe plony. Z tego powodu staraliśmy się oddziaływać w tym kierunku, by odpowiednio nawożono rolę, a co z tem w ścisłej łączności zostaje, odpowiednio urabiano obornik.

W latach ubiegłych lustratorowie i wędrowni nauczyciele rolnictwa bardzo gorąco się tą sprawą zajmowali; niemniej i dzisiaj sprawa ta poruszana jest przy każdej sposobności. Nie mogąc jednak działać w tak obszernym zakresie, jak wprzód, staramy się wciąż pismem i drukiem przypominać naszym członkom tę tak ważną dla rolników sprawę, kładąc ją zawsze na czele wszystkich usiłowań rolnika.

W działaniu naszym jednak jest pewna różnica; w ubiegłych latach uwaga zwrócona była na zakładanie t. zw. „wzorowych gnojarni“, i tą drogą chciano osiągnąć odpowiednie utrzymywanie i urabianie gnoju przez włóścian. Urządzano przeto takie wzorowe gnojarnie, lub też dawano znaczną pomoc pieniężną z funduszów subwencyjnych na odpowiednie urządzenie gnojarni.

W roku sprawozdawczym załatwiono jeszcze 2 sprawy zalegające z lat ubiegłych, mianowicie: 1) na wniosek p. Rodkiewicza, lustratora rolniczego, jeszcze w r. 1899 przyobiecano p. Szubrowi w Suchodole pomoc przy urządzeniu gnojarni wzorowej. Na zgłoszenie się tegoż z wiosną 1901 r. przesłano 60 kor. na ręce Dyrekcyi szkoły rolniczej w Suchodole z prośbą wypłacenia tychże p. Szubrowi po ukończeniu gnojowni, 2) podług wskazówek udzielonych przez p. Malinowskiego urządzoną została w r. 1900 u p. Burkowicza w Tymowej gnojarnia, na którą po przedstawieniu rachunku wypłacono tytułem subwencji 36.40 K. (Cf. zamkn. rachun. poz. 17).

Kilkoletnia jednak praktyka pouczyła, że zakładanie gnojarni takich nie prowadzi do celu, o który chodziło, a prawie, że w osiągnięciu celu przeszkadza. W skutek bowiem pouczenia o wzorowym utrzymywaniu gnoju na wzorowej gnojarni, wytworzyło się

dla nieoświeconego rolnika pewnego rodzaju „błędne koło“. Małorolny gospodarz nagabywany, dłaczego z gnojem nie obchodzi się starannie, odpowiadał, że go nie stać na wzorową gnojarnię, a w takich warunkach, jakie posiada, lepiej obchodzić się z gnojem nie może; wobec tego należałoby chyba każdemu gnojownię z subwencyjnych funduszów wybudować, aby usunąć możliwość wymówki.

Obecnie zaniechaliśmy tego systemu postępowania a chwyciliśmy się innego, może krótszą drogą prowadzącego do celu. Oto zachęciwszy skromnemi nagrodami, zaprosiliśmy czytelników „Przewodnika“ a członków naszego Towarzystwa, do nadsyłania dokładnych opisów, jak u siebie na swoich gospodarstwach z gnojem się obchodzą. Nadesłano znaczną ilość odpowiedzi, które szczegółowo omówiono w dodatku do sprawozdania pod III. Wskazówki, uzyskane na podstawie tych opisów, spowodowały nas do rozpisania pewnego rodzaju konkursu na nagrody za ulepszenia różnego rodzaju przy obchodzeniu się z gnojem, przeprowadzone przez małorolnych gospodarzy a członków naszego stowarzyszenia, w trzech powiatach zachodnich: mianowicie wielickim, niskim i kolbuszowskim i trzech powiatach wschodnich: mianowicie mościskim, samborskim, i sokalskim. Powiaty te zostały wybrane z pomiędzy tych, w których według nadesłanych opisów zauważyliśmy największe zacofanie w sposobie obchodzenia się z gnojem.

Szczegółowe warunki, dotyczące się tego konkursu, podane są w odezwie do członków Kółek rolniczych, w numerze 7 Przewodnika z r. 1902 na str. 153, do niej przeto odsyłamy chcących się zapoznać ze sposobem przeprowadzenia akcyi.

Z naszej strony spodziewamy się po tych zmianach bardzo dodatnich skutków. Staraniem naszym było, stawiając warunki konkursu, objąć wszystkich rolników mniej lub więcej zamożnych, i każdemu z nich podsunąć myśl, w jaki sposób może ulepszenia pewne wprowadzić w obchodzeniu się z gnojem, a przez wprowadzenie ich i załatwienie drobnych formalności zasłużyć na nagrodę. W przyszłym dopiero roku będziemy mogli odpowiedzieć, czy nadzieje się ziściły.

IV. Nawozy sztuczne.

Wśród członków naszego Towarzystwa użycie nawozów sztucznych, jako nawozów pomocniczych do wydobycia większych plonów z danej przestrzeni gruntu, wzrasta się z roku na rok.

Sprowadzono nawozów:

W roku 1899	do 103 Kółek	za 124.922	koron
„ 1900	„ 183	„ 160.247	„
„ 1901	„ 253	„ 251.860	„

Że nawozy sztuczne są uważane rzeczywiście jako nawozy pomocnicze, dowodzi ta okoliczność, że używanie ich w powiatach mających lepszą, zasobniejszą

glebę nie rozpowszechnia się. Natomiast w okolicach podgórskich o glebie ubogiej i tam, gdzie produkuje gnojny jest stosunkami miejscowymi ograniczoną, zwiększa się stale z roku na rok.

Badając szczegółowo sumaryczne zestawienia podług powiatów, pomieszczone w niniejszem sprawozdaniu, widzimy, że w roku 1901 sprowadziły nawozów sztucznych za kwotę niższą od 1000 koron powiaty: bóbrecki, gróddecki, horodeński, jarosławski, kamionecki, lwowski, mościski, rawski, samborski, skałacki, sokalski, stryjski, tarnobrzeczki, trembowelski.

Zwyż 1000 koron: brzozowski, dobromilski, jaworowski, mielecki, niski, stanisławowski.

Zwyż 2000 koron:	dąbrowski, krakowski, łańcucki.
„ 3000	„ grybowski, kolbuszowski.
„ 4000	„ krośnieński, ropezycki.
„ 5000	„ chrzanowski, nowotarski, pilzneński, wielicki, żywiecki.
„ 10000	„ brzeski, gorlicki, tarnowski.
„ 11000	„ rzeszowski i sanocki.
Za 13243	„ bocheński.
„ 13827	„ wadowicki.
„ 14721	„ limanowski.
„ 15013	„ jasielski.
„ 16266	„ biański.
„ 22699	„ nowosądecki.
„ 44641	„ myślenicki.

Badając dalej ze sprawozdań, nadesłanych przez Kółka, jakosć używanych nawozów sztucznych, widzimy, że najwięcej rozpowszechnionym nawozem są dotychczas nawozy fosforowe, których zakupiono przez Kółka rolnicze w roku 1900-m 199 wagonów, a w roku 1901-m 308 wagonów. Między fosforowymi nawozami zaś dominujące stanowisko zajmują żużle, których sprowadzono w r. 1900-m 128·40 wagonów a w r. 1901-m 213 wagonów. Natomiast używanie nawozów potasowych jest nadzwyczaj skąpe i tylko dzięki próbom nawozowym, na łakach przedsiębranych, użycie ich w roku 1901 zwiększyło się znacznie, gdy bowiem w r. 1900 zakupiono przez Kółka zaledwie $\frac{8}{10}$ wagonu (80 q.), w roku 1901 zakupiono już 12 wagonów, (mianowicie do powiatu biańskiego 748 q., kolbuszowskiego 216 q., niskiego 117 q., a do innych 15 powiatów dla próby rozebrano resztę w ogólnej ilości 124 q.). Zapotrzebowanie nawozów azotowych jest również bardzo słabe; w roku 1900 zakupiono przez Kółka 20 q. saletry, w roku 1901 zaledwie 23 q.

Z powyższych danych przebija się przedewszystkiem widoczna dążność do jak najtańszych nawozów, bez uwzględnienia ich rzeczywistej wartości, stąd też żużle szczególnie o niskiej procentowości kwasu fosforowego ogólnego najwięcej są poszukiwane. Dalej przejawia się zupełna nieświadomość co do głównych potrzeb nawozowych w glebach piaszczystych, stąd mała ilość w ogóle zakupowanych nawozów przez Kółka w powiatach: mościskim, rawskim, tarnobrzewskim, dobromilskim, jaworowskim, mieleckim, niskim i t. d., a zupełne nieużywanie tak wskazanych dla nich nawozów potasowych. Prócz powyższych złych stron, wynikających z braku świadomości u rolników w zakresie użycia nawozów sztucznych, przybywa jeszcze groźna okoliczność, mianowicie nieumiejętność zakupna nietylko odpowiednich rodzajów nawozu, ale i brak ostrożności przy temże zakupnie i narażanie się na dość częste straty przez zakupna fałszowanego towaru.

Wystarczy przejrzeć ostrzeżenia w pismach fachowych, lub też komunikaty Stacji doświadczalnej chemiczno-rolniczej w Dublinach, aby się o tem przekonać.

Uznając przeto nagłą konieczność uświadomienia członków naszego stowarzyszenia, a zarazem czytelników Przewodnika w tych kierunkach a niezadawalając się pouczeniami żywym słowem przy sposobności lustracji na zebraniach Kółek, na zjazdach powiatowych itp., staraliśmy się w bardzo przystępnych artykułach, pomieszczanych w Przewodniku, pouczać rolników o znaczeniu pokarmów roślinnych i wpływie ich na produkcję. W tym celu były pisane artykuły: „Jak poznać potrzeby swej roli?“ „Jaką drogą przyszli rolnicy do nawozów sztucznych?“ „O wapnie i wapnowaniu gruntów“ „O różnych pokarmach roślinnych“ i wiele innych.

Informując o konieczności odpowiedniego zapasu pokarmów roślinnych w glebie i o wpływie ich na produkcję, nie zaniedbywaliśmy pouczać członków naszych o rzeczywistej wartości tych pokarmów a więc i o wartości środków nawozowych, którymi można ich dostarczyć roślinom. Pouczaliśmy więc wciąż i zarazem ostrzegaliśmy przed licznymi oszustwami mniejszemi lub większemi popełnianymi przez fałszowanie nawozów w handlu.

W tym kierunku idąc, w myśl wywodów dokładnie omówionych w XVIII sprawozdaniu za rok 1900 na str. 19 i 20, staraliśmy się za pomocą radykalnego środka, za jaki uważamy objęcie pośrednictwa przy zakupnie nawozów sztucznych, usunąć niebezpieczeństwo grożące naszym członkom, które tem bardziej było groźnem, że z nieświadomością samych interesowanych łączyła się chęć nabycia za tanią cenę nawozów, co wobec kartelu fabryk nawozów sztucznych uzyskać się nie da. Możliwe są tylko znaczne opusty i ulgi, zależne od ilości zamówionych wagonów.

Otóż starania nasze po wielu usiłowaniach dały ten rezultat, iż uzyskaliśmy na warunkach względnie przystępnych i dla członków naszego stowarzyszenia korzystnych możliwość pośredniczenia przy zakupnie nawozów sztucznych. Trudno od razu wszystkie Kółka nakłonić do korzystania z pośrednictwa, na razie jednak akcja mimo spóźnionego powiadomienia o niej niezłe się rozwinęła.

Ogółem zakupiliśmy dla członków naszych na jesieni 1901 i z wiosną 1902 r. 61 wagonów żużli różnoprocentowych, $11\frac{1}{2}$ wagonów mąki kościanej, 3 wagony superfosfatu mineralnego, $5\frac{3}{4}$ wagonów kainitu i 350 kg. saletry, — co czyni razem ogólną ilość $81\frac{1}{4}$ wagonów nawozów sztucznych.

Nie od rzeczy tu będzie wspomnieć o utrudnieniach kredytowych przy zakupnie nawozów. W tym kierunku też wielką usługę mogłyby oddać miejscowe instytucje kredytowe, a w pierwszym rzędzie kasy Raiffeisena. Jako świadome lepiej stosunków miejscowych łatwiej mogą udzielić sześciomiesięcznego kredytu, niż firmy handlowe, nie znające stosunków Kółka żądającego kredytu.

Zorganizowanie zakupna nawozów sztucznych dla Kółek tylko za gotówkę ułatwiłoby i nam znakomicie akcję w tym kierunku, a zarazem umożliwiłoby uzyskanie korzystnych warunków przy zbiorowym zakupnie.

Dodatkowo zaznaczamy, że akcję pośredniczenia w zakupnie prowadzić będziemy nadal, spodziewając

się, że wytrwała praca w tym kierunku do bardzo dodatniej wyniku nas doprowadzi, raz przez dostarczanie Kółkom nawozów po znacznie niższych cenach,

a powtórę przez usunięcie od niedosyć świadomych rolników wyzysku, jakiemu dzisiaj dosyć często ulegają ze strony niesumiennych handlarzy i pośredników.

V. Maszyny i narzędzia rolnicze.

Akcyja pośrednictwa w nabywaniu maszyn i narzędzi rolniczych. prowadzona konsekwentnie i wytrwale, z każdym rokiem coraz więcej się rozwija.

Twierdzenie to nie jest gołosłowne, lecz opiera się na cyfrach rzeczywistych; w roku 1901 zamówiły Kółka przez nas maszyn i narzędzi rolniczych za kwotę 12.137.30 koron.

W porównaniu do pięciolecia ubiegłego widzimy że w r. 1900 zamówienia wynosiły tylko 81.5% tej kwoty, w r. 1899 tylko 62.4%, w 1898 r. — 24.1%, a w 1898 zaledwie 12.7% kwoty z r. 1901.

Jeżeli uwzględnimy okoliczności, towarzyszące zamawianiu przez nas maszyn i narzędzi, a zatem przedewszystkiem opusty z cen katalogowych, jakie uzyskujemy od firm fabrycznych, które wyniosły kwotę 2092 82 kor. czyli 17.2% od cen nominalnych, dalej gdy uwzględnimy, że członkowie Kółek nie tylko otrzymują opust ten w całości na swoją korzyść, ale zarazem mają ułatwioną informację, czy jakąś maszynę lub narzędzie opłaci się nabyć lub też nie, w ogóle, że mają wszelką fachową poradę w zakresie maszyn, wskutek czego nie narażają się na zakupno towaru lichego, nieodpowiedniego, lub też choćby i dobrego, ale dla stosunków małego gospodarza nieodpowiedniego, musimy przyznać, że działalność nasza dość znaczne przynosi korzyści.

Zapewne i w tym, jak w wielu innych kierunkach, powinnyby iść lepiej. Ani jedno narzędzie, ani jedna maszyna nie powinna być zakupywaną inaczej, jak tylko przez pośrednictwo Zarządu głównego. Trudne są jednak warunki; my możemy działać tylko za pośrednictwem organu Towarzystwa i kilku urzędników biura, którzy się od czasu do czasu przy lustracyach z ludnością i Kółkami stykają, podczas gdy niema miasteczka, gdzieby nie było handlarza maszynami, agenta jakichś przeważnie niemiecko-żydowskich firm, wyrabiających specjalną markę narzędzi dla chłopów galicyjskich. Niższą trochę ceną, na lata obiecaną wypłatą i rozmaitemi udogodnieniami wabią do siebie, a niema sposobów choćby najnieuczciwszych, którychby nie używali w chęci zdyskredytowania i oczernienia towaru nie od nich kupionego. Jeżeli przypomnimy jeszcze całą falangę rozmaitych, włóczących się od wsi do wsi agentów hałatowych, którzy bez zadatków, bez zapewnienia jakiegokolwiek, siłą-mocą narzucają swój towar, należy być bardzo zadowolonym nawet z takiego, na pozór powolnego, wzrostu zamówień.

Pocieszającym objawem, dowodzącym podnoszenia się mechanicznej kultury ziemi, jest przejawiające się zapotrzebowanie ulepszonych maszyn do

uprawy roli. Podczas gdy w latach ubiegłych jedyną prawie maszyną, zakupywaną z fabryk, były sieczkarnie, poczem zaczęto kupować, choć w małej ilości młocarnie, to w latach ostatnich zakupowano już, wprawdzie sporadycznie tylko, pługi ulepszone, oborywacze, podskibowce.

W r. 1900 zwiększa się zapotrzebowanie na wspólny użytek Kółek młynków do czyszczenia zboża, i tryerów, siewniczków ręcznych, a w roku sprawozdawczym notujemy z przyjemnością pierwszy siewnik rządowy, brony łukowe, grabiarkę. Pocieszającym jest objaw ten głównie przez to, że narzędzia te nie są zakupywane przez pojedynczych gospodarzy, lecz do wspólnego użytku członków Kółka; do wodzi to, że wolno wprawdzie, bardzo wolno, ale przecież idea asocjacji, idea łącznego działania budzi się między członkami naszego stowarzyszenia.

Szczegółowy wykaz zamówień za r. 1901 przedkładamy na str. 44 tego sprawozdania.

Z wiosną roku 1902 ruch w tym kierunku nie tylko nie zmniejszył się, ale zwiększając się w ilości, uszlachetnia się wciąż (że pozwolimy sobie użyć tego wyrażenia).

Prócz tego udało się nam objąć w komis znaczny zapas maszyn od Komitetu likwidacyjnego fabryki Stryjeńskiego i Ski. Maszyny te wprawdzie nie wyborowej jakości, lecz dobre i do użytku małych gospodarstw zupełnie wystarczające, mogliśmy oddać członkom naszego Towarzystwa po cenach nadzwyczaj niskich. Do 1. czerwca 1902 roku sprzedano już tych maszyn w poważnej liczbie 721 sztuk za cenę 28.051 koron, przyczem z przyjemnością zaznaczamy, że obliczając wartość towaru odpowiednio do jego dobroci członkowie stowarzyszenia zarobili na czysto około 45%, które w wypadku, gdyby ten towar nie był się dostał w nasze ręce, lecz w ręce handlarzy i przekupniów maszynowych, z pewnością w ich kieszeniach a nie w kieszeniach naszych członków byłby się znalazł.

Ze staraniem naszym jest, o ile to tylko jest możliwe, popierać firmy krajowe, rzecz naturalna. Nie możemy jednak nie przyznać, że stosunki kredytu, do których nasz włościanin przez owe fabryczki niemiecko-żydowskie jest przyzwyczajony, z dawien dawna niesłychanie nam sprawę utrudniają. Nie zrażając się jednak temi trudnościami, w obranym kierunku iść będziemy dalej.

Słów tych kilka, sądzimy, dają dostateczny dowód, że działalność nasza i na tem polu dobrze i z korzyścią dla kraju a w pierwszym rzędzie dla naszych stowarzyszonych się rozwija.

Wykaz zamówionych maszyn i narzędzi rolniczych.

Liczba poz.	Nazwa zamawiającego Kółka	Z a m ó w i o n o													za gotówkę na raty	Cena nominalna koron	zyskany opust w %	Cena rzeczywi- sta										
		plugów	siewnik sz. rz.	siewn. rzęd.	bron łąkow.	grabie ark.	młocarn.	kół zamach.	młynków	trylerów z cylindrami	sieczkarn.	noży zapas.	buraczerek	parników				pras do ow.	żarn korb.	pomp do gñ.	sikawek	wag dzies.	kieratów	masz. do sz.	kas ogniotr.	kor.	h.	
1	Balice								1	4												1	77.20	20	61	76		
2	Belzec								1													1	60.	10	55	50		
3	Besko								1													1	310.	29	220			
4	Boryczówka								2													1	120.	10	111			
5	Brzozdowce								1													1	60.	10	55	50		
6	Bystra					1																1	176.	22	137	98		
7	Czulówek								5													1	330.	20	264			
8	Gać			1																		1	460.	23	356	96		
9	Gierczyce								1													1	70.	20	56			
10	Gręboszów								1													1	66.	20	52	80		
11	Grodzisko dl.									3												1	60.	10	54			
12	Grójec														1							1	120.	10	111			
13	Humniska					1																1	160.	15	136			
14	Huta nowa								1													1	168.	20	134	40		
15	Jelna																					1	60.	10	54			
16	Kolbuszowa					1																1	176.	5	167	20		
17	Kondratów					1	1	1														1	168.	20	134	40		
18	Kosienice																					1	36.		36			
19	Kowalowa								3													1	293.	20	254	40		
20	Kozy								1													1	180.	10	162			
21	Królówka							1														1	68.	20	54	40		
22	Krzyszkowice					1				1												1	146.	20	116	80		
23	Łęczce																					1	176.	20	140	80		
24	Łączki ad Frysztak								1						1							1	300.	20	240			
25	Łączycza								1													1	468.	22	366	91		
26	Łysa góra																					1	140.	10	126			
27	Markowa																					1	68.	20	54	40		
28	Mętków																					1	160.	20	128			
29	Miechowice małe	1								5	9											1	4.	22	50	18		
30	Milówka										5	9										1	340	50	20	272	40	
31	Nawojowa					1			1	3												1	122.	10	113			
32	Niedźwiada										1	3										1	180.	20	144			
33	Niechobrz										1	3										1	69.50	22	54	49		
34	Ocieka					1					1											1	60.	10	54			
35	Okulice										1	3										1	140.	20	112			
36	Osiek k. Oświęc.					2									1	1						1	63.	10	57			
37	Panasówka					1																1	10					
38	Posada jac.																					1	675.	22	567	41		
39	Przybyślawice																					1	140.	20	112			
40	Rudołowice																					1	37.60	10	33	45		
41	Rybna																					1	90	5	85	50		
42	Steinau				1																	1	69.50	10	56	80		
43	Strachocin									1	3											1	66.	20	52	80		
44	Suchodół					1																1	46.	20	52	80		
45	Szymbark																					1	176.	22	137	98		
46	Trzęsówka																					1	82.	20	65	60		
47	Turza																					1	180.	10	162			
48	Tuszów nar.																					1	550.	5	522	50		
49	Wicien					1	1	1														1	32.	20	25	60		
50	Wola kosnowa																					1	300.	10	277	50		
51	Wola rogowska																					1	98.	20	78	40		
52	Wojaszówka																					1	64.	20	51	20		
53	Wojutycze																					1	21.	20	16	80		
54	Wójtowa					1	1															1	40.	22	31	36		
55	Zadziele					1																1	21.	20	16	80		
56	Zaleszany																					1	460.	20	368			
57	Zawoja					3	3	2														1	221.	20	176	80		
58	Zegocina								1	2												1	131.	20	104	80		
	Razem.	1	1	1	1	17	7	5	5	56	25	1	1	1	2	3	1	1	1	1	3	1	21	42	12137	30	10044	48

VI. Melioracye rolne.

Zarząd główny, nie posiadając odpowiedniego funduszu, nie może zajmować się ani technicznem wykonywaniem potrzebnych na gruncie melioracyi, ani też sporządzaniem odpowiednich planów i kosztorysów, lecz z konieczności akcyę swą pod tym względem ograniczyć musi do teoretycznej tylko i informacyjnej działalności.

Informacyjną działalność wykonywano: 1) przez drukowanie w „Przewodniku“ odpowiednich artykułów, z których zaznaczyć trzeba pisane przez pierwszorzędnego znawcę melioracyi i rolnych, inżyniera dra Blautha; 2) przez żywe słowo naszych inspektorów rolniczych, którzy nie pomijają żadnej nadarzającej się sposobności do pouczania i wykazywania znacznych korzyści z drenowania; 3) przez udzielanie wskazówek listownych jako odpowiedzi na zapytania nadechodzące z Kółek rolniczych, przyczem zasięgnięto zwykle porady Biura melioracyjnego.

Często inspektor rolniczy spotyka miejscowości, w których potrzeba drenów wprost bije w oczy i gdzie bez melioracyi tej niemożliwe są żadne inne ulepszenia n. p. w Falkowicach, Handzlówce, Korczyńcu, Czeluśnicy, Gdowie, Krzyszkowicach i wielu innych.

Nasi też inspektorowie informują ludność wiejską o zakładaniu spółek drenarskich i o możliwości dostania znacznych zasiłków i pomocy od rządu i kraju na melioracye rolne.

Przy tej sposobności zauważyć musimy, iż małorolni gospodarze za mało dotąd są informowani o spółkach drenarskich i o subwencjach na drenowanie. Oprócz tych artykułów bowiem, które w tej sprawie były ogłoszone w „Przewodniku Kółek rolniczych“ nie wyszły żadne inne publikacye przeznaczone dla ludu.

Kto wie, jak trudno uzyskać jednomyślność w powzięciu zgodnej uchwały kilkudziesięciu ludzi, a zwłaszcza gospodarzy wiejskich, wśród których są jeszcze starzy, zacofani rutyniści, ten nie będzie się dziwił, iż drenowanie gruntów włościańskich tak powolnym posuwa się krokiem. Często bowiem kilku

lub kilkunastu zacofańców, których grunta porozrzucane są między gruntami reszty gospodarzy, uniemożliwiają wprowadzenie tej najskuteczniejszej melioracyi.

Nawoływania jednakże nasze nie idą na marne, gdyż w ubiegłym roku dwadzieścia pięć Kółek z inicjatywy naszej wydrenowało 757 morgów. Z niektórymi z tych Kółek trzeba było długą przeprowadzać korespondencyę, w innych zaś inspektor rolniczy odrazu na miejscu przekonał gospodarzy o konieczności drenowania.

W bieżącym roku spodziewamy się, iż ilość Kółek, drenujących swe grunta, będzie prawdopodobnie znacznie większą, gdyż po wiosennym już tylko wyjeździe jednego inspektora rolniczego, wniosły na nasze ręce podania do Wydziału krajowego trzy Kółka: Żegocina, Albigowa i Krzyszkowice. Zaprzeczyc się nie da, iż ilość Kółek, chcących drenować swe grunta, byłaby znacznie większą, gdyby czynność ta, prowadzona przez Wydział krajowy, mogła być pospieszniejszą, niż obecnie załatwianą. Dziś wielu członków Kółek, mających mniejsze kawałki gruntu do drenowania, nie udaje się o pomoc w tym względzie. I tak z tych 757 morgów, drenowanych tego roku, 43 morgi, będące własnością dziewięciu gospodarzy, drenowano bez pomocy rządu i kraju.

Drenowanie gruntów przy pomocy kraju uskuteczniane jest wyłącznie rurkami, wypalanymi z gliny. W niektórych tylko miejscowościach, gdzie mają pod dostatkiem kamieni polnych, używają ich zamiast rurek. Kamienne takie drewny wymagają wprawdzie więcej przy zakładaniu pracy, lecz należyście przeprowadzone zadanie swe najzupełniej spełniają. Zwłaszcza w górskich miejscowościach są one bardzo odpowiednie i wskazane. Tam bowiem wobec kosztownego i trudnego dowożenia rurek, których przy tem znaczny procent się psuje, kamienie są najodpowiedniejszym materiałem. Między innymi przytoczyć możemy wybornie kamieniem zdrenowane grunta członków Kółka rolniczego w Janowicach tarnowskiego powiatu.

VII. Sprawy mleczarstwa.

Uważając mleczarstwo jako jeden z najgłówniejszych działów gospodarstwa rolnego, Zarząd główny szczególniejszą zwrócił na ten dział uwagę, a to tem bardziej, iż ma on bardzo wiele warunków do należytego rozwinięcia się, a jednak przez większość małorolnych gospodarzy jest jeszcze lekceważony i zaniedbywany. Kiedy w innych krajach mleczarstwo do wysokiego rozwinięto się stopnia i od dawna już umożliwiło wprowadzenie intensywnej hodowli bydła nawet w najmniejszych gospodarstwach, to u nas po staremu jest jeszcze chów bydła uważany za zło konieczne.

Błędne to, z dawien dawna między naszymi rolnikami zakorzenione mniemanie Zarząd główny

starał się w rozmaity sposób obalić, co też już w części uskutecznione zostało, bo obecnie w bardzo wielu miejscowościach chów bydła zaczyna wchodzić na odpowiednie, racjonalne tory.

Niem mało przyczyniło się do tego ustawiczne zachęcanie w „Przewodniku“ do uprawy różnych roślin pastewnych, pośrednictwo w nabywaniu nasion tych roślin i udzielanie na nie subwencji, oraz dawniejsza praca lustratorów rolniczych. W r. 1901 polecił Zarząd główny inspektorowi rolniczemu p. Kazimierzowi Dulebie kolejne zwiedzanie tych miejscowości, w których czynne są, albo dopiero projektowane mleczarnie, bądź to spółkowe, bądź też pojedynczych, prywatnych właścicieli drobnej posiadłości.

Lustracye te rozpoczęte zostały jeszcze w jesieni 1901 roku i prowadzone są obecnie dalej, lecz z przerwami, gdyż nie można się tej sprawie zupełnie poświęcić, albowiem inne czynności, które natychmiast załatwiać trzeba, ciągłość pracy przerywają. W lustracyach tych nie bada się samej fabrykacji i wogóle technicznej przeróbki mleka na masło i sery, lecz głównie całą uwagę skupia się na hodowlę i żywienie bydła, oraz na to wszystko, co z żywieniem jest w jakimkolwiek bądź związku, a więc na produkeyę paszy na polach i łąkach, na żywienie krów w lecie i w zimie, na urządzenie stajni, gnojowni, na przechowywanie obornika i t. d. Wreszcie bada się stosunek mleczarni do producentów i miejscowego Kółka.

Podczas takich lustracyi mleczarń i przy jednoczesnem zwiedzaniu w każdej miejscowości łąk, pól, budynków, narzędzi i inwentarzy tysiączne nasuwają się sposobności do wytknięcia tego lub owego błędu, wytlómaczenia tej lub owej przyczyny, a często do pochwalenia za staranną i umiejętną pracę. Wykłady takie, a właściwie pogadanki z gospodarzami na łące, w polu, czy wreszcie na podwórku gospodarzem, przeplatane ciągłemi na miejscu demonstracyami i co krok nasuwającymi się nowymi tematami, zaciekawiają i żywo interesują tak gospodarzy, jak i gospodynie wiejskie, więc też na brak chętnych słuchaczyw inspektor Zarządu głównego uskarżać się nie miał powodu.

W ten sposób prowadzone zwiedzanie mleczarń zabiera jednak dużo czasu, lecz przyczynić się może do podniesienia niejednego gospodarstwa małorol-

nego właściciela. Dotychczas zlustrowane zostały w następujących miejscowościach mleczarnie: Albigoła, Blizne, Borzęcin, Czeluśnica, Czudec, Gdów, Grabownica, Kalember, Krosno, Korczyzna, Królówka, Łęki górne, Machów, Markowa, Porąbka uszewska, Szywałd, Szczerowa, Tarnobrzeg i Tęgoborze.

Jedne z nich rozwijają się bardzo dobrze i opłacają się należycie, inne mniejszym kontentują się zyskiem, lecz są i takie, które ledwie koniec z końcem zwiadczać są w stanie. Wszystkie jednak narzekają na utrudniony i niepewny zbyt swych produktów, a zwłaszcza sera. Wiele też z mleczarń kupuje tylko śmietankę, zwracając odtłuszczone mleko z powrotem. Cena, jaką wtedy mleczarnia płaci za mleko wynosi prawie wszędzie 6 halerzy za litr w lecie, 7 zaś w zimie. Wszystkie też mleczarnie mają nadmiar mleka w półroczu letniem, a za mało w zimowym i zwykle trzy razy przerabiają mleka w okresie pierwszym, co w drugim.

I na ten to punkt właśnie, tak jasno i dobitnie wykazujący źle zrozumianą oszczędność naszych małorolnych gospodarzy w żywieniu krów przez zimę, zwracało się przedewszystkiem uwagę.

Dziś poprzestajemy na niniejszem zaznaczeniu, w jaki mianowicie sposób i w jakim kierunku prowadzona jest akcyja w sprawie podniesienia mleczarstwa, gdyż po ukończeniu czynności wydane zostanie z niej szczegółowe sprawozdanie jako nowy przyczynek do badań potrzeb rolniczych i ekonomicznych włościańskiej ludności.

VIII. Sadownictwo.

Do roku 1901 Zarząd główny nie mógł wpływać i oddziaływać na rozwój sadownictwa wśród włościańskiej ludności, gdyż nie posiadał sił fachowych do wykonania tego zadania. To, co na tem polu robiono w poszczególnych Kółkach rolniczych, było wynikiem starań i zabiegów prywatnych osób, zamiłowanych w sadownictwie i pragnących wywrzeć zachętę na ludność za pomocą odpowiednich pouczeń, połączonych nieraz z bezpłatnem rozdawnictwem szczepów. Niewszystkie jednak Kółka rolnicze były w tem szczęśliwem położeniu korzystania z usług osób, któreby posiadały konieczny zasób wiedzy sadowniczej a przytem umiały i chciały udzielać pomocy. Stąd w wielu miejscowościach członkowie Kółek rolniczych, pragnący zająć się staranniejszymi sadami lub mający zamiar sadzenia nowych drzewek, zdani byli na własne siły i na wiadomości z książek i czasopism zaczerpnięte. Wynikiem tego było, że mimo najlepszych chęci popełniano liczne błędy: drzew starych nie pielęgnowano należycie lub stosowano wobec nich nieodpowiednie środki, przy sadzeniu nowych drzewek nie uwzględniano warunków gleby, klimatu i położenia, nie przestrzegano doboru wskazanych dla miejscowości odmian, kupowano szczepy z pierwszej lepszej szkółki, byle tanie. W tych zaś miejscowościach, gdzie nikt impulsu nie dawał

i gdzie wśród członków Kółka nie zbudziła się jeszcze chęć do sadownictwa, pozostawały sady w dawnym ich dzikim stanie albo świeciły jak dawniej pustki koło chat włościańskich.

Również Zarządy powiatowe nie wiele zdziałać mogły w zakresie sadownictwa gdyż również nie rozporządzają fachowemi siłami, i tylko tam podjąć mogły pracę na tem polu, gdzie chętna jednostka nie odmówiła swej pomocy. W powiecie gorlickim tamtejszy Zarząd powiatowy wpłynął zachęcająco na członków Kółek rolniczych, korzystając z chętniej pracy ks. Markowicza: w powiecie jasielskim wygłaszał wykłady o sadownictwie p. Cwiok nauczyciel z Wojaszówki, w Łańcucie Zarząd powiatowy starał się oddziaływać na podniesienie sadownictwa przez założenie szkółki drzew owocowych.

Dobrowolna ta praca chętnych osób, tak po Kółkach jak i w Zarządach powiatowych, ograniczając się na niektóre gminy i powiaty, okazała się niedostateczną wobec budzącego się coraz więcej zamiłowania do sadownictwa i w obec chęci małorolnej ludności powiększenia dochodów z ziemi przez staranne pielęgnowanie starych sadów i przez zakładanie nowych. Chodziło o to, aby można było nieść pomoc tam, gdzie jej na miejscu nikt nie mógł udzielić

chodziło dalej o to, by pomoc ta była fachową i rzeczywiście wpłynęła na postęp w sadownictwie.

Uwzględniając to, Zarząd główny przy ogłoszeniu konkursu na posadę asystenta w oddziale rolniczym biura postawił za warunek, by kandydat posiadał przede wszystkim dokładną znajomość sadownictwa, by w tym kierunku głównie mógł działać. Jak to już w zeszłorocznym sprawozdaniu pomieściliśmy, mianowano asystentem p. Eugeniusza Poluszyńskiego, który ukończył c. k. wyższy zakład naukowy dla uprawy i przerobu owoców oraz wyrobu wina w Klosterneuburgu. Objął on urzędowanie z dniem 1. lipca 1901.

Akcyą, jaką na razie na polu sadownictwa prowadzić można, podobna jest do działalności dawnych wędrownych nauczycieli rolnictwa. Polega ona na badaniu stanu sadów w różnych miejscowościach, na udzielaniu odpowiednich pouczeń z zastosowaniem demonstracyi, na szerzeniu zachęty do umiejętnego zajęcia się sadownictwem. Różni się jednak tem, że tam, gdzie odkryto przychodne warunki, wykłady rozszerza się na dłuższy okres czasu a zarazem wdraża się kroki, zmierzające już to do wprowadzenia przeróbki owoców, już to do korzystniejszego ich zbytu.

Do szerzenia zachęty do gorliwszego zajęcia się sadownictwem i do wygłaszania podstawowych wiadomości z zakresu sadownictwa, nadają się najlepiej liczniejsze zebrania. Skorzystano dla tego z zebrań powiatowych i delegowano p. Poluszyńskiego na Zgromadzenia powiatowe Kółek rolniczych w Tłumaczu, Rzeszowie, Monasterzyskach (dla powiatu buczackiego) i Szczercu (dla powiatu lwowskiego). Prócz tego na życzenie Oddziałów c. k. Towarzystwa gospodarskiego wygłosił p. Poluszyński wykłady na ich zebraniach we Lwowie, Stryju i Jarosławiu.

Najwięcej miejscowości zwiedził p. Poluszyński w powiecie liskim, dokąd wydelegowany został na życzenie delegata Zarządu głównego na tamtejszy powiat p. E. Beneszka, em. c. k. starosty.

Pouczenia odbyły się w następujących Kółkach rolniczych: Uherce wobec 30 słuchaczy, Myczkowie wobec 17, Berezka wobec 103, Średnia wieś wobec 20, Hoczew wobec 66, Poraż wobec 92, razem w 6 Kółkach rolniczych wobec 328 słuchaczy. Powiat liski nie nadaje się jednak do hodowli drzew owocowych na szersze rozmiary. Okolica podgórska, narażona na silne i zimne wiatry, nie sprzyja sadownictwu i tylko te miejscowości, jak Hoczew i Poraż, które są zasłonięte od dokuczliwych wiatrów, mogą bez obawy przystąpić do sadzenia odporniejszych odmian, w innych ograniczyć się trzeba do hodowli agrestu i porzeczek. Trudne te klimatyczne warunki sprawiły, że sadownictwo w powiecie liskim się nie rozwinęło a i na przyszłość o uprawie szlachetniejszych odmian mowy być nie może.

W przeciwstawieniu do powiatu liskiego posiada łańcucki powiat dobre warunki dla rozwoju sadownictwa. Tutaj zwiedził inspektor sadownictwa następujące Kółka rolnicze: 1) w Albigowej, 2) w Handzlówce, 3) w Mikulicach, 4) w Markowej. W Handzlówce trwały pouczenia przez dwa dni wobec

76 słuchaczy, w Albigowej i Mikulicach przez jeden dzień — w pierwszej miejscowości słuchało wykładów 26 słuchaczy, w drugiej 30, w Markowej zbadano jedynie stan sadów. Handzlówka obfituje w znaczną ilość czereśni, które tam bardzo dobrze się udają, szczególnie na wyżynach: jest to miejscowość, gdzie należałoby spróbować uprawy czerech kleparowskich. W Handzlówce spotyka się już szlachetne odmiany jabłek jak Pepina Parkera, Aleksander, jabłko Bismarka, wato by zaś jeszcze wprowadzić jabłko książeńce, sztetynę czerwoną i poczynić próby z renetą ananasową, Baumana i złotą zimową Parmeną. Albigowa ma już mniej sprzyjające warunki, gdyż położenie ma więcej otwarte a miejscami gleba pod uprawę drzew owocowych się nie nadaje; sadów tam obecnie mało, jest jednak dążność do ich zakładania. Najodpowiedniejsze dla Albigowej byłyby z jabłek: Pepina Parkera, reneta kaselska, jabłko Boiken, w suchszych zaś miejscach sztetyna czerwona; dla uprawy grusz Albigowa się nie nadaje, śliwy można by hodować w miejscach wilgotniejszych, zawierających wapno. Prawie te same warunki znaleziono w Mikulicach i Markowej z tą tylko różnicą, że grunt tam wilgotniejszy, cięższy i bardzo mało posiadający wapna, z którego to powodu śliwki zupełnie się nie udają.

W Łańcucie zwiedził inspektor sadownictwa szkółkę drzew owocowych, założoną przez tamtejszy Zarząd powiatowy. Szkołka ta posiada niestety niezbyt przyjazne warunki gleby, jednak oddać będzie mogła w przyszłości te usługi, do jakich zmierza.

Do powiatu brzeskiego delegowano inspektora sadownictwa na życzenie „Biura patronatu spółek oszczędności i pożyczek“, chodziło bowiem o zbadanie, czy spółka owocarska mająca powstać staraniem Kółka rolniczego w Porąbce uszewskiej dla gmin Porąbka uszewska, Łysagóra, Jaworsko, Łoniowe Doły i Niedzwiedza ma odpowiednie warunki rozwoju. Skonstatowano, że z tych wszystkich gmin wywożą handlarze owoców rocznie za mniej więcej 20.000 K, spółka zatem ma w pierwszym rzędzie na celu usunięcie pośredników w handlu, a zawiązanie stosunków wprost z większemi bądź to krajowemi bądź zagranicznymi firmami, dalej ma się starać o wprowadzenie racjonalnego sadownictwa, wreszcie ma się zająć przeróbką owoców. Tamtejsza okolica dostarcza przeważnie jabłek i to odmian gospodarczych — najwięcej sadów znajduje się w Łysej górze, tam też odznacza się lud wielkiem zamiłowaniem do sadownictwa. Z tego powodu po odbyciu wykładów w Porąbce urządzono następne w Łysej górze, w których uczestniczyło 116 słuchaczy nie tylko z Łysej góry, lecz i z sąsiednich gmin. Podanie o przyjęcie Spółki owocarskiej pod Patronat Wydziału krajowego wniesione zostało przez Zarząd główny Towarzystwa, który z swej strony zapewnił Spółce pomoc fachową.

Spółka ta zamówiła na wiosnę b. r. przez Zarząd główny 36 jabłoni, 16 grusz, 59 sztuk zrazów jabłoni i 33 sztuk zrazów grusz. Dobrano następujące odmiany jabłek: parmena złota zimowa, książeńce, Pepina Parkera i sztetyna czerwona, z grusz: bera

Liegela i bera Diela, w zrazach zamówiono jeszcze renetę szampańską.

Do udzielania pouczeń w powiecie bocheńskim przyszło w następujący sposób. Zarząd Kółka rolniczego w Żegocinie odniósł się do Zarządu głównego z zapytaniem, w jaki sposób najlepiej zużytkowaćby można znaczną ilość śliwek, jaką tamtejsze sady obrodziły. Jako najpłataniejszy sposób podano wyrób powideł i zamieszczono odpowiednie pouczenie w „Przewodniku“. Zarząd Kółka, idąc za udzieloną poradą, wyrobił 1000 kg. powideł na próbę, które znalazły bardzo szybko zbyt, między innymi także po Kółkach rolniczych, przynosząc stosunkowo o wiele znaczniejszy dochód, niżby go ze sprzedaży surowych śliw osiągnąć można. Tenże Zarząd Kółka rolniczego w Żegocinie odniósł się następnie o urządzenie kilkudniowego kursu sadowniczego. Do życzenia tego przychylił się Zarząd główny, a wykłady urządzone w wielkiej sali Kółka rolniczego cieszyły się bardzo liczną frekwencją, tak samo i demonstracye praktyczne przeprowadzono w rozległym sadzie ks. dr. Stanisława Dutkiewicza. Kurs trwał sześć dni, brało w nim udział 93 słuchaczy nie tyle z Żegociny, ile z sąsiednich gmin. Podnieść należy, że kilkunastu gospodarzy z Trziciany codziennie robiło 1½ mili tam dotąd i z powrotem, byle tylko nie opuścić wykładu. Kurs zakończył się siódmego dnia egzaminem bardzo szczegółowym w obecności trzech księży i okolicznego nauczycielstwa — poddało się egzaminowi 80 włościan, którzy wszyscy wykazali należyte zrozumienie rzeczy. Przy sposobności podróży z Bochni do Żegociny urządził instruktor sadownictwa wykłady w Wiśniczu Starym (104 słuchaczy), w Kobylu (40), w Leszczynie dwukrotnie (80), Trzicianie (60), w Kamiouniej (40).

Powiat bocheński obfituje w ogóle w sady i z tego powodu Zarząd główny szerszą tam akcyę rozwinię, tem więcej, że ludność tamtejsza pragnie gorąco pouczeń i objawia szczerą chęć do korzystania z udzielonych wskazówek.

Na życzenie Zarządu Kółka rolniczego w Klimkówce, w powiecie sanockim, odbył się tamże trzydniowy kurs wobec 39 słuchaczy. W Klimkówce sadownictwo w ostatnich czasach bardzo się podniosło i widać tam dużo młodych sadów. Miejscowość jednak narażona jest na bardzo silne wiatry, z tego powodu wskazane są tam odmiany o niewielkich owocach i silnie trzymających się na gałęziach, jak renetka kaselska i landsberska, kuzynek, sztetyna czerwona. Obecnie jest tam czereśni mało, ale okazały, które tam wyrosły, są tak wspaniałe, że należałoby hodowlę ich szerzej rozwinąć i spróbować uprawy czerech kleparowskich.

Okolicznościowo urządzono prócz tego pouczenia w powiecie mościskim: 1) w Balicach wobec 42 słuchaczy, 2) w Myślatyczach wobec 82 słuchaczy, 3) w Pnikucie wobec 84 słuchaczy. Miejscowości te nadają się do uprawy owoców, chęci u ludu są,

jednak prawie zupełny brak wiadomości w kierunku zakładania sadów i ich pielęgnowania stoi na przeszkodzie rozwojowi sadownictwa. — W gródeckim powiecie w Kółkach rolniczych na Przedmieściu czerlańskim i na Przedmieściu lwowskim również przeprowadzono wykłady wobec 49 słuchaczy głównie w tym celu, by dać wskazówki ludności, jak ma się zabrać do zakładania sadów, gdyż obecnie zaledwie tu i ówdzie zobaczyć tam można drzewko owocowe.

W powiecie lwowskim rozbudziło się wielkie zamiłowanie do sadownictwa w gminie Siemianówce. Na życzenie Zarządu tamtejszego Kółka urządzono także tam wykłady, z których korzystało 87 członków.

Do zbadania stosunków sadowniczych w Olesku powiatu złoczowskiego przyszło w ten sposób, że Zarząd tamtejszego Kółka odniósł się o udzielenie subwencji na zakupno suszarni do śliwek. Po zbadaniu jednak stosunków na miejscu okazało się, że dotychczasowy zbyt w stanie surowym na targu w Brodach jest korzystniejszym, niż byłby zbyt suszonych owoców. Olesko posiada prawdziwe gaje śliwowe, gdyż w stronie koło zamku jest gleba obfitująca w wapno, a podglebie jest marglowe, warunki więc dla śliw bardzo dobre. Ponieważ jednak drzewa nie są należycie pielęgnowane, a przytem są za gęsto posadzone, więc owoce są małe i do suszenia nieodpowiednie. W drugiej stronie Oleska na tak zwanych Młynkach jest podglebie torfiaste i tam trzeba by drzewa sadzić w kopeczyki i to tylko jabłonie, bo śliwy się zupełnie udać nie mogą.

Jak we wszystkich sprawach, tak też i w sadownictwie tworzyły odpowiednio opracowane artykuły „Przewodnika“ uzupełnienie do działalności żywności słowem. Oprócz pouczeń, jakich udzielał w organie Towarzystwa p. Poluszyński z zakresu swego działania, pomieszczono w nim cenne wskazówki ks. Markowicza i Juliana br. Brunickiego co do doboru drzew owocowych.

Zarząd główny udzielał również wskazówek w sprawie zakupu drzew owocowych, a nawet w zastępstwie Kółek rolniczych przeprowadzał zakupno szczepów i zrazów. Także pośredniczono w zakupnie sadzonek na żywo i udzielano informacji co do zakupu i sprzedaży nasion drzew leśnych. O pomoc tę — wobec dopiero rozpoczętej akcyi — niewiele jeszcze Kółek rolniczych się odnosiło, pewni jednak jesteśmy, że z czasem oddamy w tym kierunku znaczne usługi Kółkom rolniczym i krajowemu sadownictwu.

Na wiosnę 1901 r. oraz w jesieni tegoż roku darował JWPan Julian br. Brunicki Zarządowi głównemu znaczną ilość sadzonek malin i truskawek. Korzystając z tej łaskawej ofiarności, za którą najmniejszym uprzejmie składamy podziękowanie, rozesłano do 45 Kółek rolniczych, które się o to zgłosiły, blisko 2000 sztuk sadzonek malin, a do 12 Kółek rolniczych około 800 sztuk truskawek.

IX. Rolnicze Spółki magazynowe.

W Niemczech i zachodnich krajach austriackich (Czechy, Morawa, Austria dolna) poczęto zakładać w ostatnich latach tak zwane rolnicze Spółki magazynowe (Lagerhausgenossenschaften), których głównym celem wspólna sprzedaż zboża i innych produktów rolniczych w interesie produkującej ludności. W tym celu Spółki te budują przy stacjach kolejowych w dogodnych miejscowościach swoje magazyny, tutaj gromadzą dowożone przez okolicznych rolników produkta, przedewszystkiem zboże, czyszczą i mieszają w odpowiedni sposób dla ujednostajnienia towaru i pod korzystnymi warunkami sprzedają z pominięciem pośredników wprost konsumentom, to jest młynom, browarom, wojsku i t. p. Nadto Spółki te dostarczają tymże rolnikom nasion, nawozów sztucznych, otrąb, makuchów, po części i maszyn rolniczych.

Uznając „Rolnicze spółki magazynowe“ za dalszy stopień tej pracy asocjacyjnej, do której Kółka rolnicze ludność włościańską wdrażają a przy tem oceniając ich wielką doniosłość w akcyi, dążącej do wyzwolenia małorolnych gospodarzy od wyzysku małomiasteczkowych kupców zbożowych, Zarząd główny Towarzystwa zajął się bliżej tą sprawą a omówiwszy ją na posiedzeniach Komisji rolniczej oraz Wydziału wykonawczego, przedłożył ją następnie do powzięcia uchwał na plenarnem posiedzeniu z 17. grudnia 1901 roku. Inicytywę do podniesienia tej sprawy dał członek Zarządu głównego, Dr. Franciszek Stefczyk, który odbywając w lecie 1901 r. podróż naukową po Austrii dolnej i Niemczech, miał sposobność dokładniej się przypatrzeć urządzeniom i działalności tego rodzaju Spółek. Celem bliższego poinformowania członków Towarzystwa o zakresie

działania „rolniczych spółek magazynowych“ opracował Dr. Stefczyk treściwą broszurę, która stanowi tomik 13-ty wydawnictw Towarzystwa. Broszurę rozesłano bezpłatnie wszystkim prenumeratom „Przewodnika z Nr. 22. z dnia 15. listopada 1901 r.

Na posiedzeniu Zarządu głównego z 17. grudnia zapadła następująca uchwała:

„Uznając zakładanie „rolniczych spółek magazynowych“ za pożądane, Zarząd główny postanawia zapoznać z ich istotą członków Towarzystwa za pomocą odpowiednich publikacji i wieców oraz bezpośrednio zetknięciem z Kółkami rolniczemi zbadać, gdzie, o ile, w jaki sposób tego rodzaju spółki mogą mieć rację bytu“.

Jako miejsce zgromadzeń powiatowych, na których sprawa Spółek miała być omówioną, wybrano Wadowice, Bochnię, Nowy Sącz i Rzeszów.

Przeszkody różnego rodzaju nie pozwoliły na zwołanie projektowanych zgromadzeń w początkach 1902 r. W powiecie bocheńskim jednakowoż już przeprowadzono pierwsze kroki do wprowadzenia w życie pierwszej „rolniczej spółki magazynowej“, gdyż na zebraniu rolników z wielkiej i małej własności, zwołanem przez Wydział powiatowy bocheński w dniu 17. marca 1902 r., gdzie sprawę referował Dr. Franciszek Stefczyk, uchwalono założyć Spółkę, przyjęto statut i subskrybowano 275 udziałów po 10 K; porękę uchwalono dziesięciokrotną. Do Spółki przystąpiło także 28 włościan z 29 udziałami. Prezydium Komitetu tymczasowego po zebraniu dostatecznej liczby udziałów, których minimum oznaczono na 5.000 K, zwołało ogólne zebranie członków celem ukonstytuowania się Spółki.

C. Sprawy handlowe.

I. Handlowa działalność Kółek rolniczych.

W sprawozdaniu zeszłorocznem omówiliśmy obszerniej pod tym tytułem znaczenie sklepów Kółek rolniczych dla rozwoju naszych stowarzyszeń, dla tego w bieżącym roku ograniczymy się tylko do kilku ogólnych uwag.

Jak w sprawozdaniu za r. 1900 nadmieniliśmy, wydana została „instrukcyja dla sklepów Kółek rolniczych“ jako uzupełnienie do §. 13 statutu Towarzystwa. Wszystkie Kółka rolnicze zostały okólnikiem wezwane, by w myśl obowiązującej instrukcyi przeprowadziły w przedsiębiorstwach swych te zmiany, jakie poszczególne paragrafy obowiązujących obecnie przepisów wskazują. Sprawdzenie, czy wszędzie się do wezwania zastosowano, da się przeprowadzić jedynie za pomocą lustratorów handlowych. Z przed-

łożonych nam przez nich protokołów skonstatować dotąd można, że bardzo nieznaczny tylko procent spółkowych przedsiębiorstw nie podjął jeszcze wskazanej reorganizacyi, większość zaś bardzo chętnie przyjęła instrukcyę, widząc, że ścisłem przestrzeganiem jej postanowień dotychczasowe zawiłe nieraz stosunki najłatwiej dadzą się uregulować. Ogromną usługę oddała instrukcyja przez to, że określiła ściśle charakter spółki, że przeprowadziła dokładny rozdział czynności, że uregulowała sprawę wypowiedania udziałów i rozdziału zysków. Właśnie pod tym względem panowała po przedsiębiorstwach Kółek rolniczych ogromna różnolitość, gdyż w braku ścisłych przepisów ogólne zebrania członków, a nieraz nawet tylko zarządy Kółek, wprowadzały dla

swych sklepów odrębne normy, nie zawsze zgodne z duchem spółkowego przedsiębiorstwa.

Za przedsiębiorstwa uprawnione do korzystania z firmy Kółka rolniczego instrukcyja uznaje przede wszystkim te, które Kółko rolnicze we własnym zarządzie prowadzi, obok tego jednak dozwala na wydzierżawienie firmy Kółka rolniczego na ściśle określonych warunkach.

Stosunek ten dzierżawny coraz więcej się rozpowszechnia, chociaż nie zawsze konieczność do niego zmusza. Zdarzają się wypadki, że oddanie sklepu w dzierżawę jest najlepszym środkiem do zapewnienia dalszego bytu spółkowemu przedsiębiorstwu, założonemu przez Kółko rolnicze, jednak znacznie częściej nie potrzeba, lecz względ na wygodę nakłania do zarzucenia wspólnej administracyi. Należyte bowiem prowadzenie spółkowego sklepu towarów mieszanych wymaga znacznej pracy i sprawia o wiele większe trudności, niż prowadzenie innego rodzaju spółek, mających do czynienia albo tylko z pieniądzem, albo też z produkcją, przeróbką czy zbytem jednego artykułu. W sklepach trwa ustawiczny ruch zamienny pieniędzy za towar i towaru na pieniądź, różne gatunki towarów mają właściwe sobie pory większego i mniejszego zbytu, interes wymaga ciągłej kalkulacyi cen, troskliwego przeglądu zapasów i wypośrodkowania zapotrzebowania, a co najgłośniejsza starannego codziennego ksiązkowania i kontroli funkcyonaryuszów sklepowych.

Przy łatwo zapalnem naszym usposobieniu znużona ta praca nie odstrasza z początku chętnych do działania jednostek, jednak po pewnym przeciągu czasu zaczyna się objawiać brak wytrwałości a obowiązki, spełniane pierwotnie z przyjemnością, zaczynają ciążyć i dokuczać, zwłaszcza że nawet najsumienniejsze zajęcie się przedsiębiorstwem nie zdoła uchronić od różnych przykrych niespodzianek. Wtedy to oddanie sklepu w dzierżawę przedstawia się jako najwygodniejsze wyzwolenie z trudów i kłopotów i gdy tylko sposobność się nadarzy, zaraz się z niego korzysta. Dzierżawa zapewnia wprawdzie czynsz od własnego domu Kółka, dywidendę od udziałów, ratę na spłacenie długów, wpływa na regulacyę cen towarów spożywczych w danej miejscowości — nie jest więc bez korzyści dla Kółka — jednak z jej nastaniem znika spółkowe przedsiębior-

stwo, które było szkołą asocyacyjnej pracy a mogło stać się źródłem nowych przedsięwzięć zbiorowych. Z tego głównie powodu Zarząd główny, gdzie tylko może i jak tylko może, odradza od wypuszczenia w dzierżawę sklepów Kółek rolnicznych a tam, gdzie dzierżawy istnieją, zachęca do ponownego podjęcia przedsiębiorstwa spółkowego.

W tegorocznych statystycznych zestawieniach Kółek rolnicznych figurują jeszcze w wykazach sklepy, będące prywatną własnością a używające mimo to firmy Kółka rolniczego. Jest to w rzeczywistości sprzeczne z obowiązującą instrukcyją, jednak zatrzymaliśmy je jako konieczność okresu przejściowego. Uregulowanie stosunku między Kółkiem rolniczym a właścicielem sklepu pod firmą Kółka nie da się przeprowadzić za pomocą korespondencyi, lecz wymaga obecności na miejscu lustratora handlowego. Powody oddania sklepu w prywatną własność są prawie w każdej miejscowości innej natury; w jednej korzystanie z firmy Kółka rolniczego uznane być musi za nadużycie, w drugiej znów prywatny taki sklep jest dobrodziejstwem dla gminy; tu oddanie firmy zabójczo podziałało na Kółko rolnicze, tam znów z prywatnego sklepu, który pozostał jako ślad po zawiązanem niegdyś Kółku, wychodzi inicjatywa do zorganizowania rzeczywistego, spełniającego wskazane sobie funkcyje stowarzyszenia. Z tych powodów sprawa ta szablonowo nie da się załatwić i wymaga wszędzie szczegółowego zbadania na miejscu. Wobec ogromnego nawału pracy, jaką lustratorowie mają do spełnienia, przeprowadzenie dochodzeń nie da się w krótkim przeciągu czasu uskutecznić i stąd okres przejściowy trwać musi dłużej. Gdzie między właścicielem sklepu pod firmą Kółka rolniczego a Kółkiem rolniczym utrzymała się łączność działania, gdzie zarząd Kółka wykonywał kontrolę moralną nad sklepem, tam dotychczasowy luźny stosunek zamienia się zwykle na dzierżawny przez to, że tak Kółko rolnicze jak i jego członkowie składają na przedsiębiorstwo udziały. Tam zaś, gdzie właściciel sklepu nie poczuwał się do żadnych obowiązków wobec stowarzyszenia, z którego firmy korzystał, albo nawet działalność Kółka rolniczego utrudniał, tam polecano natychmiastową zmianę firmy na prywatną i powiadamiano o tem zarządzeniu władze.

II. Lustracye handlowe.

W roku 1901 lustratorowie handlowi zwiedzili ogółem 231 Kółek rolnicznych; z tego wypada na p. Henryka Schmidta 69 lustracyi, na p. Stanisława Dzierżę 61, na p. Zdzisława Smidowicza 101.

Na 231 zwiedzonych miejscowości w 134 prowadzony był sklep Kółka rolniczego jako spółkowe przedsiębiorstwo, w 41 sklep Kółka rolniczego wypuszczony był w dzierżawę, w 31 używali prywatni firmy Kółka rolniczego, w 13 sklepy spółkowe upadły, w 6 nowozawiązanych Kółkach rolnicznych udzielone zostały wskazówki do założenia sklepu.

Wyniki lustracyi sklepów, prowadzonych jako spółkowe przedsiębiorstwo, podane są w osobnem

zestawieniu na str. 51. Obrót roczny tych 134 sklepów wynosił 3,397.520 kor.; wartość towarów, znalezionych w dniu lustracyi a obliczonych albo po cenie zakupna, albo po cenie sprzedaży lecz z odliczeniem 20%, reprezentowała kwotę 326.036 kor., inwentarze sklepowe oraz nieruchomości należące do lustrowanych Kółek oszacowane zostały na 151.293 kor., w udziałach złożono na te spółkowe przedsiębiorstwa 137.757 kor. a fundusze ich rezerwowe wynosiły 130.674 kor.

Wśród 134 sklepów wykazało 107 nadwyżkę wynoszącą 126.013 kor. a 27 niedobór w kwocie 25.906 kor. Przeszło połowa ogólnej kwoty niedo-

Zestawienie

według powiatów wyników lustracji w sklepach Kółek rolniczych, prowadzonych we własnym zarządzie, za rok 1901.

Liczba porządk.	Nazwa powiatu	Ilość sklepów	Obrót roczny	S t a n o c z y n n y					S t a n b i e r n y				
				Gotówka w kasie	Wartość towarów	Wierzytelności	Wartość inwentarza i własnych budynków	Niedobór	Udziały	Fundusz rezerwowy	Długi towarowe i pieniężne	Nadwyżka	
1	Biała	3	14500	728 20	1129 83	2253 65	11875 64	1) 62 95	273 80	754 96	9238	5783 51	
2	Bochotnia	2	24000	45 58	921 64	509 88	2102 86	—	364	—	2040 26	1175 70	
3	Brzozów	3	52000	571 84	5514 03	5927 38	3380 40	—	2264	4817 70	3759 33	4552 62	
4	Chrzanów	2	176000	2178 66	15299 67	2915 14	997 82	3) 1979 82	137	8718 79	12682 60	1832 72	
5	Dobromil	2	113000	480 88	9009 31	12236 89	3079 19	—	1702 02	17772 17	2164 88	3167 20	
6	Drohobycz	2	727000	1219 73	401 6 33	45267 14	45043 24	3) 1675	25903 89	15624 30	85531 78	4663 52	
7	Husiatyn	3	116600	1131 78	7414 58	5915 75	484 65	4) 162 32	1884	5552 76	6367 78	1304 54	
8	Jarosław	4	71400	714 79	3570 51	1591 92	482 50	—	1245	780 74	3173 98	1160	
9	Jasło	6	115000	2350 63	9791 58	4561 97	6532 39	5) 685 55	6812 60	3467 48	11236 34	2405 70	
10	Jaworów	3	34000	175 74	1199 01	1569 22	445 89	6) 130 16	1943 36	552 38	990 60	33 68	
11	Kelbuszowa	5	145300	689 39	18853 59	7237 98	11010 98	7) 316 50	4134 76	6716 79	22281 86	4975 03	
12	Krosno	11	161800	1400 78	11180 54	7171 50	2288 14	8) 797 03	5832 50	3895 86	8422 82	4686 81	
13	Limanowa	2	82000	1048 46	6490 52	7155 92	2806 06	—	4287 34	—	3316 93	9896 69	
14	Lwów	3	34200	339 74	1191 46	1602 38	2675 31	9) 326 71	1538 01	175 32	3692 87	729 40	
15	Łańcut	10	130900	4109 20	9370 20	6553 38	8527 90	10) 2483 82	6106 11	11450 38	11211 27	2276 74	
16	Mielec	6	86760	1429 66	14512 62	3861 63	2388 97	—	8041 60	367 02	5630 04	8154 22	
17	Mościska	5	38800	547 33	1383 49	4349 90	3085 92	11) 541 13	412 68	5256 23	2854 67	1384 19	
18	Nowy Sącz	2	78000	72 10	7505 79	3842 14	3079 46	12) 12288 77	3086	4416 72	17861 41	1424 13	
19	Przemysław	5	30000	444 52	1417 49	6392 76	1756 30	—	469 61	200 08	482 76	8858 62	
20	Sambor	2	97000	29 43	10934 56	2963 93	1163 61	13) 645 22	3893	—	11843 75	—	
21	Sanok	4	119800	1124 98	10650 37	9753 41	3448 02	—	6702 76	950 95	14818 88	2504 19	
22	Skalat	2	27360	116 34	1231 64	307 86	129 78	14) 10 08	780 50	492 78	73 62	448 80	
23	Tarnobrzeg	13	85800	3197 97	7326 24	11756 74	7492 20	—	1956 72	9237 32	6877 67	11701 44	
24	Wadowice	5	108400	1802 38	10065 08	11988 15	6546 73	15) 170 87	2712 40	6581 82	7236 33	14042 66	
25	Złoczów	5	94200	2440 36	10545 84	4975 32	779 58	—	5815 16	2621 29	6754 52	3550 13	
26	Zydaczów	4	54800	458 27	2361 73	1901 70	577 63	16) 221 69	1878 54	64	2744 71	833 77	
27	Zywiec	2	97000	171 63	17255 98	14879 36	6212 38	17) 593 74	19195 98	—	19429 94	487 17	
28	Inne powiaty	18	481000	6498 36	89732 25	41630 43	12900 35	18) 2473 05	18383 71	20206 19	90633 84	23980 70	
	Razem	134	3397520	35518 73	326036 18	231073 43	151293 90	23906 16	137757 05	130674 03	373383 44	126013 88	

1) w 1 sklepie; 2) w 1 sklepie; 3) w 1 sklepie; 4) w 1 sklepie; 5) w 2 sklepach; 6) w 1 sklepie; 7) w 1 sklepie; 8) w 3 sklepach; 9) w 1 sklepie; 10) w 3 sklepach; 11) w 1 sklepie; 12) w 1 sklepie; 13) w 2 sklepach; 14) w 1 sklepie; 15) w 1 sklepie; 16) w 1 sklepie; 17) w 4 sklepach; 18) w 4 sklepach.

boru, bo 12.288 kor. przypada na jedno Kółko rolnicze w Muszynie. W miejscowości tej przez blisko 10 lat rozwijał się bardzo pomyślnie sklep spółkowy Kółka i należał do najważniejszych w kraju. Brak nadzoru jednak spowodował nagłą katastrofę i upadek przedsiębiorstwa. Sprawa była rozpatrywana sądownie, lecz obwinionego kierownika sklepu uwolniono. Zarząd miejscowego Kółka rolniczego dopiero wtedy odniósł się o lustrację i szczegółowe zbadanie stanu interesu, gdy o sanacji przedsiębiorstwa już nie było można myśleć. — Drugi znaczniejszy niedobór w kwocie 1979 kor. wykazuje jedno z większych Kółek rolniczych powiatu chrzanowskiego; powodem jego była niesumienność sklepikarki oraz okradanie sklepu przez złodzieja, który przez dłuższy czas co noc do sklepu się zakradał. Wobec znacznego zapasu towarów i wielkich obrotów szkody, wyrządzane przez sklepikarkę i złodzieja, nie dały się zaraz skonstatować, stan anormalny przeto trwał blisko trzy miesiące i spowodował wyżej podany deficyt. — Reszta niedoboru w kwocie 9.639 kor. rozkłada się prawie równomiernie na pozostałych 25 Kółek, tak, że przeciętny niedobór w nich wynosił 385 kor. Nie zawsze spowodowała go wadliwa gospodarka, często wynikał on ze sprostowania poprzednich nieodpowiednio przez Zarząd Kółka zestawionych bilansów. W innych powodem strat była nieuczciwość sklepikarzy, od której nawet przy najstaranniejszej codziennej kontroli uchronić się skutecznie nie można.

W 41 sklepach Kółek rolniczych, które zostały wydzierżawione, wynosił obrót roczny 232.200 kor. Dzierżawcy wypłacili tytułem rocznego czynszu 5456 koron. Udziały członków włożone w wydzierżawione przedsiębiorstwa wynosiły 11.014 kor., wartość zaś inwentarzy sklepowych, oddanych w używanie dzierżawcom oceniona została przez lustratorów na 8.377 koron. Przeciętna kwota czynszu dzierżawnego za sklep wynosi rocznie 133 kor.

Ogólny obrót handlowy w 175 sklepach t. j. w 134, prowadzonych we własnym zarządzie, i w 41 wydzierżawionych wynosił poważną kwotę 3.629.720 kor.

W 31 Kółkach rolniczych, gdzie prywatne osoby używały dla swych własnych sklepów firmy Kółka, uregulowano sprawę w ten sposób, że albo wydano polecenie zdjęcia firmy Kółka, albo też wymieniono dotychczasowy stosunek właściciela sklepu do Kółka rolniczego na stosunek dzierżawny.

Systematyczne lustracje przeprowadzone zostały w r. 1901 w powiatach tarnobrzskim, mieleckim, przemysłańskim, kolbuszowskim, żydaczowskim, krośnieńskim, oprócz tego dokończono rozpoczęte w r. 1900 lustracje powiatów jarosławskiego i złoczowskiego.

Dalej zlustrowano sklepy tych wszystkich Kółek rolniczych, które wniosły podania o udzielenie im bezprocentowych pożyczek, jak również te, gdzie według otrzymanych informacji zakradły się pewne wadliwości w prowadzeniu przedsiębiorstwa lub gdzie między członkami Kółka z powodu spółkowego przedsiębiorstwa przyszło do nieporozumień.

Wedle możności starano się również zastosować do życzeń tych Kółek rolniczych, które same zgłaszały się o delegowanie lustratora czy to przy zmianie sklepikarza, czy też przy zestawianiu zamknięć rachunkowych. Przy lustracjach wykonywanych na żądanie Kółek liczono im już to w całości, już to częściowo koszta spowodowane lustracją. Zwroty kosztów poniosły następujące Kółka rolnicze. 1) Dobromil 15·54 kor. 2) Schodnica 95·78 kor. 3) Staresioło 22·84 kor. 4) Rajcza 83·33 kor. 5) Nowe miasto 12·00 kor. 6) Wysoka 16 kor. 7) Poronin 39·95 kor. 8) Krzeszowice 61·44 kor. 9) Cieszyna 25·41 kor. 10) Oleszyce za dwie lustracje 79 kor. 11) Pruchnik 12·34 kor. 12) Rzoehów za dwie lustracje 63·49 kor. 13) Zurawno 35 kor. 14) Tartaków 48·04 kor. 15) Busk 44·95 kor. 16) Sokołów koło Rzeszowa 52·18 kor. 17) Łączki 4·81 kor. 18) Łąki 4·81 kor. 19) Wojaszówka 4·81 kor. (trzy ostatnie Kółka rolnicze poniosły wspólnie koszta podróży lustratora).

Prócz tego delegowano lustratora na życzenie Spółki handlowej w Samborze do przeprowadzenia bilansu Spółki i na życzenie Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych do Spółki handlowej w Dembicy. Spółka handlowa w Samborze zwróciła koszta w kwocie 54·65 kor. zaś Związek stowarzyszeń w kwocie 219·03 kor.

Razem wpłynęło ze zwrotu kosztów lustracji 995·40 kor. które wraz z kwotą 92·53 kor., zwróconą przez lustratorów handlowych z pobranych na koszta podróży zaliczek, pomieszczone są w rubryce przychodu zamknięć rachunkowych poz. 22 w ogólnym kwocie 1087·93 kor.

Wykaz przeprowadzonych lustracji handlowych.

P. Henryk Schmidt zlustrował Kółka rolnicze w następujących powiatach:

białskim: 1 Bestwina, 2 Bielany, 3 Dankowice, dwa razy;

bocheńskim: 4 Wiśnicz, 5 Wola zabierzowska, 6 Targowisko;

brzeskim: 7 Maszkienice;

brzozowskim: 8 Haczów;

chrzanowskim: 9 Krzeszowice;

cieszanowskim: 10 Lubliniec, 11 Oleszyce;

dobromilskim: 12 Dobromil, 13 Nowemiasto;

drohobyckim: 14 Schodnica, 15 Solec, 16 Truskawiec, 17 Wolanka tustanowiecka dwa razy;

jarosławskim: 18 Czelatycze, 19 Pruchnik;

jasielskim: 20 Cieszyna, 21 Frysztak, 22 Łączki, 23 Łąki, 24 Szebnie, 25 Wojaszówka;

jaworowskim: 26 Fehlbach, 27 Ożomla, 28 Rogóźno;

kolbuszowskim: 29 Kolbuszowa, 30 Sokołów;

krakowskim: 31 Olszanica, 32 Zwierzyniec;

krośnieńskim: 33 Iwonicz, 34 Targowisko;

limanowskim: 35 Kamienica;

lwowskim: 36 Hołosko wielkie, 37 Kleparów, 38 Ruska Rzędna, 39 Wolica ad Pustomyty;

łańcuckim: 40 Gniewczyna, 41 Grodzisko dolne,

42 Leżajsk, 43 Łukawa, 44 Mikulice, 45 Rozbórz, 46 Studzian, 47 Tryńcza, 48 Żuklin: mieleckim: 49 Dąbie; mościskim: 50 Balice; myślenickim: 51 Osielec, 52 Wola radzi-szowska; nowosądeckim: 53 Podegrodzie; przemyskim: 54 Grochowce; rudeckim: 55 Laszki zawiązane; ropezyckim: 56 Grabiny; rzeszowskim: 57 Nowawieś czudecka, 58 Ty-czyn; samborskim: 59 Stupnica; sanockim: 60 Besko; sokalskim: 61 Tartaków; tłumackim: 62 Tłumacz; wadowickim; 63 Klecza góra, 64 Wysoka; wielickim: 65 Dobezyce; żółkiewskim: 66 Glińsko dwa razy; żydaczowskim: 67 Żurawno; żywieckim: 68 Cisiec dwa razy, 69 Rajcza.

P. Stanisław Dzierża w powiatach:

bobreckim: 1 Stare sioło; buczackim: 2 Dobropole; cieszanowskim: 3 Oleszyce; drohobyckim: 4 Schodnica; husiatyńskim: 5 Chorostków, 6 Kopyczyńce, 7 Wasylkowce; jarosławskim: 8 Pruchnik, 9 Rudołowice; krośnieńskim: 10 Borek, 11 Dobieszyn, 12 Głowienka, 13 Iwonicz I, 14 Iwonicz II, 15 Iskrzynia, 16 Kombornia, 17 Krościenko wyżne, 18 Krościenko niżne, 19 Łąki, 20 Lubatówka, 21 Miejsce Piastowe, 22 Ódrzykoń, 23 Rogi, 24 Szczepańcowa, 25 Wietrzo; limanowskim: 26 Dobra; mościskim: 27 Kulmatyce, 28 Podliski, 29 Radenice, 30 Strzelczyska; nowosądeckim: 31 Muszyna; podhajeckim: 32 Toustobaby; sanockim: 33 Posada jaćmierska, 34 Zagórz; skałackim: 35 Dorofijówka, 36 Hałuszczyńce, 37 Ostapie; stanisławowskim: 38 Knihinin górka; stryjskim: 39 Dzieduszyce wielkie, 40 Sokołów koło Stryja; tarnopolskim: 41 Mikulińce; tłumackim: 42 Głęboka ad Hołostków, 43 Psze-niczniki, 44 Tarnawica polna; złoczowskim: 45 Biały kamień, 46 Gołogóry, 47 Hucisko oleskie, 48 Kniaże, 49 Kondratów,

50 Lackie małe, 51 Mitulin, 52 Nowosiółki, 53 Olejów, 54 Olesko, 55 Ozydów, 56 Sasów, 57 Toustogłowy, 58 Zołeczów; żydaczowskim: 59 Hanowce, 60 Kornelówka, 61 Żyrawa;

P. Zdzisław Smidowicz w powiatach:

bialskim: 1 Kozy, 2 Malec, 3 Nowawieś czu-decka; brzozowskim: 4 Górki, 5 Humniska; buczackim: 6 Monasterzyska; chrzanowskim: 7 Luszowice, 8 Sanka; dąbrowskim: 9 Smęgorzów; jarosławskim: 10 Cieszacin, 11 Czelatyce; kamioneckim: 12 Busk; kolbuszowskim: 13 Cmolas, 14 Krzątka, 15 Majdan, 16 Przyłęk, 17 Trzęsówka; mieleckim: 18 Borki nizińskie, 19 Borowa, 20 Chorzelów, 21 Cyranka, 22 Czajkowa, 23 Czer-min, 24 Duleza wielka, 25 Grochowe, 26 Kęblów, 27 Malinie, 28 Mielec, 29 Przybyły, 30 Przykop, 31 Reichsheim, 32 Różniaty, 33 Rzochów, 34 Schönanger, 35 Trzciana, 36 Tu-szów, 37 Wadowice górne, 38 Wola mielecka, 39 Wola pławska, 40 Wojków, 41 Wojsław, 42 Zdzierzec, 43 Złotniki, 44 Zaduszniki; nowosądeckim: 45 Wielogłowy; nowotararskim: 46 Poronin; przemysłańskim: 47 Alfredówka, 48 Kurowice, 49 Pohorylee, 50 Poluchów wielki, 51 Połtew, 52 Unterwalden; samborskim: 53 Sambor; starosamborskim: 54 Felsztyn; tarnobrzeskim: 55 Antoniów, 56 Brandwica, 57 Chmielów, 58 Chwałowice, 59 Dąbrówka puio-wska, 60 Dębie, 61 Domacyny, 62 Durdy, 63 Fur-many, 64 Gorzyce, 65 Grębów dwa razy, 66 Grębów na piasku, 67 Grębów-Wydrza, 68 Ja-dachy, 69 Jamnica, 70 Jezioro, 71 Kośmie-rzów, 72 Kotowa wola, 73 Krawce, 74 Machów, 75 Miechowice, 76 Mokryszów, 77 Nadbrzezie, 78 Siedleszczany, 79 Sielec, 80 Skopań, 81 Skowieczyn, 82 Sobów, 83 Sokolniki, 84 Stale, 85 Suchorzów, 86 Trześń, 87 Wielowieś, 88 Wola-gołego, 89 Wrzawy, 90 Zakrzów, 91 Za-leszany, 92 Zbydniów, 93 Żabie, 94 Żu-pawa; tarnowski: 95 Lisiągóra; wadowickim: 96 Barwałd średni, 97 Przytko-wice, 98 Stryszów; złoczowskim: 99 Firlejówka; żywieckim: 100 Dworzyska, 101 Lachowice.

III. Praktyczne kursa handlowe.

Praktyczne kursa handlowe, utrzymywane stale w Czernichowie, mają za zadanie systematyczne udzielanie zawodowych wiadomości handlowych w takim zakresie, aby uczniowie, po odbyciu całego kursu nauki, posiadali, jako teoretycznie i praktycznie wy-

kształceni sklepikarze, odpowiednie uzdolnienie do wykonywania handlu towarami mieszanymi, prowadzonego po wsiach i miasteczkach przez Kółka rol-nicze. Jednorazowy kurs nauki trwa 4 miesiące, z tych dwa miesiące na oddziale I-szym i dwa na II-gim.

Wykaz statystyczny uczniów „Praktycznych kursów handlowych“ w Czernickowie w r. 1901.

L. p.	Imię i nazwisko ucznia	Wiek	Pochodzenie z powiatu	Otrzymał stypendyum		Postęp w nauce	Obyczaje	U w a g a
				K	o d			
1	Jan Szezepański	15	Krosno	50	Zarządu głównego	dobry	b. dobre	nie zgłosił miejsca zajęcia
2	Stanisław Gdula	17	Leżajsk.	100	"	"	dobre	" " "
3	Józef Grzyb	21	Gorlice	100	"	b. dobry	b. dobre	" " "
4	Franciszek Nycz	26	Biała	100	"	dobry	"	" " "
5	Wojciech Pawlik	16	Tuchów	100	"	"	"	zajęty w Kółku roln. w Tuchowie
6	Franciszek Pomietło	26	Wadowice	100	"	"	"	" w K. r. w Kleczy gór.
7	Teodor Sarnecki	16	Gorlice	—	koszt własny	b. dobry	"	" we własnym sklepie
8	Tomasz Czuchnowski	32	Lwów	100	Zarządu głównego	"	"	" " w Siemianówce
9	Antoni Mazurkiewicz	22	Horodanka	100	"	dobry	wzorowe	" w Olejowej
10	Karol Sarana	25	Mielec	100	"	"	"	" w Rzoehowie
11	Mateusz Seredyński	18	Jarosław	100	"	dostateczny	zadowoln.	bez zajęcia
12	Marein Babak	19	Chrzanów	100	"	dobry	wzorowe	zajęty w Niedźwiedziu
13	Sylwester Drzewiecki	23	Łańcut	100	"	"	"	" w Sokołowie
14	Stanisław Telatyński	18	Stanisławów	50	"	b. dobry	zadowoln.	" w Tysmienicy
15	Tomasz Haracz	20	Rzeszów	100	Zarządu głównego	dobry	b. dobre	" w Przewrotnem
16	Marein Szczyrbak	17	Myślenice	100	"	dostateczny	dobre	" w Woli Radziszowskiej
17	Romuald Turezaniewicz	16	Husiatyn	100	"	b. dobry	"	" w Kopyczyńcach
18	Stanisław Gdula	16	Łańcut	100	"	"	b. dobre	bez zajęcia
19	Franciszek Kuras	16	Łańcut	100	"	"	wzorowe	zajęty w Zw. społ. w Podhajcach
20	Eustachy Buczkowski	18	Trembowla	100	"	zadowoln.	zadowoln.	przeszedł do II. oddz. w r. 1902
21	Paweł Krzyżak	17	Łańcut	100	"	dobry	b. dobre	" " "
22	Wojciech Misiewicz	18	Mikulińce	100	"	dostateczny	zadowoln.	" " "
23	Stanisław Pikula	17	Myślenice	100	"	dobry	"	" " "

Uczniów przyjmuje się co drugi miesiąc, licząc od 1. stycznia każdego roku. Równocześnie, wśród normalnych stosunków, znajdują się na kursach 8-min uczniowie; tyłu bowiem w internacie szkolnym pomieścić się może. Zwykle otrzymują uczniowie stypendya z fund. ś. p. dr. Towarnickiego, jakie Zarząd główny nadaje, wyjątkowo tylko odbywają uczniowie naukę na własny koszt.

W roku 1901 liczyła szkoła 23 uczniów, z tych 3 przeszło do oddziału II-go z roku 1900 a zapisało się na I-szy oddział w r. 1901 20 uczniów.

Utrzymanie kursów handlowych w Czernichowie wynosiło w 1901 roku 6380 koron, z których 5780 kor. wypłacono Zarządowi kursów z kasy Zarządu Głównego a 600 kor. z kasy Bazaru Kółka roln. w Czernichowie, który przyezynia się stale tą kwotą do utrzymania kursów dla tego, że każdorazowy instruktor praktyki sklepowej jest zarazem kierownikiem Bazaru.

Szkoła pozostawała pod nadzorem kuratora Wgo Pana Stanisława Olszewskiego em. c. k. radcy szkolnego z Krakowa, oraz inspektora Wgo Pana Leona Nowakowskiego, profesora kraj. średniej szkoły rolniczej w Czernichowie.

Grono nauczycielskie składało się od 1. stycznia 1901 z pp. Góratowskiego Ignacego, jako kierownika

a zarazem nauczyciela przepisów prawnych, skarbowych i organizacyi handlowej, Borkowskiego Zenona, instruktora praktyki sklepowej zarazem nauczyciela towaroznawstwa, Secha Adama, nauczyciela rachunków, rachunkowości, korespondencyi i kaligrafii. Dnia 1. czerwca objął obowiązki po p. Sechu pan Bergel Władysław, a 1. września po p. Borkowskim pan Wojaczyński Zygmunt. Z dniem 1. stycznia 1902 r. na miejsce p. Władysława Bergela mianowany został nauczycielem rachunkowości, korespondencyi i kaligrafii p. Gustaw Kwiatkowski.

Obowiązująca obecnie „instrukcyja organizacyjna dla praktycznych kursów handlowych w Czernichowie“ oraz „regulamin“ dla uczniów tychże kursów ogłoszone zostały w Nr. 19. „Przewodnika Kółek rolniczych“ z 1. października 1901 r.

Bliższe szczegóły o uczniach, który w r. 1901 uczęszczali na kursa, podane są na stronie 54 sprawozdania.

Wędrownie kursa handlowe mimo usilnych starań Zarządu głównego oraz kilku Zarządów powiatowych nie mogły być nigdzie przeprowadzone. Głównym powodem tego ujedostateczna liczba kandydatów, zgłaszających się na tego rodzaju kursa.

IV. Bezprocentowe pożyczki.

Z funduszu pożyczkowego dla handlowo-przemysłowej działalności Kółek rolniczych korzystały w 1901 r. następujące Kółka rolnicze (liczba w nawiasie podaje kwotę żądanej przez Kółko rolnicze pożyczki: bez nawiasu wysokość otrzymanej pożyczki).

1. Hołosko wielkie pow. lwowskiego 600 kor. (600); 2. Czeluśnica pow. jasielskiego 400 kor. (400); 3. Olpiny pow. jasielskiego 600 kor. (1600); 4. Bestwina pow. biańskiego 1500 kor. (3000); 5. Brzana górna pow. grybowskiego 500 kor. (1000); 6. Jezupól pow. stanisławowskiego 600 kor. (600); 7. Dobra pow. limanowskiego 2000 kor. (2000); 8. Podegrodzie pow. nowosandeckiego 800 kor.

(1000); 9. Targowisko pow. bocheńskiego 600 kor. (1400); 10. Miechowice małe pow. dąbrowskiego 500 kor. (500); 11. Dobromil pow. dobromilskiego 3000 kor. (5000); 12. Tyśmienica pow. stanisławowskiego 1000 kor. (1000); 13. Chorzów pow. jarosławskiiego 400 kor. (400); 14. Chorostków pow. husiatyńskiego 2400 kor. (2000); 15. Haczów pow. brzozowskiego 1000 kor. (1000); 16. Mikulińce pow. tarnopolskiego 2000 kor. (2000); 17. Kamienica pow. limanowskiego 800 kor. (800); 18. Dobezyce pow. wielickiego 1000 kor. (1000); 19. Poronin pow. nowotarskiego 1500 kor. (1500); 20. Tryńcza pow. łańcuckiego 300 kor. (300); 21. Wiśnicz stary pow. bocheńskiego 400 kor. (400).

D. Sprawy finansowe.

W ciągu r. 1901 Zarząd główny znalazł się w bardzo trudnem finansowem położeniu. Preliminarz budżetu na ten rok określał rozchody w kwocie 56.060 kor., spodziewany zaś przychód wynosił tylko 49.990 kor., tak, że na pokrycie niedoboru wstawić musiano prawie całą pozostałość kasową z r. 1900. Środek ten posłużył do czasowego tylko usunięcia niedomagania finansowego; na następny rok trzeba było uzyskać zwiększenie subwencyi, gdyż inaczej, wobec zupełnego wyczerpania zapasów, oczekiwała Zarząd główny smutna konieczność ograniczenia dotychczasowej działalności, mimo że po-

trzeby Kółek rolniczych wymagały znacznego jej rozszerzenia.

Również uwzględnić należało, że z r. 1901 kończy się dodatkowa subwencya, wyznaczona przez Wysoki Sejm na trzecielecie 1899—1901 w kwocie 4.000 kor. rocznie. Wszystkie te troski zwiększyły się jeszcze, gdy uzyskanie subwencyi c. k. Rządu na działalność handlową, którą to subwencyę na r. 1901 preliminowano w budżecie w kwocie 6.400 kor., zostało zakwestyonowane. Ubytek tak znacznej kwoty zmusił wśród roku do różnych skreśleń preliminowanych wydatków, nie dozwolił między innymi

na wyjazdy instruktora sadownictwa i na nominację trzeciego lustratora handlowego po ustąpieniu p. Dzierży. Wprawdzie poczyniono usilne starania o uzyskanie rządowej subwencji podaniem z 20. czerwca 1901 l. 4436, wniesionem na ręce J. Eks. P. Namiestnika, jednak na razie dał się odczuć brak funduszków na zaspokojenie bieżących potrzeb Towarzystwa i na wykonywanie prac przez nas podjętych w tych rozmiarach, jakie dla normalnego rozwoju Kółek uznaliśmy za niezbędne.

W tem trudnem położeniu otuchy nam dodały subwencya Wysokiego Sejmu w kwocie 1.500 kor., przyznana na pola doświadczalne, oraz uchwała Wysokiego Sejmu powzięta na posiedzeniu z dnia 9. lipca 1901 r.: „Sejm uznaje wielką pożyteczność Towarzystwa Kółek rolniczych i potrzebę trwałego popierania tej instytucyi“.

Opierając się na tej rezolucyi, Zarząd główny podaniem z 25. października 1901 r. zwrócił się do Wysokiego Wydziału krajowego z przedstawieniem potrzeb Towarzystwa i z prośbą o przedłożenie wysokiemu Sejmowi wniosków na podwyższenie dotychczas udzielanych subwencji.

Ponieważ podanie nasze obszerniej omawia potrzeby Towarzystwa i niejedną szczegółów z działalności Towarzystwa bliżej objaśnia, przeto podajemy je do ogólnej wiadomości:

L. 7080.

Wysoki Wydział krajowy!

Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych ma zaszczyt przedłożyć Wysokiemu Wydziałowi krajowemu pod 1. XVIII. sprawozdanie z czynności Towarzystwa Kółek rolniczych za rok 1900, a składając wyrazy głębokiej wdzięczności za poparcie instytucyi, zwraca się z uprzejmą prośbą o udzielenie na rok 1902 nie tylko dotychczasowej pomocy, lecz o znaczne jej podwyższenie, by Towarzystwo spełniać mogło skutecznie i z korzyścią dla kraju te liczne zadania, jakie ze względu na potrzeby ludności włościańskiej, skupiającej się w Kółkach rolniczych, niezbędnymi się okazały, a którym to zadaniom obecnie dla braku materialnych środków poddać nie może.

Wobec różnorodnych potrzeb Kółek rolniczych, które w bieżącym roku w myśl ułożonego programu działania zaspokoić musieliśmy, a wobec uszczuplenia preliminowanych dochodów, fundusze Towarzystwa tak są wyczerpane, że z trudem przetrwamy do końca roku, pozostając na rok przyszły bez wszelkiej pozostałości kasowej a nawet z zaległościami w rachunkach. W tem smutnem finansowem położeniu, które w nas budzi trwogę o przyszłe losy Towarzystwa, nadziei i otuchy dodaje nam jedynie uchwała Wysokiego Sejmu, powzięta na posiedzeniu z dnia 9. lipca 1901, którą Wysoki Wydział krajowy podał nam do wiadomości reskryptem z 14. września 1901 l. 50.716. Uznanie przez Wysoki Sejm wielkiej pożyteczności Kółek rolniczych i potrzeby trwałego popierania tej instytucyi, pozwala się nam spodziewać, że Wysoki Wydział krajowy raczy uwzględnić życzenia, jakie pozwolimy sobie przedłożyć, i wniosie do Wysokiego Sejmu o wydatniejszą po-

moc dla Towarzystwa. Jak konieczną zaś jest ta pomoc, wykaże następujące zestawienie dochodów i potrzeb Towarzystwa.

Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych otrzymał w 1901 r. następujące subwencje z Wysokiego Wydziału krajowego:

A. na rachunek Rubr. XV. poz. 280. wydatków funduszu krajowego:	
1. Na koszt zakładania Kółek	K 10.000
2. Na utrzymanie lustratorów handlowych	4.000
3. Na utrzymanie praktycznych kursów handlowych dla sklepikarzy wiejskich	” 2.400
4. Na ogólne cele rozwoju handlowej i rolniczej działalności Kółek rolniczych	” 4.000
	Razem K 20.400
B. na rachunek Rubr. XV. poz. 295: jednorazową subwencję na wydawnictwo Przewodnika Kółek rolniczych	K 1.000
C. nadzwyczajną subwencję na urządzenie prób doświadczalno-demonstracyjnych na gospodarstwach włościańskich	K 1.500

Razem z powyższymi K 22.900

Z subwencji tych tylko pozycje, wyliczone pod A. 1—3 są stałe i rokrocznie przyznawane. Subwencya pod A. 4 w kwocie 4.000 K przyznana została tylko na trzechlecie 1899—1901; subwencje pod B. i C. są jednorazowe. Tak więc wobec 16.400 K stałej subwencji — jednorazowe, względnie krótkookresowe zasiłki w kwocie 6.500 K wykazują stosunek jak 2 : 5. Stosunek taki uniemożliwia ułożenie na kilka lat naprzód konsekwentnego planu działania i zmusza nas niejednokrotnie albo do nagłego przeprowadzania zmian w ułożonym programie albo do tymczasowych zarządzeń bez pewności, że dalej w tym samym kierunku pracować będziemy mogli. Nie da się zaprzeczyć, że ta ustawiczna trwoga o fundusze, ciągle krępowanie się troską, czy spodziewane źródła dochodu dopiszą, czy osiągniemy je w tej wysokości, w jakiej prosiliśmy lub poprzednio otrzymaliśmy, tamuje ogromnie normalny rozwój Towarzystwa i tak samo niekorzystnie nań oddziałuje, jak nieprawidłowy obieg krwi na organizm ludzki. U nas tem więcej to jest niebezpieczne, że nie tylko nie opływalimy nigdy w nadmiar dochodów, lecz przeciwnie wskutek niedostatecznego napływu potrzebnych nam funduszków jesteśmy tak osłabieni, iż każdy choćby drobny ubytek podwójnie odczuwamy.

Obok subwencji Wysokiego Sejmu, powyżej wymienionych, korzysta Towarzystwo, dotąd stałe z subwencji udzielanych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa i to z kwoty 9.000 K, udzielanej za pośrednictwem c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego, i 2.000 K, udzielanych przez c. k. Towarzystwo rolnicze w Krakowie. W roku 1900 otrzymaliśmy ponadto po raz pierwszy zasiłek z c. k. Ministerstwa rolnictwa na cele handlowe za pośred-

duictwem Wysokiego Wydziału krajowego w kwocie 6.400 K. W przekonaniu, że zasiłek ten nie jest jednorazowym, wstawiliśmy tę samą kwotę w preliminarz budżetu na rok 1901 i odnośnie do tego preliminarzaliśmy rozehody, lecz niestety nie uzyskaliśmy spodziewanej subwencji i popadliśmy przez to w to krytyczne położenie finansowe, w jakim obecnie się znajdujemy.

Trzecie źródło dochodów tworzą zasiłki z innych źródeł uzyskane, jak z fundacji ś. p. Dra Towarnickiego (2.000 K), z Rad powiatowych (400 K), Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie (600 K), Związku handlowego w Krakowie (400 K), Bazaru Kółka rolniczego w Czernichowie (600 K), w łącznej kwocie 4.000 K.

Wreszcie dołączają się do tego własne dochody Towarzystwa i to z wkładek członków wspierających (1.800 K), z prenumeraty i ogłoszeń Przewodnika Kółek rolniczych (4.200 K), ze sprzedaży Przewodnika handlowego i wydawnictw (200 K) i z odsetek od chwilowej lokacji gotówki (w roku bieżącym 300 K) razem 6.500 K.

Tak więc Towarzystwo dysponuje ogólnym przychodem w kwocie 44.400 kor., z czego jednakowoż, jak dotąd, tylko 37.900 kor. względnie stałym nazwać możemy.

Zanim po zestawieniu dochodów przystąpimy do preliminarza tych wydatków, jakie obecnie Zarząd główny uważa za niezbędne celem zapewnienia Kółkom rolniczym należytej opieki i pomocy, koniecznej w tym celu, by spełniały one skutecznie zadania w statucie im wyznaczone, podnosiły moralnie i materialnie włościanstwo, działały usmierzająco wśród rozognionej walki stronnictw i stanowiły skuteczną zaporę przeciw dochodzącym pod strzechy wiejskie hasłom przewrotu, zaznaczyć musimy, że żądania nasze, aczkolwiek znaczne, tworzyć będą jedynie uzupełnienie do pracy bezpłatnej i dobrowolnie dla idei podjętej, jaką już obecnie wykonują i z pewnością na przyszłość wykonywać będą setki a nawet tysiące osób różnych stanów, upatrujące całkiem słusznie w Kółkach rolniczych najodpowiedniejsze pole działania w myśl tradycyi przekazanych społeczeństwu Konstytucją Trzeciego maja. Tak członkowie Zarządu głównego jak i jego Wydziału wykonawczego, którzy od lat tylu nie oszczędzają i pracy i trudów na świadome celu kierownictwo i bezinteresownie, nieraz z uszczerbkiem własnych interesów, poświęcają swój czas Towarzystwu i na koszt się narażają, nie cofną się, uzyskawszy znacniejszą pomoc ze strony kraju, od dobrowolnie spełnianych obowiązków, lecz przeciwnie w znaczniejszej pomocy, w myśl ich życzeń przyznanej, znajdują zachętę do tem gorliwszego zajęcia się sprawą, której dotąd mimo przeciwności wytrwale służyli. Tak samo ożywczy duch wstąpi w organizacye pośrednie, w Zarządy powiatowe i okręgowe, które stoją jedynie pełną poświęcenia pracą jednostek. Wydatne usługi tych łączników między Zarządem głównym a poszczególnymi Kółkami, z których korzystamy tak przy urządzeniu zgromadzeń i wystaw powiatowych, jak i przy nadzorze gospodarki w Kółkach rolniczych, ich inicja-

tywa w różnych sprawach lokalnego znaczenia zastępują pracę kilkudziesięciu płatnych urzędników, oszczędzają Towarzystwu znaczny nakład kosztów a zarazem dają gwarancję, że działalność ich skierowana jest w duchu obywatelskim i narodowym. Wreszcie u samych podstaw naszej organizacji, wśród tych osób, które stoją na czele Kółek, znajdujemy tyle objawów prawdziwie mrówczej pracy w imię wspólnego dobra, tyle starania i zabiegów o spełnienie zadań stowarzyszenia, tyle poświęcenia dla sprawy, że wartości tych czynników nie zdołałyby zastąpić nawet wysokie bardzo subwencye. Tej wytrwałej, codziennej pracy ożywionego duchem obywatelskim duchowieństwa, nauczycielstwa i oświeczonego włościanstwa zawdzięczamy wyniki, jakie przez Kółka rolnicze już osiągnęliśmy, a przy tem dzielnym i chętnym współpracownictwie, jakie na szczęście kraju w wielu miejscowościach znajdujemy, mogłyby one być znacznie większe, gdyby Zarząd główny był w możności nieść zawsze skuteczną pomoc, jaka w poszczególnem Kółku konieczną się okazała.

Krótkie powołanie się na tę bezinteresowną pomoc, z jakiej organizacya nasza dzięki idei przez siebie reprezentowanej wśród wszystkich sfer naszego społeczeństwa korzysta, na której rzeczywiście się opiera i bez której istniećby nie mogła, było konieczne ze względu na zarzut, jaki Towarzystwo nieraz spotyka, że utrzymuje się jedynie subwencjami. Wprawdzie własne dochody Towarzystwa wpływające z wkładek członków, wynoszą zaledwie nieco więcej niż 2 pre.*), jeżeli jednakowoż weźmiemy w rachubę ten ogrom pracy wykonywanej bezpłatnie dla Towarzystwa a mającej nie tylko materialne ale i społeczne znaczenie, to stosunek własnych nakładów do subwencji okaże się zapewne wprost odwrotny. W XVIII-em sprawozdaniu rocznie mieliśmy ponadto sposobność szczegółowo wykazać, że z pomocą Kółek rolniczych, połowa uzyskanych ogółem przez nas subwencji zostaje zwróconą na cele dobra publicznego. Kwota 20.393 K, jaką Kółka z swych dochodów poświęciły w r. 1900 na potrzeby kościołów i cerkwi, na szkoły, szpitale, stypendya, jest tylko o kilka koron niższą od subwencji krajowej.

Miło nam się powołać na ten dodatni objaw działalności Kółek, lecz choćby nawet za ich pośrednictwem żadne zwroty subwencji się nie odbywały, to już dla tego samego zasługiwałyby na poparcie i wybitną pomoc ze strony Kraju, że tworzą one podstawę i związek do wyższych organizacji, że są głównym rozsądnikiem między włościanstwem postępowej wiedzy rolniczej, że na polu drobnego handlu przeprowadziły zupełny prawie przewrót dawnych anormalnych stosunków. Na to jednak, by Kółkom wskazać nowe drogi działania na innych polach, by je zapoznać z ostatnimi wynikami wiedzy rolniczej, by nad różnymi przedsięwzięciami Kółek roztoczyć należytą opiekę i zapewnić im fachową pomoc, wreszcie, by utrzymać szkołę handlową dla sklepikarzy wiejskich, nie wystarcza praca bezinteresowna osób skupiających się w Kółkach

*) Jak się z zamknięć rachunkowych za r. 1900 okazało, wynosiły wkładki $4\frac{3}{10}\%$ otrzymywanych subwencji.

rolniczych, gdyż mimo najlepszych chęci i zamiarów, jako ludzie odmiennych zawodów nie posiadają oni dostatecznych fachowych wiadomości potrzebnych do należytego wykonania zadań, ciężających na Kółkach rolniczych. Jako uzupełnienie więc do tej dobrowolnej pracy okazała się konieczną stała pomoc, jakiej dostarczyć musimy przez fachowo wykształconych i do czynności im wyznaczonych należycie przysposobionych urzędników, którzy pod kierunkiem i za wskazówkami Zarządu głównego, jego Wydziału wykonawczego oraz referentów służą częściowo jako organa kontrolujące Kółka, częściowo jako pomocnicy w tych pracach, zmierzających do podniesienia dobrobytu włościańskiej ludności, które wymagają fachowej wiedzy i stałego się niemi zajęcia. Na ten to głównie cel potrzebujemy pomocy i o nią zwracamy się do Wysokiego Wydziału krajowego, bo uznajemy jej konieczność; jeżeli Kółka rolnicze nie popaść w zastój, lecz w wszystkich kierunkach na pożytek kraju mają się rozwijać.

Przechodząc do poszczególnych naszych życzeń, przedstawimy je w odniesieniu do poszczególnych pozycji przyznawanych Towarzystwu subwencji. Z pozycji na koszt zakładania Kółek w kwocie 10.000 kor. korzystać musieliśmy przedewszystkiem na pokrycie tych wydatków, które stoją w łączności z utworzeniem biura przeznaczonego do utrzymywania ewidencji Kółek, do przeprowadzania ich statystyki, do przygotowywania materiału dla Zarządu głównego i jego Wydziału wykonawczego, do prowadzenia rachunków, do informowania Kółek zawiązujących się i do udzielania w wszelkich sprawach wyjaśnień i pouczeń istniejącym Kółkom, tak, jak to wszystko § 37 statutu wskazuje. Wiążą się więc z tem następujące pozycje preliminarza budżetu Towarzystwa na r. 1901. (str. 44 sprawozdania rocznego za r. 1900):

Grupa A. Najem lokalu (1.440 kor.), opał i światło (120 kor.), druk sprawozdania rocznego, inne pomniejsze druki i litografie (2.000 kor.), portorya, stemple, ogłoszenia (1.100 kor.), utensylia kancelaryjne (500 kor.) i pensye urzędników (6000 kor.) — razem 11.160 kor.

Grupa B. W ścisłym związku z poprzednią pozycją pozostają koszta zakupu książek dla biblioteczki Kółek (1.200 kor.), zwroty kosztów poniesionych przez Zarządy powiatowe (300 kor.), zwroty kosztów podróży dla niezamożnych członków Zarządu głównego według § 36 statutu (700 kor.), koszta połączone z Ogólną Radą Towarzystwa (800 kor.) i wreszcie koszta popularnych wydawnictw dla włościan (1.000 kor.). Wydatki te w łącznej kwocie 4.000 kor. dają razem z poprzednio wymienionymi 15.160 kor.

Niektóre z tych pozycji preliminarza z konieczności zostaną przekroczone w bieżącym roku a mianowicie „portorya“, „utensylia kancelaryjne“ i „druki“. Pochodzi to stąd, że agendy biura coraz więcej wzrastają; świadczą o tem następujące cyfry:

W roku 1897 było ekszhibitów . . .	2910
„ 1898 „ „ . . .	3901
„ 1899 „ „ . . .	5134

w roku 1900 było ekszhibitów . . .	5879
a „ 1901 mamy po dzień 24/10 ekszhibitów	7021

Od stycznia b. r. po dzień 24 października wysłano z biura według szczegółowych wykazów pocztą:

listów	4846
kart korespondencyjnych	1342
przesyłek pocztowych	965
przekazów	123
telegramów	43

oprócz pism do Władz i Urzędów we Lwowie, doręczanych przez woźnego.

Mimo rosnącej z dnia na dzień czynności siły biurowe od 1897 r. pozostały te same, a pensye, nadzwyczaj niskie, bez jakiegokolwiek zapewnienia emerytury, nieznacznie tylko podwyższono, odpowiednio do panującej obecnie drożyzny. Właściwe biuro — o oddziale rolniczym i handlowym następnie podamy informacje — składa się z kierownika (pensya 3000 kor.), pomocnika (pensya 1.500 kor.), dwóch urzędników manipulacyjnych (pensya po 50 kor. miesięcznie) i woźnego (25 kor. miesięcznie). Trudno wprost znaleźć w jakiegokolwiek instytucji skromniejsze wynagrodzenie urzędników, i jeżeli dotąd urzędnicy nasi mimo widocznego przeciążenia pracą wydołali ku zupełnemu zadowoleniu obowiązkom, to zawdzięczamy to jedynie temu, iż przejęci są szczerą życzliwością dla Towarzystwa i idea, która je ożywia. Dalsze przeciąganie struny uznajemy jednak za niemożliwe. Kółka rolnicze i ich członkowie przywykli do tego, że obecnie w każdej sprawie, w jakiej się do nas odnoszą, otrzymują szczegółowe i wyczerpujące objaśnienia i to o ile możności odwrotnie. Tem pospieszem załatwianiem spraw zjedналиśmy sobie zaufanie Kółek rolniczych i dla tego starać się musimy utrzymać tę samą ścisłość i akuratność także i nadal. Da się zaś to osiągnąć jedynie za pomocą polepszenia bytu dotychczasowych urzędników i powiększenia personalu o jedną siłę konceptową. Na ten cel okazuje się potrzeba najmniej 3000 kor., zaś na pokrycie zwiększonych wydatków o których powyżej wspomnieliśmy, a) na portorya, b) na utensylia kancelaryjne, c) druki, razem 1500 kor. Na wydatki zatem objęte grupą A. konieczne są zamiast dawnych 11.160 kor. co najmniej 15.660 kor.

W grupie B. fundusze, które dotąd mogliśmy przeznaczać na zasilanie bibliotek Kółek rolniczych są niedostateczne. Czynność nasza z konieczności ograniczyć się musiała na przesyłanie kilkudziesięciu książek dla nowo powstających Kółek; o powiększaniu zaś dawniej założonych bibliotek nie można przy tych funduszach myśleć. Tymczasem każde Kółko rolnicze potrzebuje pewnego zapasu książek treści rolniczo-ekonomicznej, by w razie zapytań w sprawach gospodarczych można było wskazać członkom, gdzie w przesłanych im dziełkach mogą znaleźć uzupełniającą odpowiedź w tych kwestyach, o które się odnosili. Oprócz tego czerpać musimy fundusze z tej pozycji, aby zakupować takie książki, których rozszerzenie między włościanstwem za pożyteczne uznajemy, i rozprzedawać je po niższej cenie. O akcyi w tym

kierunku i o książkach na ten cel wybranych podajemy bliższe szczegóły w sprawozdaniu za 1899 r. str. 33. i w sprawozdaniu za 1900 r. str. 33. W bieżącym roku postępujemy tak samo, niestety jednak brakiem środków ogromnie jesteśmy kępowani. Podwyższenie zatem tej pozycyi do 2.400 kor. jest konieczne.

Tak samo wymaga podwyższenia i to znacznego pozycya: zwroty kosztów poniesionych przez Zarządy powiatowe. Wobec tego, że członkowie Zarządów powiatowych nie są wprost w możności pokrywania z własnej kieszeni kosztów korespondencji, kosztów kontroli Kółek, kosztów zgromadzeń powiatowych a zasiłki, jakie od lokalnych instytucyi otrzymują, są za niskie na pokrycie wydatków, Zarząd główny powinien im służyć wydatniejszą pomocą, szczególnie wtedy, gdy uzna, że Zarząd powiatowy z pożytkiem swą działalność rozwija. Na poparcie akeji Zarządów powiatowych drobna kwota 300 kor. nie wystarcza: na ten cel corocznie najmniej 3.000 kor. wstawić potrzeba.

Ogólne więc wydatki grupy B. stanowiąc będą 7.900 kor. a grupy A. i B. razem 23.560 kor.

Przekonanym jesteśmy, że Wysoki Wydział krajowy uzna, iż oznaczając nasze potrzeby odnośnie do tej pozycyi, staraliśmy się sami ograniczyć je do minimum i podnieśliśmy jedynie to wszystko, co za niezbędne uważamy. Zwracamy się przeto z gorącą prośbą: Wysoki Wydział krajowy raczy wstawić w budżet na rachunek Rubr. XV. na koszt zakłádania Kółek oraz na ogólne cele Towarzystwa zamiast dotychczasowych 10.000 kor. kwotę 20.000 kor.

Na utrzymanie lustratorów handlowych otrzymaliśmy dotąd subwencję 4.000 kor. O ogromnej doniosłości lustracji handlowych dla Kółek rolniczych nie będziemy się powtarzali, gdyż wykazaliśmy to w XVIII. sprawozdaniu rocznem za 1900 rok str. 23 i następne (Handlowa działalność Kółek). Dotychczasowi dwaj lustratorowie handlowi, (posada trzeciego wobec nieotrzymania subwencji z c. k. Ministerstwa rolnictwa musiała zostać w ciągu b. r. zwinięta) stanowczo nie wystarczają. Przypuściwszy, że nie istnieje więcej sklepów we własnym zarządzie Kółek jak tylko 410, to jest tyle, ile zestawienie ze 723 Kółek na str. 77 sprawozdania wykazuje, i przypuściwszy, że jeden lustrator zdoła rocznie 10 takich sklepów zlustrować — a w niejednym trwał przeprowadzenie inwentury, zbadanie szczegółowe rachunków, zestawienie bilansu 4—8 dni, wyjątkowo tylko da się w jednym lub dwu dniach załatwić — to każdy z tych sklepów przy obecnych warunkach mógłby być tylko raz na dwa lata poddany zbadaniu, podczas gdy w normalnych warunkach lustracja spółkowych sklepów co pół roku powinna być zarządzona. Jakie nieobliczalne szkody przynosi krajowi, społeczeństwu, idei stowarzyszeń przedsiębiorstwami, to widzimy dokładnie, wnikając głębiej w sprawozdania, składane przez lustratorów. Każda korona, ofiarowana przez kraj na lustrację

handlowe, wraca się mu pośrednio ze stokrotnym procentem.

Co gorsza, przy obecnym stanie rzeczy, wobec ciągłych zgłoszeń o lustracye z dawniej istniejących sklepów. wobec konieczności zbadania stanu przedsiębiorstw w nietkniętych jeszcze przez lustratorów powiatach nie możemy wysłać do każdego z nowopowstających sklepów lustratora handlowego, aby ponczył choć pobieżnie o prowadzeniu sklepu, aby wskazał, jak należy prowadzić książkowość i kontrolę, mimo że konieczność tego od dawna uznajemy.

Z rachunku przez nas wyżej podanego wynika, że zamiast dwóch potrzeba do kontroli spółkowych sklepów najmniej 8 lustratorów a do wprowadzania w życie nowych przedsiębiorstw dziewiętego. Koszta jednego lustratora wynoszą rocznie 4.200 kor. mianowicie 1.600 kor. pensya a 2.600 kor. dyety i zwrot kosztów podróży. Upraszamy: Wysoki Wydział krajowy raczy wyznaczyć z fundusów krajowych Zarządowi głównemu Towarzystwa Kółek rolniczych na koszt lustracji handlowej przedsiębiorstw Kółek rolniczych za pomocą 5 lustratorów kwotę 21.000 kor. i raczy wpłynąć na to, by Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa udzieliło Zarządowi głównemu subwencji na czterech lustratorów w kwocie 16.800 kor.

Na szkołę handlową dla sklepikarzy wiejskich, urządzoną i prowadzoną staraniem Towarzystwa przy Bazarze Kółka rolniczego w Czernichowie, korzystamy z subwencji w kwocie 2.400 kor. Rzeczywiste koszta tej szkoły przedstawiają się następująco:

pensya kierownika kursów	720 kor.
pensye 2 nauczycieli po 1.600 kor.	3.200 „
stypendya dla 20 uczniów po 100 kor.	2.000 „
czynsz za mieszkania	660 „
opał	80 „
przybory naukowe i t. d.	200 „
	<hr/>
	razem 6.860 kor.

Szkoła ta, której instrukcyę organizacyjną wraz z regulaminem dla uczniów przedkładamy pod 2., oddaje handlowi wiejskiemu wielkie usługi, dostarczając praktycznie i teoretycznie wykształconych sklepikarzy, jakich brak ciągle jeszcze odczuwać się daje. Wskutek tego już kilkakrotnie na Walnych Zgromadzeniach podnoszono żądanie o urządzenie drugiej takiej szkoły we wschodniej części kraju. Jak długo jednak do obecnie istniejącej szkoły a utrzymywanej w interesie kraju, starać się musimy o pokrycie z innych źródeł, tak długo wprowadzić w życie drugiej szkoły nie możemy. Tak samo nie dały się urzeczywistnić wędrowne kursa handlowe, ponieważ bez udzielenia kandydatom subwencji na utrzymanie podczas kursów zebranie potrzebnej liczby uczniów przeprowadzić się nie da. Wobec tego upraszamy: Wysoki Wydział krajowy raczy na kursa handlowe udzielić Zarządowi głównemu subwencję roczną w kwocie 6.000 kor., aby fundusze z innych źródeł pochodzące można użyć na utworzenie drugiej praktycznych kursów handlowych we wschodniej części kraju, albo na przeprowadzenie

corocznie dwóch lub trzech wędrownych kursów handlowych.

Ze względu na to, że dodatkowa subwencja na ogólne cele rozwoju Kółek w kwocie 4.000 kor. przyznana została tylko na trzechlecie 1899—1901. i w nadziei, że Wysoki Wydział krajowy uwzględni życzenia nasze co do poprzednich pozycji, przez co potrzeby nasze, zaspokajane z dodatkowej subwencji, pokryte zostaną, przechodzimy do przedstawienia akcyi naszej na polu rolniczym, na którą otrzymaliśmy w roku bieżącym dwa zasiłki, jeden „jednorazowy“ w kwocie 1.000 kor., drugi „nadzwyczajny“ w kwocie 1.500 kor.

Następstwem pozycji otrzymywanych subwencji zmuszeni zostaliśmy mówić o rolniczej działalności Towarzystwa na końcu, chociaż ze względu na rolniczy charakter stowarzyszenia należało przedstawić działalność naszą na tem polu i podnieść potrzeby odnoszące się do tej akcyi na samym czele. Uważamy za konieczne to zaznaczyć, gdyż do działalności rolniczej szczególną przywiązujemy wagę.

Program tej działalności ogłoszony został w sprawozdaniu z czynności Towarzystwa za rok 1899, a sprawozdanie za 1900 r. (str. 6—23) podaje szczegóły co do wykonania programu. Z tego powodu ponownie ich Wysokiemu Wydziałowi krajowemu nie przedkładamy. Z czynności zaś oddziału rolniczego w bieżącym roku w krótkości podnieść musimy, co następuje:

Pierwszy punkt prac oddziału rolniczego t. j. zakładanie pól doświadczalnych na gruntach małej własności, które to przedsięwzięcie w pierwszej chwili w miarodajnych kołach budziło pewne wątpliwości co do możliwości pomyślnych wyników, przetrwało szczęśliwie ogniową próbę. Sprawozdania, jakie otrzymaliśmy od członków, przeprowadzających próby, złożyły nam najlepszy dowód, że mała własność rozumie i należyście ocenia wartość tych doświadczeń, chętnie poddaje się warunkom oznaczonym przez oddział rolniczy i w wykonaniu ich z niezwykłą starannością i akuratnością podaje daty, dotyczące zbiorów, oraz wszelkie dane, odnoszące się do pola doświadczalnego. Przeprowadzane doświadczenia budziły ogólnie żywe zainteresowanie nie tylko u właściciela dotyczącego pola, ale także u innych włościan z tej samej gminy i zachęciły już do podjęcia działania na własną rękę w większych rozmiarach. Dotychczasowe wyniki stwierdziły nam to, co przypuszczaliśmy, to jest, że mała własność, pragnąc wydobyć z swego małego kawałka ziemi jak największy dochód, podejmuje się bardzo chętnie doświadczeń, skoro się jej do tego pomocy i wskazówek użyje, — a w chęci stwierdzenia ich pożyteczności i zbadania, czy na przyszłość opłaca się je stosować, z drobiazgową ścisłością prowadzić je będzie. Małorolny przeto gospodarz, cheiwy zysku z ziemi a przytem sam z dnia na dzień dogląający swego pola, obserwujący ciągle stan swych ziemioplodów i pracujący przy wszystkim własnymi rękami, tworzy pod odpowiedniemi kierownictwem doskonały materiał na prowadzącego pole doświadczalne, lepszy nawet od najgruntowniej wyszkolonego właściciela wielkiej posiadłości, który

obarczony innemi czynnościami, troskę nad polem doświadczalnym zdać musi na różnych zastępców a prac nad niem ani sam wykonać, ani nawet stale doglądać nie może.

Stwierdziwszy pożyteczność akcyi przez nas rozpoczętej, urządziliśmy na jesień bieżącego roku 31 pól doświadczalnych z zbożami ozimymi i 71 prób z użyciem nawozów sztucznych na łąkach. Szczegółowy ich wykaz podany jest w Nr. 20 „Przewodnika“ z 1901 r. str. 414 i 415.

Drugi punkt programu działalności oddziału rolniczego tworzy urządzenie konkursów gospodarstw włościańskich. Dla braku sił nie mogliśmy go w roku ubiegłym i w początkach bieżącego wprowadzić w życie, obecnie jako działanie wstępne ogłaszamy w Nr. 21 „Przewodnika Kółek rolniczych“ konkursowe pytanie, dotyczące obchodzenia się z obornikiem u włościan. Spodziewamy się, że przyniesie ono pomyślne wyniki i pozwoli zbadać dokładniej tę podstawową kwestyę gospodarczą, a nadzieję naszą opieramy na tem, że pytania, postawione w Nr. 24 „Przewodnika“ z r. 1900, dały nam poważną liczbę odpowiedzi ze strony członków Towarzystwa a między nimi takie, które do publikowania w naszym organie się nadawały.

Co do trzeciego punktu działania, to urządzone zostały w bieżącym roku wystawy powiatowe Kółek rolniczych w Uściu solnem, powiatu bocheńskiego, i Zaleszanach powiatu tarnobrzeskiego przy współudziale oddziału rolniczego.

Nadzwyczaj żywą i wydatną była pomoc oddziału rolniczego przy udzielaniu informacji członkom Kółek w sprawach, dotyczących gospodarstwa wiejskiego, którą wykonywano już to za pomocą „Przewodnika Kółek rolniczych“ w sprawach mających ogólne znaczenie, już to za pomocą listownych wyjaśnień, a w niektórych wypadkach za pomocą zbadania na miejscu. Ponadto oprócz pośrednictwa w zakupie doborowych nasion i narzędzi rolniczych, które stale Towarzystwo przeprowadzało, podjął oddział rolniczy mimo trudności, jakie sprawa nastęrczała a o których szczegółowo na str. 19 sprawozdania za r. 1900 mówimy, pośrednictwo w nabywaniu nawozów sztucznych, aby stawić wedle możliwości tamę różnym nadużyciom a zarazem udzielić wyjaśnień, jeżeli skądkolwiek przesłano zamówienie nieodpowiednie do warunków tamtejszej gleby. Usunąwszy trudności dotyczące kredytu umową ze Związkiem handlowym dla Kółek rolniczych w Krakowie i uzyskawszy ponadto dodatkowy opust, rozpoczęto próbne działania, które pomyślnym zostało uwieńczone wynikiem, gdyż przeprowadzono zamówień na przeszło 50 wagonów żużli, superfosfatów i mąki kostnej. Korespondencye, jakie w tej sprawie z zamawiającemi Kółkami przeprowadzono, dowiodły nam, jak wskazaną i konieczną była ta akcyja a zarazem jak pożyteczną dla włościańskiej ludności. Przy tej sposobności bowiem sprostowano niejedno mylne zapatrywanie co do użycia nawozów sztucznych, wykazano korzyści zbiorowego zamawiania, podano przy mniejszych zamówieniach źródło najkorzystniejszego nabycia, przy spóźnionych zamówie-

niach i braku żużli, wskazano odpowiedni sposób postąpienia, słowem dano te informacje, którychby skład nawozów, mający przedewszystkiem zrobienie interesu na względzie, nigdy nie udzielił. Czynności te pośredniczące przyczyniły oddziałowi rolniczemu znaczną ilość pracy, gdyż nieraz zamówienie na 1 wagon wymagało przeprowadzenia kilkakrotnej obszernej korespondencji, jak na to Wysokiemu Wydziałowi krajowemu na żądanie przedłożyć możemy dowody.

Kończąc na tem krótkie nasze sprawozdanie o działalności oddziału rolniczego w bieżącym roku, nadmieniamy, że oprócz czynności powyżej wymienionych oddział rolniczy opracował dwie monografie na podstawie szczegółowych badań na miejscu jedną „o stosunkach gospodarstw włościańskich powiatu mieleckiego“, drugą „o użyciu wapna nawozowego w powiecie myślenickim“, które wydane zostaną wraz z sprawozdaniem rocznym za rok 1901.

Obecnie zajętych jest w oddziale rolniczym dwóch inspektorów gospodarstw włościańskich (z pensją roczną po 3000 kor.), z których każdy posiada ukończoną wyższą szkołę rolniczą i dłuższą praktykę gospodarczą, oraz asystenta dla spraw sadownictwa (z płacą roczną 1600 kor.). Ostatnia posada obsadzona jest dopiero od 1 lipca b. r.

Siły dotychczasowe, jakimi w oddziale rolniczym rozporządzamy, nie są w możności wydołać pracy w wszystkich tych kierunkach, jakie ze względu na potrzeby włościańskiej ludności pod względem rolniczym za wskazane uważamy. Obszerny program działania, jaki sobie wytknęliśmy, da się jednak przez Kółka rolnicze na pożytek krajowego rolnictwa z łatwością wykonać, byleby tylko brak funduszków zamierzonej akcyi nie krępował. W przekonaniu, że Wysoki Wydział krajowy uzna dotychczasową naszą działalność za odpowiednią i skuteczną wobec potrzeb drobnych gospodarstw i dalszy jej rozwój raczy umożliwić, pozwalamy sobie przedstawić preliminarz naszych potrzeb celem podniesienia wydajności gospodarstw włościańskich.

Dla spełnienia programu działalności rolniczej uważamy za konieczne powiększyć oddział rolniczy o posadę 1 inspektora. Oddział rolniczy składać się zatem będzie z 3 inspektorów i 1 asystenta. Koszta z tem połączone są następujące:

Pensya 3 inspektorów po 3000 kor. rocznie	9.000 kor.
Zwroty kosztów podróży i diety po 2000 kor. rocznie	6.000 kor.
Pensya asystenta	1.600 kor.
Koszta podróży i diety	1.400 kor.
Koszta połączone z urządzaniem pól doświad. oraz prób nawozowych na polach i łąkach	6.000 kor.
Razem	24.000 kor.

Oprócz powyżej wymienionych potrzeb nasuwa się jako konieczność udzielanie subwencji na zakupno doborowych nasion, szczególnie roślin pastewnych. Stwierdzonym jest faktem, że między włościańską ludność przechodzi się ogromna ilość konieczny zanieczyszczonej kanianką, że nasiona buraków, marchwi pastewnej i t. p. sprzedawaue

przez przekupniów małomiasteczkowych są nieraz bez wartości, — chodź więc o to, aby wedle możności temu przeciwdziałać. Dotychczasowe doświadczenia wskazały nam jako odpowiednią do tego drogę udzielania drobnych subwencji przy zakupnie, za pomocą których koncentrujemy zamówienia Kółek rolniczych w Zarządzie głównym a skuteczniamy je potem u firm, dających gwarancję czystości towaru. Tym tylko sposobem ludność włościańska odzwyczaja się zwolna od zakupna nasion u małomiasteczkowych handlarzy, nawyka do uskuteczniania zamówień zbiorowych i uczy się należyte oceniać wartość łącznego działania. Skupianie zatem zamówień jest czynnikiem wychowawczym ludności do asocyacyjnej pracy i dla tego zaniechać go nie możemy.

Na cel powyższy uważamy kwotę 3000 kor. za względnie dostateczną.

Łączne zatem potrzeby nasze na należyte podtrzymanie i kierowanie działalnością rolniczą wśród Kółek rolniczych, na udzielanie fachowych wiadomości z każdego zakresu gospodarstwa, na prowadzenie pośrednictwa w zakupnie nasion, narzędzi rolniczych i nawozów sztucznych, na zbieranie dat o rozwoju gospodarstw włościańskich preliniujemy w minimalnej kwocie 27.000 kor.

Ponieważ na cele te otrzymujemy z Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa za pośrednictwem obu c. k. Towarzystw rolniczych kwotę 11.000 kor., a na resztę pokrycia nie mamy, przeto upraszamy:

Wysoki Wydział Krajowy raczy wstawić w budżet krajowy dla Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych stałą roczną subwencję na cele rolnicze w kwocie 16.000 kor.

Oprócz tych stałych dotacyi, o które niniejszem podaniem upraszamy, zwracamy się do Wysokiego Wydziału krajowego o łaskawe wyasygnowanie jednorazowej subwencji na r. 1902 na urządzenie wystaw powiatowych Kółek rolniczych z funduszu na cel wystaw rolniczych przeznaczonego kwoty 2000 kor. Gdy z pomocą tej subwencji będziemy w możności udzielania pieniężnych nagród dla wystawców, spowodujemy częstsze urządzenie lokalnych wystaw i nie będziemy zmuszeni ograniczyć się do dwóch lub trzech powiatów kraju, jak to dotychczas miało miejsce.

Wreszcie mamy zaszczyt przedłożyć 20 numerów „Przewodnika Kółek rolniczych“ z bieżącego roku, do łaskawego ocenienia. Pozostawiając szczegółowe sprawozdanie z użycia przyznanej subwencji do końca roku, składamy na razie wyrazy głębokiego podziękowania za łaskawe przyznanie subwencji w kwocie 1000 kor. i upraszamy, by Wysoki Wydział Krajowy na rok przyszły odpowiednim zasiłkiem wydatnictwo nasze poprzeć raczył.

Przedłożenie nasze o wyznaczenie stałych subwencji na cele Kółek rolniczych w łącznej kwocie 63.000 kor. zdawać się może wobec dotąd otrzymanych subwencji wygórowanem i zbyt śmiałem. Zmuszeni jednak byliśmy przedstawić nasze najniezbędniejsze potrzeby, gdyż przy obecnych funduszach Towarzystwo Kółek

rolniczych nie jest wstanie spełnić wszystkich zadań, jakie mu statut wskazuje, nie jest wstanie oddziaływać na podniesienie dobrobytu włościańskiej ludności tak, jak tego postęp rolnictwa u sąsiadów, obecne nasze stosunki i dobro kraju wymaga. Przedstawiliśmy zaś Wysokiemu Wydziałowi krajowemu minimum naszych potrzeb tem śmieiej, że dotąd wszelkimi udzielanymi nam subwencjami szafowaliśmy nadzwyczaj oględnie i oszczędnie, że staraliśmy się je możliwie jak najlepiej wyzyskać na poparcie i podniesienie bezinteresownej pracy osób, skupiających się w Kółkach rolniczych. Złożywszy dotychczasową naszą gospodarką dowód, że nie uroniliśmy ani grosza na marne, lecz że przeciwnie w stosunku do środków zdziałaliśmy nawet więcej po nad możność, ufamy, że Wysoki Wydział krajowy powierzy nam z całą ufnością znaczniejsze fundusze, uznając porównano z Wysokim Sejmem, że Towarzystwo Kółek rolniczych ze względu na pożyteczną swą działalność zasługuje na skuteczniejsze, trwałe poparcie

Lwów 25. października 1901.

Na wniesione podanie Wysoki Wydział krajowy reskryptem z 26. listopada 1901 l. 74131 podał do wiadomości Zarządu głównego co następuje:

„Załatwiając prośbę wyrażoną w piśmie Szan. Zarządu z dnia 25. października 1901 r. l. 7080 o wstawienie do preliminarza wydatków funduszu krajowego na r. 1902 wniosków podwyższenia subwencji, jakie Sejm krajowy przyznaje Towarzystwu Kółek rolniczych, oznajmiamy, że Wydział krajowy postanowił w częściowem uwzględnieniu tej prośby, przedstawić Wys. Sejmowi w wspomnianym preliminarzu wnioski udzielenia następujących subwencji:

1) Na koszta zakładania Kółek oraz ogólne cele Towarzystwa	kor. 12.000.
2) Na koszta utrzymania lustratorów handlowych	„ 8.000.
3) Na kursa handlowe w Czerni- chowie	„ 4.000.

4) Na koszta działalności w celu
podniesienia wiedzy i techniki rol-
niczej

kor. 8.000.

Razem przeto kor. 32.000

czyli więcej o kor. 10.000, niż wynosiły przyznane przez Wysoki Sejm na rok 1901“.

Zarząd główny w przekonaniu, że wnioski Wysokiego Wydziału krajowego przyjęte zostaną przez Wysoki Sejm, wstawił powyżej podane kwoty w budżet Towarzystwa na r. 1902 i chociaż nie uzyskał środków, któreby całkowicie terażniejszym potrzebom Towarzystwa odpowiadały, to przynajmniej nie jest zmuszony do redukcji dotychczasowej działalności.

Dopiero z początkiem 1902 r., reskryptem Wysokiego Wydziału krajowego z 2. stycznia 1902 r., Zarząd główny otrzymał pewność uzyskania subwencji państwowej w kwocie 6.400 kor. na urządzenie praktycznych kursów handlowych i utrzymywanie lustratorów handlowych za r. 1901, skoro tylko oduośny fundusz w drodze konstytucyjnej uchwalony zostanie. Tak więc na r. 1902 także i tę kwotę wstawić było można w preliminarz budżetu.

Obok usilnych zabiegów o uzyskanie zasiłków ze strony Rządu i Kraju na poparcie działalności Kółek rolniczych, Zarząd główny wszelkimi sposobami stara się o pozyskanie nowych członków wspierających nietylko wśród osób, życzliwie dla Towarzystwa usposobionych, lecz także wśród Kółek rolniczych.

O wzroście dochodów z tego źródła świadczą następujące daty:

W r. 1898	wpłynęło z wkładek	kor. 1.205
„ „ 1899	„ „	1.391
„ „ 1900	„ „	1.626
„ „ 1901	„ „	2.316

przyrost więc w przeciągu czterech lat wynosi blisko 100%.

Dotychczasowy wpływ wkładek na r. 1902 pozwala się spodziewać dalszego postępu pod tym względem.

E. Wydawnictwa Towarzystwa.

W wykonaniu uchwał I. Ogólnej Rady w Krakowie, Zarząd główny podjął wydawnictwo dziełek treści rolniczej i ekonomicznej.

W r. 1899 wydane zostały następujące książki:

- a) w języku polskim:
- L. 1. Dr. Fr. Stefczyk: „Jakie korzyści przyniesie gminie albo parafii założenie Spółki oszczędności i pożyczek systemu Raiffeisena“, cena 6 h.
  - L. 2. Ks. A. Koleński: „O potrzebie i sposobach oszczędzania“, cena 6 h.
  - L. 3. Jerzy Turnau: „Przechadzka po polach. — Kilka uwag o głównych wadach w gospodarstwach włościańskich“, cena 6 h.
  - L. 4. Bolesław Pobóg-Gurski: „O użyciu nawozów sztucznych“, cena 20 h.

b) w języku ruskim:

- Ч. 1. Др. Франц Стефчик: „Які користи принесене для громади або для парохії заложење Спільки ощадности і позичок системи Райфайзена“. ціна 6 сот.
- Ч. 2. О. Антін Коленьський. „О способах і о потреби ощадности“. ціна 5. сот.

W r. 1900 wydano:

- a) w języku polskim:
- L. 5. Karol Sieprawski: „Jak się starać o trafikę i jak je prowadzić należy?“, cena 10 h.
  - L. 6. Bolesław Pobóg-Gurski: „O uprawie buraków cukrowych“, cena 16 h.
  - L. 7. Józef Mikułowski-Pomorski: „W jaki sposób należy kupować nawozy sztuczne?“, cena 4 h.

- L. 8. T. I. P.: „O Jąkach“, Cena 12 h.
- L. 9. Karol Sieprawski: „O opustach podatku gruntowego z powodu szkód elementarnych“. cena 6 h.
b) w języku ruskim:
Ч. 3. Болеслав Побуг Гурекии; „Про ужите штучних навозів“. ціна 20 сот.
- W r. 1901 prowadzono dalszy ciąg wydawnictwa i wydano następujące dziełka:
a) w języku polskim:
L. 10. T. I. P.: „Kilka słów o pastwiskach“ — stron 16 — cena 6 h. — nakład 2000 egzemplarzy.
- L. 11. Z. Jałbrzykowski: „Wyrób win z jagód i owoców“, — str. 66 — cena 24 h. — nakład 2000 egzemplarzy.
- L. 12. Julian Tałasiewicz: „Wskazówki dla włościan w sprawach spadkowych i opiekuńczych“, — stron 136 — cena 40 h. — nakład 2000 egz.
- L. 13. Dr. Franciszek Stefczyk: „Rolnicze Spółki magazynowe“, — stron 52 — cena 20 h. — nakład 3200 egz.
b) w języku ruskim (nakład 3000 egz.):
Ч. 4. Т. I. П. „Про сіножати“. ціна 12 сот.

Broszura „Rolnicze Spółki magazynowe“ rozdana została wszystkim prenumeratom „Przewodnika Kółek rolniczych“, jako bezpłatny dodatek.

C. k. Rada szkolna krajowa reskrytem z dnia 30. listopada 1901 L. 33 421 zaleciła wydawnictwa Towarzystwa polskie L. 1—4 i 6—11, oraz ruskie 1—4 do bibliotek szkolnych szkół typu wiejskiego.

Oprócz powyżej wymienionych broszur, wchodzących w skład wydawnictw Towarzystwa, Zarząd główny ogłosił drukiem w myśl uchwały III. Ogólnej Rady we Lwowie:

1. Referat dr. Bronisława Dulęby: „Zawodowe stowarzyszenia rolników w Austrii“:

2. Tłómaczenie „Ustawy o zawodowych stowarzyszeniach rolników“ według przedłożenia rządowego, wniesionego na XVII. sesję Rady państwa w r. 1901. Tłómaczenie to poprzedza „Słowo wstępne“ oraz „Memoryał do Koła polskiego“, wyjaśniający stanowisko Zarządu głównego Towarzystwa Kółek rolniczych wobec projektowanej ustawy.

Obydwie te broszury wydane zostały celem bezpłatnego rozesłania Zarządom Kółek rolniczych odnośnie do uchwały III. Ogólnej Rady.

Wreszcie Zarząd główny wydał w nakładzie 5000 egzemplarzy: „Instrukcję dla sklepów Kółek rolniczych“.

F. Pośrednictwo w zakupie książek.

Za pomocą „Przewodnika Kółek rolniczych“ Zarząd główny informuje Zarządy Kółek oraz członków Towarzystwa o nowo wydanych książkach, które zasługują na szersze rozpowszechnienie. Przedewszystkiem zwraca się uwagę na popularne dzieła rolniczo-ekonomiczne, obok tego jednak zaleca się także książki innej treści.

By ułatwić zakupno i nie odstraszyć wysoką ceną, Zarząd główny odstępuje książki zamawiającym z opustem, jaki przy nabyciu większej ilości uzyskał od nakładców, czy też księgarzy: niektóre zaś sprzedaje nawet poniżej kosztów nabycia.

Z książek, poleconych w poprzednich latach, nadchodziły w r. 1901 zgłoszenia głównie na: 1.

„Rolnik wzorowy“, dr. K. Mieczyskiego; 2. „O uprawie roli“, Walentego Tomaszewskiego; 3. „Krótki rys nauki pszczelnictwa“, Krupy; 4. „Sad przy chacie“, Jankowskiego; 5. „Uprawa warzyw“ Hergeta. Z nowoogłoszonych zaś wydawnictw największym wzięciem cieszyły się książki: 1. „Pomoc przy porodach krów“, Sochaniewicza; 2. „Bartnictwa tom II.“, Ciesielskiego; 3. „Wskazówki dla początkujących pszczelarzy“, Kwiatkowskiego; 4. „Praktyczny poradnik przy wyrobie win owocowych“, Czaykowskiego, który zamawiano zwykle z wydaniem przez Towarzystwo podręcznikiem Jałbrzykowskiego. Z książek innej treści liczne zamówienia napływały na „Astronomię“ Flamariona, wydaną przez Macierz polską i „Za świętą sprawę“, dr. K. J. Nitmana.

G. Nowo-zawiazane Kółka rolnicze.

Na str. 64. podajemy szczegółowy wykaz Kółek rolniczych, które w r. 1901 założone zostały. Przeciętny przyrost roczny według dat zebranych z ostatniego dziesięciolecia wynosi 86 nowo-powstałych Kółek.

Przeciętnej tej nie osiągnął ani r. 1900 z 76 nowozałożonymi Kółkami ani r. 1901, który ich wykazuje znacznie mniej, bo tylko 49. Nie można jednak na tych cyfrach opierać twierdzenia, że ruch słabnie i że instytucja nasza nie wywiera tej siły

atrakcyjnej, co dawniej. Dla znawcy stosunków krajowych dostarczy dostatecznego wyjaśnienia tego objawu przypomnienie, że na r. 1900 i na r. 1901 wypadały wybory do Rady państwa i do Sejmu. Podczas walk stronnictw politycznych nie było czasu do cichej pracy ekonomicznej. Gdy namiętności się uspokoiły, zaczyna się zaraz ponowny żywoty ruch a najlepszym dowodem na to, że w pierwszych pięciu miesiącach 1902 r. powstało już 56 nowych Kółek rolniczych.

Wykaz Kółek rolniczych

L. P.	Liczba porz. Kółka w ogólnym wykazie	P O W I A T	MIEJSCOWOŚĆ w której zawiązano Kółko	Ilość członków	S K Ł A D	
					Przewodniczący	Godność
1	1555	Biała	Witkowice	70	Ks. Jan Kwiatkowski	proboszcz
2	1543	Brzesko	Wesołów	26	Jan Nosek	gospodarz
3	1577	Brzeżany	Wulka	43	Bronisław Wolfarth	właśc. dobr
4	1586	Brzozów	Temeszów	24	Włodzimierz Dwernicki	" "
5	1557	Chrzanów	Miękinia	14	Andrzej Noworyta	gospodarz
6	1584	Cieszanów	Plazów	16	Ks. Jan Głęb	administr.
7	1571	"	Załuże	43	Jan Epler	dzierz. dobr
8	1564	Dobromil	Paclaw	30	Ks. Ambroży Trybalski	katecheta
9	1589	Gorlice	Głęboka	12	Eugeniusz Oczkowski	wł. dobr
10	1576	"	Staszówka	26	Ks. Antoni Tenezar	proboszcz
11	1569	Grybów	Zborowice	30	Andrzej Krawczyk	rzadca dobr
12	1587	Horodenka	Dżurków	35	Ks. Marein Krupiński	proboszcz
13	1573	Jaworów	Fehlbaeh	15	Ks. Władysław Wańkiewicz	" "
14	1567	Kamionka str.	Pawłów	36	Józef Szadaj	nauczyciel
15	1548	Kolbuszowa	Kucisko	13	Marcin Kulig	gospodarz
16	1542	"	Świerczów	10	Marcin Frye	nacz. gm.
17	1583	"	Zielonki	24	Ks. Wincenty Dąbrowski	proboszcz
18	1579	Kraków	Olszanica	10	Józef Szczepański	gospodarz
19	1580	"	Rusocice ¹⁾	25	Franciszek Zabagło	" "
20	1588	Krosno	Kobylany ²⁾	42	Ks. Józef Ruszel	proboszcz
21	1561	"	Myscowa	70	Semen Ciura	gospodarz
22	1551	"	Sulistrowa	17	Ks. Józef Ruszel	proboszcz
23	1562	Limanowa	Mszana górna	12	Maciej Rataj	gospodarz
24	1582	Łańcut	Rakszawa	31	Ks. Józef Anton	proboszcz
25	1568	"	Wola mała	24	Józef Dziubek	gospodarz
26	1553	Mielec	Mielec	34	Ks. Józef Piekarczyński	wikary
27	1565	"	Wojków	29	Maciej Kołek	gospodarz
28	1545	Mościska	Kulmatyce	32	Tadensz hr. Łoś	wł. dobr
29	1546	Nisko	Steinau	20	Paweł Sikora	nauczyciel
30	1572	Podhajce	Toustobaby	41	Jan Listwan	nacz. gm.
31	1570	Przemysły	Turkocin	54	Mikołaj Bohonos	gospodarz
32	1585	Rohatyn	Łukawiec	28	Michał Polak	" "
33	1549	Ropczyce	Gnojnica	48	Michał Bochenek	" "
34	1544	"	Ostrów	27	Adam Wiśniewski	wł. dobr
35	1552	Rzeszów	Zaborów	15	Józef Janas	gospodarz
36	1581	Sanok	Hłomeza ³⁾		Ks. Włodz. Korytowski	administr.
37	1575	Skalnat	Orzechowiec ⁴⁾	30	Ks. Stanisław Juszcak	proboszcz
38	1550	"	Óstapie	16	Ks. Jan Rajtarowski	" "
39	1541	"	Tarnoruda	29	Wiktor Kolouszek	pocztmistrz
40	1547	Śniatyn	Dżurów	31	Franciszek Najder	kier. kopalni
41	1578	Tarnobrzeg	Kotowa wola	56	Jakób Puzia	gospodarz
42	1558	Tarnów	Chojnik	33	Wojciech Kubicz	" "
43	1554	"	Żukowice stare	13	Tadensz Artwiński	dzierz. dobr
44	1559	Wieliczka	Dobczyce	52	Dr. K. Biegański	radca sąd.
45	1556	"	Krzyszawice	33	Ks. Teodor Magiera	proboszcz
46	1574	"	Rzeszotary	30	Tomasz Michalik	gospodarz
47	1560	"	Skawina	10	Jan Kotulski	kupiec
48	1566	Żółkiew	Głińsko	22	Józef Baranek	gospodarz
49	1563	Żywiec	Sopotnia mała	20	Józef Pindel	" "

1) Kółko zał. w r. 1898 wciągnięto w Księgi 23/8 1901.

2) " " " 1898 " " " 18/12 1901.

3) " " " 5/8 1901 upadło pism. l. 5812 r. 1902.

4) " " " w r. 1898 wciągnięto w księgi 2/2 1901.

zawiązanych w r. 1901.

Z A R Z Ą D U				Miejsce zebrań	Wpi-sowe		Wkla-dki roczne		Do biblioteki wysłano książek
Zastępca przewodn.	Godność	Sekretarz	Godność		K	h	K	h	
Ignacy Bałamucki	gospodarz	Tomasz Kaleta	nauczyciel	sala gminna	1	2	40	40	
Franciszek Szware	przemysł.	Józef Mietelski	pisarz gm.	dom pryw.	1	2	40	40	
Matwij Kowalski	gospodarz	Jan Biechoński	urząd. R. p.	" "	1	2	40	40	
Wojciech Kociszewski	"	Roman Szostkiewicz	nauczyciel	sala szkolna	12	10	40	40	
Marcin Noworyta	"	Józef Nowak	gospodarz	dom pryw.	1	20	40	40	
Ks. Jan Stojak	wikary	Jan Wojaczyński	"	" "	20	2	40	40	
Jan Tohan	nauczyciel	Dmytro Pryczka	"	sala gminna	2	2	40	40	
Jan Klimko	gospodarz	Szczepan Mocio	"	" "	4	1	40	40	
Jan Kleba	pisarz gm.	Wacław Pańkiewicz	nauczyciel	dom pryw.	30	40	45	45	
Wojciech Wąsowski	gospodarz	Józef Grzyb	uczeń czern.	" "	12	12	40	40	
Ks. Michał Beister	proboszcz	Jan Ligeza	nauczyciel	" "	12	12	40	40	
Leon Jarocki	gospodarz	Ludwik Zelmanowicz	"	sala szkolna	1	2	40	45	
Józef Presch	"	Filip Hausner	gospodarz	dom pryw.	20	20	40	40	
Karol Terlikowski	cieśla	Michał Mazurkiewicz	"	" "	50	1	40	40	
Jan Stefan	gospodarz	Michał Kulig	sekr. gm.	" "	4	30	40	40	
Michał Smoleń	"	Piotr Terlaga	kowal	" "	2	25	40	40	
Władysław Krzywka	nauczyciel	Jakób Filip	gospodarz	sala szkolna	2	10	40	40	
Mikołaj Pawlik	gospodarz	Jan Dziura	"	sala gminna	20	20	40	40	
Wincenty Girek	"	Karol Kraczk	"	dom pryw.	50	2	40	40	
Józef Wiącek	"	Walenty Masłowski	"	sala gminna	20	5	45	45	
Teodor Janczak	"	Matej Soleńko	"	dom własny	40	20	40	40	
Stanisław Serwiński	"	Jan Serwiński	"	dom pryw.	2	20	40	40	
Franciszek Rataj sen.	"	Franciszek Rataj jun.	krawiec	" "	12	1	20	40	
Andrzej Babiarz	"	Jakób Walawender	urz. fabrycz.	" "	1	60	40	40	
Jędrzej Wojak	"	Wojciech Czado	gospodarz	" "	50	1	40	40	
Marcin Wyczałek	pisarz	Władysław Lubaska	kanc. R. p.	" "	50	2	40	40	
Kasper Kędzior	gospodarz	Karol Kubik	gospodarz	" "	2	2	40	40	
Jan Maleczyszyn	"	Jan Maleczyszyn	"	" "	40	40	40	40	
Andrzej Uhl	"	Grzegorz Brauch	"	sala szkolna	20	40	40	40	
Jan Cal	"	Wacław Kuss	nauczyciel	" "	20	20	40	40	
Ilko Oleksów	"	Stach Bojezuk	gospodarz	sala gminna	2	12	80	80	
Jędrzej Puk	"	Antoni Watras	"	dom pryw.	12	12	40	40	
Jan Skiba	"	Michał Stafiński	nauczyciel	" "	20	40	40	40	
Jędrzej Szostak	"	Franciszek Rydzik	"	sala szkolna	40	10	40	40	
Antoni Zimny	"	Jan Kuziel	gospodarz	dom pryw.	50	1	20	40	
Wojciech Bodziak	"	Maryan Jaśkiewicz	nauczyciel	sala gminna	20	12	40	40	
Wojciech Baliaki	"	Maciej Maryniak	gospodarz	dom pryw.	40	4	40	40	
Paweł Bartnik	zast. ob. dw.	Ks. Jan Rajtarowski	proboszcz	sala gminna	10	1	40	40	
Błażej Cymbał	nacz. gm.	Michał Baranowski	organista	dom pryw.	50	50	40	40	
Ks. Ignacy Szubert	proboszcz	Leon Kisielewski	magazynier	dom kopalni	1	2	40	34	
Franciszek Janeczak	gospodarz	Andrzej Sielecki	nauczyciel	sala szkolna	40	12	40	40	
Józef Majka	"	Józef Różycki	gospodarz	" "	40	1	40	40	
Jan Witek	"	Ignacy Wilga	nauczyciel	dom pryw.	12	12	40	40	
Wojciech Walas	szewc	Ks. Józef Nowak	wikary	czytelnia	1	2	40	40	
Stefan Kałuski	wł. dobr	Wojciech Majka	nauczyciel	sala gminna	1	2	40	40	
Jan Sanga	nacz. gm.	Jan Urbanik	gospodarz	dom pryw.	12	2	40	40	
Franc. Piwowarczyk	gospodarz	Stanisław Czaja	nauczyciel	czyt. ośw. lud.	12	1	40	40	
Walerjan Skorupski	"	Józef Szymański	gospodarz	sala szkolna	1	30	40	40	
Józef Kupezak	"	Adolf Kral	"	dom pryw.	10	20	40	40	

Kółka rolnicze, zawiązane w r. 1901, rozdzielają się na 33 powiaty — 20 w zachodniej części kraju, 13 we wschodniej. W 22 powiatach powstało po 1 Kółku, w 7 powiatach po 2, w 3 (kolbuszowskim, krośnieńskim i skałackim) po 3, w 1 (wielickim) 4 Kółka. Jedno z nowozawiazanych Kółek, Hłomecza w powiecie sanockim, nie znalazłszy podatnego gruntu, przestało istnieć.

H. Upadłe Kółka rolnicze.

Do r. 1900 Zarząd główny nie podawał wykazu tych Kółek rolniczych, które z różnych powodów istnieć przestały, nie dla tego, by te całkiem naturalne ubytki pragnął zatajać, lecz że skonstatowanie faktu, czy Kółko rolnicze rzeczywiście istnieć przestało nie tak łatwo da się przeprowadzić i zwykle zbadania na miejscu wymaga.

Na podstawie dochodzeń z r. 1900 skreśliliśmy 251 Kółek rolniczych i podaliśmy ich wykaz, obecnie uzupełniamy go dalszymi 55 Kółkami rolniczymi, nadmienając, że tymi dwoma wykazami wyczerpaliliśmy już prawie zupełnie ubytki z 19 lat istnienia Towarzystwa.

Wykaz zestawiony według powiatów.

(Poza nazwą Kółka podany jest rok jego założenia, i liczba porządkowa w ogólnym wykazie Kółek. Liczby za nazwą powiatu podają, ile Kółek rolniczych skreślono w r. 1900 i ile w r. 1901.)

Bochnia (5+5) 252. Drwinia r. 1891 l. 657; 253. Grobla r. 1891 l. 636; 254 Krzeczów r. 1900 l. 1509; 255. Niegowice r. 1884 l. 156; 256. Podłęże r. 1884 l. 141.

Brzesko (7+1) 257. Filipowice r. 1898 l. 1323.

Brzeżany (2+2) 258. Buszeze r. 1891 l. 613; 259. Hinowice r. 1890 l. 504.

Brzozów (3+1) 260. Buków r. 1900 l. 1487.

Chrzanów (5+4) 261. Ciężkowice r. 1884 l. 198; 262. Długoszyn r. 1895 l. 1038; 263. Libiąż mały r. 1892 l. 730; 264. Młoszawa r. 1890 l. 600.

Czortków (4+1) 265. Dawidkowce r. 1895 l. 1050.

Dąbrowa (5+1) 266. Słupiec r. 1890 l. 512.

Drohobycz (5+3) 267. Drohobycz r. 1896 l. 1083; 268. Truskawice r. 1894 l. 976; 269. Wolanka r. 1898 l. 1369.

Grybów (1+2) 270. Biała miżna r. 1887 l. 375; 271. Stróże wyżne r. 1893 l. 852.

Jarosław (2+2) 272. Hawłowice r. 1885 l. 277; 273. Tywonia r. 1884 l. 193.

Jasło (7+1) 274. Oparówka r. 1894 l. 974.

Kałuż (3+1) 275. Adamy r. 1886 l. 326.

Kolbuszowa (3+3) 276. Huta komorowska r. 1890 l. 501; 277. Nienadówka r. 1884 l. 210; 278. Przyłęk r. 1891 l. 685.

Przy tej sposobności podajemy daty o Kółkach rolniczych zawiązanych w r. 1900, których wykaz zamieszczony był w zeszłorocznym sprawozdaniu. Na 76 Kółek rolniczych przesłało sprawozdanie z czynności za 1901 r. 61 czyli 80·2%, rozwiązało się 4 czyli 5·3%, nie nadesłało sprawozdania 11 Kółek czyli 14·5%.

Krosno (2+5) 279. Borek r. 1884 l. 149; 280. Krosno r. 1883 l. 82; 281. Wróblík królewski r. 1899 l. 1397; 282. Żeglece r. 1889 l. 438; 283. Myszkowskie k. Łęka r. 1900 l. 1540.

Łańcut (3+4) 284. Kańczuga r. 1886 l. 353; 285. Podklasztor-Leżajsk r. 1885 l. 320; 286. Medynia łanie. r. 1898 l. 1341; 287. Pantalowice r. 1886 l. 357.

Limanowa (5+2) 288. Kasinka mała r. 1892 l. 772; 289. Stróża r. 1893 l. 1363.

Lwów (5+2) 290. Barszczowice r. 1883 l. 8. 291. Czyżyków r. 1897 l. 1270.

Mielec (5+4) 292. Borowa r. 1888 l. 403; 293. Przybyły r. 1890 l. 562; 294. Wadowice górne r. 1885 l. 291; 295 Zadzuszniki r. 1883 l. 32.

Mościska (3+1) 296. Radenice r. 1893 l. 846.

Mysłenice (2+1) 297 Lubień r. 1884 l. 160.

Nowy Targ (7+6) 298 Czorsztyń r. 1884 l. 158; 299. Maniowy r. 1893 l. 838; 300. Ostrowsko r. 1885 l. 274; 301. Podezerwone r. 1884 l. 248; 302. Stare Bystre*) r. 1892 l. 803; 303. Zakopane r. 1888 l. 389.

Przemysł (5+1) 304. Ujkowice r. 1883 l. 54.

Rohatyn (4+1) 305. Herbutów r. 1892 l. 823.

Ropczyce (8+1) 306. Sędziszów r. 1890 l. 535.

Rudki (2+1) 307. Hołodówka r. 1892 l. 818.

Sanok (1+1) 308. Mrzygłód r. 1894 l. 944.

Sokal (4+2) 309. Głuchów r. 1896 l. 1186; 310. Tuturkowice r. 1896 l. 1181.

Stanisławów (5+2) 311. Knihinin r. 1895 l. 1076; 312. Maryampol przedm. r. 1895 l. 1040.

Tarnobrzeg (2+1) 313. Radomyśl r. 1886 l. 336.

Tarnów (3+1) 314. Wierzchosławice r. 1883 l. 49.

Wadowice (2+3) 315. Lanekorona r. 1897 l. 1255; 316. Ryczów r. 1889 l. 458; 317. Zator r. 1892 l. 711.

Zbaraż (2+1) 318. Hnilice r. 1897 l. 1281.

Złoczów (3+2) 319. Biały Kamień r. 1894 l. 640; 320. Jezierna r. 1891 l. 692.

Żydaczów (3+1) 321. Rozdół r. 1884 l. 216.

Żywiec (4+2) 322. Stryszawa r. 1890 l. 538; 323. Zarczeze r. 1885 l. 299.

*) Zawiazane na nowo w r. 1902

I. Przewodnik „Kółek rolniczych“.

Z chwilą, gdy ustały wędrowne wykłady nauki rolnictwa, organ Towarzystwa zastąpić musiał żywe słowo dawnych lustratorów rolniczych. Głównem jego zadaniem stało się szerzenie wiedzy rolniczej i udzielanie wskazówek we wszystkich działach gospodarstwa tak, aby żaden pouczeń włościanin nie pozostał w kwestyach rolniczych bez fachowej porady. Ponieważ zaś spraw, które wymagają szczegółowego omówienia, nasuwa się coraz więcej, przeto sam dział rolniczy wymagał stałego rozszerzania pisma. Stąd też z 31 arkuszy, wydanych w r. 1898 wzrasta „Przewodnik“ w następnym r. do 42, powiększa się w r. 1900 znów o 15 arkuszy, a w r. 1901 obejmuje razem z dodatkiem ruskim 71 arkuszy, czyli że pojedynczy numer, składający się w r. 1897 tylko z jednego arkusza, obecnie trzy razy większe ma rozmiary.

Jak wykłady rolnicze straciłyby wiele na swej wartości, gdyby po nich nie nastąpiła pogadanka, tak samo i artykuły „Przewodnika“ nie osiągnęłyby pożądanego wyniku, gdyby czytelników nie zachęcono do wymiany myśli. Kierując się tem zapatrywaniem, Redakcja starała się usilnie o wydobycie od włościan pism, zawierających ich poglądy na różne sprawy. Osiąga się w ten sposób trzy korzyści: 1) nabiera się przekonania, o ile udzielone rady i wskazówki wśród różnych warunków okazały się praktycznymi; 2) zbiera się w razie pomysłnych wyników materiał, mogący zachęcić innych do zmian w sposobie gospodarowania, materiał ten cenniejszy, że małorolny gospodarz prędzej uwierzy słowom innego włościanina, opartym na doświadczeniu, niż najwięcej wyrozumowanym wywodom osób, których praktycznej działalności na roli nie widzi; 3) wiąże się czytelnika silniejszymi węzły z piśmie.

O tem, że zdołaliśmy zebrać liczne informacje od włościan i wyzyskać je na korzyść innych, świadczy rubryka IX. spisu rzeczy XV-go rocznika „Przewodnika“, wliczająca cały szereg „Głosów ze wsi“ o najrozmaitszych sprawach rolniczych. Tak samo z pomocą „Przewodnika“ zebraliśmy obfity materiał do broszurki: „O obchodzeniu się włościan z obronikiem“.

Dalej pominąć nie możemy, że mamy jeszcze do dyspozycji z r. 1901 przeszło 50 odpowiedzi, nadesłanych nam przez włościan w sprawie różnych ludowych środków leczniczych w chorobach bydła. Dotąd ich zużytkować nie mogliśmy, ponieważ brak nam fachowego pióra do opracowania zebranego materiału.

Obok pouczeń w sprawach rolniczo-gospodarczych, dostarczał „Przewodnik“ szczegółowych informacji handlowych dla zakupu artykułów rolni-

czych, aby ochronić włościan od wyzysku handlarzy nawozów sztucznych, nasion i narzędzi rolniczych. Za pomocą „Przewodnika“ zapoznano małorolnych gospodarzy z działalnością Stacji botaniczno-rolniczej i Stacji chemiczno-rolniczej i nauczono włościan korzystać z tych instytucji.

Główne zwrócenie uwagi na wszystko, co ma styczność z gospodarstwem drobnej i średniej własności, nadało „Przewodnikowi“ cechę pisma rolniczego. Lecz i w tym najważniejszym dziale na tle czysto rolniczem działano w tym kierunku, by zachęcać włościan do zbiorowej pracy. W ten sposób „Przewodnik“ spełniał swą misję jako organ stowarzyszenia, przyczyniał się do umocnienia Kółek rolniczych i rozwijał akcję na polu asocjacji.

Dział rolniczy nie tworzył części oderwanej, lecz pozostawał w ścisłej łączności z innymi artykułami przedstawiającymi zadania, cele i korzyści stowarzyszeń.

Szczegółowe rachunki „Przewodnika“ zestawione na str. 69 dają dokładny obraz rozwoju pisma i wykazują stale z roku na rok zwiększającą się liczbę prenumeratorów, która z 552 w r. 1898 wzrosła w r. 1901 do 1480. Zwiększone jednak koszty druku, wskutek znacznego rozszerzenia pisma i wprowadzenia dodatku ruskiego, są przyczyną niedoboru, jaki wydawnictwo wykazuje. Na częściowe pokrycie niedoboru posłużyła subwencja, jaką Wysoki Wydział krajowy raczył przyznać na r. 1901 w kwocie 1.000 kor. Za zasilek ten składamy wyrazy głębokiego podziękowania a zarazem żywym nadzieję, że podanie nasze o nowy zasilek na r. 1902, o który odnieśliśmy się podaniem z 10. marca 1902 r. l. 3642, również przychylnie przez Wysoki Wydział krajowy zostanie załatwione.

C. k. Rada szkolna krajowa reskryptem z 30. listopada 1901 r. l. 33.421 zaleciła „Przewodnik Kółek rolniczych“ do zaprenumerowania dla użytku szkół wszystkim Radom szkolnym miejscowym, zakupiła roczniki XIV. i XV. dla wszystkich szkół z uzupełniającymi kursami rolniczymi a na r. 1902 zaprenumerowała dla tychże szkół wychodzący obecnie XVI. rocznik.

* * *

Do szczerzej wdzięczności zobowiązani jesteśmy łaskawym współpracownikom z poza grona Towarzystwa, którzy pragnąc służyć ludowi swą wiedzą i doświadczeniem, zasilali pismo nasze swemi cennymi pracami. W imieniu Kółek rolniczych składamy Im za nauki, które nieśli pod strzechy włościańskie, szczerze, staropolskie: Bóg zapłać! — Serdeczną podziękę zasyłamy również wszystkim korespondentom włościańskim za nadsyłane nam wiadomości, uwagi i spostrzeżenia i za szczerą chęć przysłużenia się do ogólnego dobra.

Zamknięcie rachunków za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1901 r.

PRZYCHÓD

ROZCHÓD

	Prelimi- nowano	Uzyskano			Prelimi- nowano	Uzyskano	
	K	K	h		K	K	h
1. Subwencya Wys. Sejmu na cele ogólne	10000	10000	—	1. Najem lokalu	1440	1481	34
2. " " " dodatkowa	4000	4000	—	2. Opał i światło	120	136	—
3. " " " na lustr. handl.	4000	4000	—	3. Druki i litografie	2000	1628	70
4. " " " na kursa'handl.	2400	2400	—	4. Portorya, stemple, podatki i ogłoszenia	1100	1357	36
5. " " " na pola dośw.		1500	—	5. Utensylia kancelaryjne	500	776	76
6. " Wydz. kraj. na „Przewodnik“	800	1000	—	6. Nadzwyczajne i nieprzewidziane	1000	1096	—
7. " ck. Rządu p. c. k. Tow. gosp. na lustracye gospodarze	9000	11250	—	7. Książki dla bibliotek Kółek i czasop.	1200	998	12
8. " ck. Rządu na wzor. gnojownie	500	500	—	8. Zwrot kosztów wyłoż. przez Zarząd powiat.	300	300	—
9. " ck. Rządu p. c. k. Tow. roln. na cele rolnicze	2000	2000	—	9. Wydawnictwo „Przewodn. Kółek rol.“	6700	7945	98
10. " ck. Rządu na lustr. i kursa handl.	6400	—	—	10. Podróże delegatów	700	451	91
11. " powiat. Kasy oszcz. w Krakowie	200	—	—	11. Na koszta „Ogólnej Rady“	800	715	44
12. " Związku handl. w Krakowie	400	500	—	12. Na wydawnictwa Towarzystwa	1000	1218	54
13. " Tow. wzaj. ubezp. w Krakowie	600	1000	—	13. Depozyt na wydanie tablicy statutu	400	—	—
14. " Fundacyi dr. Towarnickiego	2000	2000	—	14. Koszta urządzania pól dośw. wystaw } w pow. etc.	7400	5006	02
15. " Rad powiatowych	400	510	—	15. Zwrot kosztów podróży insp. gosp. }		1386	37
16. " Bazar w Czernichowie za kierownictwo sklepu	600	600	—	16. Subwencya przy zakupnie nasion	1600	1894	57
17. Wkładki członków wspierających	1800	2316	50	17. Subwencya na wzorowe gnojarnie	1000	96	40
18. Wkładki członków założycieli		200	—	18. Na kursa handlowe w Czernichowie i kursa wędrowne	6000	6380	—
19. Odsetki z lokacyi funduszów	400	330	64	19. Na koszta lustracyi handlowych	4400	5360	—
20. Ze sprzedaży Przew. handl. i wydawn.	200	480	53	20. Pensye lustratorów handlowych	4800	3766	65
21. Przewodnik „Kółek rolniczych“	4200	5437	85	21. Pensye inspektorów rolniczych i asystenta	7600	6975	—
22. Zwroty kosztów lustracyi handlow.		1087	93	22. Pensye kierownika biura, urzędników manipul. i usługa	6000	6000	—
23. Na rach. przechodowy z Kółek roln.		36	46	23. Zaliczki na pensye		170	—
24. Nadzwyczajne		100	—	24. Depozyta na książeczkę Kasy oszczęd. *)		2800	—
25. Niedobór mający pokrycie z pozostałości 1900 r.	6160	—	—	Saldo na 1902 r.		364	76
Saldo z 1900 r.		7056	01				
	56060	58305	92		56060	58305	92

Zamknięcie rachunków za rok 1901 zbadaliśmy i uznajemy za zgodne z księgami i rzeczywistym stanem.

Lwów 2 czerwca 1902 r.

Komisya rewizyjna:

Karol d'Abancourt, m. p.

Leopold Wilimowski, m. p.

Sprawozdanie ze szkontrum Kasy.

Przy odbytem dnia 2. czerwca 1902 r. szkontrze dziennika kasowego, znaleźliśmy wykazane saldo kasowe w kwocie Kor. 4646·84 zgodne ze stanem rzeczywistym i tak:

z ulokowanych w Banku rolniczym (stan 2 czerwca)	Kor. 3700—
w pocztowej kasie oszczędności, (stan wedle wyciągu Nr. 88)	918·92
portorya i wydatki biurowe, bon na	14·64
gotówka w kasie	13·28

Razem jak wyżej: Kor. 4646·84

Nadto znaleźliśmy w kasie książeczkę galicyjskiej Kasy oszczędności Nr. 63193 na ogólną kwotę Kor. 2400, a to według szkontra z zeszłego roku był stan Kor. 2200, zaś z dnia 31. grudnia 1901 r. pod art. 699 wypłacono Kor. 200 i ulokowano na tę książeczkę, oraz drugą książeczkę galicyjskiej Kasy oszczędności Nr. 6772 na Kor. 400, które wypłacono 3 września 1901 pod art. 468.

Lwów 2. czerwca 1902 r.

Karol d'Abancourt, m. p.

Leopold Wilimowski, m. p.

*) Wycofano z obrotu kasowego: wkładki członków założycieli 2400 K. i depozyt hr. Jana Potockiego na wydanie ozdobne tablicy statutu 400 K.

Rachunek „Przewodnika Kółek rolniczych“

Przychód	w 1901 r.		w 1900 r.		w 1899 r.		w 1898 r.		Rozchód	w 1901 r.		w 1900 r.		w 1899 r.		w 1898 r.	
	K	h	K	h	K	h	K	h		K	h	K	h	K	h	K	h
Z prenumeraty	2960	24	2275	59	1719	32	1044	06	Redakcyja pol. wydania	600		600		600		910	
Z ogłoszeń	2477	61	2273	17	2169	74	1188	24	Druk	5160	60	3817	20	3320	50	2024	64
	5437	85	4548	76	3889	06	2232	30	Honorarya autorskie	70		275		136		26	
Niedobór jako Saldo	2508	13	2074	41	1523	08	1809	54	Redakcyja rusk. wyd.	520		440					
									Druk	312		312					
									Ekspedycyja	1283	38	1178	97	1355	64	1081	20
	7945	98	6623	17	5412	14	4041	84		7945	98	6623	17	5412	14	4041	84

Rachunek lustracyi handlowych.

Przychód	K	h	Rozchód	K	h
Zwrot kosztów lustracyi handlowych (poz. 22)	1087	93	P. Schmidt, pensya roczna	1599	99
Jako saldo niedobór pokryty przez Zarząd główny	8038	72	P. Dzierża, pensya od 1. stycznia do 31. grudnia	1100	
			P. Smidowicz, pensya od 1. marca do 31. grudnia	1066	66
			P. Schmidt, koszta podróży	2488	09
			P. Dzierża, koszta podróży	1080	52
			P. Smidowicz, koszta podróży	1791	39
	9126	65		9126	65

Preliminarz budżetu na rok 1902.

Przychód	K	Rozchód	K
Subwencya Wysokiego Sejmu na cele ogólne	12000	Najem lokalu	1512
„ „ „ „ na podniesienie wiedzy techniczno-rolniczej	8000	Opał i światło	178
Subwencya Wysokiego Sejmu na lustracye handlowe	8000	Druki i litografie	2000
„ „ „ „ na kursa handlowe	4000	Portorya, stemple, podatki i ogłoszenia	1700
„ Wydziału krajowego na „Przewodnik“	1000	Utensylia kancelaryjne	630
„ c. k. Rządu p. c. k. Tow. gospod. na lustracye gospod.	10000	Nadzwyczajne i nieprzewidziane	1000
Subwencya c. k. Rządu p. c. k. Tow. gospod. na wzorowe gnojownie	500	Książki dla bibliotek Kółek i czasopisma	1700
Subwencya c. k. Rządu p. c. k. Tow. roln. na cele roln.	2000	Subwencye dla Zarządów powiatowych	800
„ „ „ „ na lustracye i kursa handlowe	6400	Wydawnictwo „Przewodnika Kółek rolniczych“	8400
Subwencya pow. Kasy Oszczędności w Krakowie	400	Podróże delegatów	700
„ Związku handlowego w Krakowie	500	Na koszta Ogólnej Rady	800
„ Towarzystwa Wzaj. Ubezpiecz. w Krakowie	1000	Na wydawnictwa Towarzystwa	1000
„ Fundacyi Dra Towarnickiego	2000	Koszta urządzania pól doświadczalnych i t. d.	8000
„ Rad powiatowych	400	Subwencya przy zakupnie nasion	2000
Wkładki członków wspierających	2200	„ „ na wzorowe gnojarnie	1000
Odsetki z lokacyi funduszków	150	Na kursa handlowe w Czernichowie i kursa wędrownie	6000
Ze sprzedaży „Przewodnika handl.“ i wydawnictw	450	Na koszta lustracyi handlowych	6400
„Przewodnik Kółek rolniczych“	5200	Pensye lustratorów handlowych	4800
Bazar w Czernichowie za kierownictwo sklepu	600	„ inspektorów rolniczych i asystenta	8600
	64800	„ kierownika biura, urzęd. manip. i usługa	7580
			64800

W Y K A Z

członków-protektorów, członków założycieli i członków wspierających Towarzystwa oraz skład Zarządu głównego Towarzystwa i wykaz urzędników biura.

A) **Protektorowie Towarzystwa:**¹⁾

1. † Isaak Mikołaj Isakowicz, Arcybiskup lwowski obrz. orm.
2. Bolesław Augustynowicz.

B) **Członkowie założyciele:**²⁾

1. Augustynowicz Bolesław (w r. 1883). 2. Sapielha Władysław, książe (w r. 1884). 3. Cielecki-Zaremba Artur (w r. 1884). 4. † Potocki Artur, hr. (w r. 1885). 5. † Lech Władysław Waclaw (w r. 1885). 6. Sękowski Stefan (w r. 1891).	7. Duleba Bronisław, dr. (w r. 1892). 8. Badeni Stanisław, hr. (w r. 1896). 9. Lubomirski Andrzej, książe (w r. 1900). 10. Borkowski-Dunin Jerzy, hr. (w r. 1900). 11. Reprezentacya król. stoł. m. Lwowa (w r. 1900). 12. Jan Lerski (w r. 1901).

C) **Członkowie wspierający:**³⁾

(którzy w roku 1901 uiszcili wkładkę, poz. 15 przychodu)

Od członków, przy których siedzibie pomieszczona jest gwiazdka, wpłynęły wkładki przez Zarząd powiatowy Kólek rolniczych w Krakowie. Od wkładek tych pozostało do dyspozycyi Zarządu powiatowego 25% zebranej kwoty.

I. Instytucje i Stowarzyszenia		Kor.	II. Kółka rolnicze		Z przeniesienia	196	
			Siedziba		Powiat		
1	Czytelnia akademiicka	Lwów	8	15	1. Balice	Mościska	8
2	Drukarnia Udziałowa	"	20	16	2. Barwałd średni	Wadowice	12
3	Konwent O. O. Cystersów	Szezyrzyce	8	17	3. Bażanówka	Sanok	8
4	I. Krajowy Zakład światłodruków	Lwów	8	18	4. Biała ad Maków	Myślenice	4
5	Spółka handlowa	Sambor	8	19	5. Bielany ad Kęty	Biała	8
6	Wydział Rady powiat.	Kraków*)	40	20	6. Bieliny	Nisko	8
7	Towarzystwo gospod.-handlowe	Gorlice	8	21	7. Bienkówka	Myślenice	8
8	Towarzystwo handlowe	Dembica	20	22	8. Bieździedza	Jasło	8
9	Towarzystwo rolnicze okręgowe	Kraków*)	16	23	9. Buczowice	Biała	8
10	Towarzystwo politechniczne	Lwów	8	24	10. Bulowice	"	8
11	Związek handlowy Kólek rolniczych	Kraków*)	16	25	11. Budzów	Myślenice	8
12	Związek handlowy	Sokal	8	26	12. Busk	Kamionka str.	8
13	Związek handlowy Sokal, filia	Tartaków	8	27	13. Bystra	Myślenice	8
14	Związek Stowarzyszeń gospodar. i zarobk.	Lwów	20	28	14. Czaniec	Biała	8
				29	15. Czarna	Łańcut	6
				30	16. Chorostków	Husiatyn	8
				31	17. Chotowa	Pilzno	8
				32	18. Dąbie ad Dębica	Mielec	8
				33	19. Dobromil	Dobromil	8
				34	20. Dobrzechów	Rzeszów	8
				35	21. Dublany	Lwów	8
				36	22. Felsztyn	Stary Sambor	8
	Do przeniesienia	196			Do przeniesienia	370	

¹⁾ Protektorami Towarzystwa mianuje Walne Zgromadzenie osoby, które szczególne zasługi położą koło urzeczywistnienia celów Towarzystwa (§ 3. lit. d. statutu).

²⁾ Każda osoba wyznania chrześcijańskiego, która złoży jednorazowo 200 kor., staje się członkiem-założycielem (§ 3. lit. c. statutu).

³⁾ Członkiem wspierającym Towarzystwa staje się każda osoba wyznania chrześcijańskiego, która zostanie do Towarzystwa przez Zarząd powiatowy, względnie Zarząd główny przyjęta, z obowiązkiem płacenia na cele statutu określone przynajmniej 8 koron rocznie (§ 3. lit. c. statutu).

		Z przeniesienia	370			Z przeniesienia	812
37	23. Firlejówka	Złoczów	8	94	80. Radgoszcz	Dąbrowa	5
38	24. Fryszak	Jasło	8	95	81. Rajcza	Zywiec	8
39	25. Gdów	Wieliczka	4	96	82. Rodatycze	Gródek	8
40	26. Glińsko	Żółkiew	8	97	83. Rogoźno	Wawarów	8
41	27. Głębowice	Wadowice	4	98	84. Równne	Krosno	8
42	28. Głowaczowa	Pilzno	8	99	85. Rudawa	Chrzanów	8
43	29. Gniewczyzna	Łańcut	8	100	86. Rudki	Rudki	4
44	30. Góra-Ropezycka	Ropezyce	8	101	87. Ruda-Kochawina	Żydaczów	10
45	31. Gorzyce	Tarnobrzeg	8	102	88. Rybna	Kraków	8
46	32. Grabiny	Ropezyce	8	103	89. Rzesna polska	Lwów	4
47	33. Haczów	Brzozów	8	104	90. Rzochów	Mielec	8
48	34. Humniska	"	8	105	91. Sądowa Wisznia	Mościska	8
49	35. Jachówka	Myślenice	8	106	92. Schodnica	Drohobycz	50
50	36. Janowice	Tarnów	8	107	93. Sękowa	Gorlice	8
51	37. Jastrzębia	Grybów	4	108	94. Sokołów koło Rze- szowa	Kolbuszowa	8
52	38. Jodłówkatuchowska	Tarnów	8	109	95. Spytkowice	Myślenice	8
53	39. Iwoniec I.	Krosno	8	110	96. Stara wieś	Limanowa	8
54	40. " II	"	8	111	97. Stare sioło	Bóbrka	8
55	41. Kamienica	Limanowa	8	112	98. Suchodół	"	8
56	42. Kalemblina	Jasło	8	113	99. Sułkowice	Wadowice	10
57	43. Kalinów	Sambor	8	114	100. Strzyżów	Rzeszów	8
58	44. Klecza-górna	Wadowice	8	115	101. Świątyniki górne	Wieliczka	8
59	45. Kochawina	Żydaczów	8	116	102. Szafłary	Nowy Targ	4
60	46. Kolbuszowa	Kolbuszowa	8	117	103. Szczecin	Dąbrowa	8
61	47. Kołaczyce	Jasło	8	118	104. Szczyrzyc	Limanowa	8
62	48. Kopyczyńce	Husiatyn	8	119	105. Szywnałd	Tarnów	8
63	49. Krzeszowice	Chrzanów	8	120	106. Szymbark	Gorlice	16
64	50. Krzyszkowice	Myślenice	8	121	107. Targowiska	Krosno	8
65	51. Kulparków	Lwów	8	122	108. Tłuczani	Wadowice	8
66	52. Laszki związane	Rudki	8	123	109. Tłumacz	Tłumacz	8
67	53. Leżajsk	Łańcut	8	124	110. Trościaniec wielki	Brody	8
68	54. Luteza	Rzeszów	4	125	111. Trzebunia	Myślenice	8
69	55. Łączki	Jasło	8	126	112. Trześniów	Brzozów	8
70	56. Łęki	"	8	127	113. Wיעiń	Złoczów	8
71	57. Łęki ad Kęty	Biała	8	128	114. Wiśniowa	Jasło	8
72	58. Łosie	Gorlice	16	129	115. Wojaszówka	"	8
73	59. Łukowica	Limanowa	8	130	116. Wysoka	"	8
74	60. Marcyporeba	Wadowice	10	131	117. Zagórz ad Chrza- nów	Chrzanów	8
75	61. Mikulice	Łańcut	8	132	118. Zagórz ad Sanok	Sanok	8
76	62. Mikulińce	Tarnopol	8	133	119. Zakliczyn ad Sie- praw	Wieliczka	8
77	63. Nowe-miasto	Dobromil	8	134	120. Żegocina	Bochnia	8
78	64. Ocieka	Ropezyce	8	135	121. Żurawno	Żydaczów	16
79	65. Orzechowiec	Skalał	4				
80	66. Osiek	Biała	8				
81	67. Ozomla	Jaworów	8				
82	68. Petlikowce	Buczacz	8				
83	69. Pisarzowice	Biała	8				
84	70. Podegrodzie	Nowy Sącz	8				
85	71. Polna	Grybów	8				
86	72. Ponikiew	Wadowice	8				
87	73. Poronin	Nowy Targ	8				
88	74. Przewrotne	Rzeszów	4				
89	75. Prusy	Lwów	8				
90	76. Pruchnik	Jarosław	8				
91	77. Przytkowice	Wadowice	8				
92	78. Pstrągowa	Rzeszów	8				
93	79. Radziszów	Wieliczka	8				
		Do przeniesienia	812			Do przeniesienia	1235

III. Osoby prywatne

136	1. Abrahamowiczowa Antonina	Lwów	8
137	2. Adamski Telesfor	"	8
138	3. Badeni Kazimierz hr. Eks.	Busk	8
139	4. Balko Władysław dr.	Lwów	8
140	5. Bałaban Jakób, in- żynier	"	8

		Z przeniesienia	1235			Z przeniesienia	1651
141	6. Bernadzikowski Szymon, dr. med.	Brzesko *)	16	183	48. Laskowski Kazim.	Kraków *)	20
142	7. Bisanz Gustaw, prof. politechniki	Lwów	8	184	49. Lenkiewicz Zygm. ks. kan. dr.	Lwów	8
143	8. Bróźbar Wojciech	Gać	4	185	50. Lenartowicz Józef ksiądz	Lubeza	8
144	9. Brunicki Julian br.	Podhorce	8	186	51. Łoziński Edmund	Lwów	16
145	10. Bykowski Juliusz, prof. politechn.	Lwów	8	187	52. Majerski Stan. prof.	"	8
146	11. Bzowski Władysł.	Pantalowice	8	188	53. Maluche Max	Oleszyce	8
147	12. Caro Leopold dr.	Kraków *)	8	189	54. Małachowski Godz. dr.	Lwów	8
148	13. Chrzaszczewski Stanisław	Kraków *)	10	190	55. Mandybur Tymot.	"	8
149	14. Cieński Tadeusz	Drohiczówka	8	191	56. Margasz Wład. dr. adwokat	"	8
150	15. Ciesielski Teofil, dr. prof. uniwers.	Lwów	8	192	57. Maurizio Edward	Strzelce wielkie	8
151	16. Czartoryski Adam, książę	Sieniawa	20	193	58. Merunowicz Teofil	Lwów	4
152	17. Czartoryska Florentyna, księżna	Jabłonów **)	16	194	59. Miętus Maciej ks.	Lubzina	8
153	18. Czecz Herman, br.	Kozy	8	195	60. Miliewski Alfred	Kraków *)	16
154	19. Dadlez Wilhelm dr.	Kraków *)	24	196	61. Obertyński Kazim.	Stronibaby	8
155	20. Dobrowolski Władysław, książdz	Rybie nowe	8	197	62. Olender ks. kan.	Stryj	8
156	21. Dolański Henryk	Grębów	10	198	63. Olszewski Stan.	Kraków *)	8
157	22. Dolański Stanisław	Baranów	8	199	64. Oświecimski Józef, książdz	Borzęcin	8
158	23. Drużbacki Feliks dr.	Przemyśl	8	200	65. Paleczny Michał ks.	Rajeza	8
159	24. Duleba Władysł. dr.	Lwów	8	201	66. Passakas Feliks	Brześciejany	20
160	25. Dworski Aleks. dr.	Przemyśl (***)	24	202	67. Paszkowski Franciszek dr.	Kraków *)	24
161	26. Głabiński Stan. dr.	Lwów	8	203	68. Pawlewski Bronisł. prof. politechn.	Lwów **)	16
162	27. Głowiński Alfred	Lipica górna	8	204	69. Pawlikowski Jan dr.	"	8
163	28. Gniewosz Władysł.	Kąty	8	205	70. Piniński Miecz. hr.	Koszyłowiec	8
164	29. Goebel Karol	Lwów	8	206	71. Pelczar ks. biskup	Przemyśl **)	16
165	30. Gruszka ks. kan.	Muszyna	8	207	72. Pomorski Józef	Dublany	8
166	31. Gruszecki Stanisł. c. k. inspektor	Lwów	8	208	73. Potocki Andrzej hr.	Lwów	8
167	32. Grzimek Adolf	Lubeza **)	16	209	74. Potocki Antoni hr.	Olsza *)	16
168	33. Horodyński Zbign.	Zbydniów	8	210	75. Potulicki Franc. hr.	Krempna	8
169	34. Hupka Jan dr.	Niwiska	8	211	76. Rey Mik. hr. dr.	Przyborów **)	16
170	35. Jankowski Józef	Kraków (***)	16	212	77. Romer Gustaw dr.	Kraków (***)	16
171	36. Jelonek Wład. ks.	Czernichów	8	213	78. Rudkowski Jan	Lwów	8
172	37. Jordan Henr. dr.	Kraków (***)	16	214	79. Rudnicki Szcz. ks.	Golcowa	8
173	38. Isakowicz ks. arcyb.	Lwów	8	215	80. Sala Oktaw	Wysocko	8
174	39. Kaczyński Tomasz, ogrodnik	"	8	216	81. Sapięha Adam ks.	Lwów	10
175	40. Kędzior Andrzej, inżynier Wyzd. kraj.	"	8	217	82. Sawczyński Jan Henryk dr.	"	8
176	41. Kosiński Ign. c. k. notar.	Ulanów	8	218	83. Serwatowski Maciej	Rajtarowice	20
177	42. Krański Wine. dr.	Lwów	8	219	84. Skałkowski Tadeusz dr.	Lwów	8
178	43. Krzen Edmund	"	8	220	85. Schmidt Henryk	"	8
179	44. Krzeczunowicz Wal.	Jaryczów	8	221	86. Skirliński Jan	Kraków (***)	16
180	45. Kühner Leopold	Chrusno	4	222	87. Sołowij Tadeusz dr.	Lwów	8
181	46. Kudelka Tadeusz dr.	Kraków	8	223	88. Stadnicki Edw. hr.	Nawojowa	10
182	47. Kulezycki Roman dr.	Lwów	8	224	89. Stadnicki Stan. hr.	Krysowice **)	16
				225	90. Steczkowski Jan-Kanty dr.	Lwów	8
				226	91. Suchodolska Izyd.	"	8
		Do przeniesienia	1651			Do przeniesienia	2127

) Za rok 1900 i 1901; *) Za rok 1899, 1900 i 1901.

		Z przeniesienia	2127			Z przeniesienia	2267
227	92. Strzelecki Aleks.	Kukizów	10	242	107. Wiesiołowski Ad.	Lwów	20
228	93. Szankowski Maryan	Tłumacz	8	243	108. Wojnarowicz Edw.	Kraków *)	8
229	94. Szczepański Michał	Bolanowice	16	244	109. Wolniewicz Ant.	Olesza	8
230	95. Tarnawski Ap. dr.	Kossów	8	245	110. Wodziecki Ant. hr.	Kraków *)	20
231	96. Tarnowski Zdz. hr.	Dzików	8	246	111. Wójcik Franc.	Wyciąże	8
232	97. Terlecki Adam	Ożańsk	8	247	112. Vivien Jan	Lwów	8
233	98. Towarnicki Wład.	Lwów	10	248	113. Vogel Aleks. dr.		
234	99. Tomkowiec Stan.	Kraków *)	16		adwokat	"	8
235	100. Treter Henryk	Lwów	8	249	114. Zagórski Jan	Kraków *)	16
236	101. Tchórzniński Wład.	Nadyby	8	250	115. Zabłocki ks. kanon.		
237	102. Turnau Jerzy	Mikulice	8		infułat	Lwów	8
238	103. Tustanowski Wł.	Knihinicze	8	251	116. Zaleski Filip, eks.	"	10
239	104. Wang Julian	Lwów	8	252	117. Zbyszewski St. dr.	"	8
240	105. Waniek Aleks.	Zywiec	8	253	118. Zoll Fryderyk prof.		
241	106. Weigel Józef dr.	Lwów	8		uniwers.	Kraków	16
		Do przeniesienia	2267			Razem . .	2405 ¹⁾

D) Zarząd główny Towarzystwa.

I. Z wyboru :

Cielecki-Zaremba Artur, właściciel dóbr, poseł na Sejm krajowy.
 Dr. Duleba Bronisław, b. sekretarz Wydziału krajowy.
 Dr. Głabiński Stanisław, profesor Uniwersytetu we Lwowie.
 Gogolewski Stanisław, lustrator Rady powiatowej w Sokalu.
 Dr. Kuleczycki Roman, adwokat krajowy.
 Onyszkiewicz Zdzisław, właściciel dóbr.
 Pomorski-Mikułowski Józef, profesor Akademii roln. w Dublanach.
 Dr. hr. Rey Mikołaj, właściciel dóbr.

Smagała Antoni, gospodarz.
 Sowa Grzegorz, gospodarz.
 Sredniawski Andrzej.
 Dr. Steczkowski Jan Kanty, dyrektor galicyjskiej Kasy oszczędności.
 Stefanowski Stanisław, właściciel dóbr.
 Dr. Stefczyk Franciszek, dyrektor Biura patronatu Spółek oszczędności.
 Szankowski-Krzywda Maryan, aptekarz.
 Turnau-Dobrzyce Jerzy, właściciel dóbr.
 Ks. Wesoliński Adam.
 Wójcik Franciszek.

II. Delegaci władz i instytucji krajowych :

Ks. dr. Ślósarz Jan, delegat kapituły metropolit. obrz. łac.
 Ks. Biliński Emil, kanonik, delegat kapituły metropolit. obrz. gr.
 Ks. Dawidowicz Bohdan, kanonik, delegat kapituły metropol. obrz. orm.
 Ks. Jelonek Władysław, katecheta i profesor szkoły rolniczej w Czernichowie, delegat konsystorza książęco-biskupiego w Krakowie.
 Ks. dr. Kopyciński Adam, kanonik, delegat konsystorza biskupiego w Tarnowie.
 Ks. Koleński Antoni, dziekan, proboszcz w Rymanowie, delegat konsystorza biskupiego obrz. łac. w Przemyślu.
 Ks. Baczyński Aleksander, kanclerz kapituły lwowskiej, delegat konsystorza biskupiego obrz. gr. w Stanisławowie.
 Ks. Jarema Teodat, kanonik, delegat konsystorza biskup. obrz. gr. w Przemyślu.

Dr. Pilat Tadeusz, członek Wydziału kraj., delegat Wydziału krajowego.
 Dr. Sawczyński Jan Henryk, sekretarz Wydziału kraj., delegat Wydz. kraj.
 Baranowski Bolesław, insp. szk., deleg. ck. Radyszk. kraj.
 Ks. Głodziński Antoni, profesor semin. naucz., delegat e. k. Rady szkolnej kraj.
 Dr. Skalkowski Tadeusz, adw. kraj., poseł na Sejm kraj., delegat e. k. Tow. gospod. we Lwowie.
 Wiesiołowski Adolf, wł. dóbr, delegat e. k. Tow. gospod. we Lwowie.
 Konopka Stefan, właśc. dóbr, delegat e. k. Towarz. rolniczego w Krakowie.
 Hr. Tyszkiewicz Janusz, właśc. dóbr, delegat e. k. Towarz. rolniczego w Krakowie.
 Hr. Borkowski-Dunin Jerzy, del. Tow. Wzaj. Ubezpieczeń w Krakowie.
 Ulmer Narcyz, del. Związku Stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie.

¹⁾ Po obliczeniu 25°/₁₀₀ od wkładek, zebranych przez Zarząd pow. w Krakowie, w kwocie 88⁵⁰ K. pozostaje 2316⁵⁰ K. jak zamknięcia rachun. poz. 17. przych.

III. K o o p t o w a n i :

Potoczek Stanisław, poseł na Sejm krajowy.
Surówka Karol, e. k. inspektor podatkowy.

Towarnicki Władysław, kurator fundacyi im. ś. p.
Dr. Towarnickiego.
Żyszkiewicz Feliks, kierownik szkoły w Prusach.

E) Wydział wykonawczy Towarzystwa.

Cielecki-Zaremba Artur, prezes.
Ks. Biliński Emil, I. wiceprezes.
Dr. Głębiński Stanisław, II. wiceprezes.

Dr. Kulezycki Roman, sekretarz.
Ulmer Narcyz, skarbnik.

C z ł o n k o w i e :

Pomorski-Mikułowski Józef, z wyboru.
Dr. Steczkowski Jan Kanty, z wyboru.
Towarnicki Władysław, z wyboru.
Turnau-Dobczye Jerzy, z wyboru.
Dr. Pilat Tadeusz, jako delegat Wydziału krajowego.
Dr. Sawczyński Jan, jako delegat Wydziału krajow.
Dr. Skalkowski Tadeusz, jako delegat e. k. Towarzystwa gospodarczego we Lwowie.

Wiesiołowski Adolf, jako delegat e. k. Towarzystwa
- gospodarczego we Lwowie.
Konopka Stefan, jako delegat e. k. Towarzystwa
rolniczego w Krakowie.
Hr. Tyszkiewicz Janusz, jako delegat e. k. Towarzy-
stwa rolniczego w Krakowie.
Ks. Głodziński Antoni, kooptowany.

R e f e r e n c i :

Pomorski Józef, Turnau Jerzy, Wiesiołowski Adolf:
dla spraw gospodarskich.
Dr. Sawczyński Jan: dla spraw oświaty.
Dr. Steczkowski Jan: dla spraw organizacyjnych.
Dr. Głębiński Stanisław: dla spraw kredytowych
i asekuracyjnych.

Towarnicki Władysław: dla spraw handlowych.
Ulmer Narcyz: dla spraw finansowych.
Dr. Głębiński Stanisław, Pomorski Józef, Dr. Saw-
czyński Jan, Dr. Steczkowski Jan, Dr. Stefczyk
Franciszek wchodzą w skład komitetu redak-
cyjno-wydawniczego.

F) Urzędnicy biura przy Zarządzie głównym Towarzystwa.

(stan z dnia 1. kwietnia 1902)

Adamski Telesfor, kierownik.

Oddział rolniczy:

Popławski Teodor, inspektor rolniczy
Dulęba Kazimierz, " "
Poluszyński Eugeniusz, instruktor sadownictwa

Oddział handlowy:

Schmidt Henryk, lustrator handlowy
Malczewski Stefan, " "

Oddział manipulacyjny:

Dudrewicz Zygmunt
Swieżawska Marya
Palman Wanda

G) Redakcja Przewodnika ǫółtek rolniczych.

Adamski Telesfor, redaktor
Popławski Teodor, stały współpracownik dla działu rolniczego
Dulęba Kazimierz, " " " " "
Poluszyński Eug., " " " " sadownictwa
Hul Teodor, współpracownik dodatku ruskiego.

II) Skład grona nauczycielskiego przy prakt. kursach handl. w Czernichowie.

Goratoski Ignacy, kierownik kursów oraz nauczyciel przepisów prawnych, skarbowych i organizacyi handlowej.
Wojaczyński Zygmunt, nauczyciel towaroznawstwa i instruktor praktyki sklepowej.
Kwiatkowski Gustaw, nauczyciel rachunkowości, korespondencyi i kaligrafii.

Wykaz Zarządów powiatowych Kółek rolniczych

sprawozdanie z ich działalności, oraz wykaz delegatów Zarządu głównego w powiatach, pozostających dotychczas bez Zarządu powiatowego.

Jak to już we wstępnem słowie nadmieniliśmy, organizacja powiatowa Towarzystwa nie rozwinęła takiej działalności, jaka do uzupełnienia prac Zarządu głównego w kierunku rozbudzenia żywego ruchu po Kółkach rolniczych i do ich kontroli była potrzebna. Stąd też Zarząd główny, mimo że nie rozporządza dostatecznymi siłami do spełniania własnych zadań, nieraz był zmuszony do wykonywania tych funkcji, które wchodziły w zakres działania Zarządów powiatowych, względnie delegatów. Byłoby jednak niesprawiedliwością z naszej strony, gdybyśmy pośrednim organizacjom naszym przypisywali brak dobrej woli w spełnianiu zadań, gdyż wiadomo nam dobrze, że ostatnie dwa lata z powodu przypadających na nie wyborów do Rady państwa i Sejmu wytworzyły teren dla pracy ekonomicznej nadzwyczaj niepodatny i właśnie po powiatach najwięcej pracę utrudniały a nawet w niektórych uniemożliwiły. Mimo niepomyślnych jednak warunków o zastoju mówić nie można, gdyż odbył się po powiatach cały szereg zgromadzeń, jak to sprawozdania pomieszczone w „Przewodniku Kółek rolniczych“ wykazują, a ponadto w dwóch powiatach: Bochni i Tarnobrzegu urządzono wystawy Kółek rolniczych.

Wnosząc z coraz chętniej zwoływanych i coraz liczniej uczęszczanych zebrań powiatowych, jakie w początkach 1902 r. się odbyły, spodziewać się można, że r. 1902 rozpocznie nowy okres w działalności Zarządów powiatowych i że dobry przykład ruchliwszych organizacji pobudzi do życia te powiaty, gdzie działalność na razie prawie obumarła.

* * *

Poniżej podajemy w streszczeniu sprawozdania Zarządów powiatowych oraz wykaz powiatów, gdzie tylko delegaci Zarządu głównego fungują. Powiaty, skąd Zarządy nie nadesłały sprawozdania za r. 1901, opatrzone są gwiazdką.

* * *

Biała. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Józef Grygierzec jako prezes;
Jan Kubik jako zastępca;
Franciszek Kramarczyk jako sekretarz;
Jan Grzybowski jako skarbnik.

Zarząd powiatowy odbył w r. 1901 dwa zebrań i zwołał jedno zgromadzenie powiatowe celem wyboru delegatów na Ogólną Radę. Zarząd interweniował celem uregulowania stosunków w Kółkach rolniczych w Pisarzowicach i Dańkowicach.

Boćrka. Delegat Zarządu głównego: Rudolf Kesselring w Suchodole.

Bochnia. Skład Zarządu powiatowego pozostał ten sam, co w r. 1900; jest mianowicie:

Ks. Franciszek Ratowski, prezesem;

Dr. Klemens Rutowski, zastępca;

Władysław Siemiński, sekretarzem.

Dochody Zarządu powiatowego wraz z pozostałościami kasową z r. 1900 wynosiły 600·88 kor. — rozchody 108·19 kor. — pozostało zatem saldo na rok 1902 w kwocie 492·69 kor.

Zarząd powiatowy odbył w 1901 r. 6 posiedzeń: oprócz spraw bieżących i przygotowań do Zgromadzeń i Zjazdów powiatowych, zajmowano się sprawą założenia szkółki owocowej w Wiśniczu oraz założeniem Towarzystwa ogrodniczego w Bochni.

Zwołano 4 Zgromadzenia powiatowe, połączone z odczytami oraz 2 Zjazdy powiatowe, jeden w Bochni, drugi w Uściu solnem, gdzie urządzono równocześnie wystawę lokalną płodów rolniczo-ogrodowych. Szczegółowe sprawozdanie z Zebrania i wystawy pomieszczone w „Przewodniku“ r. 1901 str. 416.

Zarząd powiatowy przeprowadził lustrację w Kółkach rolniczych: 1) Królówka, 2) Żegocina, 3) Kurów, 4) Ujście solne, 5) Okulice, 6) Chełm, 7) Ostrów, a udzielił porady Kółkom rolniczym: 1) Połom, 2) Wola batorska, 3) Wrzypia, 4) Kobyłe i 5) Trzeiana.

Bohorodczany. Delegat Zarządu głównego: ks. Ksawery Gąsiorowski w Konkolnikach.

Borszczów. Delegat: vacat.

Brody. Delegat: vacat.

Brzozów. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. Szczęsny Rudnicki, proboszcz z Golcowy, jako prezes;

Stanisław Dydyński, właściciel dóbr, jako zastępca;

Bronisław Librewski, lustrator Rady pow., jako sekretarz;

Ks. Józef Borezyk, proboszcz z Humnisk, jako skarbnik.

Zarząd powiatowy odbył 3 posiedzenia — zarządzenie zgromadzeń powiatowych „z powodu częstych zebrań komitetów przedwyborczych“ było utrudnione.

Brzesko*) W skład Zarządu wchodzi:

Adam Jordan, jako prezes;

Dr. Szymon Bernadzikowski, jako sekretarz.

Brzeżany. Delegat Zarządu głównego: Kazimierz Traczewski w Hinowicach.

Buczacz. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Artur Zaremba-Cielecki jako prezes i skarbnik;

Kajetan Sołtan-Abgarowicz, zast. i sekretarz.

Zwołano 1 zgromadzenie powiatowe. Odbyło się ono przy udziale kilkuset osób w Monasterzyskach w dniu 10. maja 1901. Podczas zgromadzenia prezes mówił „O Krzyżakach i walkach Niemców ze Słowianami“ a p. Włodzimierz Grodzki, profesor Szkoły rolniczej krajowej z Jagielnicy miał wykład z dziedziny gospodarstwa rolnego, poczem nastąpił wybór delegatów na Radę ogólną i loterya fantowa.

Chrzanów. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. Józef Łobczowski, prezes;

Franciszek Urbańczyk, zastępca i skarbnik;

Władysław Dygulski, sekretarz.

Zarząd powiatowy odbył 4 posiedzenia w sprawie zakupna nasion, nawozów sztucznych i w sprawie czyteln. Zwołano 2 Zgromadzenia powiatowe. — Przeprowadzono lustracye w Kółkach rolniczych: 1) Babice, 2) Jankowice, 3) Kwaczała, 4) Chełmek, 5) Gorzów, 6) Rudawa i 7) Luszowice trzykrotnie, oprócz tego udzielono porady Kółkom rolniczym: 1) Mętków, 2) Paczółtowice i 3) Zagórz.

Cieszanów. Delegat: Ks. Władysław Sapięha w Oleszycach; zastępca ks. Ludwik Swadowski w Oleszycach.

Czortków. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Józef Radziechowski, prezes;

Ks. Jacek Majewski, zastępca;

Ks. Albert Nowiński, sekretarz;

Tadeusz Noël, skarbnik.

Przychody Zarządu powiatowego wynosiły 712-76 kor., rozchody 435-84 kor., pozostaje na 1902 r. saldo 276-92 kor. — Zarząd powiatowy odbył 2 posiedzenia, oprócz spraw bieżących traktowano sprawę subagencji Tow. wzajemnych ubezpieczeń w Burakówce i sprawę stałego lustratora powiatowego Kółek razem z powiatem buczackim. Zwołano jedno Zgromadzenie powiatowe. Zarząd powiatowy utrzymuje szpichlerz powiatowy Kółek. Rozpożyczono z niego w r. 1901: 1900 kg. jęczmienia, 1150 kg. owsa i 450 kg. wyki.

Dąbrowa. Delegat Zarządu głównego: dr. Józef Datka, adwokat.

Dobromil. Delegat: Dr. Ludwik Cwiklicer z Dobromila.

Dolina Delegat Zarządu głównego: ks. kan. Hipolit Zaremba w Dolinie.

Drohobycz. Delegat vacat.

Gorlice. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. Antoni Walawender, prezes;

Henryk Groblewski, zastępca;

Jan Klimkowicz, sekretarz.

Zarząd powiatowy odbył 2 posiedzenia. Zwołano 2 Zgromadzenia powiatowe, pierwsze w Szalowej, drugie w Sękowej. Na pierwszym miał ks. Walawender wykład o higienie, ks. Markowicz o sadownictwie a ks. Tenczar o nawozach szlucznych. Na drugim Zebraniu mówił ks. Walawender o hodowli i użytkowaniu jarzyn, ks. Markowicz o sadownictwie, p. Henryk Groblewski o obowiązkach Kółek a p. Niemiec o pszczelnictwie.

W zebraniu ostatniem wziął udział prezes Towarzystwa p. Cielecki. Szczegółowe sprawozdanie pomieszczone w „Przewodniku“ 1901 r. str. 482. — Lustracyę przeprowadzono jedną w Kółku rolniczem Łosie.

Gródek. Delegat Zarządu głównego: vacat.

Grybów. Zarząd powiatowy rozwiązał się a delegat dotąd nie mianowany.

Horodenka. Delegat: vacat.

Husiatyn. Delegat Zarządu głównego: ks. Kazimierz Głowiński w Chorostkowie.

Jarosław. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. Jerzy Czartoryski, prezes;

Dr. Maryan Lisowiecki, zastępca;

Józef Dąbrowski, sekretarz;

Adam Terlecki, skarbnik.

Zarząd powiatowy odbył 3 posiedzenia. Z powodu częstych zebrań przedwyborczych i wieców zgromadzeń powiatowych Kółek nie zwoływano. — Z pomocą mężów zaufania przeprowadzano lustracye Kółek.

Jasło. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Władysław Rieger, prezes;

Ks. Władysław Sarna, zastępca;

Kazimierz Piliński, sekretarz.

Przychody Zarządu powiatowego wynosiły 310-04 kor., rozchody 210-34 kor., saldo na r. 1902 wynosi 99-70 kor.

Zarząd powiatowy odbył trzy posiedzenia, na których załatwiano bieżące sprawy i układano programy dla Zjazdów powiatowych.

Zwołano cztery Zgromadzenia powiatowe do Jasła.

Na pierwszym z nich omawiano sprawę urzędzenia wędrownego kursu handlowego dla sklepikarzy i załatwiono sprawy administracyjne. Na drugim odbyły się wykłady „o zniesieniu pańszczyzny“ i „o kainicie“. Na trzecim wygłosił p. Cwiok odczyt „o sadownictwie“. Na czwartym po odczytanie ks. Sarny „o królu Batorym“ nastąpiły sprawozdania o polach doświadczalnych, o próbach z nawozami na łąkach i o sprowadzonych nowych odmianach nasion.

Członek Zarządu ks. Władysław Sarna odbył lustracyę Kółek rolniczych w Łekach i w Łąkach. Członek Zarządu p. Jan Cwiok odbył lustracyę Kółek we Wiśniowej, Koźuchowie, Markuszowej, Kalembinie, Niewodnej, Cieszynie. Członek Zarządu p. Piliński odbył lustracyę w Czeluśnicy, Sądkowej,

Potakówce. Członek Zarządu p. Drewniak odbył lustracye w Dembowcu, Zarzeczcu, Woli Dembowieckiej i Wrocance. Członek Zarządu ks. Adam Wesoliński odbył lustracye w Kołaczycach i w Biezdziezdy.

Nasion zakupiono dla Kółek rolniczych za 1552·83 kor. a rozprzedano je za 1445·18, niedobór w kwocie 107·65 kor. pokryto z funduszków Zarządu powiatowego.

Zarządzono między Kółkami składki na ofiary we Wrześni i zebrano 42·16 kor.

Jaworów. Delegat Zarządu głównego: Franciszek hr. Colonna-Czosnowski z Ożomli.

Kałuż. Delegat Zarządu głównego: ks. Marcin Prugar w Podmichalu.

Kamionka. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. Kazimierz Aktyl, prezes;
Kazimierz Bartmański, zastępca;
Władysław Heilmann, sekretarz;

Zarząd powiatowy odbył 2 posiedzenia — zajmował się na nich głównie sprawą zaprowadzenia nauki koszykarstwa w Milatynie uowym. Zgromadzeń powiatowych nie zwoływano.

Kolbuszowa. Zarząd powiatowy nie istnieje obecnie po złożeniu urzędu prezesa przez Dra Jana Hupkę.

W roku 1901 nie odbyło się ani posiedzenie Zarządu ani Zgromadzenie powiatowe.

Kołomyja. Delegat Zarządu głównego: Mieczysław Jasiński, właściciel dóbr i sekretarz Rady powiatowej.

Kossów. Delegat Zarządu głównego: ks. Jakób Moszoro z Kut.

Kraków. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Jan Skirliński, prezes;
Edward Wojnarowski, zastępca;
Dr. Sebastian Stafiej, sekretarz.

Krosno. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Dr. Stanisław Starowiejski, jako prezes;
Michał Mięgowicz, jako zastępca;
Konstanty Holzer, jako sekretarz,

Odbyły się 4 posiedzenia Zarządu powiatowego, na których omawiano sprawę założenia hurtownego składu towarów w Krośnie. Zwołano 3 Zgromadzenia powiatowe.

Udzielono porady Kółkom rolniczym w Myscewej, Sulistrowej, Kobyłanach i w Miejsu piastowem.

Limanowa.*) Zarząd powiatowy nie zreorganizował się na podstawie nowego statutu.

Lisko. Delegat Zarządu głównego: Eugeniusz Beneszek, em. c. k. starosta w Lisku.

Lwów. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Adolf Wiesiołowski, prezes;
Zs. Dr. Kazimierz Łoga, zastępca;
Zygmunt Dudrewicz, sekretarz.

Odbyło się jedno posiedzenie Zarządu powiatowego, na którym załatwiono bieżące sprawy. Zwo-

łano jedno Zgromadzenie powiatowe celem wyboru delegatów.

Łańcut. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Bolesław Zardecki, jako prezes;
ks. kan. Antoni Tyczyński, jako zastępca;
Jan Kolek, jako sekretarz.

Przychody Zarządu powiatowego wynosiły 2044·59 kor., rozchody 2044·46 kor.

Zarząd powiatowy odbył 4 posiedzenia: załatwiono na nich różne sprawy administracyjne.

Odbyły się dwa Zgromadzenia powiatowe, omawiano na nich zakładanie sztucznych łąk, zakładanie sadów i Spółki oszczędności i pożyczek.

Kółkom rolniczym w Przedmieściu, Brzozie Królewskiej, Rakszawie i Czarnej udzielono porady i pomocy.

Mielec. Zarząd powiatowy, w skład którego wchodzi:

Gustaw Szaszkievicz, jako prezes;
Stanisław Lis, jako zastępca;
Jan Rządzki, jako sekretarz;

wybrany w r. 1901, ustąpił z początkiem 1902 r.

Mościska. Delegat Zarządu głównego: ks. Adam Dudziński, proboszcz w Radochońcach.

Myślenice.*) W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Stefan Konopka, prezes;
Ks. Wojciech Kowalski, zastępca;
Andrzej Średniawski, sekretarz.

Nadwórna. Delegat Zarządu głównego: ks. Gabryel Stupnicki w Ottynii.

Nisko. Delegat: vacat.

Nowy Sącz.*) Zarząd powiatowy nie zorganizował się na podstawie nowego statutu.

Nowy Targ. Delegat Zarządu głównego: Dr. Kazimierz Nowotny, adwokat krajowy w Nowym Targu.

Pilzno. Delegat Zarządu głównego: Dr. Mikołaj hr. Rey.

Odbyło się Zgromadzenie powiatowe, na którym wskazano Kółkom rolniczym obowiązki ścisłego zastosowania się do statutu i instrukcyi. W Kółkach rolniczych: Głowaczowa, Chotowa i Grabinu zorganizowano wspólną sprzedaż zboża (szczegóły w „Przewodniku“ r. 1902, nr. 6. str. 134). Kółko rolnicze Wiewiórka prowadzi handel nawozami sztucznymi, Chotowa koniezem, Głowaczowa kainitem.

Podhajce. Delegat Zarządu głównego: vacat.

Przemyśl. Delegat Zarządu głównego: Dr. Feliks Drużbacki z Prądkowic.

Przemyślany.*) W skład zarządu powiatowego wchodzi:

Aleksander Wybranowski, prezes;
Dr. Stanisław Hyżycki, zastępca;
Szczepan Franko, sekretarz.

Rawa-ruska. Delegat Zarządu głównego: Antoni Skibniewski, właśc. dóbr z Ulicka.

Rohatyn. *) W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Maurycy hr. Mycielski, prezes;
Apolinary Jamrógiewicz, sekretarz.

Ropczyce. Delegat Zarządu głównego: Bronisław Czeruy-Schwarzenberg.

Rudki. Zarząd powiatowy nie funguje.

Rzeszów. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. kan. Jan Broda, prezes;
Aleksander Dąbski, zastępca;
Zdzisław Krzywka, sekretarz.

Dochody wynosiły 452·30 kor., rozehody 205·11 kor., pozostałość kasowa na r. 1902 — 247·19 kor.

Zarząd powiatowy odbył 3 posiedzenia. Zwołano 3 Zgromadzenia powiatowe, na których omawiano uprawę różnych roślin pastewnych, nawożenie łąk, kulturę łożyny koszykarskiej oraz sprawę zakładania kas systemu Raiffeisena. Przeprowadzono 2 lustracje Kółek: 1) w Nowej wsi czudeckiej i 2) w Świleczy.

Sambor. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Stefan hr. Komorowski, prezes;
ks. Władysław Makowiec, zastępca prezesa;
Stanisław Stefanowski, sekretarz;
Ks. Wojciech Biela, skarbnik.

Przychody Zarządu powiatowego wynosiły 252 kor.

Posiedzenia Zarządu pow. odbyły się 4 w dn. 28. lutego, 30 maja, 7. grudnia i 28. grudnia 1901. Na posiedzeniach tych załatwiał Zarząd powiatowy sprawy dotyczące lustracji handlowych i wizytacji Kółek roln. tudzież sprawy bieżące i prelekyjne.

Zwyczajne Zgromadzenie powiatowe odbyło się w dniu 28. lutego 1901, zaś nadzwyczajne celem przeprowadzenia wyboru delegatów na Ogólną Radę w dniu 30. maja 1901.

Zawiązana przez Zarząd powiatowy Spółka handlowa w Samborze jako stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną (do podwójnej kwoty udziału) poręką — objęła z dniem 1-go sierpnia 1901. administrację Zarządu sprzedaży nawozów sztucznych, nasion i narzędzi rolniczych.

Powierzone Zarządowi powiatowemu przez Wysocki Wydział krajowy — krajowe zastępstwo sprzedaży soli dla bydła i kainitu prowadzone było w r. 1901 przez administratora p. Stanisława Stefanowskiego i zarządę składów p. Michała Petrynę z całą starannością.

Lustracje sklepów Kółek rolniczych przeprowadzał Zarząd pow. w r. 1901, bądź to z własnej inicjatywy, bądź też na żądanie Zarządów Kółek roln. przez delegatów swych w następujących miejscowościach:

- a) Delegat p. Fabian Krzysztof: w Biskowicach, w Nadybach dwukrotnie, w Brześcijanach;
- b) Delegat p. Karol Pawlewicz: w Samborze na Dolnej;
- c) Delegat p. Stanisław Stefanowski: w Stupnicy, w Brześcijanach, w Samborze na Dolnej, w Uhercach, w Radłowicach, w Stupnicy, w Bisko-

wicach, w Uhercach, w Wojutyczach, w Strzałkowicach, w Radłowicach.

Razem przeto przeprowadzono lustracje w 16 sklepach Kółek roln. z rezultatem mniej lub więcej zadowalniającym, przyczem nadmienia się, że usterki i niewłaściwości wytknięte Zarządowi sklepów i podniesione w sprawozdaniach przez pp. delegatów przez Zarząd Kółek pousuwane zostały.

Delegaci Zarządu powiatowego uczestniczyli ponadto w ogólnych zebraniach rocznych Kółek rolniczych w 12 miejscowościach i to zawsze wskutek życzeń objawionych przez Zarządy Kółek.

Za pośrednictwem Spółki handlowej przyczynił się Zarząd pow. do założenia sklepu Kółka rolniczego w Stupnicy. Spółka handlowa udzieliła Zarządowi Kółka tego towarów na kredyt w wysokości 700 kor.

Oprócz tego udzielał Zarząd pow. pomocy czynnej i prawnej wszystkim Kółkom, które się do niego z zyczeniami zwracały a w szczególności przyczynił się do zawiązania Kółka rolniczego w Brzegach.

W porozumieniu się z Radą Oddziału c. k. gal. Tow. gospodarskiego w Samborze i wskutek uchwały powziętej na Zgromadzeniu powiatowem przystępuje Zarząd powiatowy do założenia szkółki drzew owocowych w Samborze, tem bardziej, że kultura drzew owocowych w całym powiecie samborskim w wielkiem znajduje się zaniedbaniu.

Sanok. Delegat Zarządu głównego: Jan hr. Potocki z Rymanowa.

Skalat. Delegat Zarządu głównego: ks. Aleksander Panek z Hałuszczyniec.

Śniatyn. Delegat: vacat.

Sokal. *) W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Stanisław hr. Zyberg-Plater, prezes;
Ks. Michał br. Lewartowski, zastępca;
Stanisław Gogolewski, sekretarz.

Stanisławów. Delegat Zarządu głównego: Stanisław Odrowąż Pieniążek z Meduchy.

Stary-Sambor. Delegat: vacat.

Stryj. Delegat Zarządu głównego: Julian hr. Brunicki z Podhorzec.

Tarnobrzeg. *) W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Zbigniew Horodyński, prezes;
Dr. Antoni Surowiecki, zastępca;
Władysław Czeppe, sekretarz.

Staraniem Zarządu powiatowego odbyła się w Zaleszanach wystawa powiatowa Kółek rolniczych, o której szczegółowe sprawozdanie mieści się w „Przewodniku“ r. 1901, str. 463.

Tarnopol. Delegat: vacat.

Tarnów. W skład Zarządu powiatowego wchodzi:

Ks. kan. dr. Jan Bernacki, prezes;
Leopold Dietl, zastępca;
Narcyz Sikorski, sekretarz.

Przychody Zarządu powiatowego w 1901 r. wynosiły 466·05 kor., rozehody 39·10 kor., pozostaje na rok 1902 saldo 426·95 kor.

Zarząd powiatowy odbył 5 posiedzeń, na których zajmowano się sprawami Kółek rolniczych, Kas Raiffeisena, asekuracji, reformą ustawy o zarządach.

Zwołano jedno Zgromadzenie powiatowe, na którym temat obrad stanowiły: 1) sprawa uwolnienia od podatków nowych domów, 2) opłaty konsumcyjne, 3) handel trzodą, 4) przymusowe stowarzyszenia rolników, 5) włości rentowe.

Przeprowadzono lustrację Kółka w Żukowicach nowych.

Tłumacz. Delegat Zarządu głównego: Stanisław Oroszeny-Bohdanowicz z Petryłowa.

Staraniem p. Delegata zawiązał się w r. 1902 Zarząd powiatowy.

Trembowla. W skład Zarządu powiatowego, wchodzi:

Ks. Stanisław Korzeniowski, prezes;

Bogusław Cieński, zastępca;

Franciszek Szczepan, sekretarz;

Jarosław Paszkowski, skarbnik.

Zwołano jedno Zgromadzenie powiatowe. Zlustrowano Kółka w Mogilnicy, Boryczówce i Plebanówce.

Turka. Delegat: vacat.

Wadowice. Delegat Zarządu głównego: Dr. Jan Iwański, adwokat krajowy w Wadowicach.

Wieliczka. Zarząd powiatowy na razie nie istnieje. Nadzór nad Kółkami rolniczymi powiatu wykonuje p. Jan Kanty Tataro jako lustrator powiatowy Kółek. O stanie tamtejszych Kółek rolniczych podajemy, co następuje:

Z wyjątkiem jednego wszystkie zresztą Kółka w powiecie wielickim zostały zawiązane w ten sposób, że równocześnie z zawiązaniem Kółka otwierano sklep pod firmą Kółka. Było to nieszczęściem dla Kółek, bo zaledwie w pięciu Kółkach zdołano znaleźć ludzi, którzy sklep na rachunek Kółka należycie prowadzili i prowadzą.

Wszystkie inne sklepy przeszły po różnych i smutnych doświadczeniach albo w prywatną własność albo też zostały wydzierżawione. W kilku Kółkach było tak, że założyciel Kółka i sklepu, otworzywszy sklep pod firmą Kółka, prowadził sklep na własną korzyść, nie troszcząc się bynajmniej o rozwój Kółka. W roku ubiegłym dzięki lustracji Kółek przeprowadzonej w tym powiecie i wykładom o zadaniach i celach Kółka sprawa została tak uregulowaną, że za używanie firmy Kółka, sklepikarz płaci Kółku czynsz roczny, z góry umówiony. Ta właśnie okoliczność, że teraz wprawdzie Kółka mają ze sklepu

niewielki, jednak stały i pewny czynsz miesięczny, sprawia, że Kółko zyskuje coraz więcej członków, którzy myśl swoją zwracają ku właściwym celom Kółka, to jest: zaczynają pracować nad podniesieniem swoich gospodarstw.

Gdy przed rokiem do wyjątków należało, aby członkowie uchwaloną wkładkę roczną do kasy Kółka płacili, dziś w większej ilości Kółek wkładki wpływają całkiem regularnie. Za uzyskane z wkładek pieniądze prenumerują Kółka gazetki, które czytają na zebraniach dość często zarządzanych. Na zebraniach bywa omawiana sprawa dotycząca się lepszej uprawy roli, użycia nawozów sztucznych i podniesienia sadownictwa, któremu w wielu gminach powiatu wielickiego z zamiłowaniem się oddają.

To wszystko sprawia, że w tych gminach, gdzie są Kółka rolnicze, uprawa roli w szersze zagony i składy wchodzi w użycie, że członkowie Kółek używają nawozów sztucznych i nie biorą ich od niepewnych firm, że uprawiają łubin, że sięją mieszanki na zielony nawóz, słowem zaczyna się zwrot ku lepszemu. Jako najlepszy dowód obudzenia się ludzi i pojmowania, że dotychczasowy sposób gospodarowania w domu i na roli samym członkom Kółek zaczyna się nie podobać, jest fakt, że na zapowiedziany przyjazd kontrolora Kółek przychodzi na zebranie coraz więcej mieszkańców gminy i że na tych zebraniach podczas wykładu lustratora dość często odzywają się głosy: „słusznie pan lustrator mówi — głupio robimy“.

Jako bardzo dodatnią działalność Kółek rolniczych, warto tu podnieść założenie Spółek pożyczkowych i oszczędności w Gdowie, Bieżanowie, Wróblowicach, Gruszowie, Mogilanach i Radziszowie. Założenie Spółki w Podstolicach i Biskupicach jest w toku.

Zaleszczyki. Delegat Zarządu głównego: Dr. Adam Głazewski, wł. dr. z Chmielowej.

Zbaraż. Delegat Zarządu głównego: Dr. Tadeusz Niementowski w Zbarażu.

Złoczów. W początkach 1902 r. przeprowadzono wybory do Zarządu powiatowego.

Żółkiew. Delegat: vacat.

Żydaczów. Delegat Zarządu głównego: Ks. Jan Trzopiński, proboszcz w Kochawinie.

Żywiec.* W skład Zarządu powiatow. wchodzi: Ks. Michał Paleczny, prezes, (złożył godność); Ks. Józef Waligóra, zastępca; Karol Ringer, sekretarz.

Sprawozdanie z działalności „Kółek rolniczych“.

Sprawozdanie z działalności Kółek rolniczych podajemy tak samo, jak w dwóch ubiegłych latach. w cyfrowych zestawieniach, gdyż w ten sposób wiadomości nadesłane przez Zarządy Kółek dadzą się najlepiej użytkować. Swoją drogą suchy ten szereg cyfr, chociaż dogodny dla porównań, nie daje dokładnego obrazu życia, rozwijającego się w stowarzyszeniu, ani nie pozwala ocenić, czy Kółko rolnicze naprzód postąpiło, czy też upada. Drugą niedogodność cyfrowych zestawień tworzy okoliczność, że ograniczyć je trzeba do kilkunastu najważniejszych punktów, tymczasem prawie przy każdym Kółku rolniczym byłoby niejedno do wspomnienia, co w zestawienie dla braku miejsca nie weszło, albo w liczby ująć się nie da, mimo że tworzy dla Kółka rys charakterystyczny. Nie mogąc jednak dla braku czasu, miejsca i sił podawać po za datami statystycznymi szczegółowych opisów działalności Kółek rolniczych, staramy się uzupełnić sprawozdanie „wiadomościami z Kółek rolniczych“, które ogłaszamy w „Przewodniku“. Kto chce głębiej wniknąć w życie Kółek rolniczych, kto chce poznać bliżej teren ich działania i trudności, z jakimi mają do walczenia, kto chce ocenić ich pracę i zasługi na polu rolnictwa i handlu, ten znajdzie w tych wiadomościach obfity materiał uzupełniający i dostateczny komentarz do cyfr sprawozdania. Szczegóły takie, które zasługują na wzmiankę a dały się ująć w krótkie słowa, pomieściliśmy w uwagach do zestawień.

W zestawieniach o działalności Kółek rolniczych uwzględniono tylko te Kółka, które nadesłały sprawozdanie roczne, spełniając tem samym obowiązek przepisany statutem. Wobec 723 Kółek rolniczych, które dopełniły powinności w r. 1900 możemy w obecnym sprawozdaniu wystąpić z obrazem działalności 898 Kółek rolniczych; przyrost zatem w stosunku do ubiegłego roku wynosi 24%. Do przedłożenia sprawozdania było ogółem zobowiązanych 1219 Kółek rolniczych; wykonało zatem powinność 65%, wobec 59·5% w r. 1900 a 42% w r. 1899.

Procentowy ten udział uważać należy wśród naszych stosunków za bardzo pomyslny objaw. Dla porównania przytoczymy, że Towarzystwo oświaty ludowej we Lwowie na 328 czytelników otrzymało sprawozdanie zaledwie od 84 kierowników a więc od 25%; Towarzystwo oświaty ludowej w Krakowie nie podaje dat z zachodniej części kraju, we wschodniej jednak na 88 czytelników było 27 nieczynnych, z 61 czynnych zaś otrzymano tylko 40 sprawozdań a uwzględnić trzeba, że w 20 są kierownikami księży, w 38 nauczyciele, w 1 właściciel dóbr a tylko w jednej włościanie (XVII. sprawozdanie Zarządu głównego Krakowskiego Tow. oświaty ludowej — rok 1901 — str. 8.). W Zarządach Kółek rolniczych zaś właściciele dóbr, duchowieństwo i nauczycielstwo, jak poniżej podane daty wykazują, znacznie mniejszy mają procentowy udział. W Kółkach rolniczych wielkopolskich na 230 istniejących Kółek nie złożyło sprawozdania 34 czyli 14%, lecz tam wyjątek stanowi Kółko, gdzieby nie był przewodniczącym proboszcz, właściciel lub administrator majątku. U nas stosunki w Zarządach Kółek tak się przedstawiają: spełniają obowiązki

A. przewodniczącego:

duchowni	w 24 Kółkach	czyli 27·4%
właściciele dóbr	w 66 „	„ 7·4 „
nauczyciele	w 34 „	„ 3·7 „
włościanie	w 482 „	„ 53·7 „
osoby innych zawodów	w 65 „	„ 7·3 „
vacat	w 5 „	„ 0·5 „
Razem	w 898	„ 100%

B. zastępcy przewodniczącego:

duchowni	w 38 Kółkach	czyli 4·3%
właściciele dóbr	w 11 „	„ 1·3 „
nauczyciele	w 25 „	„ 2·7 „
włościanie	w 711 „	„ 79·2 „
osoby innych zawodów	w 77 „	„ 8·5 „
vacat	w 36 „	„ 4·0 „
Razem	w 898	„ 100%

C. sekretarzy:

duchowni	w 21 Kółkach	czyli 2·4%
właściciele dóbr	w 0 „	„ 0·0 „
nauczyciele	w 187 „	„ 20·8 „
włościanie	w 563 „	„ 62·7 „
osoby innych zawodów	w 91 „	„ 10·1 „
vacat	w 36 „	„ 4·0 „
Razem	w 898	„ 100%

Mimo, że włościaństwo tak stosunkowo mało korzysta po Kółkach rolniczych z pomocy inteligentniejszych osób, mimo że wśród członków Kółek znajduje się przynajmniej 25 procent analfabetów, to jednak stowarzyszenia nasze objawiają szczerą chęć spełniania zadań wskazanych im statutem a zarazem tworzą podstawę, na której najłatwiej można oprzeć doskonalsze twory asocjacyjnej działalności. Przy Kółkach rolniczych powstały pierwsze Spółki systemu Raiffeisena a i obecnie zachęta Zarządu głównego do ich zakładania, szezona za pomocą „Przewodnika“ i przez urzędników biura przy sposobności lustracji, przyczynia się nie mało do powstawania nowych Spółek oszczędności i pożyczek, w których zwykle osoby, do zbiorowej pracy po Kółkach wyszkolone, kierujące obejmują czynności. Tak samo pierwsze w kraju spółkowe mleczarnie i spółki drenarskie oparły się o Kółka rolnicze i z nich wzięły początek.

Dążąc do poprawienia rasy bydła i nierogacizny i pragnąc pomoc w tym kierunku uzyskać, Kółka rolnicze jako zbiorowe ciała zapisują się na członków Towarzystwa gospodarskiego, względnie rolniczego. Wśród Kółek rolniczych należących do c. k. Towarzystwa rolniczego wylicza sprawozdanie tegoż Towarzystwa za r. 1901 następujące Kółka rolnicze: 1) Kozy; 2) Brzeszcze; 3) Brzeźnica; 4) Cerekiew; 5) Królewska; 6) Siedlce; 7) Targowisko; 8) Ujście solne; 9) Jasło; 10) Krzeszowice; 11) Lubeza; 12) Łąki górne; 13) Pilzno; 14) Wiewiórka; 15) Brzostek; 16) Głowaczowa; 17) Gwoźnica górna; 18) Przewrotne; 19) Sokółów; 20) Janowice; 21) Szynwałd; 22) Lisiągóra; 23) Tłuczań; 24) Zembrzyce — według sprawozdań zaś nam nadesłanych zapisały się już na członków albo mają zamiar to uczynić jeszcze następujące: 25) Monowice; 26) Dwory; 27) Bestwina; 28) Wiśnicz stary; 29) Żegocina; 30) Jadowniki; 31) Szufnarowa; 32) Branice; 33) Zabierzów; 34) Nowa wieś szlachecka; 35) Szczyrzyc; 36) Dąbie; 37) Nawojowa; 38) Podegrodzie; 39) Poronin; 40) Skrzypne; 41) Szaflary; 42) Podolsze; 43) Woźniki; 44) Radziszów.

W sprawozdaniu Towarzystwa gospodarskiego nie są wymienione Kółka będące jego członkami, według naszych wiadomości należą jednak do niego następujące: 1) Suchodół; 2) Dobropole; 3) Słobódka dolna; 4) Słobódka; 5) Sosolówka; 6) Szówsko; 7) Wiązownica; 8) Dublany; 9) Kulparków; 10) Prusy; 11) Dębina; 12) Grodzisko dolne; 13) Strzelczyńska; 14) Medyka; 15) Alfredówka; 16) Dobrzanica; 17) Pohorylce; 18) Turkocin; 19) Powodowa; 20) Wojutyce; 21) Falejówka; 22) Głębokie; 23) Mokre; 24) Rymanów; 25) Uhełna; 26) Łoszniów; 27) Olesko; 28) Kornelówka; 29) Ruda Kochawieńska.

Do Towarzystwa chowu drobiu w Jarosławiu zapisały się następujące Kółka rolnicze: 1) Bielany; 2) Okulice; 3) Mętków; 4) Ostrów; 5) Szówsko; 6) Wiązownica; 7) Busk; 8) Lipniki; 9) Łąka; 10) Wojutyce; 11) Buków.

Do Kółek rolniczych opłacających wkładkę członka Towarzystwa oświaty ludowej w Krakowie należą: 1) Bobrek; 2) Cergowa; 3) Czaniec; 4) Kołaczyce; 5) Lubatowa; 6) Mrowla; 7) Porąbka; 8) Rudawa; 9) Rybna; 10) Sieklówka górna; 11) Zarzeze.

Do Związku handlowego Kółek rolniczych w Krakowie należą 72 Kółka rolnicze z kwotą udziałów 5040 K, do byłego Związku dla Kółek rolniczych we Lwowie (obecnej filii Związku w Krakowie) należało 19 Kółek rolniczych, prócz tego mamy Kółka, które przystąpiły z udziałami do Spółek handlowych w Samborze i Dembicy, do Związku handlowego w Sokalu, do Towarzystwa handlowego w Tarnobrzegu.

Widoczne z tego, że Kółka rolnicze nie izolują się ani zasklepiają w ciasnym zakresie działania, lecz śledzą każdy ruch pożyteczny i wedle możliwości finansowej i stopnia rozwoju starają się współdziałać w każdym kierunku, zmierzającym do podniesienia dobrobytu krajowego.

Po gminach z Kółek rolniczych wychodzi inicjatywa do rozbudzenia przemysłu domowego, do ochotniczych straży pożarnych, do lepszego wyzyskania wspólnych pastwisk, do wspólnego zakupu gruntów i lasów, do dzierżaw myt i propinacji, do podejmowania dostaw. Niejeden dom gminny, niejeden budynek szkolny zawdzięcza swe powstanie myśłom rzuconym na zebraniach Kółka rolniczego.

Nie skąpią też zamożniejsze Kółka rolnicze ofiar na cele dobra publicznego. Kościoły i cerkwie zawdzięczają im niejedną ozdobę. Tu z daru Kółka rolniczego powstaje nowy ołtarz, tam obraz, statua lub chorągiew, zakupione z funduszków Kółka, upiększają dom Boży, ówdzie zamiast konkurencji dochody sklepu Kółka odnawiają kościół czy cerkiew. Na cele te, jak to szczegółowe wykazy świadczą, złożyły Kółka rolnicze w ciągu jednego roku 23.957 kor. a o 8.357 kor. więcej, niż w poprzednim roku. Tak samo wzrosły znacznie w porównaniu z datami zeszłorocznego sprawozdania ofiary Kółek na stypendya dla uczniów, na nagrody szkolne, na szpitale, na zakupno przyborów dla straży ogniowych i t. p., gdyż złożono na ten cel w 1901 r. 9.779 kor. wobec 4.793 kor. ubiegłego roku. Ogólna suma datków Kółek rolniczych wynosi poważną kwotę 33.736 kor. w ciągu jednego roku.

Table with 18 columns: Leźba porządkowa, Powiat i siedziba Kółka rolniczego, Liczebność członków, Liczebność zarobni, Wartość własnych budynków, Czystel. Kółka roln. liczy:, Czasopisma:, Kółko rolnicze sprowadziło w r. 1907 (Nasion, Naszonów, sztucznych, Maszyn rolniczych, drzew owoc.), Drenowano na morgach (szpichlerz, mlec. spółkowa, piekarnie, dzierzawę myta, ochot. straz pożarna, sikałki), Kółko rolnicze posiad. (szpichlerz, mlec. spółkowa, piekarnie, dzierzawę myta, ochot. straz pożarna, sikałki), Kasa pożyczk. pod gwarancją właściciela, Sklep Kółka roln. (w własnym zast. w dzierzawie, prywat. własność), Z dzierzawy sklepu wpłynęło koron, Liczący członkowie w koronach, Przy sklepie Kółka roln. znajdują się (Tafka tytoniu, Sprzedaż wina, Napoje słodzone), Zakupno zboża za kwotę, Ubezpieczenie od ognia (Domu, Towarów), Złożono na cele ogólnego dobra (koszelnie i cerkiewne, inne) w koron.

Table with 18 columns: Leźba porządkowa, Powiat i siedziba Kółka rolniczego, Liczebność członków, Liczebność zarobni, Wartość własnych budynków, Czystel. Kółka roln. liczy:, Czasopisma:, Kółko rolnicze sprowadziło w r. 1907 (Nasion, Naszonów, sztucznych, Maszyn rolniczych, drzew owoc.), Drenowano na morgach (szpichlerz, mlec. spółkowa, piekarnie, dzierzawę myta, ochot. straz pożarna, sikałki), Kółko rolnicze posiad. (szpichlerz, mlec. spółkowa, piekarnie, dzierzawę myta, ochot. straz pożarna, sikałki), Kasa pożyczk. pod gwarancją właściciela, Sklep Kółka roln. (w własnym zast. w dzierzawie, prywat. własność), Z dzierzawy sklepu wpłynęło koron, Liczący członkowie w koronach, Przy sklepie Kółka roln. znajdują się (Tafka tytoniu, Sprzedaż wina, Napoje słodzone), Zakupno zboża za kwotę, Ubezpieczenie od ognia (Domu, Towarów), Złożono na cele ogólnego dobra (koszelnie i cerkiewne, inne) w koron.

1) Mleczarnia przetworzyła mleka 65175 l. — 2) Zakupiono materiałów do wyrobów garnceńskich za 50000 K. — 3) Dzierżawi propinacyę — 4) Dzierżawi propinacyę — zakupiono węgli za 432 K. — 5) Kółko zreorganizowane z początkiem r. 1902. — 6) Zbiornica pocztowa. 7) Zakupiono orąb za 600 Kor. 8) Mleczarnia przetworzyła mleka 312000 l. — 9) i 10) Dzierżawi propinacyę.

Liczba parządkowa	Powiat i siedziba Kółka rolniczego	Liczba członków	Liczba zebrań	Wartość własnych budynków	Czysta Kółka roln. lokaj:	Kółko rolnicze posiada			Kółko rolnicze sproszkowane w r. 1901			Kasa pożyczek pod zastaw	Sklep Kółka roln. w własnym zarz. prywat. własność	Z dzierżawy sklepu wplywło koron	Uczni członków w koronach	Przy sklepie Kółka roln. znajduje się			Ubezpieczenie od ognia		Złożono na cele ogólnego dobra																
						szpichlerz	mlecz. spółkowa	piekarnie	trzeźnię	dzierzawę myła	ochot. straż pożarna					sikawki	należąca	należąca	szpichlerz	mlecz. spółkowa		piekarnie	trzeźnię	dzierzawę myła	ochot. straż pożarna	sikawki	Trakta tytoniu	Sprzedż wina	Napoi słodzonych	zakupno zboża za kwotę	Domu	Towarów	kosztowne	inne			
	50. Sambor																																				
629	Brzeźnica	36	4	—	1	40	250	—	—	1	—	—	—	—	211	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
630	Biskowice	110	5	10000	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1317	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
631	Brześciany	21	2	60	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	579	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
632	Czulkiew	43	7	300	5	137	—	—	—	—	—	—	—	—	157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
633	Czyszki	25	4	300	3	24	—	—	—	—	—	—	—	—	157	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
634	Hordynia rust.	32	2	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2877	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
635	Kalinów	64	6	600	6	240	120	10	—	—	—	—	—	—	429	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
636	Nadyby	126	19	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1569	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
637	Rakowa	43	3	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1028	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
638	Sambor-Dolna	133	24	1576	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	258	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
639	Sambor-Pow.	77	64	1220	5	26	—	—	—	—	—	—	—	—	192	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
640	Sambor-Sredn.	20	5	1350	4	3	—	—	—	—	—	—	—	—	257	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
641	Sąsiadowice	36	6	800	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	512	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
642	Strzałkowie	44	3	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
643	Stupnica	24	10	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	192	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
644	Uherce zaplat.	41	11	40	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	257	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
645	Wojutyce	111	31	50	7	180	120	—	—	—	—	—	—	—	512	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
646	Wola błaz. d.	24	22	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
647	Wola błaz. g.	11	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	51. Sanok																																				
648	Bżanówka	129	18	3386	4	24	—	—	—	—	—	—	—	—	214	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
649	Beško	102	12	—	6	40	100	—	—	—	—	—	—	—	1808	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
650	Bukowsko	25	8	—	4	360	1300	250	—	—	—	—	—	—	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
651	Bzianka	58	33	130	3	50	43	60	50	—	—	—	—	—	2253	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
652	Długie	152	27	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	96	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
653	Dudyńce	27	40	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	168	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
654	Fulejówka ¹⁾	60	36	600	2	—	700	—	—	—	—	—	—	—	1234	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
655	Grębokie	48	32	—	2	—	7000	800	—	—	—	—	—	—	2352	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
656	Jedruszkowice	24	8	400	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	304	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
657	Klimkówka ²⁾	120	8	—	1	386	—	—	—	—	—	—	—	—	121	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
658	Królik polski	28	33	—	1	24	—	—	—	—	—	—	—	—	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
659	Mileza	50	17	300	3	40	—	—	—	—	—	—	—	—	250	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
660	Mokre	15	8	100	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	611	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
661	Niebieszczany	28	3	—	1	112	1160	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
662	Nowosieltce	56	30	564	4	164	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Liczba parządkowa	Powiat i siedziba Kółka rolniczego	Liczba członków	Liczba zebrań	Wartość własnych budynków	Czysta Kółka roln. lokaj:	Kółko rolnicze posiada			Kółko rolnicze sproszkowane w r. 1901			Kasa pożyczek pod zastaw	Sklep Kółka roln. w własnym zarz. prywat. własność	Z dzierżawy sklepu wplywło koron	Uczni członków w koronach	Przy sklepie Kółka roln. znajduje się			Ubezpieczenie od ognia		Złożono na cele ogólnego dobra																	
						szpichlerz	mlecz. spółkowa	piekarnie	trzeźnię	dzierzawę myła	ochot. straż pożarna					sikawki	należąca	należąca	szpichlerz	mlecz. spółkowa		piekarnie	trzeźnię	dzierzawę myła	ochot. straż pożarna	sikawki	Trakta tytoniu	Sprzedż wina	Napoi słodzonych	zakupno zboża za kwotę	Domu	Towarów	kosztowne	inne				
	52. Skatlat																																					
663	Nowotaniec	44	5	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	366	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
664	Pakoszówka ³⁾	72	67	1400	5	171	—	—	—	—	—	—	—	—	460	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
665	Pielnia	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1839	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
666	Posada górna	115																																				

Liczba parządkowa Powiat i sie- dziba Kółka rolniczego

Table with columns: Liczba parządkowa, Powiat i sie- dziba Kółka rolniczego, Liczba członków, Liście zebrań, Wartość własnych budynków, Czystel. Kółka roln. liście, Czasopism., Kółko rolnicze sprawowało w r. 1903, Ustawo, sztucznych, Maszyn rolniczych, drzew owoc., dtewano na morgach, Kółko rolnicze posiada, Kasa po- zyczk. pod należąca, Sklep Kółka roln. w własnym zarz., wydzierżaw. prywat. własność, Z dzierżawy sklepu wpłynęło koron, Udały członków w koronach, Przy sklepie Kółka roln. znajdują się, Sklep Kółka roln. w własnym zarz., wydzierżaw. prywat. własność, Ubezpieczenie od ognia, Złożono na cele ogólnego dobra

Table with columns: Liczba parządkowa, Powiat i sie- dziba Kółka rolniczego, Liczba członków, Liście zebrań, Wartość własnych budynków, Czystel. Kółka roln. liście, Czasopism., Kółko rolnicze sprawowało w r. 1903, Ustawo, sztucznych, Maszyn rolniczych, drzew owoc., dtewano na morgach, Kółko rolnicze posiada, Kasa po- zyczk. pod należąca, Sklep Kółka roln. w własnym zarz., wydzierżaw. prywat. własność, Z dzierżawy sklepu wpłynęło koron, Udały członków w koronach, Przy sklepie Kółka roln. znajdują się, Sklep Kółka roln. w własnym zarz., wydzierżaw. prywat. własność, Ubezpieczenie od ognia, Złożono na cele ogólnego dobra

1) Dzierżawi propinacye. — 2) wkłady na młyn 1200 K., na piekarnię 200 K. — 3) Dzierżawi propinacye. — 4) Dostawa szubruna drogę krajową. — 5) Dzierżawi propinacye. — 6) Dzierżawi propinacye.

Liczba parafkowa	Powiat i siedziba Kółka rolniczego	Liczba członków	Liczba zebrań	Wartość własnych budynków	Liczba Kółek roln. liczących	Kółko rolnicze				Kasa pod zarządem	Sklep Kółka roln.			Zdłużenia od ognia	Złożono na cele ogólnego dobra						
						czasopism	Kółko rolnicze prowadziło w r. 1907		szlachetnych		Maszyn rolniczych	drzew owoc.	w własnym zarz.			wdraża w.	płyt. własność	Domu	Towarów	kosciele	inne
							Nastop	Nawozów													
865	67. Zbaraż	47	42	-	70	2	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
866	Jazowie	10	63	-	-	2	57	150	10	-	1	1	-	-	-						
867	Medyn	191	4	1600	97	2	14	-	-	-	1	-	365	1600	2760						
868	68. Złoczów	15	3	-	26	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
869	Furdajówka	19	8	-	8	3	-	15	-	-	1	-	-	-	-						
870	Hucisko olesk.	35	2	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
871	Kniżce	37	4	-	36	2	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
872	Kondratów	119	50	-	40	3	419	100	-	-	2	-	-	1200	-						
873	Nesterowce	67	32	-	75	4	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
874	Olejo	31	4	-	1	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
875	Tustogłowy	137	11	-	-	1	-	310	-	-	1	-	-	-	-						
876	Wien	28	8	-	-	1	-	-	-	-	2	-	-	454	-						
877	Złoczów	33	7	-	40	5	-	-	-	-	1	-	-	500	-						
878	Zółkiew	24	12	-	32	1	-	-	-	-	1	-	-	202	-						
879	Glinsko	30	5	-	47	2	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
880	Hanowce	11	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
881	Kornelówka	54	20	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	650	-						
882	Machliniec	21	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
883	Nowosioło	101	9	-	600	7	700	-	-	-	1	-	-	-	-						
884	Ruda koehaw.	24	6	-	63	4	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
885	Zyrawa	42	5	1400	30	2	400	-	-	-	1	-	-	-	-						
886	71. Żywiec	88	12	-	340	4	110	2190	60	-	1	-	-	-	-						
887	Ciecina ¹⁾	180	34	400	25	3	693	-	-	-	1	-	-	-	-						
888	Cisiec	69	4	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
889	Gilowice	25	21	-	7	147	728	-	-	-	1	-	-	600	-						
890	Koszarowa	32	5	-	44	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
891	Krzyżowa	13	29	-	44	1	200	-	-	-	1	-	-	-	-						
892	Lachowice	17	8	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
893	Lipowa	26	17	6000	-	4	2120	600	10	-	1	-	1200	7000	10000						
894	Lękawica	16	24	-	92	2	22	-	-	-	1	-	-	-	-						
895	Rajca ²⁾	31	2	800	-	2	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
896	Rycerka dolna	23	13	2800	30	1	-	-	-	-	1	-	-	2400	500						
897	Rychwałd	10	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
898	Słotwina	150	20	-	-	1	100	460	-	-	1	-	-	917	4						
899	Sopotnia mała	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-						
900	Ujsoly ³⁾	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	1						

Sumaryczne zestawienie.

Złożyło sprawozdanie z czynności za 1901 r. z 71 powiatów Kółek rolniczych	898
W porównaniu z rokiem 1900 więcej o 24 ^o / _o	
W porównaniu z rokiem 1899 więcej o 70 ^o / _o	
Wyżej wyszczególnionych 898 Kółek liczą członków	40.691
Wyżej wyszczególnionych 898 Kółek odbyło w 1901 r. zebrań:	
ogólnych	3.977
zwyczajnych	7.509
zarządu	5.436
Razem zebrań	16.922
Wartość własnych budynków Kółek rolniczych wynosi	K 515.653
Wartość własnych budynków powiększyła się w porównaniu z r. 1900 o	K 169.562
Biblioteki Kółek rolniczych liczą dzieł (r. 1900 — 47.385)	54.818
Kółka rolnicze prenumerowały czasopism (r. 1900 — 1.813)	2.246
Kółka rolnicze sprowadziły w r. 1901:	
nasion za kwotę (r. 1900 K 78.820)	K 70.518
nawozów sztucznych za kwotę (r. 1900 K 160.247)	„ 251.860
maszyn i narzędzi rolniczych za kwotę (r. 1900 K 12.224)	„ 17.621
drzew owocowych za kwotę (r. 1900 K 988)	„ 2.669
Kółka rolnicze przeprowadziły drenowanie na morgach	1.211
Z 723 Kółek rolniczych posiadają:	
szpiechlerz	17
mleczarnię spółkową	9
piekarnię „	7
rzeźnię „	96
Kasę pożyczkową lub Spółkę, nienależącą pod Patronat	39
Spółkę oszczędności i pożyczek pod Patronatem Wydziału kraj.	60
Zbiornicę pocztową	40
ochotniczą straż pożarną	89
sikawek	136
dzierżawią myto	5
Kółka rolnicze posiadają:	
sklepów prowadzonych w własnym zarządzie	368
oddanych w dzierżawę	240
prywatnych sklepów z zezwoleniem używania firmy „Kółka“ istnieje	99
Udziały złożone na przedsiębiorstwa handlowe wynoszą (r. 1900 K 384.667)	K 411.517
Z dzierżawy sklepów wpłynęło do kasy Kółek roln. (r. 1900 K 21.504)	„ 31.640
Trafikę posiada sklepów Kółek rolniczych (r. 1900 — 257)	344
Sprzedaż wina lub wyszynk prowadzi sklepów Kółek roln. (r. 1900 — 319)	381
Sprzedaż napoi słodzonych „ „ „ „ (r. 1900 — 103)	134
Dzierżawę propinacji objęło Kółek roln. (r. 1900 — 22)	38
Zakupiono zboża w Kółkach za	K 21.183
Zakupiono jaj po sklepach Kółek za	„ 186.828
Ubezpieczono od ognia:	
własne budynki Kółek rolniczych na kwotę (r. 1900 K 213.528)	K 500.310
towary w sklepach Kółek roln. „ „ (r. 1900 K 403.255)	„ 711.780
Kółka rol. złożyły w r. 1901 na potrzeby kościołów (r. 1900 K 15.600)	K 23.957
„ „ „ na cele ogólnego dobra (r. 1900 K 4.793)	„ 9.779
Razem	K 33.736

Sumaryczne zestawienie ze sprawozdań

Table with columns: Powiat, Zawiazano Kótek po 31/12 1900, Z nich przestalo istniec, Pozostaje Kótek z d. 31/12 1900, Nadeslalo spraw. za r. 1901, Nie nadeslaly sprawozdania za r. 1901, Ilosc czlonkow, Ilosc posiedzen, Wartość własnych budynków, Czytelnia Kółka rolniczego liczy: (dzielnice, czasopism), Kółko rolnicze sprowadziło w r. 1901 (nasion, nawozów sztucznych, maszyn rolniczych, drzew owocowych), Kasa pożycz. pod Patronat (należąca, nienależąca).

Kółek rolniczych według powiatów.

Table with columns: drenowano na morgach (szpichlerz, mleczarnię spółkową, piekarnię, rzeźnię, dzierżawę myta, ochot. straż pożarną, sikałki), Sklep Kółka rolniczego (we własnym zarządzie, wydzierżawiony, prywatna własność), Zdzierżawy sklepu wpłynęło koron., Udziały członków w koronach (Tyfułka tytoniu, Sprzedaż wina, Napoi słodzone, Zakupno zboża za kwotę), Ubezpieczenie od ognia (Domów, Towarów), Złożono na cel ogólnego dobra (kościelne i cerkiewne, inne).

Powiat	Zawiazano Kółek po 31/1, 1900	Z nich przestało istnieć	Pozostaje istniec z d. 31/1, 1901	Nadeslało sprawoz. za r. 1901	Nie nadeszły sprawozdania za r. 1901	Ilosć członków	Ilosć posiedzeń			Wartosc własnych budynków	Czytelnia Kółka rolnicz. liczy.		Kółko rolnicze sprowadziło w r. 1900				Kasa pożycz. pod Patronat	
							ogólnych	zwyczajnych	Zarządu		dział	czasopism	nasion	nawozów w sztucznych	maszyn rolniczych	drzew owocowych	należąca	nie należąca
Przemysłany	23	8	15	7	8	303	23	43	36	4840	348	16	68		325			
Rawa ruska	6	3	3	2	1	64	8	5	9	500	401	6	71	60				
Rohatyn	16	5	11	8	3	369	18	49	47	962	522	16	63				1	
Ropczyce	29	8	21	17	4	491	81	131	57	1200	102	36	264	4726	20			
Rudki	12	3	9	7	2	286	25	49	23	1400	344	9	69		20			
Rzeszów	48	6	42	30	12	979	98	260	193	12563	1983	81	2142	11266	30	4	1	
Sambor	25	1	24	19	5	1021	48	248	89	16296	1684	60	650	255	240	10	2	
Sanok	37	2	35	28	7	1841	88	295	222	19292	1721	68	2489	11474	1448	50	1	
Skalał	6		6	6		282	26	50	70	30	707	17	155	7	176	55		
Śniatyn	7	5	2	2		157		54	8		109	9	2157					
Sokal	54	6	48	38	10	1040	137	194	144	4000	1241	59	511	400	500	225		
Stanisławów	13	7	6	5	1	357	37	53	103	1600	697	13		1060		1	1	
Stary Sambor	6	1	5	3	2	118	16	42	12		462	5	18			2		
Stryj	7	4	3	3		100	31	27	25	400	347	10	60	200			1	
Tarnobrzeg	39	3	36	31	5	1230	154	273	163	9040	707	75	483	87	765	210	2	
Tarnopol	12	3	9	6	3	317	44	17	30	7600	1224	22	10		12			
Tarnów	26	4	22	16	6	617	57	124	34	10810	1217	48	954	10668	257	22	1	
Tłumacz	10	2	8	4	4	187	15	24	29	3200	550	8	420		50			
Trembowla	15	2	13	11	2	537	49	159	66	720	1175	29	72	95	450		3	
Turka	3	1	2	1	1	10		2			40	1	35					
Wadowice	41	4	37	31	6	2258	135	233	208	27977	1405	81	5648	13827	120	10	1	
Wieliczka	34	3	31	29	2	1433	99	159	89	7500	1340	70	3108	5590	36	30	3	
Zaleszczyki	7	1	6	3	3	102	30	46	35		398	8	94		125	24		
Zbaraż	10	3	7	2	5	57	14	37	54		70	4	57		150	10		
Złoczów	22	5	17	10	7	67	20	55	51	1600	282	19	433		310	115	1	
Żółkiew	7		7	2	5	57	4	10	5		72	6						
Żydaczów	13	4	9	6	3	241	7	7	26		710	15	700					
Żywiec	27	6	21	14	7	722	51	77	66	11400	561	31	2499	3272	60			
Razem	1535	316	1219	898	321	40691	3977	7509	5436	515653	54818	2246	70518	251860	17621	2669	60	39

drenowano na morgach	Kółko rolnicze posiada						Sklep Kółka rolniczego			Z dzierżawy sklepu wpłynęło koron	Udziały członków w koronach	Przy sklepie Kółka rolnicz. znajdują się			Ubezpieczenie od ognia		Złożone na cele ogólnego dobra				
	szpichelec	mleczarnię spółkową	piekarnię	rzeźnię	dzierżawę myta	ochot. straż pożarna	sikawki	we własnym zarządzie	wydzierżawione			prywatna własność	Trafika tytoniu	Sprzedaż wina	Napioi słodzon.	Zakupno zboża za kwotę	Domu	Towarów	kościelne i cerkiewne	inne	
																					na kwotę w koronach
	1			1				4	1	1	100	639	6		300		414		18		
				1				1				102		1			400	800			
								4	1	1	80	571	3	1					6		
								6	3	6	166	2618	3	6	4	60		2920		149	
								5	1	1	200	2649	4	5	1		14000	3316	10		
50	1		8	5	8	20	2	9	650	44368	14	18	14	1850	6360	42764	912	642			
				1	2	12	5		450	9476	11	9	3	100	5500	9664	212	200			
10		1	5	1	6	10	20	6	2	1160	24739	15	5	3	150	15786	20714	520	94		
	1							3	1		20	696	2				1500				
								1				2531		1			3000				
	3					12	12	16	4	2	210	8017	1	1		4552	4600	5750	600		
								4	2		260	1902			1		800	2265	260		
								1	1	3	120	90	1	2	1			1770	10		
	1			1		3	3					1197		2		300	400	2127	160	4	
			1	5	2	6	9	10	18	1	1218	3788	9	19	2		5880	13500	250		
					2	3	1	3	1		160	1830	3	2	1		3800	8760	20	40	
135					1	2	4	6	3	2	294	3572	4	8			6700	4510	70	12	
					1			4	1		230	2628	2	2	1		3200	2400		60	
	1			1		3	5	6		4		788	2	4	3	389	600	2600			
						2	2	2	15	11	5	1271	19097	17	21	2	400	12120	11806	1880	144
2		1			3	3	9	13	3	846	7502	10	14		2020	5400	6906	1200	90		
								1		1	80		1	2							
											70		1								
								1			14	6440		4	1				1654		10
											1	251		1					702		
											4	733	1925	1	2				650		
								5	7		890	20295	8	8	3	1200	9400	12701		4	1
1211 3/4	17	9	7	96	5	89	136	368	240	99	31640	411570	344	381	134	21183	500310	711780	23957	9779	

Protokół

III. OGÓLNEJ RADY TOWARZYSTWA KÓŁEK ROLNICZYCH

we Lwowie dnia 4. i 5. lipca 1901.

Trzecia z rzędu Ogólna Rada Towarzystwa zwołaną została do Lwowa na dni 4. i 5. lipca. Obrady poprzedziło uroczyste nabożeństwo, odprawione w kościele archikatedralnym.

O godzinie 1/2 9 zgromadzili się delegaci Towarzystwa, w liczbie około 140, w wielkiej sali ratuszowej. Jako goście uczestniczyli w otwarciu obrad: ks. arcybiskup Bilezewski, minister dla Galicji Dr. Piętak, namiestnik hr. Piniński, marszałek krajowy hr. Stanisław Badeni, prezydent sądu Tchorznicki, wiceprezydent Rady szkolnej krajowej Dr. Bobrzyński, radca w ministerstwie rolnictwa Struszkiewicz. Towarzystwo gospodarskie galicyjskie reprezentowali: Stan. hr. Stadnicki, Tadeusz Langie i Władysław Tyniecki; Towarzystwo rolnicze krakowskie: Zdzisław hr. Tarnowski i Karol Czeż; miasto Lwów: prezydent miasta Dr. Godzimir Małachowski. Oprócz tego liczne grono posłów na Sejm krajowy zaszczyliło zebranie swą obecnością.

Z członków Zarządu głównego Towarzystwa obecni: pp. Cielecki, ks. kan. Biliński, Prof. Dr. Głabiński, Dr. Kulczycki, Prof. Pomorski, Towarnicki, Onyszkiewicz Mieczysław, Turnau, Dr. Skalkowski, Dr. Sawczyński, Dr. Duleba, Dr. hr. Rey, Smagała, Wójcik, ks. Dr. Słószarz, ks. Jelonek, hr. Borkowski, ks. kan. Dawidowicz, Dr. Stefczyk, Szankowski, Stefanowski, Gogolewski, Potoczek, Zyszkiewicz.

Posiedzenie zagał prezes, p. Artur Zaremba-Cielecki, poświęcając na wstępie słowa wspomnienia ś. p. arcybiskupowi Isakowiczowi, protektorowi Towarzystwa. Zebrani przez powstanie uczeili pamięć swego życzliwego opiekuna. — Przeszedłszy następnie do omówienia obecnego stanu Towarzystwa, podniósł, że rozwój Kółek tam znaczniejszy, gdzie większa wśród ludu oświata. Mimo trudności także na wschodzie Kółka rolnicze coraz więcej się rozszerzają, pod względem politycznym bowiem zachowują ścisłą neutralność i starają się zaspakając w równej mierze

ekonomiczne potrzeby tak ludności ruskiej, jak i polskiej. Dalej wezwał do usilnej pracy wśród Kółek i wskazał potrzebę stworzenia źródła dochodów w łonie Towarzystwa. Zwracając się do dostojnych gości, powitał ich imieniem Towarzystwa i złożył im podziękowanie za łaskawe zaszczylenie obrad swą obecnością. Wreszcie podziękowawszy Reprezentacji miasta Lwowa za użyczenie sali, powołał na sekretarzy pp. Franciszka Gorczycę, delegata z powiatu lwowskiego, i Adoifa Hartlieba, delegata z pow. sokalskiego.

Dr. Małachowski wita imieniem miasta delegatów i zaprasza do wzięcia gremialnie udziału w otwarciu i poświęceniu rzeźni miejskiej.

Prezes składa podziękowanie za zaproszenie, delegat zaś p. Smagała stawia wniosek, by w otwarciu rzeźni wziąć udział przez delegatów a posiedzenia nie przerywać; wniosek ten jednakowoż nie znajduje potrzebnego poparcia. Wobec tego uchwalono o pół do 10 przerwać posiedzenie na dwie godziny.

Przystąpiono do porządku dziennego.

Wniosek o zwolnienie od odczytania protokołu II. Ogólnej Rady przyjęto ze względu, że protokół został wydrukowany w sprawozdaniu rocznem Towarzystwa.

Po przemówieniu sekretarza Towarzystwa Dr. Kulczyckiego, który do sprawozdania rocznego udzielił jeszcze kilka dodatkowych objaśnień i wskazał na potrzebę udzielenia Zarządowi głównemu materialnej pomocy ze strony Kółek na silniejsze rozwinięcie akcyi podejmowanych w ich interesie — rozpoczęto dyskusję nad sprawozdaniem.

Dr. Bronisław Duleba uznaje pomysłyne wyniki działalności Towarzystwa na niektórych polach, uważa jednak za konieczne, mimo, że sam jest członkiem Zarządu głównego, poddać krytyce niektóre zarządzenia Zarządu głównego oraz wytknąć to, czego zaniechano zrobić. Tak przedewszystkiem oświadczyć się musi za uzupełnieniem instrukcyi dla

przedsiębiorstw handlowych Kółek rolniczych: dalej domaga się urzędzenia wędrownych kursów handlowych oraz wydania wzorów dla ksiąg handlowych. Również co do układu sprawozdania rocznego przedstawia różne życzenia.

Dr. Mikołaj hr. Rey widzi słabą stronę Towarzystwa w tem, że nie rozporządza dostatecznymi funduszami a przecieŜ każdy wyłoŜony grosz stokrotnie zwraca nakład. Mimo konieczności wprowadzenia w życie instrukcyi dla sklepów Kółek. dla braku środków trzeba waŜną tę sprawę przeprowadzić z wolna. — WyraŜa ubolewanie, że tak mało delegatów przybyło, winę tego ponosi ministerstwo kolei, które nie udzieliło zniŜki cen jazdy; wyrządzone tem ogromną krzywdę ludności, pracującej po Kółkach nad podniesieniem rolnictwa.

O godzinie 1/2 10 odroczone posiedzenie a delegaci udali się gremialnie do rzeŜni miejskiej, by wziąć udział w uroczystości jej poświęcenia.

O godzinie 1/2 12 rozpoczęto na nowo obrady.

P. Gorczyca wykazuje, że tak sprawy handlowe jak i rolnicze równą naleŜy otoczyć pieczołowitością, na to zaś Zarząd główny potrzebuje środków, stawia zatem wniosek, aby: 1) kaŜde Kółko rolnicze opłacało do Kasy Zarządu głównego 8 kor. jako wkładkę członka wspierającego, 2) kaŜdy członek Kółka przez Zarząd swego Kółka uiszczal po 10 hal. rocznie na Zarząd główny.

Nad wnioskiem tym rozwinęła się obszerna dyskusya. Prawie wszyscy mowcy godzili się na potrzebę zwiêkszenia funduszy Zarządu głównego, aby mógł przez to działalność swą rozszerzyć, jednak nie wszyscy zgadzali się na wniosek w przedłoŜonym brzmieniu i ze swej strony stawiali odrębne wnioski.

P. Cwiok oświadcza się przeciw drugiemu wnioskowi p. Gorczycy, uważa za przedczesne domagać się od członków wkładek na Zarząd główny: byłoby to to samo, co Ŝądać, by dziecko na własne utrzymanie łoŜyło; zbyt wielka bieda jest po Kółkach i wśród członków, aby nakładać na nich choćby drobne wkładki. LeŜy w interesie kraju, aby włościańskie rolnictwo się podniosło, dla tego kraj powinien udzielać wydatniejszej pomocy. Tak samo jak stworzono fundusz poŜyczkowy dla sklepów Kółek, tak samo trzeba utworzyć fundusz poŜyczkowy dla potrzeb rolniczych. Kółko nie przystępuje do zakupna nawozów sztucznych, bo nie ma pieniędzy; na sprowadzenie pierwszego wagonu powinno otrzymać bezprocentową poŜyczkę.

P. Zyszkiewicz jest wręcz przeciwnego zdania, niŜ poprzedni mowca. Towarzystwo musi rozwijać tak handlową jak i rolniczą działalność; na te cele otrzymuje subwencye, obok tego jednak powinien kaŜdy, który z pomocy Zarządu głównego korzysta, zaznaczyć wkładką przynaleŜność do Towarzystwa. MoŜe być, że niektórzy tego nie rozumieją i na to się nie zgodzą; w takim razie niech odpadną, lepiej mniej członków, ale prawdziwych. Jako członek Zarządu głównego występuje potem przeciw przemówieniu Dr. Dułęby i jego Ŝądaniom co do zmiany instrukcyi, przypomina, że po wyczerpują-

cych pracach Komisyi i Wydziału wykonawczego dwa posiedzenia Zarządu głównego poświęcono projektowi instrukcyi, że wszelkie róŜnice w zapatrywaniach, jakie z początku istniały, szcześliwie wyrównano. JeŜeliby Dr. Dułęba stawił wniosek o zmianę instrukcyi, mowca stawia przeciwny wniosek: „Rada ogólna nie uznaje potrzeby zmiany instrukcyi“.

Ks. Dr. Żyguliński podaje do wiadomości, że razem z posłem Struszkiewiczem czynił w Wiedniu usilne starania, by podanie Zarządu głównego o udzielenie zniŜek jazdy koleją dla delegatów Kółek w ministerstwie kolei przychylnie zostało załatwione, lecz wszelkie zabiegi okazały się bezskutecznymi. RaŜące jest postępowanie ministerstwa kolei, bo na Radę ogólną zniŜek nie udzieliło, ale przyznało je równocześnie dla osób, jadących na przedstawienia amerykańskiego cyrku w Krakowie. — Co do otrzymania nowych subwencji na lustracye handlowe naleŜy poczynić starania w ministerstwie handlu.

O godzinie 3 po południu zagaił prezes drugie posiedzenie.

Ks. Wojnarowicz, omawiając wnioski p. Gorczycy, uważa, że Ŝądanie podwójnej opłaty raz od Kółka a potem od członków jest na razie zbyt gwałtowną zmianą. Przyczynianie się do częściowego pokrywania kosztów Zarządu głównego uważa za konieczne, jednak nie moŜna iść od razu za daleko.

Hr. Rey wykazuje, że w kaŜdej instytucyi naleŜy dążyć do postępu; okres działalności Towarzystwa, w którym zadawano się budzeniem ducha pracy społecznej skończył się; Ŝądać moŜemy obecnie pewnej dojrzałości wśród członków a tem samym domagać się, by przynaleŜność swą do Towarzystwa stwierdzali wkładkami. Stawia rezolucye: Ogólna Rada uznaje za konieczne, aby wszystkie Kółka rolnicze przyczyniały się do kosztów Zarządu głównego.

P. Kochanowski, włościanin delegat z powiatu kamioneckiego, nie sprzeciwia się wnioskowi uiszczania 8 kor. przez kaŜde Kółko i pragnie, aby przeprowadzano jak najczęstsze lustracye.

P. Groblewski, delegat pow. gorlickiego, proponuje, by Kółka płaciły do Zarządu głównego 10 proc. czy 5 proc. czystego zysku z swych przedsiębiorstw.

P. Stefanowski jest za uiszczaniem przez Kółka wkładek w kwocie 8 kor., jednak tylko wtedy, jeŜeli wykaŜą roczny dochód, czy to z wkładek członków, czy z przedsiębiorstw, przenoszący 50 koron.

P. Baliński oświadcza się za procentową wkładką Kółek rolniczych.

P. Cwiok wątpi, czy Kółka rolnicze mają dość zrozumienia, aby pojąć obowiázek uiszczania opłat, dla tego sądzi, że naleŜy to pozostawić dobrej woli Kółek.

Ks. Broda przedkłada odmienny wniosek t. j. by Kółka z wszelkich swych dochodów płaciły 10 pre. na Zarząd główny, 5 pre. na Zarząd powiatowy.

P. Keselring uznaje, że w teorii żądanie wkładek od Kółek jest słuszne i naturalne, w praktyce jednak nie da się przeprowadzić, szczególnie w wschodniej Galicyi następuje ogromne trudności. Dlatego jest za tem, aby wkładka była dobrowolna i nieprocentowa.

Ks. Rumkowski widzi w braku oświaty główne trudności przeprowadzenia reformy i stworzenia własnych funduszy.

P. Gogolewski wobec tylu różnych projektów wnosi o zamknięcie dyskusji i stawia wniosek: „Ogólna Rada przekazuje Zarządowi głównemu do rozpatrzenia wnioski co do opłat Kółek rolniczych, względnie ich członków na rzecz Zarządu głównego, oraz poleca zasięgnięcie w tej sprawie opinii Zarządów powiatowych oraz poszczególnych Kółek“.

P. Żyszkiewicz wykazuje konieczność płacenia 8 kor. przez każde Koło, aby złożyć dowód, że o własnych siłach chcemy krok naprzód postąpić.

P. Prażmowski jest zdania, że głównym zadaniem Kółek rolniczych, jest wychować lud wiejski; wychować zaś znaczy przyzwyczajając do pewnych obowiązków. Dotąd Towarzystwo tylko dawało, a nie nie żądało: polityka ta była fałszywa i to powód, że tak mało się rozwinęliśmy. Jeżeli mimo to Towarzystwo robiło postępy, to tylko idei żywotnej jego mamy to do zawdzięczenia. Obecnie zadaniem naszym rozbudzić poczucie obowiązku wśród ludu.

P. Magryś oświadcza się za wkładkami do Zarządu głównego, ale bez przymusu.

Na tem zakończono dyskusję nad sprawozdaniem rocznem i nad wnioskami co do opłat członków. Po przemówieniu Dr. Kulezyckiego sprawozdanie przyjęto do wiadomości, również przyjęto w głosowaniu wyżej podany wniosek p. Gogolewskiego, aby sprawę wkładek i rezolucyę hr. Reya, odesłać do zbadania Zarządowi głównemu.

Nastąpił referat prof. dr. Głabińskiego „o ubezpieczeniach życiowych“, stojący w związku z propozycją Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie, aby Koła objęły agencye tego działu. Referent przedstawiwszy w krótkim zarysie ujemne i dodatnie strony takiej asekuracji, dodał, że Zarząd nad propozycją tą dobrze się zastanawiał. Z jednej strony byłoby to korzystnem dla Towarzystwa, bo agencya taka przynosiłaby dochody, ale równocześnie liczył się Zarząd, czy warunki odpowiedzą w zupełności zadaniu. Dlatego też nie powziął Zarząd stanowczej uchwały, nie chcąc brać na siebie odpowiedzialności, natomiast wysłał do pojedynczych Zarządów okólnik z zapytaniem o opinię. Jak zwyczajnie, tak i w tym wypadku niestety, rezultat tych odpowiedzi był bardzo minimalny, bo zaledwo pięć odpowiedzi nadeszło; jedna odmowna, cztery zaś przychylny, lecz z zastrzeżeniem równoczesnego asekurowania na innem polu. Zarząd jest przychylny asekuracji na życie, radby jednak posłuchać zdania ogółu członków. Referent nie postawił wniosku pozytywnego,

prosząc jeno o jak najszerszą dyskusję i odpowiednią uchwałę.

Pierwszy zabrał głos ks. Wojnarowicz, sprzeciwiając się takiej myśli, przyczem zauważył, że asekuracya krakowska chciałaby mieć zyski z członków „Kółka“, a niebardzo przyczynia się do powiększenia funduszy tej pożytecznej instytucji. Z początku udzielała członkom 6 pre. opustu, co przecież niejednemu było ulgą, a dziś ukróciła te ulgi, tłumacząc się, że agendy znacznie się powiększyły, zamiast żeby skutkiem właśnie tego powiększenia miała poczynić coraz dalej idące ułatwienia dla włościan. Sądzi mowca, że gdyby tak dwie trzecie członków z asekuracji tej wystąpiło, wnetby znowu udzielono 6 pre. opustu.

P. Cwiok z Jasła oświadczył, iż ubezpieczenie na życie dla włościan jest zbyt cenne, gdyż włościanin chcąc wyposażyć córkę lub syna, kupuje grunt na spłaty, oczyszcza go i potem dziecku oddaje czysty, jako wiano.

P. Gorczyca ubolewa nad cofnięciem 6 pre. opustu, apeluje do Zarządu, by pertraktował z asekuracją krak. o udzielenie nadal takiego samego opustu. Jest to zachęta dla włościan, aby przystępowali do „Kółek“.

P. Turnau wyjaśnia powody zniesienia 6 pre. opustu i podnosi dobre strony ubezpieczeń życiowych.

P. Żyszkiewicz prostuje wywody p. Cwioka i przemawia za asekuracją życiową.

P. Cielecki podaje do wiadomości, że Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w zamian za zniesienie 6 pre. opustu podniosło subwencję roczną do 1000 kor., dalej, że prawdopodobnie udzieli nowej subwencji na zakupno sikawek ogniowych przez Koła rolnicze. Podnosi dalej, że Floryanka oddała wielkie usługi krajowi i dlatego obowiązkiem Kółek jest popierać instytucyę krajową.

Prof. Głabiński przestrzega przed zagranicznymi Towarzystwami ubezpieczeń na życie, bo wychodzą na zyski często bankrutują; mimo, że jest pewna niechęć przeciw Towarzystwu krakowskiemu jednak bezpieczniej w niem się ubezpieczyć, bo ma znaczny fundusz rezerwowy i oparte jest na wzajemności. Prostując poglądy pana Cwioka zaznacza, że wśród włościanstwa zachodnich krajów Europy ubezpieczenia na życie bardzo są rozpowszechnione, widocznie więc i włościanin uznaje pożytek tego rodzaju ubezpieczeń.

Dyskusya zakończyła się przyjęciem rezolucyi: Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, aby starał się o propagowanie ubezpieczeń życiowych wśród członków Kółek.

Delegat ks. Wojnarowicz i Magryś wyrażają wielkie niezadowolenie, że Dyrekcya miejskiego teatru, subwencyowanego przez kraj, nie uważała za odpowiednie urządzenie przedstawienia dla reprezentantów włościanstwa, które z różnych stron zjechało na Ogólną Radę.

O godzinie pół do szóstej zamknięto drugie posiedzenie.

Następnego dnia o godzinie 9. rozpoczęło się trzecie posiedzenie pod przewodnictwem prezesa p. Cieleckiego.

Dr. Bronisław Duleba wygłosił obszerny referat o projektowanych przez rząd zawodowych stowarzyszeniach rolników i o stanowisku, jakie zająć powinny Koła rolnicze wobec ustawy. — Referent zakończył przedłożeniem następujących rezolucyj:

„1) Ogólna Rada, mając przede wszystkim wzgląd na długoletnią, skuteczną działalność Towarzystwa Kółek rolniczych, podejmowaną wyłącznie dla dobra ludności wiejskiej, wcale nie widzi potrzeby wciągania drobnych rolników do projektowanej przez rząd organizacji zawodowych stowarzyszeń rolniczych. Stowarzyszenia przymusowe nie znalazłyby w Galicji podatnego gruntu wśród ludności wiejskiej i chybiłyby swego celu.

2) Ogólna Rada oświadcza się z całą stanowczością za Towarzystwem Kółek rolniczych, które, uwzględniając w nowych statutach zadania stowarzyszeń zawodowych rolników, może te zadania skutecznie spełniać.

4) Ogólna Rada wyraża przekonanie, że Towarzystwo Kółek rolniczych, na mocy statutowych powołane do zastępowania wobec władz krajowych i państwowych drobnego rolnictwa, handlu i przemysłu wiejskiego, ma prawo domagać się wydatnej pomocy z funduszków krajowych i państwowych.

4) Ogólna Rada, w przywidywaniu, że projektowana ustawa o zawodowych stowarzyszeniach rolników może być przyjęta przez Radę państwa na najbliższej sesji, poleca Zarządowi głównemu odpowiednio i wedle potrzeby rychłe podjęcie sprawy w celu należytego uwzględnienia Towarzystwa Kółek rolniczych w ustawie, w szczególności przez zastosowanie §. 19. ustawy po myśli następującej osnowy:

Postanowienia, dotyczące się przeobrażenia Rad kultury krajowej na zawodowe stowarzyszenia rolników, mają zastosowanie do prawnie istniejących Towarzystw Kółek rolniczych. Towarzystwa Kółek rolniczych, przeobrażone na zawodowe stowarzyszenia rolników, zaprowadzają w gminach Kółka rolnicze, dalej powiatowe stowarzyszenia, tudzież krajowe stowarzyszenia.

Stowarzyszenia te przyjmują do swego składu również osoby nie należące do zawodu rolniczego, które oddając ważne usługi stowarzyszeniom, zobowiązują się przyczyniać wkładkami w wysokości przez ustawodawstwo krajowe oznaczonej.“

Przed otwarciem dyskusji nad referatem udziela przewodniczący głos ks. kanonikowi Brodzie, który imieniem deputacji powiadania Ogólną Radę o złożeniu wińca imieniem Towarzystwa na grobie śp. Protektora Towarzystwa Areyb. Isakowicza.

W dyskusji nad referatem zabiera głos wiceprezes Towarzystwa, prof. Dr. Głabiński i objaśnia delegatów o dotychczasowym przebiegu sprawy zawodowych stowarzyszeń. Projektowana ustawa przeszła dotąd obrady komisji Rady państwa, a może być uchwaloną na jesiennej sesji. Chociażby przyjęta została przez parlament, nie wchodzi mimo to w życie, gdyż jest to tylko ogólny zarys, który uzu-

pełnić musi ustawodawstwo krajowe. Ustawa ogólna zostawia krajom bardzo rozległe kompetencje, poszczególne kraje mogą wprowadzić przymusowe stowarzyszenia rolnicze już to we wszystkich powiatach, już to tylko w niektórych, mogą również oświadczyć się za tem, by dobrowolne stowarzyszenia rolnicze przekształciły się na zawodowe. Zarząd główny już się zajmował tą sprawą przeszło od roku, uznając jej doniosłe znaczenie; wobec tego, że najważniejsze decyzje zapadną dopiero na Sejmie, uważa za odpowiednie, by Ogólna Rada przekazała tę sprawę Zarządowi głównemu do dalszego traktowania. Obszerna jednak dyskusja jest pożądana, celem poznania opinii delegatów.

Ks. Dr. Zygmuntowski w obszernym wywodzie wylicza, co przemawia za ustawą, a co przeciw niej. Podnosi jej dodatnie strony: ochronę przeciw wyżytkowi, rozbudzenie solidarności wśród rolników, zapewnienie stowarzyszeniom pomocy i opieki urzędowej; nie przemilcza ujemnych: możliwych nierzetelności i nieuczciwości jak po kasach gminnych, postawienia na czele ludzi niezaradnych, zhytniej zależności od rządu, który mimo uchwalenia ustawy może jej nie wykonywać podobnie, jak to się stało z ustawą o cechach. Zwraca się w końcu do Prezydium Towarzystwa, aby jak najtroskliwiej sprawą tą się zajęło.

Dr. Franciszek Stefczyk wyjaśnia różnice między dawnymi projektami ustawy o stowarzyszeniach zawodowych a najnowszym. Był przeciwnikiem dawnych, za obecnym jednakowoż się oświadcza, ponieważ projekt ten zostawia szeroką autonomię krajom. Czechy, Morawa, Austria dolna i górna są za projektem i domagają się zawodowych stowarzyszeń. Silniejsze już obecnie od nas nabiorą nowych sił przez zawodowe stowarzyszenia. Nie możemy stać wobec tego na zagrdzonym stanowisku, lecz starać się musimy o osiągnięcie wyższego stopnia rozwoju, który Kółka rolnicze pracą swą wśród ludności włościańskiej przygotowały. Mimo powstania zawodowych stowarzyszeń, Kółka rolnicze nie przestaną istnieć, skupią się jedynie do ciasniejszego zakresu działania, dumne zaś być mogą z tego, że statut ich jest jakby pierwowzorem dla ustawy. Mimo że jest za ustawą, jednak nie uznaje za odpowiednie, by zawodowe stowarzyszenia nagle i w całym kraju zostały wprowadzone; żądać dalej należy, by nadzór nad stowarzyszeniami nie był wykonywany przez władze polityczne centralne, lecz przez autonomiczne, bo sprawy kultury krajowej należą do Sejmu. Oświadcza się stanowczo przeciw pierwszej rezolucji dra Duleby i stawia następujący wniosek:

„Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, aby rozważył projekt ustawodawczy o zawodowych stowarzyszeniach rolniczych, zapoznał z jego treścią przez „Przewodnik“, oraz zapomocą Zjazdów powiatowych i przedłożył swe wnioski na najbliższej zwyczajnej lub umyślnie zwołanej nadzwyczajnej Ogólnej Radzie“.

P. Żyszkiewicz zwraca uwagę na to, że zawodowe stowarzyszenia będą się głównie troszczyły o podniesienie kultury roli i hodowli, odłogiem zaś

w nich będą leżały te ważne zadania, które Kółka rolnicze oprócz tego spełniają, to jest szerzenie oświaty i wywieranie umoralniającego wpływu na lud. Wśród naszych stosunków nie godzi się o tem zapomnieć. Przeciwny jest powzięciu decydujących uchwał o rzeczy, która w parlamencie dopiero jest projektem. Stawia wniosek: „Ogólna Rada przekazuje sprawę zawodowych stowarzyszeń rolniczych Zarządowi głównemu, aby tenże, zasiągnąwszy opinii fachowych znawców, odpowiednio nią pokierował“.

Ks. Stojalaowski przedstawia ponownie obecny stan rzeczy co do zawodowych stowarzyszeń i na podstawie tego wykazuje, że Ogólna Rada musi koniecznie zająć już teraz zdecydowane stanowisko wobec projektu. Popiera wnioski Dra Dulęby, uważając przyjęcie ich za naglącą potrzebę.

P. Magryś oświadcza się za zawodowemi stowarzyszeniami.

Ks. Borczyk uważa również za potrzebne, by Kółka rolnicze wciągnięte zostały do zawodowych stowarzyszeń, ponieważ ustawa ma więcej dobrych, niż złych stron.

P. Beneszek stawia wniosek, aby referat dr. Dulęby został wydrukowany i rozesłany z „Przewodnikiem“ Kółek rolniczych, oraz, by Ogólna Rada wyraziła podziękowanie panu referentowi.

Ks. Żyguliński stawia wniosek o wydanie w tłumaczeniu polskiem projektu ustawy o zawodowych stowarzyszeniach rolników, by Zarządy Kółek i ich członkowie zaznajomić się z nim mogli.

Przewodniczący, w myśl wniosku p. Beneszka, wzywa delegatów do złożenia podziękowania p. dr. Dulębie za opracowanie referatu. Zebrani przez powstanie dziękują za wyczerpujący referat.

Dr. Dulęba jako referent zabiera ostatni głos. Uwzględniając opinie, wyrażone przez poprzednich mowców, cofa pierwszą swą rezolucję. Formalnie również nic nie ma przeciw przyjęciu wniosku dr. Stefczyka.

Przystąpiono do głosowania. Przyjęto 2-gą, 3-cią i 4-tą rezolucję dra Dulęby, wniosek dra Stefczyka, oraz wnioski pp. Beneszka i ks. dra Żygulińskiego w sprawie wydrukowania referatu i wydania tłumaczenia ustawy.

Imieniem komisji rewizyjnej stawia ks. kan. Broda wniosek o udzielenie Zarządowi głównemu absolutoryum z rachunków za r. 1900. Wniosek przyjęto. Do komisji rewizyjnej na r. 1901 wybrano pp. Bolesława Zardeckiego, Leopolda Wilimowskiego i Karola d'Abancourt.

Ks. Wojnarowicz stawia wniosek: „Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, by poczynił starania, aby na targach pomieszczone były wagi bydłace celem uchronienia ludności włościańskiej od wyzysku handlarzy.“ Wniosek przyjęto.

P. Beneszek zwraca uwagę na konieczność odpowiedniego wyzyskania wszelkich nieużytków, przedewszystkiem mokrych: które dadzą się zamienić na sadzawki. Stawia wniosek: „Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu udzielenia objaśnień członkom Kółek o pomocy, jakiej udziela Wydział krajowy przez

bezpłatne wysłanie inżyniera, jeżeli chodzi o zamianę mokrych nieużytków na stawy i sadzawki, nadające się do hodowli ryb, oraz czuwanie nad tem, by z pomocy tej jak najwięcej korzystano.“ Wniosek przyjęto.

P. Frankiewicz, delegat z pow. tarnobrzeskiego, zabiera głos w sprawie sadownictwa i zwraca uwagę na konieczność wprowadzenia w życie „świąt sadzenia drzew.“ Stawia wniosek: „Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu zwrócić się do Rady szkolnej krajowej, aby w program szkolny wprowadzono urządzenie dorocznego święta sadzenia drzew owocowych na drogach publicznych przez dzieci.“ Wniosek przyjęto.

P. Źwiok stawia wniosek: „Ogólna Rada poleca Zarządowi głównemu, aby podjął starania, by szkółki owocowe, czy to gminne, czy powiatowe, były subwencyonowane“ Uchwalono.

P. Sikorski stawia wniosek: „Zważywszy, że wywóz trzody galicyjskiej na chów jest ciągle jeszcze po za granicę Galicji wzbroniony — Ogólna Rada porucza Zarządowi głównemu dalsze kroki do Rządu i Koła polskiego o przywrócenie wolnego wywozu trzody.“ Uchwalono.

Ze strony Zarządu powiatowego w Brzozowie zgłoszono na Ogólną Radę następujący wniosek: „Z uwagi, że trafiają się spory sądowe przeciw Kółkom rolniczym w wypadkach, gdzie członek Kółka rolniczego nabiera towarów niy dla Kółka, a faktycznie na swój rachunek, i wyroki zapadają na niekorzyść Kółka, przeto należy zmienić statut w tym kierunku, by wyraźnie było oznaczone, że Kółko odpowiada jako dłużnik natenczas, gdy interesa załatwia Zarząd Kółka, a to jest potwierdzone przez przewodniczącego lub zastępcę tegoż.“

Dr. Kulezycki imieniem Zarządu wyjaśnia, że zbyteczna jest zmiana statutu, ponieważ wystarcza powołanie się na §. 20 statutu, oraz na instrukcję dla przedsiębiorstw, obowiązującą w myśl §. 13 statutu.

P. Szankowski w sprawie tej stawia następujący wniosek: „Zważywszy, że podobne wypadki — jak powyżej przedstawione z powiatu brzozowskiego — częściej się zdarzają, wzywa się Zarząd główny, aby przestrzegł w „Przewodniku“ Kółka i ponuczył, jak w podobnych wypadkach bronić się mają.“ Wniosek przyjęto.

Wszystkie inne wnioski, zgłoszone na Ogólną Radę, przekazano dla braku czasu Zarządowi głównemu do odpowiedniego załatwienia.

Prezes p. Cielecki dziękuje pp. delegatom za gorliwy udział w obradach, zwraca uwagę, by Kółka rolnicze podczas zbliżającej się akeyi wyborczej zachowały zupełnie neutralne stanowisko i zamykając obrady, żegna zebranych. Poczem składa szczerze podziękowanie Radzie miejskiej za łaskawe odstąpienie sali do obrad, jak i stowarzyszeniu „Skała“ za przyjęcie pod swój dach delegatów.

P. Beneszek imieniem delegatów wyraża p. prezesowi uznanie i podziękowanie za gorliwą pracę około Towarzystwa i za trudy przewodniczenia.

O godzinie 3,42 skończyły się obrady III-ciej Ogólnej Rady.

• Sekretarze III. Ogólnej Rady:

Franciszek Gorczyca, m. p.

Adolf Hartlieb, m. p.

SPIS RZECZY.

	Str.
Słowo wstępne	3
Sprawozdanie z czynności Zarządu głównego	
A. Sprawy organizacyjne i osobiste oraz sprawy z różnych zakresów działania	8
B. Sprawy rolnicze	11—49
I. Pola doświadczalne	11
II. Nasiona	32
III. Nawozy stajenne	41
IV. Nawozy sztuczne	41
V. Maszyny i narzędzia rolnicze	43
VI. Melioracye rolne	45
VII. Sprawy mleczarstwa	45
VIII. Sadownictwo	46
IX. Rolnicze Spółki magazynowe	49
C. Sprawy handlowe	49—55
I. Handlowa działalność Kółek rolniczych	49
II. Lustracye handlowe	50
III. Praktyczne kursa handlowe	53
IV. Bezprocentowe pożyczki	55
D. Sprawy finansowe	55
E. Wydawnictwa Towarzystwa	62
F. Pośrednictwo w zakupie książek	63
G. Nowo zawiązane Kółka rolnicze	63
H. Upadłe Kółka rolnicze	66
I. Przewodnik „Kółek rolniczych“	67
K. Zamknięcie rachunków	68—69
L. Preliminarz budżetu na rok 1902	69
M. Wykaz członków-protectorów, członków-założycieli i członków wspierających Towarzystwa oraz skład Zarządu głównego i wykaz urzędników biura	70—74
III. Wykaz Zarządów powiatowych Kółek rolniczych, sprawozdanie z ich dzia- łalności, oraz wykaz delegatów Zarządu głównego	75—79
IV. Sprawozdanie z działalności „Kółek rolniczych“	80—109
1. Statystyczne zestawienie według sprawozdań nadesłanych przez Kółka rolnicze	82—104
2. Sumaryczne zestawienie ze sprawozdań Kółek rolniczych według powiatów	105—109
Protokół z II. Ogólnej Rady w Łańcucie	110—114

